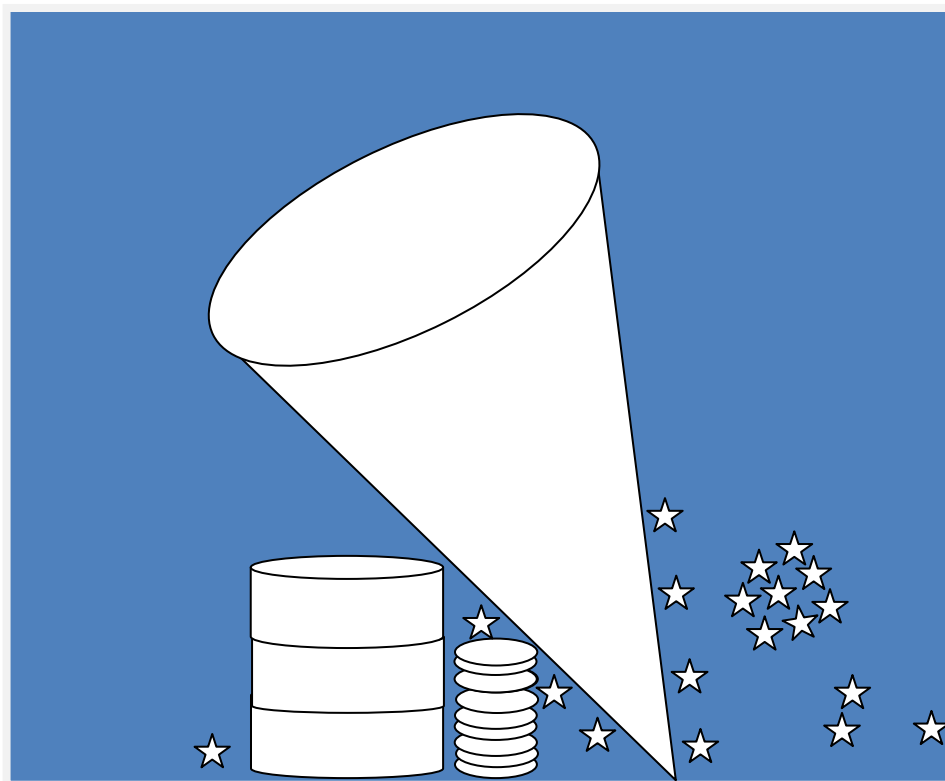

ژنوکراسی دموکراسی

تالیف: غلامحسین (هوشمند) حسینی

دکترای زیست‌شناسی: ژنتیک بیومتریک

The Genocracy of Democracy

Gholamhossein (Hooshmand) Hosseini
Ph.D.: Biology – Biometrical Genetics

کتاب "ژنوکراسی دموکراسی" حاوی یک نظریه ژنتیکی با عنوان "ژنتیک مردم" برگرفته از پارامترهای تجزیه کروموزومی فراوانی ژن یا آلل های هوش و آگاهی جمعیت انسانی و تطابق آن با نحوه مدیریت و مصادیق کارکردی و حکومتی مدیران آئین مدار دینی و غیر دینی و یا شیخ و شاهی قرن اخیر در ایران و تقابل دانش هراسانه آنان با نیروهای علمی، حقیقت مدار و حتی آئینی جامعه می باشد. بررسی، تحلیل و طبقه بندی فراوانی آلل و ژن های هوش و آگاهی مردم در دسته های آئین مداران و غیر آئین مداران و چگونگی بهره برداری از قابلیت ها و یا ارتقاء آگاهی ژنوتیپ عموم مردم در راستای استفاده بهینه و حداکثری از ظرفیت ژنتیکی آنان و اصالت مغز و فکر و یا ژنوکراسی در بستر و بدنه دموکراسی جامعه از اهداف اولیه و اصلی کتاب حاضر می باشد.

جدول فراوانی ژنتیکی هوش و آگاهی جمعیت انسانی																							
1	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
A												a											
23	22	21																					

ژنو کراسی دمو کراسی

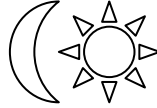
تالیف: غلامحسین (هوشمند) حسینی
دکترای زیست شناسی: ژنتیک بیومتریک

سر شناسه	: حسینی، غلامحسین - ۱۳۴۸
عنوان و نام پدید آور	: ژنوکراسی دموکراسی / تالیف غلامحسین حسینی
مشخصات نشر	: تهران: کانون نشر علوم، ۱۴۰۲
مشخصات ظاهری	: ۲۰۰ ص، مصور، جدول، نمودار
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۳۲۷-۳۲۲-۴
یادداشت	: کتابنامه
موضوع	: ژنتیک مردم: هوش و آگاهی

تقدیم به آنانی که رنج شان (بیان ژن هایشان) گنج می شود.

تقدیم به آنانی که به اتهام حق و حقیقت و با محاکمات غیر عادلانه سرفرازی می کنند.

تقدیم به آنانی که مانند ماه مظهر جمالند و مانند خورشید منبع جلال.

تقدیم به:

فهرست مطالب

- ۱ ..... پیش گفتار
- ۲ ..... مدرسه ابتدائی میرعماد و پیروزی انقلاب
- ۳ ..... مدرسه راهنمایی سنائی و پاکسازی معلمان
- ۳ ..... دبیرستان علامه طباطبائی و دوران جنگ
- ۷ ..... دانشگاه زنجان و اساتید آئین مدار
- ۱۳ ..... همه چیز از اولین سخنرانی در هتل اوین شروع شد
- ۱۸ ..... خدمت مقدس سربازی جایگزین اجباری تحصیلات تکمیلی
- ۲۴ ..... سیاست آئین مدار کردن دانشگاه ها
- ۲۶ ..... آئین مدار (مجاز مدار)
- ۳۱ ..... مدیریت آئین مداران
- ۳۶ ..... شهرداری خلخال و حزب اللهی ها
- ۴۰ ..... آئین مداری و زبان مادری
- ۴۳ ..... وزارت جهاد کشاورزی
- ۴۷ ..... سفر رهبر جمهوری اسلامی ایران به استان اردبیل
- ۵۰ ..... هند و بزرگترین آزادی

۵۳	.....	ماجرای توهین به رهبر
۵۸	.....	سازمان اسم و رسم برگشته
۵۹	.....	مامور آئین مدار وزارت اطلاعات
۶۱	.....	آئین مداری و قاضی الدوله گری
۶۶	.....	عدالت آئین مداری
۶۹	.....	انتخابات ریاست جمهوری
۷۱	.....	مرکز تحقیقات استراتژیک آئین مداران
۷۶	.....	ارقام گیاهی ترانس ژنیک آئین مداران
۷۸	.....	آئین مداران و سرکوب حقیقت مداران
۸۹	.....	اصلاح ژنتیکی ارقام گیاهی و ارائه فرمول بیومتریک
۹۲	.....	قضاوت آئین مداری
۹۶	.....	کنفرانس بین المللی و نهضت آئین مداری
۹۸	.....	آئین مداری و استراتژی دریای خزر
۹۹	.....	پژوهش آئین مداران
۱۰۴	.....	آئین مداری و تدین
۱۰۹	.....	عملکرد آئین مداری و مهندسی معکوس

- ۱۱۳ ..... هاشمی رفسنجانی مصداق آئین مداری
- ۱۱۹ ..... جنگ قره باغ
- ۱۲۷ ..... دیپلماسی آئین مداری قره باغ
- ۱۳۲ ..... اقوام و حقوق شهروندی
- ۱۳۴ ..... ژنتیک مردم و فراوانی ژنی آئین مداران
- ۱۴۱ ..... توزیع دموکراتیک فراوانی ژن هوش و آگاهی
- ۱۴۷ ..... رانده شدن ژنتیکی اجتماعی
- ۱۴۹ ..... پیوست ها

پیش گفتار

ترکیب کروموزومی توانائی های هوش و آگاهی و یا دانش جوامع انسانی متنوع و توزیع فراوانی ژنی آنان از دو طبقه ۵۰ درصدی فراوانی حداکثری آلل های برتر (A) و پستر (a) تشکیل شده است. در میان افراد دارای فراوانی حداکثری آلل های برتر A حدود ۵/۰ درصد آنها به عنوان انسان های ستاره دار در ۶ زیر طبقه هوشی ممتاز به ترتیب با نشان های شش ستاره (۶*) تا یک ستاره (۱*) رده بندی می شوند. مدیریت امور تحت رهبری انسان های ستاره دار موجب پیشرفت و توسعه جوامع خواهد شد ولی اگر مدیریت جامعه ذیل رهبری افراد دارای فراوانی حداکثری آلل های پستر و یا آلل داران a تعریف و سازماندهی شود که اغلب تظاهر به دانائی و رهبری می کنند ساختار حکومت و مدیریت جامعه به مثابه هرم و مخروط وارونه ای خواهد ماند که نه از قاعده بلکه از راس آن و به حالت ناپایدار حفظ و حراست می گردد. در این نوع از حکومت ها که مبتنی بر تاراج ثروت ملی و طبیعی، خشونت رفتاری و فرهنگ آئین مداری و فارغ از هر گونه مدیریت علمی بنیان و اداره می گردد زمام امور جامعه توسط ارتش های شبه نظامی کنترل و هدایت می گردد و بالطبع اقتصاد کشور و مردم نیز به شکل مستقیم و غیر مستقیم در اختیار همان ارتش های سیاسی دانش هراس جهت حفظ و صیانت از موجودیت حکومت آئین مداری قرار می گیرد. بدین ترتیب که آنها قدرت سیاسی کشور را با تکیه بر استراتژی های سرکوب حقیقت مداران و با سوء استفاده از دین و عقاید حقیقی مردم تصاحب و رفاه و آسایش آنان را به بازی و استعمار می گیرند. در فرهنگ و اصطلاح ترکی از این قبیل انسان ها به دلیل ظاهر سازی هائی که از اصول و مدیریت علمی و یا تحریف حقایق از خود نشان می دهند به عنوان اویون (Oyun) چیلار و یا آئین مداران یاد می کنند. از آنجائی که اینگونه افراد اساساً فاقد آلل و ژن های حداکثری هوش و آگاهی و یا استعداد و شایستگی رهبری و مدیریت علمی جامعه هستند بدین سبب ناگزیر در برابر علم و آگاهی و یا حقیقت مداران جبهه **دانش هراسی** به خود می گیرند. کتاب حاضر برگرفته از پارامترهای تجزیه کروموزومی آلل های هوش و آگاهی جمعیت انسانی و تطابق آن با نحوه مدیریت و کاربرد مدیران آئین مدار است که بیشتر از آغاز انقلاب اسلامی ایران شروع و با تحلیل وقایع دوران مدرسه ابتدائی میرعماد، راهنمائی سنائی و دبیرستان طباطبائی شهرستان خلخال، تحصیل در دانشگاه های زنجان و پونای کشور هندوستان و اشتغال در شهرداری ها، دانشگاه ها و وزارت جهاد کشاورزی تداوم می یابد و در نهایت با مطالعه دیپلماسی ترک ستیزی آشکار حکومت و دولت جمهوری اسلامی ایران طی جنگ ۴۴ روزه قره باغ کشور آذربایجان در دوره اپیدمی ویروس کووید-۱۹، اتخاذ استراتژی های ناب حمایتی کشور ترکیه از آذربایجان و همچنین مختصات مصداقی و چگونگی سرکوب افکار و اندیشه های نو و تقابل مدیریت آئین مداری با مدیریت های نوین جهانی در حوزه های پژوهش، دموکراسی، آزادی، رفاه و امنیت قضائی و غذائی و بررسی ساختار، کارکرد و تحلیل شیوه مدیریت آئین مداری از طریق شناسائی و رده بندی ژنتیکی شایستگی انسان ها به پایان می رسد.

مدرسه ابتدائی میر عماد و پیروزی انقلاب

علیرغم اینکه تاریخ تولد در شناسنامه ۱۳۴۸/۰۲/۰۱ درج شده است ولی شب یلدای زمستان سال ۱۳۴۸ شمسی در خوجین خلخال چشم به جهان گشوده ام. شهریور ماه ۱۳۵۴ پایه اول ابتدایی مدرسه میر عماد خوجین ثبت نام شدم. تا روز اول مدرسه نه خودم و نه خانواده و یا اطرافیانم خبر نداشتند که پدر بزرگ پدری ام روز دریافت شناسنامه در ثبت احوال نام **غلامحسین** را برای من به ثبت رسانده است ولی چون در بدو تولد پدر بزرگ مادری ام به اتفاق مادرم نام **هوشمند** را بر من نهاده بودند بدین ترتیب نام مادر زادی ام هوشمند می باشد و عجیب این بود که پدر بزرگ پدری ام نیز مرا هوشمند صدا می کرد. پایه های آغاز تحصیلات ابتدائی من با دوران انتهای سلطنت محمدرضا شاه پهلوی مقارن بود. تا آنجا که یادم می آید وضعیت اقتصادی و اجتماعی خانواده ها و از جمله خانواده ما نیز رو به بهبود بود. به لحاظ اینکه روستای ما تقریباً بزرگ، چسبیده و در شمال شهر خلخال قرار داشت به طور معمول در تجمعات سازمان های دانش آموزی نظیر پیشاهنگی که در شهر برگزار می شد شرکت می کردیم و در این تجمعات دولتی هم بود که مسیر رو به رشد توسعه کشور حتی برای دانش آموزان نیز تدریس و تشریح می شد.

از ۲۲ بهمن ماه سال ۱۳۵۷ چند روزی سپری نشده بود که یکباره زنگ تفریح میانی شیفت صبح مدرسه نواخته شد. چون زنگ تغذیه هم بود دانش آموزان طبق معمول به صف تغذیه در سالن مدرسه هجوم آوردند. آن روز بر خلاف روز های قبل چند دقیقه ای بیشتر در صف تغذیه منتظر ماندیم تا آقایان همت زاده و رضانی به ترتیب مدیر و ناظم مدرسه در برابر دانش آموزان ظاهر شدند و در حالی که در کنار هم ایستاده بودند ناظم مدرسه گفت "بروید حیاط دیگر از تغذیه خبری نیست در مملکت اسلامی از این ریخت و پاش ها نداریم" و تازه دانش آموزان متوجه شدند که چیزی به نام انقلاب اسلامی ایران پیروز شده است و از آن روز به بعد هم دیگر تغذیه توزیع نشد. مدیر مدرسه اعتقادی به عاقبت این قبیل انقلاب ها نداشت و می گفت **انقلاب به مثابه چاقو می ماند اگر دست اهلش نباشد بی رحمانه ویرانگری می کند**. بابای مدرسه نیز مانند مدیر مدرسه و با رویکرد و فلسفه متفاوتی اعتقاد به انقلاب نداشت بخاطر اینکه از انقلاب چیزی جز بر هم زدن آسایش همیشگی مردم نمی دانست ولی در این میان فقط درصدی از معلم ها بودند که به امید تغییر و آزادی های بیشتر سیاسی بر طبل انقلاب و دگرگونی می کوبیدند.

مدرسه راهنمایی سنائی و پاکسازی معلمان

سال ۱۳۵۹ وارد پایه ششم یا همان اول راهنمایی مدرسه سنایی خوجین شدم. چند روزی از تشکیل کلاس های درس مدرسه سپری نشده بود که به ناگاه دیدیم آقا گشتاسب همسایه ضلع شمالی خانه ما به عنوان معلم حرفه و فن وارد کلاس درس شد خیلی خوشحال شدم بخاطر اینکه چهار نفر از همسایه های ضلع شمالی ما یعنی آقا قدرت، آقا معبود و همسرش و همچنین آقا گشتاسب و یک نفر هم از همسایه ضلع جنوبی ما یعنی آقا سالار که البته انسان های با شخصیت و دوست داشتنی بودند پس از پیروزی انقلاب اسلامی و در جریان پاکسازی معلمان متاسفانه از کار برکنار و مجدد توسط آموزش و پرورش خلخال به کار اصلی خود فراخوانده شده بودند ولی با این وجود برخی از آنها تمایل و رغبتی به برگشت به کار قبلی خود نداشتند و در بخش خصوصی به فعالیت خود ادامه می دادند. نکته حائز اهمیت درخصوص این افراد این بود که آنان علیرغم از کار بی کار شدن قهری شان از سوی حکومت و دولت بیشترین خدمت را به جامعه خویش می کردند و در حوزه احداث و تاسیس مراکز آموزشی و بهداشت عمومی در خلخال اقدامات و کمک های خیر خواهانه از خود نشان می دادند. هنوز هم هنوز است عوامل و دلیل بد رفتاری و یا از کار بی کار کردن و آزردن کانون خانواده این افراد و متعاقب آن پشیمانی یا بازنگری دولت در دعوت به کار مجدد از آنان مبهم باقی مانده است. شاید هم دلیل بارز آن اختلاف و تقابل دو فرهنگ متفاوت یعنی حقیقت مداری و یا غیر آئین مداری در برابر نگرش های آئین مداری بود که در آن زمان متاثر از غیر نرمال بودن نحوه توزیع آگاهی های محیطی و اجتماعی در جامعه یکی در اقلیت و دیگری در اکثریت قرار گرفته بود. بدیهی و مسلم بود اگر این قبیل افراد مرتکب اعمال خارج از شئون اداری و قانون شده بودند لابد می بایست به دادگاه و یا محکمه ای معرفی می شدند ولی به نظر می رسید به جای محاکم صالح یک سری کمیته های انقلابی که به همین منظور دایر و تاسیس گردیده بودند نسبت به ارزیابی و غربالگری انقلابی و آئین مداری این قبیل معلمان اقدام می کرد.

دبیرستان علامه طباطبائی و دوران جنگ

سال ۱۳۶۲ وارد پایه نهم یا همان اول نظری مدرسه دبیرستان شهید بهشتی خلخال شدم و تحصیل در پایه دهم تا دوازدهم را نیز در مدرسه علامه طباطبائی جدیدالتاسیس رشته های ریاضی و

تجربی منفک شده از مدرسه شهید بهشتی ادامه دادم. دوره تحصیل در دبیرستان مصادف با دورانی شده بود که انقلاب آئین مداری سال ۱۳۵۷ بتدریج داشت نفوذ و تاثیرات خود را در کالبد سیستم آموزشی و فرهنگی کشور نشان می داد. متون کتاب ها بیشتر از اینکه در راستای شعار **استقلال و آزادی** انقلاب و متناسب با تحولات علمی جهان تغییر نمایند دستخوش تغییرات فرهنگ آئین مداری بود. اولین و یکی از شعار های اصلی دوران انقلاب واژه استقلال بود یعنی اینکه ایران قبل از انقلاب غیر مستقل بود. از آنجائی که **عدم استقلال ریشه در وابستگی های علمی داشت** همین شعار اصلی انقلاب هم اقتضاء می کرد تا تغییرات متون درسی بیشتر در حیطه علوم اصلی و پایه صورت گیرد ولی شاکله تغییراتی که در آن زمان در متون درسی صورت می پذیرفت اغلب در حوزه های ایدئولوژیک و فرهنگی و آن هم نه از نوع حقیقت مداری بلکه از نوع آئین مداری بود.

تغییر و تحولات علمی اغلب کار و پیشه دانشمندان علمی است و ضریب سرعت این تغییرات در دنیای پیش رو نیز میزان توسعه و پویائی عمومی یک کشور و ملت را تعیین و نشان می دهد. انقلاب نوپای آئین مداری متاسفانه در ساختار رهبری و مدیریتی خویش نه تنها فاقد هر گونه نیروی حقیقت مدار و دانشمند حقیقی و تخصصی بود بلکه شرایط و محیط امنی هم برای جذب و حفظ آنان در آن دوران وجود نداشت. بدین سبب به جای دانشمندان حقیقی یک سری از انقلابیون فراری از مکتب، مدرسه و دانشگاه در مناصب مهم کشوری پست های مهمی را اشغال و مدیریت امور کشور را با اتکا بر روش های آزمون و خطا به عهده گرفته بودند که از جمله آنها می توان به آقای محمد علی نجفی اشاره کرد که بعد از انقلاب بدون اینکه دوره تحصیلات دانشگاهی خود را تکمیل و مدرک دکتری خویش را اخذ کرده باشد به عنوان دکتر نجفی دولت های پس از انقلاب در مناصب مهم و حساس آموزشی و مدیریتی کشور به حکمرانی می پرداخت. همین آقای محمد علی نجفی پس از گذشت حدود چهار دهه از عمر انقلاب اسلامی و تصدی و پشت سر گذاشتن چندین پست و مقام ارشد دولتی از قبیل وزارت و ریاست برخی سازمان های ملی و شهرداری تهران در اسارت قید و بند های احساسی حاصل از عشق و نفرت با یکی از زنان خویش متاسفانه تا آنجائی پیش رفت که با چندین گلوله همسر دوم خود را در حمام منزل شخصی به قتل رساند.

وقتی آئین های رنگارنگ و فاقد بنیان و اصالت علمی به غلط بر جای حق و حقیقت تکیه می کند پیشرفت و توسعه جامعه و مردم نیز غیر حقیقی می گردد. در این شرایط مصنوع بیشتر از

اینکه آئین مداران با اتکا بر دانش حقیقی امور جامعه را مدیریت علمی نمایند این نفس سرکش امیال، مقام و منصب دولتی مدیران احساسی است که سوار بر آنان و بی افسار در بستر مدیریت احساسی جامعه بی هدف و کورکورانه می تازد. بدیهی است در این شیوه از مدیریت جامعه نیز بدون هر گونه دلیل و برهان منطقی امتیازاتی به آئین مداران اعطاء و به همان ترتیب و یا دلیل و از روی نفرت و بی عدالتی حق و حقوقی از حقیقت مداران سلب می گردد.

به خاطر قاری قرآن بودن و راهیابی به مسابقات استانی مراسم صبحگاهی و برنامه های فرهنگی مدرسه را اغلب با هماهنگی مدیران مدرسه برنامه ریزی و اجرا می کردم به همین دلیل ارتباط نزدیکی با مدیران و معلم های مدرسه داشتم و بیشتر در جریان امور فوق برنامه مدرسه نیز قرار می گرفتم. دوره تحصیل در دبیرستان دوران عجیبی بود تقریباً دوشنبه و چهارشنبه های هر هفته ساعت ۱۰ صبح کلاس های درس دبیرستان را تعطیل و دانش آموزان را جهت تشییع شهدای جنگ به محل مراسم مربوطه می بردند. مقاطع زمانی که مقارن با جنگ ایران و عراق بود و سپاه پاسداران خلخال به خاطر تامین کمبود نیروی انسانی میادین جنگ چندین بار بود که دانش آموزان را جهت طی دوره های آموزش های نظامی به پایگاه های خود اعزام می کرد. مرا هم یکبار به اتفاق همکلاسی هایم برای دوره آموزش نظامی ۱۵ روزه که توسط سپاه قدس خلخال با تعطیل کردن موقتی دبیرستان برگزار می شد به پادگان های خود بردند. هفته اول دوره اختصاص به آموزش مقدماتی و هفته دوم نیز آموزش تکمیلی را پشت سر گذاشتیم و پس از صدور گواهینامه تکمیلی گفتند حالا می توانید به جبهه ها اعزام شوید پر واضح بود که به جای آموزش های کیفی و اصولی این گونه آموزش های فوری و فرمالیته صرفاً جهت تقویت عددی کاروان های اعزامی به جبهه ها در دستور کار بود.

صندلی های من و جهت الله صفری، داور صادقزاده و حکم الله قلی زاده در کلاس درس کنار هم و با همدیگر نیز به نسبت صمیمی بودیم. پس از ۱۵ روز آموزش مقدماتی و تکمیلی از نظر سپاه و ناقص از نظر عام و خاص این سه نفر عازم جبهه ها شدند جهت الله تعریف می کرد هواپیماهای دشمن در حالی که سوار بر کامیون های نفربر و برای اولین بار از پشت جبهه به سمت خط مقدم جبهه حرکت می کردیم ما را بمباران کردند و چون دشمن می دانست نیرو های تازه وارد از نفربرها پیاده و به جای دشت به نخلستان پناه می برند نخلستان را بمباران و داور جلو دیدگان من شهید شد. جهت الله چاق و سنگین تر از داور بود به همین خاطر می گفت من از روی کاهلی بدلیل اینکه دشت نزدیک تر بود به

سمت دشت فرار کردم و از قضا زنده ماندم. جهت الله می گفت این اتفاق تلخ نتیجه آموزش های غیر اصولی بود که با آن آموزش های ابتدائی و غیر تخصصی افراد را روانه جبهه های جنگ کرده بودند. بدیهی است وقتی نیروی نظامی و فرمانده آموزش لازم و کافی ندیده باشند همانند داور و جهت الله سرگذشت شان در مسیر **آزمون و خطا** قرار می گیرد و به خاطر عدم برخورداری از آموزش های کافی یکی از میان می رود و دیگری تجربه کسب می کند.

دوره دبیرستان دو تیپ معلم داشتیم معلم هایی که تر و تمیز و آراسته بودند و معلم هایی که خیلی شلخته در مدرسه و سر کلاس درس حاضر می شدند. یک روز که دانش آموزان را برای سخنرانی رئیس آموزش و پرورش خلخال در مدرسه آماده می کردم به یکباره دیدم رئیس آموزش و پرورش کاپشنی را که معمولاً رزمندگان در جبهه می پوشیدند به تن کرده و به جای کفش های معمولی با پوتین های پلاستیکی وارد سالن مدرسه شد. از روش و طریقه راه رفتن و در آوردن پوتین هایش دم درب نماز خانه مدرسه براحتی می شد فهمید که بیشترین تمرکز وی روی دیده شدن پوتین پاهایش بود. در آن زمان هیچ معلمی از این پوتین ها به پا نمی کرد و رئیس آموزش و پرورش هم آنقدر مستضعف نبود که قادر به تهیه کفش های معمولی نباشد ولی به نظر می رسید ایشان در صدد تظاهر و نوعی از آئین مداری پوششی بود که در آن دوران بازار این نوع از ایون بازی و یا فرهنگ آئین مداری خیلی داغ بود. به بیان دیگر ایشان به این طریق می خواست وانمود کند که مانند مستضعفان زندگی می کند در حالی که پوشش خانواده وی در جامعه طبیعی و همانند عموم جامعه بود و در شیک ترین خانه های آن دوران شهر هم زندگی می کردند.

دبیر پرورشی مدرسه یعنی سید حسین نیز به این شکل و شمایل در مدرسه ظاهر می شد روزی سر کلاس زیست شناسی سوم نظری یا پایه یازدهم بودم که سید حسین درب کلاس را زد و از دبیر زیست شناسی اجازه خروج مرا از کلاس گرفت. وقتی بیرون رفتم به من گفت وزیر پست و تلگراف و تلفن آقای مهندس غرضی جهت افتتاح ساختمان جدید اداره پست شهرستان خلخال تشریف آورده است به همین دلیل شما را جهت قرائت قرآن مراسم افتتاحیه دعوت کرده اند. در آن دوران بخاطر طرفداری از مرام و مسلک باشگاه تراکتور خیلی دوست داشتم بلوز هایی که تهیه و یا می پوشم به نشانه هواداری تیکه هایی از رنگ قرمز پیراهن تیم فوتبال محبوبم یعنی تراکتور داشته باشد. سید حسین زیپ کاپشن مرا بست تا آن نوار قرمز بلوز خود نمائی نکند و در حالی که زیپ را می بست می گفت

آیت الله یکتایی امام جمعه شهر هم در مراسم حضور دارند. پس از دخالت فرهنگی ایشان در وضعیت زیبای لباس من ناخود آگاه سوال هایی در ذهن من شکل گرفت: من که با بلوز و کت و شلوار شلخته او کاری نداشتم چرا ایشان با بلوز من کار داشت؟ آئین نامه ها و قوانین هم که با بلوز من کاری نداشتند! آیا واقعاً آقای سید حسین نمی داند رنگ سن من با رنگ سن ایشان فرق دارد؟ نمی دانم شاید دوران کودکی حسین آقا کم رنگتر بوده است و یا اینکه چرا در دوره های تربیت معلم به معلمان آموزش نداده بودند که دنیای بچه ها و جوانان رنگی تر است و با دنیای بزرگسالان فرق هائی دارد! شاید هم این قبیل از رفتارهای تزریقی و تحمیل سلیق فرهنگی از عوارض و از الزامات دگرگونی های اجتماعی و آئین مداری بود که به تازگی اتفاق افتاده بود. خلاصه در مسیری که پیاده برای مراسم افتتاحیه می رفتم نه تنها زیبای کاپشنم را باز کردم بلکه کلی خبرنگار هم از من در حین اجرای مراسم افتتاحیه عکس گرفتند.

شهر خلخال در آن دوران فاقد هر گونه زیر ساخت های نوین تفریحی از قبیل سینما، تئاتر، کلاس های فوق برنامه از قبیل موسیقی، ورزش و یا حتی کلاس های درسی برای جوانان بود به همین دلیل تفریحات جوانان معمولاً در فعالیت های فوق برنامه ای مساجد محله، مراسم های آئین مداری و در قالب اعیاد و ادعیه های مذهبی و یا مسابقات ورزشی خلاصه می شد و در این نوع از تفریحات مذهبی هم معمولاً دو گروه از افراد شرکت می کردند گروه اول توده مردم بودند که اغلب از نظر اقتصادی و فرهنگی در سطح مشترکی با عموم مردم قرار داشتند و گزینه دیگری جز انتخاب این نوع از تفریحات عمومی و رایگان را نداشتند ولی گروه دوم آنهایی بودند که تولیت این امور را نیز به عهده داشتند و از دولت و حکومت برای تدارک این قبیل مراسم امکانات، پول و حتی موقعیت شغلی و اجتماعی می گرفتند و به نوعی هدف دار در این گونه مراسم شرکت می کردند بدیهی بود که این گروه از افراد پس از ارتقاء سطح اقتصادی و اجتماعی خود دیگر قید مدیریت و یا مشارکت در این قبیل مراسم آئین مداری را می زدند.

دانشگاه زنجان و اساتید آئین مدار

سال ۱۳۶۷ با وجود اینکه شاگرد اول دیپلم رشته علوم تجربی شهرستان خلخال بودم ولی در رشته مهندسی کشاورزی گرایش زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه زنجان از سهمیه مناطق و ورودی

بهمن ماه پذیرفته شدم. ورودی رشته محل ما بیست نفر بیشتر نبودند از این ۲۰ نفر تعدادی از سهمیه مناطق و تعدادی دیگر نیز از سهمیه ایثارگران و یا خانواده شهداء، جهادگران و غیره پذیرفته شده بودند. خیلی سخت بود همان اوایل ترم دانشجویان ایثارگر را از غیر ایثارگر تشخیص داد و با توجه به اینکه خودشان نیز راغب به افشای نوع سهمیه ای نبودند که از آن محل در دانشگاه پذیرفته شده بودند معمولاً فقط باید منتظر می ماندیم تا نمرات و معدل های دانشجویان در پایان ترم اول مشخص می شد و با ملاحظه نمرات آن ترم تا حدودی زیادی نوع سهمیه و سطح علمی افراد معلوم می شد. سطح علمی دانشجویان سهمیه غیر مناطق معمولاً حاکی از آن بود که آنان با اهداف آئین مداری و بیشتر جهت ادای تکلیف انقلابی و نه صرفاً برای کسب علم و دانش به دانشگاه تزریق شده بودند و با محیط دانشگاه و علم و دانش نیز اغلب بیگانه بودند ولی آنچه که آنها را بیشتر در این مسیر انحرافی آموزشی و در نهایت مدیریتی جامعه قرار می داد و منجر به ارتقاء غلط و غیر مرتبط آنان به ارکان تصمیم گیری کشور می شد استراتژی های غلط دولت در راستای آئین مدار کردن بدنه آموزشی و اجرائی کشور بود.

ساختار نیروی انسانی دانشگاه ها در آن دوران در آغاز تغییر و تحول و در شرف انقلاب فرهنگ آئین مداری و به اصطلاح اسلامی کردن قرار گرفته بود. بتدریج اساتید کارآمد و تحصیل کرده حقیقی دانشگاه های معتبر بازنشست و یا پاکسازی و نسل جدیدی از اساتید انقلابی و البته آئین مدار جایگزین آنان می شدند حتی به همین منظور دانشگاه های مخصوصی را مانند دانشگاه تربیت مدرس و امام صادق به امر آموزش و تربیت مدرسان آئین مدار اختصاص داده بودند. به تدریج در دانشگاه زنجان نیز از ترم سوم دوره تحصیل ما یعنی از بهمن ماه سال ۱۳۶۸ کم کم جایگزینی اساتید انقلابی و آئین مدار و به اصطلاح متعهد و بیشتر فارغ التحصیل دانشگاه تربیت مدرس به جای اساتید علمی و حقیقت مدار و به اصطلاح غیر متعهد از نظر مدیران آئین مدار شروع شده بود.

درست اول ترم سوم دانشگاه بود که اولین جلسه درس مبانی ژنتیک دانشجویان ورودی بهمن ۱۳۶۷ برگزار می شد. به یکباره استاد رحیم حداد با یک کتاب انگلیسی مبانی ژنتیک وارد کلاس درس شد و خودشان را فوق لیسانس اصلاح نباتات از دانشگاه تربیت مدرس و استاد درس ژنتیک معرفی کردند. پس از گذشت چند جلسه از درس مبانی ژنتیک در یک جلسه ای استاد ناهنجاری های کروموزومی را از روی جزوه ای که پیش روی خود قرار داده بود می خواند و دانشجویان هم می نوشتند. پاراگراف مطلب قبلی جزوه درسی که تمام شد استاد فرمودند سر تیتیر بنویسید **سندرم قرمز** و شروع

کرد به توصیف سندرم قرمز که یک نوع بیماری ژنتیکی است و در حدود نیم صفحه ای نیز در خصوص سندرم قرمز از جزوه ای که روی میز خود قرار داشت می خواند و دانشجویان هم یادداشت می کردند. وقتی ایشان در ادامه مطلب گفت در کاربوتیپ کروموزومی زنان دارای سندرم قرمز از دو کروموزم جنسی X یکی از آنها یا وجود ندارد و یا اینکه به اندازه ای کوچک است که تقریباً حامل ژن های موثری نمی باشد و برای نشان دادن ترکیب کروموزم های جنسی آنان به جای XX فقط از X استفاده می شود. ناگهان به ذهن من خطور کرد که استاد حداد اشتباه تدریس می کند و با توجه به اینکه این مطلب در سر فصل های زیست شناسی دوره دبیرستان نیز وجود داشت به همین دلیل پس از روشن شدن فرمول کروموزومی آن بلافاصله اعتراض کردم و گفتم: استاد این که فرمول کروموزومی سندرم ترنر است و استاد حداد با کمی تمرکز در جزوه پیش روی خود گفت حق با شماست بچه ها همه قرمز ها را به ترنر تغییر دهید و بنده خدا هم کمی خجالت کشید. شاید هم دلیل خجالتی و سر به زیر بودن این نوع از اساتید در دانشگاه به خاطر این قبیل از اطلاعات ناموثق و غیر مطمئنی بود که آنان همواره با خود حمل می کردند. پس از قضیه اعتراض به تدریس سندرم قرمز کمی هم با استاد حداد رو در بایستی پیدا کردیم و رفتارها و واکنش های متقابل بعدی وی نشان می داد که ایشان زیاد با من راحت نیست و حتی توانایی تحمل مرا سر کلاس های درس هم ندارد.

استاد حداد نمونه تمثیلی از کیفیت نیرو های انسانی در بدنه آموزش عالی کشور در آن دوران بود. نگاهی اجمالی به ظرفیت های بالقوه تولید ناخالص ملی و کاهش ارزش پول ملی از شروع انقلاب و اتکای اقتصاد و اداره امور کشور به پول مفت نفت حاکی از سیر قهقرائی عملکرد مدیران و مسئولان آئین مداری بود که همه آنان از صدر تا ذیل نه تنها ترنر ها را قرمز می خواندند بلکه قرمز هم می نوشتند و قرمز هم می فهمیدند. آنها نه تنها از مفهوم و فلسفه ترنر بلکه از مفهوم و کاربرد واژه قرمز نیز اطلاع کافی نداشتند. استاد حداد نه تنها در حد و اندازه های یک استاد معمولی در انتقال سالم مطالب به دانشجویان دانشگاه ظاهر نمی شد بلکه ایشان قادر به رو خوانی از جزوه یکی از اساتید قدیمی دانشگاه تهران و انتقال آسان آن به دانشجویان نیز نبود و کپی برداری علمی را نیز به بدترین نحو آن پیاده و اجرا می کرد. متأسفانه این گونه کپی برداری و ظاهر سازی های ناشیانه علمی همواره و در تمامی زمینه های آموزشی، نظامی، صنعتی، کشاورزی و فرهنگی کشور پس از انقلاب به اصطلاح اسلامی شروع شده بود و بیشتر هم در راستای فریب افکار عمومی و مصارف داخلی انجام می گرفت.

بالاخره استاد و یا مدیری که قادر به فهم و انتقال درست مفاهیم علمی و برنامه ریزی اصولی در روی کاغذ نباشد بالطبع از توانائی لازم جهت پیاده سازی دقیق نقشه های خود در عرصه اجرا نیز برخوردار نخواهد بود و بدون شک آدرس های اشتباه روی کاغذ در نهایت جامعه و توسعه آن را در روی زمین به سوی اهداف انحرافی سوق خواهد داد.

همانطور که بیان گردید مطلب و موضوع سندرم ترنز نظر به اینکه در سر فصل های دروس زیست شناسی پایه های دوره دبیرستان هم وجود داشت به همین سبب همه دانش آموزان علوم تجربی که موفق به اخذ مدرک دیپلم می شدند با معنی و مفهوم آن آشنائی کلی پیدا می کردند. جریان تدریس اشتباه سندرم قرمز در کلاس درس دانشگاه از سوی استاد ناخود آگاه ذهن دانشجو را به این نکته معطوف می کرد که استاد حداد حتی موفق به مرور سر فصل کتاب های دروس زیست شناسی دوره دبیرستان هم نشده است ولی به عنوان مدرس درس ژنتیک در دانشگاه مجوز دریافت کرده است. بررسی های دانشجویی و تطبیق جزوه ژنتیک استاد حداد با جزوه ژنتیک یکی از اساتید قبل از انقلاب دانشگاه تهران نشان می داد که استاد حداد از جزوه ایشان کپی برداری و تدریس می کند. با طرح چند سوال بیشتر از وی متوجه شدیم که ایشان در حوزه آشنائی با زبان انگلیسی نیز فوق العاده ضعیف هستند و قادر به خواندن و تشخیص کلمه انگلیسی ترنز داخل پرانتز از جزوه کپی شده هم نبوده است و به همین خاطر به اشتباه همه ترنرها را قرمز تدریس می کرد. بررسی های بیشتر دیگر نشان داد که استاد حداد فقط و صرفاً به دلیل سوابق ایثار گری به مدارج استادی و تدریس در دانشگاه نائل آمده بود و ایشان حتی فاقد هر گونه ویژگی و تخصص جانبی دیگری در حوزه فرهنگی و یا خلق و خوی مرتبط با فرهنگ و شغل استادی در دانشگاه بود تا امتیاز جانبی برای تصدی تدریس وی در دانشگاه محسوب گردد.

اینگونه اتفاقات آنقدر نامیمون و نا امید کننده بود که در مقاطعی از دوران تحصیل در دانشگاه و در مواجهه با اساتیدی همچون حداد تصور می کردم که یک سری از نیروی های جنگ آور و یا شبه نظامی به دانشگاه حمله کرده و کرسی های استادی دانشگاه زنجان را تسخیر کرده اند. متأسفانه با اتخاذ برخی از برنامه ریزی های سیاسی و استراتژیک در خصوص آئین مدار کردن فضای دانشگاه های کشور از سوی آئین مداران نوعی از بی نظمی و هرج و مرج آموزشی و فرهنگی بر فضای دانشگاه زنجان نیز حاکم شده بود که واقعاً معلوم نبود که استاد دانشجو هست و یا اینکه دانشجو استاد است. سرکوب و

تضعیف اصول و روش های علمی در دانشگاه ها سیاستی بود که بنیان های آن از ناحیه برنامه ریزان آئین مدار در راستای حفظ و استمرار قدرت عوام گرایان بر جامعه پایه ریزی شده بود. بالاخره وقتی استاد و دانشجوی مملکتی مصنوع و از اصالت و از قدرت پرسش گری و پاسخ گوئی برخوردار نباشد اصالت علم و حقیقت مداری نیز در جامعه رنگ می بازد و استمرار و تعقیب استراتژی تضعیف و سرکوب علم و یا حقیقت مداران موجب امنیت و مصونیت موقعیت رهبران آئین مدار از هر گونه پرسش و پاسخ علمی در جامعه می گردد و بدین ترتیب مدیران آئین مدار نیز با اسب های یکه تاز و مستبد خویش در سرزمین ملت مظلوم سرکوب شده و کم آگاه به راحتی می تازند. متأسفانه مدیران آئین مدار حتی آموزش های اولیه دانشجویان با کیفیت را هم که به سختی از سد کنکور گذشته و وارد دانشگاه شده بودند را به سطوح نازلی از محتوای علمی تقلیل و آنان را نیز در حد و اندازه های دانشجویان آئین مداری در محیطی ساکن و بدور از هر گونه چالش علمی تربیت و روانه بازار بیکاری می کردند. به بیان دیگر دانشجویان با کیفیت افتاده در دام دانشگاه های کم کیفیت در چهارچوب سیاست های آموزشی حکومت آئین مداری مجبور به فراگیری و گذراندن آسان دروس از فرماندهان دیروز میدان جنگ و اخذ مدارک تحصیلی از دست امیران امروز عرصه علم و فرهنگ می شدند.

طبیعی است که اتخاذ و استمرار این گونه از استراتژی های آموزشی و انتصاب این قبیل از فارغ التحصیلان کم کیفیت در مناصب و پست های کارشناسی و مدیریتی موجب عقب ماندگی های کشور از مسابقه پیشرفت جهانی می شد. متأسفانه وقتی ساختار مدیریت حکومت های آئین مداری به جای تبعیت از اصول و قواعد علمی و نظام شایسته سالاری بر استراتژی های عوام گرایی و روابط آئین مداری استوار می گردد در واقعیت امر به مثابه ماشینی می ماند که قطعات یدکی و پیچ و مهره های آن درست و اصولی و در جای خود بسته و بکار گرفته نشده است. چرا که مدیران ولایی و امنیتی به خوبی به ماهیت و کارکرد و یا فاصله دانشی بین مدیران علمی و حقیقت مدار با مدیران آئین مدار واقف هستند و بخوبی می دانند سرهم بندی این نوع از ماشین های آئین مداری اگر چه برای کشور و مردم فایده نخواهد داشت ولی موجب فریب افکار عمومی و پرستش صوری این قبیل ماشین های آئین مداری از سوی مردم جا مانده از زمین و زمان و علم روز خواهد شد. آنها در عمل با هزینه کرد جاری ثروت و منابع طبیعی کشور و یا روشن و خاموش کردن متناوب این قبیل ماشین های ثابت و سر هم بندی شده آئین مداری موجب فریب افکار توده مردم و انقضای زمان به نفع خود می گردند تا در ازای

این قبیل فریبکاری های اجتماعی چند صباحی بیشتر بر تخت صدارت تکیه و قدرت لرزانی به دست آورده باشند.

ترم چهارم دانشگاه بود باز استاد دیگری از همین جنس به نام استاد قاسمعلی گروسی سر کلاس درس حاضر و خودشان را استاد درس اصلاح نباتات معرفی کرد. متأسفانه استاد گروسی هم ویژگی های جانبی و غیر علمی مشابهی با استاد حداد داشت. ایشان با توجه به اینکه از کتاب اصلاح نبات دکتر بهمن اهدائی به عنوان منبع درسی استفاده و تدریس می کرد و در مواجهه با بخش هایی از این کتاب که دارای فرمول های ژنتیکی و آماری و غیرقابل فهم برای وی بود واکنش نشان می داد و علیرغم اینکه این قسمت های کتاب در سر فصل آموزشی وزارت علوم نیز بود و در سرتاسر دانشگاه ها هم باید تدریس می شد نسبت به عدم تدریس غیر قانونی و حذف خودسرانه آن مطالب اقدام می کرد.

تیر ماه ۱۳۷۱ پس از سه سال و نیم یعنی هفت ترم تحصیل و با معدل الف و به عنوان دانشجوی ممتاز دانشگاه زنجان فارغ التحصیل شدم. جهت امضاء فرم تسویه حساب دانشجویی به دفتر استاد حداد که در آن مقطع به عنوان معاون امور دفاعی رزمندگان دانشگاه نیز ارتقاء و منصوب شده بود مراجعه کردم. ایشان تا مرا دید گفت می دانم از دست من ناراحت هستید ولی فرم را بدهید امضاء کنم. بعد از امضاء فرم جرات پیدا کردم و گفتم استاد شما مگر مدرک دیپلم نداشتید که اصطلاح سندرم ترنر و برخی موضوعات دیگر مبانی ژنتیک برای شما نا آشنا بود؟ ایشان در پاسخ گفت ببین ماها رفتیم جبهه تا شماها در خانه های خود خوب درس بخوانید. آنجا تیر بود و تفنگ و به اندازه کافی از کتاب و مدرسه و امتحان خبری نبود. الان هم که می بینی در معاونت دفاعی رزمندگان هستم هدف حمایت از دانشجویانی است که دوران جنگ در جبهه بودند و توانایی رقابت با شماها را ندارند. به نظر می رسید استاد حداد به جای رقابت با **مرزهای دانش بشری** در صدد رقابت و مبارزه ناعادلانه با دانشجویانی مانند من بود. گفتم استاد از اینکه شماها از مملکت ما دفاع کردید و یا اینکه ایثارگر و یا از خانواده های معظم شهداء هستید باید بر سر و دست و پای شما بوسه زد و این وظیفه ملی حکومت هم هست که از شماها تجلیل نماید ولی فکر نمی کنید به همان اندازه که آنجا موثر بودید اینجا مفید نیستید. اگر کسی شرایط، توانائی و علائق جنگی داشته است و برای مملکت و کشورش صرف نظر از اهداف، خاستگاه و نتیجه جنگ شبانه روز جنگیده است کس دیگری هم برای مملکت شبانه روز مطالعه کرده است و دارای علاقه مندی های پیشرفت و توسعه علمی بوده است. یکی از نظر ژنتیکی جنگ آور و شجاع است

و دیگری دانشجوی خوب و این همان قانون طبیعی **تنوع ژنتیکی** است. یکی علاقه مند تفنگ و دیگری قلم را بیشتر دوست دارد. شما مراحل مختلف رزم را گذرانده اید که رزمنده و یا فرمانده شوید و یکی دیگر نیز مراحل مختلف علم را می گذراند که استاد شود. حتی با دفاع و حمایت هایی که از شماها در دانشگاه تربیت مدرس به عمل آمده است باز موفق به گذراندن اصولی این نوع از مراتب پیشرفت علمی نشده اید آیا شماها فکر نمی کنید که از ریخته ارثی و ژنتیکی لازم برای فعالیت در این حوزه از علم و دانش برخوردار نیستید و شاید هم به این دلیل است که در برابر علم و دانش و دانشجوی حقیقی جبهه می گیرید و اساساً با نگرش نظامی و یا فتح و تسخیر این قبیل مناصب و جایگاه ها وارد این شاخه و حرفه علمی نیز شده اید و تداوم این استراتژی برای کشور زیان آور خواهد شد.

همه چیز از اولین سخنرانی در هتل اوین شروع شد

عملکرد ضعیف اساتیدی چون استاد حداد و گروسی که آرام آرام داشتند به دانشگاه های وزارت علوم و علوم پزشکی کشور تزریق می شدند دغدغه فکری من در دو سال آخر تحصیل در دانشگاه زنجان بود. به همین خاطر در حالی که هنوز فارغ التحصیل نشده بودم و ترم هفتم و آخر دوره تحصیل کارشناسی خود را می گذراندم مشکلات آموزشی دانه های روغنی در ساختار آموزشی را بهانه قرار دادم مقاله ای تحت عنوان " مشکلات و تنگنا های آموزشی دانه های روغنی در مراکز آموزش عالی " به دبیرخانه سمینار بررسی مسائل دانه های روغنی که ۹-۷ شهریور سال ۱۳۷۱ در هتل اوین تهران برگزار شد ارائه کردم. در این مقاله به معضل کمبود نیرو های متخصص و همچنین مشکلات آموزشی پیش روی دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور پرداختم. این موضوع را در هشتم شهریور در سالن همایش هتل اوین تهران سخنرانی و مقاله نیز در مجموعه مقالات سمینار چاپ شد. پس از اتمام سخنرانی خبرنگاری از مجله کشاورز متقاضی انتشار اصل مقاله شد و بدین ترتیب مقاله مهر ماه همان سال و در شماره ۱۵۲ مجله بدون ذکر نام نویسنده چاپ گردید. پس از چاپ مقاله علت عدم ذکر نام نویسنده را با دکتر فریدون گل افرا مدیر مسئول مجله مطرح کردم جواب ایشان نیز برای من جالب و تداعی گر نوعی از جو دانش هراسی در کشور بود که فشار های ناشی از این قبیل فضاهای خفقان علمی ایشان را هم نگران کرده بود و گفت فرزندم مقاله ای را که از شما در این شماره چاپ و منتشر کردیم چون انتقادی بود و شما هم جوان هستید به همین خاطر نخواستیم برای شما دردسر ایجاد شود.

روز نهم شهریور ۱۳۷۱ بود که آقایان دکتر جعفر محمدی و مهندس قیدی به ترتیب رئیس دانشکده کشاورزی و رئیس آموزش دانشگاه زنجان طی تماس تلفنی با من گفتند که دانشگاه زنجان قصد دارد هفته جاری مراسم تجلیل از دانشجویان ممتاز علمی دانشگاه از بدو تاسیس یعنی از سال ۱۳۵۴ را با دعوت از تمامی فارغ التحصیلان دانشگاه برگزار کند و بدین وسیله از من هم که دانشجوی ممتاز ورودی بهمن ۱۳۶۷ و فارغ التحصیل تیر ۱۳۷۱ بودم دعوت به عمل آوردند تا در مراسم شرکت نمایم و به همین منظور مراسمی هم در محل سالن ورزشی دانشگاه زنجان برگزار گردید. برگزار کنندگان مراسم به ترتیب سخنرانی های مسئولان مدعو از وزارت علوم، اجرای مراسم فرهنگی و در آخر هم مراسم اهدای جوایز به نفرات اول علمی دانشگاه را برنامه ریزی کرده بودند. بنا به اظهارات دکتر سید محمود حسینی، دکتر جعفر محمدی و مهندس قیدی از برگزار کنندگان مراسم قرار بود به هر یک از نفرات اول علمی یک جلد کتاب نهج البلاغه ترجمه دکتر جعفر شهیدی و یک عدد سکه طلای تمام بهار آزادی به همراه لوح تقدیر اهداء شود. ولی اتفاق نادر و عجیبی که در انتهای برگزاری این مراسم رخ داد برنامه ریزی معمولی مراسم را به هم ریخته و به حاشیه برد. به محض اینکه مجری اصلی مراسم برنامه اهدای جوایز به دانشجویان ممتاز را اعلام کرد ناگهان از پشت جمعیت، دانشجویی با محاسن مشکی دراز و کفش های نعلین عسلی روشن و پیراهن سفید یقه آخوندی که دامن آن تا زانوهایش امتداد یافته بود دوان دوان و نفس زنان در حالی که چند تائی ماشین حساب کاسیو ۳۶۰۰ ژاپنی در دست داشت خود را به پشت تریبون اجرای مراسم رساند. از این اتفاق غیر مترقبه و کمی هم ترسناک که در حال رخ دادن بود مجری اصلی مراسم کار دیگری به ذهنش نرسید مگر اینکه عرصه را برای مهاجم خالی و مانند دیگران مات و مبهوت گوشه ای را اختیار و ناظر صحنه اتفاقات پیش آمده باشد. آقای مهاجم نفس زنان با یاد نام خدای خود اعلام کرد لطفا اسامی دانشجویان ممتاز علمی که قرائت می کنم برای گرفتن جوایزشان روی صحنه تشریف بیاورند و شروع کرد به خواندن و نامبردن از دوستان آئین مدار و ایثارگر خود که فقط در بین دانشجویان ایثارگر نفر اول تا سوم شده بودند ولی در بین نفرات اصلی ممتاز علمی دانشگاه نامی از آنها وجود نداشت. ایشان پس از اهداء ماشین حساب ها به دوستان خویش خودسرانه اختتام مراسم را هم اعلام کرد و مراسم نیز به این ترتیب به پایان نا فرجام خود رسید.

پس از اعلام پیش بینی نشده اختتام مراسم آقای دکتر محمود حسینی از برنامه ریزان و برگزارکنندگان مراسم با برافروختگی خاص از لا بلای جمعیت و همه آنان چند نفر از دانشجویان ممتاز اصلی را که قرار بود از آنها تجلیل شود جمع کرد و به همراه خود به پشت جایگاه مراسم برد جایی که کتاب های نهج البلاغه کادو پیچی شده را قرار داده بودند تا به ترتیب به نفرات ممتاز علمی حقیقی دانشگاه اعطا نمایند. ایشان کتاب ها را یکی یکی بر می داشت و با خودکار روی کاغذ کادوی آنها می نوشت تقدیم به دانشجوی ممتاز ..... و امضاء می کرد.^۱ وقتی ماجرای این نوع از بی نظمی و اغتشاش در انتهای مراسم را از ایشان پرسیدیم گفتند که آقایان داریوش سلیمی و اسکندر زند به ترتیب از انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه و جهاد دانشگاهی نسبت به اعطای تقدیر نامه و جوایز به دانشجویان ممتاز علمی اعتراض داشتند و معتقد بودند نظر به اینکه همه دانشجویان ممتاز علمی از میان دانشجویان غیر ایثارگر هستند اعطای تقدیر نامه به نفرات اول به نوعی زیر سوال بردن عملکرد دانشجویان آئین مدار و از طرف دیگر متضمن معرفی مستقیم و بدون آزمون نفرات اول جهت طی دوره تحصیلات عالی و تکمیلی است و اینکار باعث می شود افراد حقیقت مدار و البته غیر آئین مدار در بدنه آموزش عالی کشور نفوذ و با این قبیل اقدامات عرصه برای افراد آئین مدار تنگ و زمینه های ترویج و توسعه اهداف حقیقت مداران مهیا گردد. بدین دلیل آنان در راستای این راهبرد و با بهره گیری از قدرت سیاسی حاکم بر دانشگاه ها از دانشجویان ایثارگری که بیشترین معدل را در میان ایثارگران کسب کرده بودند بدین شکل تجلیل کردند در حالی که نظر شورای علمی دانشگاه بدین صورت نبود و این آقا که دیدید به جایگاه هجوم برد دبیر انجمن اسلامی دانشگاه یا آقای داریوش سلیمی بود و متاسفانه ایشان نیز با حمایت دوستانش که دم درب سالن برگزاری مراسم آماده و سر پا ایستاده بودند اقدام به این کار کردند و مدیران اجرائی مراسم هم هر عکس العمل دیگری نشان می دادند بیشتر امنیت شرکت کنندگان مراسم را به خطر می انداختند.

پس از این اتفاق راغب شدم تا با شخصیت داریوش و اسکندر به واسطه یکی از همکلاسی ها به نام نجم الدین هاشمی که پاره وقت کارهای تایپ نامه های انجمن و جهاد دانشگاهی را انجام می داد بیشتر آشنا شوم. آنها از دانشجویان ایثارگر و کاردانی به کارشناسی ورودی سال ۱۳۶۷ دانشگاه بودند معمولاً به جهت فعالیت در امور سیاسی و امنیتی در کلاس های درس حضور پیدا نمی کردند و

امتحانات پایان ترم دروس خویش را نیز اغلب به صورت خصوصی برگزار می کردند. تمرکز کاری آنان بیشتر روی دانشجویان دانشگاه و سوابق آنان بود و ارتباط نزدیک با آیت الله موسوی امام جمعه وقت زنجان و مراکز امنیتی داشتند و در عمل به عنوان مخبر عمل می کردند. در خوابگاه متاهلان دانشگاه و در یک واحد مسکونی با امکانات متاهلی مربوط به انجمن و جهاد دانشگاهی زندگی می کردند. از نقطه نظر مالی نیز به غیر از شهریه و وام تحصیلی دانشگاه از اعتبارات انجمن و جهاد دانشگاهی استفاده می کردند. پس از پیوستن اساتید آئین مداری همچون رحیم حداد و قاسمعلی گروسی در سال ۱۳۶۹ و دانشجویان آئین مداری همچون غلامحسین مظفری و غیره به جمع سیاسی آنان و تاسیس معاونت امور دفاعی ایثارگران دانشگاه، در عمل قدرت سیاسی شان بر قدرت مدیریتی روسا و مدیران علمی دانشگاه می چربید و اتفاقاتی نظیر به هم ریختن مراسم تجلیل از دانشجویان علمی در دانشگاه برنامه ریزی و حادث می شد. شواهد و قرائن نشان می داد که قدرت سیاسی آنان که نشأت گرفته از قدرت ایدئولوژیک حاکم بر کشور بود به عنوان قدرت در سایه دانشگاه بر قدرت قانونی روسای دانشگاه تفوق قابل توجهی داشت. تصور کنید یک سری دانشجویان آئین مدار که اصالت و کیفیت آخرین مدارک فوق دیپلم آنان در حاله ای از ابهامات علمی قرار داشت تمامی اساتید و روسای معتبر دانشگاه و دانشکده ها را به کناری رانده بودند و عملاً برای آموزش عالی و توسعه و پیشرفت کشور سیاست گذاری و برنامه ریزی های آئین مداری می کردند.

از جمله اتفاقات عجیب و غیر مترقبه دیگری که در آن دوران توسط این عناصر آئین مدار رقم خورد می توان به اختلاف و درگیری گردانندگان انجمن اسلامی دانشگاه با استاد درس دانه های روغنی به نام آقای باطنی اشاره کرد که در نهایت منجر به این شد که در عرض دو هفته برای ایشان پاپوش درست کنند و تمامی دفتر و دستک آموزشی و اداری وی را از پنجره دفتر کارش در طبقه دوم ساختمان اداری دانشگاه بیرون ریخته و با طراحی تجمعات و راهپیمائی های دانشجویی این استاد را هم بدون هر گونه دادرسی از دانشگاه بیرون کنند.

اتفاق عجیب و غیر مترقبه دیگر به تصمیم کمیته علمی دانشگاه زنجان مبنی بر کاندید کردن یکی از مربیان ممتاز هیات علمی دانشگاه و در عین حال غیر آئین مدار جهت طی دوره دکتری تخصصی در خارج از کشور با استفاده از بورس تحصیلی دولتی مربوط می شود. همانند اقدامات تخریبی قبلی نیروهای انجمن اسلامی باز در مخالفت با این اعزام دسیسه ای را برنامه ریزی و پیاده کردند بدین

ترتیب که آنها مگس مرده ای را لای کباب کوبیده آشپزخانه دانشگاه جاسازی کردند و این کباب کوبیده دست ساز را در یکایک اتاق های خوابگاه های دانشجویی چرخاندند و دانشجویان را علیه رئیس وقت دانشگاه یعنی آقای دکتر احد صحراگرد تحریک و شوراندند و بدین سبب پس از چند ساعت دانشجویان خشمگین و فریب خورده طی اغتشاشی دفتر رئیس دانشگاه را تسخیر کردند. وقتی دانشجویان وارد اتاق رئیس دانشگاه شدند معاون دبیر انجمن اسلامی یعنی آقای سعدالله منصوری به نمایندگی از طرف دانشجویان با رئیس دانشگاه وارد مذاکره شفاهی و علنی شد. ایشان با صدای بلند و گوش خراش سر رئیس دانشگاه فریاد می کشید که شما غلط کردید آن آقا را جهت طی دوره دکتری تخصصی کاندید کردید مگر یک بچه مسلمان در این دانشگاه پیدا نمی شد که برای دوره دکتری تخصصی خارج از کشور اعزام کنید.

بازنشستگی غیر قانونی و یا پاکسازی اساتید علمی و معتبر دانشگاه ها و جایگزینی آنان با اساتید غیر علمی و آئین مدار و اعزام سیاسی این قبیل افراد به موسسات و دانشگاه های خارجی جهت ادامه تحصیل از جمله راهبردهای مدیران ارشد آئین مدار بود که در راستای سرکوب محیط علمی و پویای دانشگاه ها و آئین مدار کردن فضای حاکم بر آن به بهانه های اسلامی کردن دانشگاه ها صورت می گرفت. متأسفانه اجرای این قبیل از سیاست های ارتجاعی و دانش هراسانه در عمل کشور ایران را در تمامی عرصه های پیشرفت و توسعه روز به روز نحیف و دچار رکود و یا واپسگرایی می کرد.

تدریس غلط سندرم قرمز به جای سندرم ترنز در کلاس درس مبانی ژنتیک استاد حداد، حذف غیر قانونی قسمت های مهم درس اصلاح نبات از سوی استاد گروسی، تجلیل از دانشجویان ایثارگر بجای دانشجویان ممتاز علمی و یا دشمن انگاری دانشجویان ممتاز علمی و حمله به دفتر اساتید و رئیس دانشگاه به نوعی تداعی گر فتح شهر علم توسط جنگ آوران با پشتوانه فکری ولایی بود. متأسفانه بدترین نوع جنگ آوری، قلع و قمع اصحاب و اندوخته های علمی و فرهنگی یک کشور بود که بدین صورت داشت انجام می گرفت. تلفات سرکوب علم و فرهنگ برخلاف جنگ های میدانی فقط سرنوشت یک نسل را ضایع نمی کند بلکه با خاموش کردن منابع علوم حقیقی سرنوشت نسل های فعال متمدنی را زایل و آنها را از قرار گرفتن در مسیر توسعه تمدنی خارج و به همان نسبت پیشرفت کشور را نیز دچار رکود نسلی می کند. سرکوب علم سرکوب نور است و در فقدان نور نیز دوست و دشمن با هم گمراه و از بین خواهند رفت.

خدمت مقدس سربازی جایگزین اجباری تحصیلات تکمیلی

مهر ماه ۱۳۷۱ نتایج آزمون کارشناسی ارشد که در دانشگاه فردوسی مشهد و به صورت تشریحی برگزار شده بود اعلام و علیرغم اینکه دوره تحصیل کارشناسی را طی مدت سه سال و نیم و با برترین معدل یعنی الف به اتمام رسانده و دانشجوی ممتاز علمی دانشگاه زنجان بودم ولی از اینکه نام من در میان اسامی قبولشدگان نبود تعجب کردم بدین سبب منتظر ماندم تا ریز نمرات آزمون از طرف دانشگاه فردوسی برای داوطلبان ارسال شود که متأسفانه برای من فرستاده نشد. از طرف دیگر براساس بخشنامه وزارت علوم در آن مقطع زمانی دانشجویان ممتاز علمی می توانستند بدون شرکت و قبولی در کنکور کارشناسی ارشد توسط یکی از دانشگاه های دولتی از محل سهمیه نفرات برتر پذیرفته و جذب شوند. نظر به اینکه تنها دانشجوی ورودی بهمن ۱۳۶۷ در میان فارغ التحصیلان تیر ماه سال ۱۳۷۱ بودم و رقیبی نیز برای استفاده از سهمیه نفرات ممتاز علمی نداشتم با کارشکنی های نامحسوسی که از طرف آئین مداران انجمن اسلامی و جهاد دانشگاهی دانشگاه زنجان صورت گرفت از معرفی من جهت ادامه تحصیل بدون کنکور در مقطع کارشناسی ارشد امتناع ورزیدند. عدم اقدام قانونی در معرفی از محل سهمیه نفرات اول دانشگاه و همچنین عدم ارسال کارنامه آزمون کارشناسی ارشد از طرف مسئولان جذب آزمون کارشناسی ارشد فرضیات عدم تأیید برخی از دانشجویان ممتاز برای ادامه تحصیل را بیش از پیش در ذهن من تقویت کرد. از طرف دیگر عدم راهیابی و معرفی دانشجویان ممتاز دیگر به مراحل تحصیلات تکمیلی هم وجود دست های پنهان پشت سر این قضایا را بیش از پیش آشکار و تأیید ضمنی می کرد.

آبان ماه سال ۱۳۷۱ راهی به غیر از اعزام به خدمت مقدس سربازی پیش روی خود نداشتم. سیاست ورزی های آئین مداری در عرصه های تربیت نیروی انسانی کشور به همان ترتیب که برخی را به غلط مجبور به مهاجرت از پادگان های نظامی به دانشگاه ها می کرد به همان نسبت نیز برخی دیگر را مجبور به مهاجرت اجباری از عرصه های علم و تحقیق به محیط مقدس پادگان های نظامی می کرد. عدم معرفی از سهمیه نفرات اول و عدم قبولی مشکوک در آزمون کارشناسی ارشد دغدغه فکری من طی دوره سربازی بود. در حالی که مشغول گذراندن آموزش مقدماتی سربازی در پادگان آموزشی ۰۱ تهران بودم یکی از همدوره ای های دانشگاه زنجان که داشت ترم هشتم دوره تحصیلی را می گذراند برای ملاقات یکی از دوستان سربازش به پادگان آمده بود در گفتگویی که با ایشان داشتم اظهار کرد

انجمن اسلامی دانشگاه زنجان بخاطر سخنرانی شما در هتل اوین مبنی بر استفاده از اساتید غیر تخصصی در دانشگاه ها و چاپ متن مقاله در مجله کشاورز نظرشان در مورد **گزینش** کارشناسی ارشد شما و معرفی از محل نفرت اول دانشجویان ممتاز مثبت نبوده است. همین خبر باعث شد که نامه اعتراضی به رئیس دانشگاه فردوسی مشهد مبنی بر عدم ارسال نتیجه ریز نمرات کارشناسی ارشد بنویسم. در آن زمان اتفاقاً یکی از مسئولان کلیدی و آئین مدار دانشگاه فردوسی مشهد آقای عبدالرضا باقری بود که در جذب و گزینش دانشجویان آئین مدار و پاکسازی اساتید حقیقت مدار از دانشگاه ها با اعضای انجمن ها و اتحادیه های اسلامی دانشگاه ها از جمله آقای اسکندر زند و داریوش سلیمی سیاست گذاری و همکاری های نزدیک و مشترکی داشتند.

به موازات اجرای این قبیل سیاست های سرکوب گرایانه علمی و دانش هراسانه روی دانشجویان ممتاز و غیر آئین مدار اقدامات متقابلی نیز در راستای جذب، تربیت و پرورش دانشجویان آئین مدار به عنوان استاد و یا نیروی آئین مدار در برخی از دانشگاه های کشور از جمله دانشگاه تربیت مدرس انجام می گرفت. از جمله اساتید آئین مداری که بدین تربیت روانه دانشگاه های کشور می شدند می توان به نقش و حضور اولیه آقایان عبدالرضا باقری در دانشگاه فردوسی مشهد، بهزاد قره یاضی در دانشگاه گیلان، رحیم حداد، قاسمعلی گروسی، اسکندر زند و داریوش سلیمی در دانشگاه زنجان اشاره کرد. استاد عبدالرضا باقری هم مثل آقایان داریوش، اسکندر، استاد حداد و استاد گروسی با تشکیل و تقویت اتحادیه انجمن های اسلامی در دانشگاه ها و با ایجاد شبکه ملی در **صدد آئین مدار کردن دانشگاه های کشور** بود. به هر حال پس از ارسال ریز نمرات آزمون کارشناسی ارشد متوجه شدم همان سناریویی که فکر می کردم اتفاق افتاده است ریز نمرات من نیز دستکاری شده بود و از قضا برای درسی که انتخاب نکرده بودم نمره تعیین کرده بودند. نظر به اینکه آزمون به صورت تشریحی برگزار شده بود و ورقه های امتحانات نیز بنا به استراتژی جذب دانشجویان آئین مدار توسط اساتید آئین مدار ارزیابی می شدند بدین جهت با این روش ارزیابی اوراق امتحانی دست مدیران و اساتید آئین مدار در پذیرش و یا عدم پذیرش داوطلبان غیر آئین مدار در آزمون های تشریحی بر خلاف آزمون های تستی باز و بدین سبب آنان از آزادی عمل بیشتری برای ارزیابی، گزینش و جذب سلیقه ای دانشجویان آئین مدار برخوردار بودند.

مدیران آموزشی و فرهنگی کشور با این قبیل اقدامات و یا راهبردهای ارتجاعی و یا آئین مدار کردن نیرو های انسانی دانشگاه های کشور نه تنها در حق دانشجویان و نیرو های مستعد علمی ناعدالتی و اجحاف می نمودند بلکه با تضعیف جایگاه و اصالت علمی دانشگاه ها در واقع بنیان های اداره علمی امور کشور و توسعه آن را نیز متزلزل می ساختند. آنها با ممانعت از راهیابی دانشجویان ممتاز علمی به مراحل عالی تحصیلات تکمیلی و اتخاذ سیاست های دانش هراسانه به نوعی هم در حق دانشجویان ممتاز و هم در حق برخی از دانشجویان آئین مدار که از این اتفاقات نامیمونی که در پشت پرده برای آنان هم رقم می خورد و از آنها اساتید و متخصص های صوری و مصنوع می ساخت اجحاف می کردند. نتیجه و برآیند این قبیل دگرگونی و انقلاب های منفی و یا بی عدالتی های آئین مداری اجحاف های دو سویه ای بود که در نهایت هرج و مرج اجرائی، واپسگرایی و عدم توسعه کشور را به همراه داشت.

مدیران ارشد آئین مدار با توسل به این قبیل روش های غیر اخلاقی و غیر قانونی عرصه را برای دانشجویان شایسته و حقیقت مدار تنگ و در مقابل زمینه را برای تربیت تصنعی دانشجو نمایان آئین مدار تسهیل می کردند. در چنین شرایطی فرد آئین مدار نیز مراتب تحصیلی را به شکل غیر واقعی و با تکیه بر معیار و مقیاس های آئین مداری و ایدئولوژیکی طی کرده و به نحو غیر شایسته مقام و پستی را در حکومت و یا دولت اشغال می کرد. بدیهی است این قبیل افراد نیز به لحاظ عدم اخذ آموزش های لازم و کافی و یا عدم برخورداری از استعداد ذاتی و شایستگی های لازم متاسفانه در مدیریت اموری که به آنها محول می شد کارنامه قابل قبولی از خود نشان نمی دادند.

وقتی دانشجویی در دهه اول انقلاب با بهره گیری از رانت های آئین مداری و با اتکا به ظاهر سازی های عوام فریبانه و با تکیه بر ارزش های صوری همچون محاسن مشکی دراز و کفش های نعلین عسلی روشن و بلوز سفید یقه آخوندی که دامن آن تا زانوهای وی امتداد داشت به عنوان دبیر انجمن اسلامی در بازار آئین مداری رونق و مشتری پیدا می کرد و با تکیه بر ظواهر اصول گرایانه کذائی مراتب دانشجویی و ارتقاء را به شکل غیر شایسته و البته فریبکارانه طی می کرد نباید شک کرد که همین فرد در دهه چهارم انقلاب پس از دستیابی به مال و منال دنیوی با تیپ تغییر شکل یافته و با محاسن تراشیده، کفش های اسپورت و پیراهن یقه خرگوشی چهره عوض می کرد و با جلد اصلاحات گری کذائی بر مسند رئیس مرکز حراست وزارت علوم کشور تکیه می کند. وقتی به جای ضابطه مندی و یا

شایسته‌سالاری اداری مقام و منصب فقط در بازار آئین مداران رباکار فروخته می‌شود متأسفانه در این میان هر کسی که از توانائی و مهارت بیشتری در عرصه روابط و بازیگری و یا ایون‌گری برخوردار باشد نقش آئین‌مداری قابل‌قبولی را بازی و پست و مقام مرغوب‌تری را صید و به مدارج بالاتری می‌رسد. متأسفانه در فضای مدیریت آئین‌مداری و داد و ستد مقام و منصب کارهای بزرگ به افراد کوچک و در مقابل کارهای کوچک به افراد بزرگ واگذار می‌گردد و بدین ترتیب زمینه‌های فساد سیستماتیک نیز فراهم می‌گردد. وقتی در جامعه‌ای کوچک‌ها بزرگ‌پنداشته شوند بدون شک دشمن هم‌دوست و نادانی هم‌دانائی تلقی می‌گردد و متأثر از این جابجائی‌های غیر علمی و آئین‌مداری افراد و جناح‌های سیاسی کشور نیز به دلیل عدم برخورداری از بنیان‌های علمی و منطقی متناسب با شرایط و موقعیت سیاسی با تغییر متناوب چهره جناحی خودشان همواره بر روی امواج فرهنگ آئین‌مداری کشور معلق و همانند اجزای قوای سه‌گانه کشور تحت کنترل و مدیریت فرمایشی قرار می‌گیرند.

وقتی گروه‌ها و یا جناح‌های فاقد هرگونه پشتوانه فکری، برنامه و هدف علمی و عملی مدیریت امور کشور را به عهده می‌گیرند در واقع خودشان را خواسته و یا ناخواسته در برابر تعداد زیادی از سوال‌های بی‌جواب افکار عمومی جامعه قرار می‌دهند که رویکرد و عواقب ناشی از این سوال‌های بی‌جواب در نهایت موجب حساسیت و تحریک افکار عمومی، عزل ناخواسته مدیران و یا محاکمات عمومی آنان می‌گردد. از جمله این‌گونه عزل‌ها و محاکمات داخلی می‌توان به برکناری، بازرسی و محاکمه برخی از دانشجویان آئین‌مدار دیروز و مدیران امروز مانند آقایان اسکندر زند، داریوش سلیمی، بهزاد قره‌یاضی و غلامحسین مظفر به ترتیب معاون وقت تحقیقات، آموزش و ترویج وزارت کشاورزی، ریاست مرکز حراست وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، رئیس موسسه تحقیقات بیوتکنولوژی کشاورزی و رئیس سازمان منطقه آزاد کیش در دولت حسن روحانی به دلیل تخلفات متعدد اشاره کرد.

لازم به ذکر است فقط سرنوشت این قبیل اشخاص نوعی نبود که از اوایل انقلاب اسلامی در محک‌آزمون و خطا و یا دستخوش ریزش و رویش‌های آئین‌مداری قرار گرفته بود بلکه در واقعیت امر این ماشین‌پیشرفت و توسعه کشور ایران بود که در معرض بازیچه‌های ایدئولوژیک آئین‌مداران قرار داشت. اگر این‌گونه بازیچه‌گری‌ها و یا فساد‌های مرتبط با آن نزد افکار عمومی علنی نمی‌شد آنها حتی خود را ملزم و موظف به اجرای صورتی هیچ‌گونه محاکمات عوامفریبانه‌ای که موجب تسلی خاطر صورتی مردم معترض شود هم نمی‌کردند. متأسفانه مدیران ارشد آئین‌مدار در مدیریت‌های

ولایی فقط به دنبال یک راهبرد خاص و اساسی در اداره امور کشور در راستای حفظ قدرت آئین مداری می باشند و آن هم استراتژی حکمرانی های حاصل از واگذاری های تمامی امور کشور اعم از امنیتی و غیر امنیتی به کشورهای خارجی و یا شرکت های خصوصی در برابر خروج و تضعیف منابع، پول و ثروت ملی و اداره با واسطه کشور با عواید حاصل از این گونه واگذاری های منفعلانه است. آئین مداران بخوبی و بیش از هر کس دیگری بر این اصل واقف هستند که راهبرد مدیریتی آنان از قابلیت و توانائی های لازم علمی جهت اداره امور کشور با تکیه بر توسعه اقتصاد و تولید ملی برخوردار نیست پس بنابر این آنان ناگزیر هستند حداقل برای مدیریت امور لشگری و کشوری و استمرار حکمرانی حکومتی و دولتی خویش متکی بر عواید حاصل از روش های مدیریت تجاری و به بیان دیگر روش بازار مسلکی باشند تا با فروش برخی از منابع عمومی کشور بر اریکه قدرت و زیست قطره چکانی آن باقی بمانند. متأسفانه در روش های مدیریت صرف تجاری کشور نیز شیوع فساد در ساختار حکومت و آن هم از نوع آئین مداری اجتناب ناپذیر می نماید. به بیان دیگر روش حکمرانی تجاری آن هم در بستر ساختار اداری آئین مداری اغلب همگام و همراه با مفسده های اداری می گردد و علیرغم اینکه پشت پرده این قبیل فسادها بیش از هر کس دیگری و با وجود نهادهای امنیتی متعدد و موازی برای آئین مداران روشن و مبرهن است ولی با این وجود اشتیاق وافر و ناتمام قدرت طلبی حتی آئین مداران را از لذت راندن **ماشین معیوب مدیریت آئین مداری در سرایشی سقوط و زوال تا رسیدن به فنای نهائی** باز نمی دارد.

هم زمان با طی دوره تخصصی سربازی در دانشکده توپخانه صحرایی اصفهان جهت اخذ درجه ستواندومی وظیفه و همچنین دوران خدمت وظیفه در گردان ۳۹۷ لشگر ۲۱ حمزه در شهر تبریز و مراغه در سمینار **آذربایجان و توسعه** که توسط استانداری آذربایجان شرقی در دوران استانداری مهندس علی عبدالعلی زاده در تاریخ ۳۰ ام مرداد ۱۳۷۲ در تبریز برگزار شد با ارائه مقاله ای تحت عنوان " قابلیت ها و تنگناهای کشاورزی توسعه آذربایجان " شرکت کردم و اصل مقاله نیز در کتاب مجموعه مقالات سمینار چاپ شد. در این مقاله نیز مانند مقاله سمینار دانه های روغنی حرف ها و حقایقی که اساتید دانشگاه ها و مدیران ارشد از اظهار آنها به لحاظ به مخاطره افتادن منافع و موقعیت شغلی و اجتماعی خود طفره می رفتند به عنوان یک سرباز وطن منتشر کردم. فضای سیاسی حاکم بر کشور طی دوران بر پائی هر دو سمیناری که تا سال ۱۳۷۲ در آنها شرکت کرده بودم حاکی از آن بود که فعالان اجتماعی و نخبگان جامعه یا از مشکلات و مصائب کشور و مردم با خبر نبودند و یا اینکه با

خبر بودند و خوف اظهار داشتند و یا اینکه وجه سوم قضیه هم وجود داشت و آن اینکه از روی لجاجت و یا سیاست نمی خواستند اظهار کنند و چشم به آینده رو به زوال این سیستم مصنوع دوخته بودند. در هر حال هر چه بود نوبت به یک دانشجوی کارشناسی و یا سرباز ملی رسیده بود تا اظهارات حقیقی وی در کتاب ها و جراید چاپ و منتشر گردد.

در طول خدمت سربازی در توپخانه لشکر ۲۱ حمزه که ما بین شهر های مراغه و بناب مستقر بود. از روی کنجکاوی در اوقات فراغت سربازی با هماهنگی هائی قبلی که با حجت الاسلام مطهری رئیس عقیدتی سیاسی توپخانه لشکر و یکی از اساتید حوزه علمیه بناب کرده بودم برای یافتن پاسخ برخی از سوالاتی که در ذهن داشتم سرک هایی بر حوزه علمیه بناب کشیده و گفتگو هائی با طلاب آن حوزه داشتم. طلابی که بنا بر خصوصیات رفتاری خویش محیطی متفاوت از دانشگاه و به نام حوزه برای خود ساخته بودند. حوزه در واقع به مثابه واحه ای قدیمی از عرصه علم و دانشگاه می ماند که در مقطعی از سیر تحولی تاریخ علم مجذوب تدین و از همراهی و همگامی علم حقیقت گرا جا مانده و دور افتاده بود و با فریاد هجران در سوز و گداز وصال کاروانیان علم و حقیقت می سوخت. فارغ از بحث سطوح هوش و آگاهی انسانی طلاب به نظر می آمد اغلب آنان طالب وادی دین و عرفان و دارای طبع گرم و درونگرا بودند و بیشتر از ترشحات هورمون خوشبختی و پایدار و البته بازدارنده بهره می بردند و از زندگی یکنواخت و ساده ای هم برخوردار بودند. در میان طلاب حوزه افراد دارای طبع برون گرائی هم وجود داشت ولی اغلب آنان از منظر قاطبه اساتید حوزه طلاب قابل و موفقی به عمل نمی آمدند و به این نوع از طلاب معمولاً طلاب سیاسی و یا آئین گرا می گفتند. آنها بر عکس طلاب خوشبخت درونگرا بیشتر از ترشحات هورمون لذایذ و ناپایدار، زود گذر و اعتیاد آور بهره می بردند و به خاطر همین گرایش لذت طلبی هم بود که آنان بیشتر در آرزوی لذائد غیر پایدار مقام و منصب بودند. اگر فرض بر این باشد که اکثریت طلاب حوزه دارای طبع درونگرائی و به بیان دیگر صادق مرام و عارف مسلک باشند همین تلقی و استدلال رفتاری نیز تجویز ارکان مدیریت کشور به این قشر را به صلاح کشور نمی داند. درونگرا ها در حقیقت رانده شدگان محیط و فضای آلوده و پر آرایش بیرونی هستند که بدین طریق مجال و فرصت هائی را برای ذکر خدای خود در درون خود پیدا می کنند. شاید هم همین طبع، روحیه، خلق و خوی بی آرایش و کویری زمینه ساز ظهور و پیدایش اغلب پیامبران در صحراهای بیابانی شده است. به هر ترتیب دنیا متشکل از درون و بیرون، زشت و زیبا، فجور و تقوا و آئین مدار و

غیر آئین مدار، مخالف و موافق، بیرونگرا و درونگرا است. از نقطه نظر تنوع ژنتیکی موعظه کردن، ترغیب و یا دعوت کردن هر فرد درونگرایی به بیرونگرایی و یا برعکس تقریباً غیر ممکن است مگر اینکه این افراد از روی القائات و یا اهداف محیطی تحت تاثیر و در مسیر بازی های آئین مداری قرار گرفته باشند. به همان قدر که هورمون های انسان ها نیاز به مدیریت و تعدیل دارند دستوره های نرون های مغزی نیز نیاز به راهبری دارند و برای اداره بهینه امور جامعه مدیریت توامان و لازم و ملزوم هورمون ها و اعصاب اجتناب ناپذیر می باشد.

سیاست آئین مدار کردن دانشگاه ها

برگزاری تشریحی و غیر متمرکز امتحانات ورودی تحصیلات تکمیلی دانشگاه ها از جمله سیاست گذاری های غربالگری آئین مدارانه ای بود که مدیران امنیتی دولت هاشمی رفسنجانی بیشتر بر روی آن متمرکز شده بودند. برگزاری تشریحی آزمون ها به مدیران آئین مدار دانشگاه ها، حراست و اتحادیه های انجمن های اسلامی این امکان را می داد که دانشجویان را با معیار های آئین مداری و نه بر اساس ارزش های حقیقت مداری و یا ارزیابی های علمی گزینش کنند. در حقیقت روشی از دانش هراسی و سرکوبگری علمی که حقوق و سرنوشت یکسری از دانشجویان مستعد و با هوش را صرفاً به لحاظ حقیقت مدار بودن ضایع و افراد آئین مدار را جایگزین آنان می کرد. نظر به اینکه جذب دانشجویان تحصیلات تکمیلی از طریق امتحانات تستی بکارگیری این قبیل سیاست های نخبه کشی از طرف مدیران آئین مدار را با مشکل جدی مواجه می کرد به همین خاطر آئین مداران در صدد برگزاری آزمون های تشریحی و جذب دانشجو از طریق ارزیابی های سلیقه ای بر می آمدند و اتفاقاً تجربه و موفقیت نسبی این مدیران در اجرای این قبیل استراتژی های دانش هراسانه نیز بیش از پیش آنان را ترغیب به برنامه ریزی های اولیه برای حذف کنکور های سراسری دانش آموزی در کشور می کرد که به صورت تستی و متمرکز برگزار می شد. منشاء این نوع از سیاست گذاری های فرهنگی هم از گزارشات اعضای انجمن های اسلامی و دیگر نهادهای اسلامی دانشجویی به اتحادیه های مربوطه از آئین گریز بودن دانشجویان علمی نشات می گرفت. نظر به اینکه اغلب اعضای انجمن های اسلامی دانشجویان آئین مدار بودند دبیران، مسئول انجمن ها و اتحادیه های اسلامی گزارش هائی در این خصوص به رئیس وقت مجلس شورای اسلامی یعنی آقای هاشمی رفسنجانی مبنی بر **عدم مشارکت دانشجویان علمی**

و ممتاز در مراسم های آئین مداری ارسال می کردند و آقای هاشمی رفسنجانی نیز این گونه موضوعات را در شورای عالی انقلاب فرهنگی به عنوان معضل فرهنگی و امنیتی مطرح و تصمیمات لازم در راستای گزینش سلیقه ای افراد اتخاذ می شد. شورای عالی انقلاب فرهنگی متشکل از یک سری نیروی های انسانی آئین مدار نیز طبعاً به این جمع بندی می رسید که در گزینش داوطلبان فوق لیسانس و دکتری تخصصی غیر ایثارگر دقت بیشتری به عمل آورده و در خصوص راهیابی دانشجویان غیر آئین مدار به سطوح بالای تحصیلات تکمیلی سخت گیری های مضاعفی صورت پذیرد. برنامه ریزی طرح و تصویب این قبیل سیاست های آئین مداری در شورای عالی انقلاب فرهنگی در نوشته ها و مجموعه خاطرات قدیم هاشمی رفسنجانی از جمله کتاب عبور از بحران وی نیز قید شده است هرچند پس از انتشار اولیه این خاطرات فرزند ارشد وی یعنی آقای محسن هاشمی رفسنجانی بنا به مصالح امنیتی و اجتماعی در صدد اصلاح و پالایش خاطرات پدرش در چاپ های بعدی گردید.

متأسفانه آئین مداران غافل از این حقیقت بودند که تغییر قهری مسیر حرکت، تحصیل، علاقه مندی و پیشرفت دانشجویان علمی و ممتاز کشور و توقف موقتی این استعداد های خروشان موجب انتقال و جابجائی این قبیل انرژی و استعدادها به موقعیت های غیر قابل کنترلی می گردد که در نهایت در موقعیت و موضع های متضاد و تقابل گرایانه ای با ایده های مدیریت آئین مداری قرار می گیرند. دانشجویان نخبه یا حقیقت مداران جوان هر کشوری بر عکس نیرو های آئین مدار از ظرفیت های بالای هوش و آگاهی برخوردار هستند و به نوبه خود در هر شرایط زمانی و مکانی به عنوان جریان پویا محسوب و عمل می نمایند. بدین سبب برای هر جریانی از جمله جریان های علمی باید مسیرها را هموار و تدابیری منطقی اتخاذ کرد در غیر این صورت این قبیل جریان های بالقوه ممکن است در آینده به مراکز و منابع جریانات روشننگر اجتماعی تبدیل گردند که خارج از مدیریت و کنترل آئین مداران قرار گیرند چرا که جریان علمی یک جریان حقیقی است و ماهیت حق و حقیقت هم مانند ماهیت انرژی است از بین نمی رود بلکه از صورتی به صورت دیگر تبدیل می گردد.

متأسفانه سخت گیری های مغرضانه و ممانعت از راهیابی دانشجویان ممتاز علمی به سطوح عالی تحصیلات و یا سرکوب آنان زمینه را برای جایگزینی دانشجویان آئین مدار در این دوره ها فراهم می کرد و موجب راهیابی مصنوعی و خارج از فرآیند طبیعی آنان به سطوح عالی تحصیلات و در نهایت اشتغال غلط آنها در پست های حساس مدیریتی کشور می شد. این قبیل افراد به ظاهر تحصیل کرده

پس از گمارده شدن بر مناصب و پست های دولتی و اشباع شدن نفس و امیال آنان از جاه و مقام و موقعیت دولتی به دلیل اینکه هیچ گونه هدف، برنامه و راهبرد مشخص علمی و یا افق های توسعه ای در ذهن و فکر خود نداشتند از بی برنامه گی و روزمرگی شغلی به ستوه می آمدند و شروع به طغیان، تخلف، دزدی، اختلاس و انحراف گری می کردند. درست زمانی که موازنه کفه ترازوی نیروهای آئین مداری شاغل در تشکیلات دولتی بر کفه نیروهای حقیقت مداری سنگینی می کند و تعداد نیرو های آئین مدار نسبت به نیروهای حقیقت مدار در بدنه حکومت و دولت اکثریت قاطع را پیدا می کنند راهبردهای سازمانی و ملی جای خود را به مصادره منافع ملی به نفع منافع شخصی و گروهی آئین مداری می دهد و نیرو های فاقد هر گونه برنامه و تدبیر در راستای حفظ قدرت گروهی خویش شروع به چپاولگری، فساد و تقویت پشتوانه های اقتصادی گروه و جناح خود می کنند. به نحوی که متناسب با درصد حضور آئین مداران در مدیریت های دولتی ساختار تشکیلات دولتی نیز به سمت غارت و فساد دولتی سوق داده می شود. متأسفانه با این طرز تلقی و با نزدیک شدن درصد حضور مدیران آئین مدار در مدیریت دولتی به مرز ۱۰٪ ساختار تشکیلات دولتی نیز به مرحله و مرز فساد سیستماتیک نزدیکتر می شود و پس از مرحله فساد سیستماتیک مدیریت حکومت و دولت به مراتبی از بحران مدیریتی می رسد که نوبت به رقابت مدیران در فساد اداری و در نتیجه اقدام به افشاء، محاکمه و حذف همدیگر می کنند. دلیل عمده این قبیل بحران های اجرائی نیز بیشتر از ضعف مبانی آموزشی و علمی در مراکز آموزشی کشور ناشی می شود. بدیهی است اگر ساختار نیروی انسانی دانشگاه ها سنتی و آئین مدار باشد قضات، نمایندگان پارلمان و مدیران لشگری و کشوری نیز بالطبع آئین مدار خواهند بود و به همین ترتیب امنیت عمومی و ملی، اقتصاد، صنعت، کشاورزی و جنس تولیدات آن کشور نیز از نوع آئین مداری و فاقد اصالت و کیفیت برتر خواهد بود و اگر هم حرکت هائی در جامعه برای آنان متصور باشد بدون شک از نوع واپسگرایی خواهد بود.

آئین مدار (مجاز مدار)

کلمه آئین بر گرفته از ریشه لغت ترکی اویون (Oyun) به یک سری از آداب و رسومی اطلاق می شود که اجرای شبیه گونه آنان از عدم دسترسی انسان ها به اصل باورها، ادیان، اصول و اهداف حقیقی یا حقیقت مداری ناشی می گردد. اویون به معنی بازی و یا اجرای صوری و مجازی یک

حقیقت دست نیافتنی است که اجرای آن بیشتر برای جذب و رضایت هوادارانی صورت می گیرد که آنان نیز در مسیر نیل به این حقیقت دارای ضعف در ادراک و دریافت آگاهی یا تشویش در تفکر و استنتاج هستند. به همین دلیل برخی انسان ها به جهت ضعف در جهان بینی و برای رهایی از پریشانی افکار از آئین های ساخته دیگران تقلید و موجبات تسلی خاطر خود را فراهم می سازند. دامنه آئین ها متشکل از فرهنگ و روش های زندگی شبه حیوانی انسان های بدوی تا پیدایش آئین های مرتبط با ادیان غیر الهی و الهی و متناسب با سطوح دانش و آگاهی بشری همواره وجود داشته و خواهد داشت به بیان دیگر آئین ها در جمعیت های انسانی متاثر و متناسب با تنوع ژنتیکی هوش و آگاهی افراد و یا ادراک و آگاهی های محیطی آنان به عنوان تبلورات امیال درونی و فردی انسان ها ظهور و بروز پیدا می کنند. پس بنابر این تنوع هوش و آگاهی انسان ها موجب تنوع و تفرق مبانی آئین گرایی و سطوح متفاوت اندیشه ورزی و عقلانیت انسان ها می گردد. به همین دلیل به قدرت نشانیدن و حکومتی کردن یک آئین خاص به عنوان نماینده بخشی از حوزه اندیشه و عقلانیت جامعه و حاکم کردن آداب و رسوم آن آئین بر مردم تزییع حقوق بقیه آئین مداران و البته حقیقت مداران جامعه و به نوعی از بین بردن اصل و اساس دموکراسی محسوب می گردد. آئین مداری در حقیقت محوریت سیاسی و حکومتی دادن به آئین خاص و تبدیل آن از یک مقوله درونی به یک امر بیرونی و بر پائی نهضت و یا حکومت آئین مداری بر اساس حداقل ها می باشد که در نهایت موجب دگرگونی، انحراف و اضمحلال اصول، کارکرد و اهداف جامعه از محور عقلانیت کلی می گردد. هر آئینی به نوبه خود بخشی از مجموعه آئین های بشری و رفتار های جمعیتی به شمار می رود که سازماندهی ساختار دولت و حکومت ها مبتنی بر این آئین های خاص در حقیقت کاهش سطح قابلیت ها و توانائی های کل جامعه به قابلیت های محدود آن آئین ها می باشد. آسیب شناسی حکومت های آئین مداری و یا مجاز مداری در قالب شناسائی، تعدیل، بهبود و پالایش این نوع از رفتارهای آئینی در جامعه از وظایف و تعهدات اجتماعی حقیقت مداران آن جامعه می باشد. سازماندهی آئین های جا مانده از قافله پیشرفت و توسعه اجتماعی و یا آگاهی بخشی، ارتقاء و جایگزینی آنها با آئین های نو و پیشرفته و یا تغییر و تحول آنان متناسب با ظرفیت های هوش و آگاهی افراد جامعه از وظایف حکومت های حقیقت مداری در راستای تعصب زدائی و کنترل مخاطرات اجتماعی ناشی از فرهنگ آئین مداری می باشد.

آئین مداری یعنی اینکه افرادی به لحاظ محدودیت در ضریب نفوذ هوش و آگاهی و عدم شناخت صحیح و درست از جهان پیرامونی از آئین های عمومی و یا مذهب، دین و یا باورهای مردم کمال سوء استفاده را نموده و آئین آنان را دستاویز و یا بازیچه ای جهت تسلط بر مدیریت عمومی جامعه و دستیابی بر ارکان قدرت و ثروت قرار می دهند تا با توسل به روش های غیر قانونی، غیر عرفی و غیر اخلاقی به مدارجی از مال و منال و منزلت های مصنوع اجتماعی و علمی رسیده باشند. بدیهی است دامنه، نقش و همزیستی بهینه هر فرد آئین مدار با توجه به توانائی های هوش و آگاهی وی فقط می تواند در داخل جمعیت آئین مداری وی تعریف شود و در آن محدوده می تواند زندگی نرمال و معمولی داشته باشد ولی بر عکس نفوذ و تجاوز وی به هر نحو و روشی به طبقات و رده های ژنتیکی و هوشی حقیقت مداران و تحت انقیاد در آوردن جمعیت حقیقت مداران موجب ایجاد اختلال اجتماعی و کارکردی برای تمامی احاد جامعه خواهد شد.

آئین ها متناسب با سطوح افکار و مرزهای اندیشه بشری به وجود آمده و خواهند آمد. آئین ها تبلور و نمود آخرین یافته های علمی بشر در حوزه های فرهنگی مقاطع مختلفی از تاریخ هستند که همواره در مسیر زمان و با رشد و توسعه اجتماعی دچار مراتبی از جا ماندگی و یا قدمت و فرسودگی فرهنگی می شوند. متأسفانه عاملی که بکارگیری این نوع از روش ها و رفتار های اجتماعی را برای عموم آسیب زا می کند کهنگی، به روز نبودن و خاصیت های ارتجاعی آنان می باشد. رکود دانش بشری در یک قلمرو جغرافیائی ایزوله و آئین محور در نهایت منجر به واماندگی و ایستائی مسیر پیشرفت و توسعه جامعه و در نتیجه فرمانروائی سردمداران این قبیل آئین های کهنه به عنوان آئین مداران بر مردمان آن حوزه های جغرافیائی خاص می گردد که موجبات رکود و واپسگرائی بیشتر آن جوامع را فراهم می آورد.

اگر اداره امور جوامع عقب نگه داشته شده با تکیه بر آراء اکثریت آئین مداران در مقابل رای اقلیت حقیقت مداران آن به آئین مداران سپرده شود آسیب ها و فجایع این قبیل از مدیریت ها در گام اول برای اکثریت و در گام بعد برای دیگران و یا جهانی که حکومت این آئین مداران بخشی از آن را تشکیل می دهند ایجاد خواهد شد. پایداری حکومت و مدیریت رهبران آئین مدار این قبیل جوامع به مانند **مخروط وارونه** ای خواهد ماند که اتفاقاً رهبران آئین مدار آن در قاعده معلق و ناپایدار بالا دست آن و جمعیت اندیشمندان و نخبگان حکومت اگر هم در این نوع از جوامع باقی مانده باشند در نوک وارونه و سطوح پائین دست آن قرار می گیرند و بیشترین فشار های پیرامونی را هم تحمل می کنند.

اگر چه ممکن است این مخروط وارونه چند صباحی با اتکا و با سوء استفاده از منابع و ثروت ملی سر پا نگه داشته شود ولی در نهایت با تغییر و تحول و فرسوده شدن منابع اقتصادی و انسانی که معمولاً موجودیت این قبیل حکومت های آئینی را حمایت می کنند واژگون خواهد شد. بدین ترتیب آئین مداران در این گونه مدیریت ها به لحاظ عدم برخورداری از دانش و ژن های هوش و آگاهی علمی لازم و کافی هرگز قادر به جوشاندن هیچ دیگی برای رفاه عمومی و مردم مملکت خود نخواهند شد با این تفاوت که آنان پس از گذشت چند صباحی از تجربه مدیریت نافرجام خویش از ادامه مسیر نا امید و با سرقت دیگ های خالی و فرار از باتلاق مدیریت آئین مداری به دنبال تضمین و رفاه عمر باقی مانده خویش خواهند بود.

در حقیقت آئین ها دستورالعمل های اجرائی، سطوح تلقی و برداشت های متفاوتی از ادیان و اهداف دست نیافتنی محسوب می شوند که خود آن ادیان و اهداف نیز دستورالعمل ها و برداشت های متفاوتی از حقیقت هستی به شمار می روند. آئین ها علم محض و یا خود حقیقت نیستند بلکه تلقی و یا ملغمه ای از توهمات، واقعیت ها و یا بخشی هائی از حقایق هستند. پایداری و پویایی و بقاء جوامعی که انتخاب و انتصاب مدیران آن از محدوده آئین مداران صورت می گیرد نیز به ناپایداری و بی ثباتی ساختار و بنیان های غیر حقیقی آن آئین های خاص می ماند که به مثابه مخروطی وارونه از نوک بر سطح صاف اتکا دارند و با کوچکترین تغییر و تحولات محیطی و یا خارجی فرو می ریزند و بدین سبب توسط نیروهای مصنوعی از قبیل پول و ذخائر طبیعی از جمله نفت و غیره برای مدت محدودی لرزان و افتان سر پا نگه داشته می شود. بدیهی است هیچ انسان حقیقت مدار و عاقلی به حضور، مشارکت و بقاء در چنین مخروط ناپایدار و وارونه مگر به اجبار رضایت نمی دهد.

هم زیستی های غیر علمی و غیر قانونی در این قبیل مخروط های مدیریتی وارونه و ارتکاب رفتارها و ناهنجاری های اجتماعی و تن دادن به وارونگی های اخلاقی از جمله دروغ، دزدی، ارتشاء، اختلاس برای افراد درگیر در آن اجتناب ناپذیر است. متأسفانه مدیران درگیر در این گونه مخروط های مدیریتی در ادامه کار به دنبال مخدوش شدن چهره واقعی و انسانی خویش و از دست دادن پاکی و صداقت ذاتی اولیه خود بیشتر در صدد تسکین درد و آلام روحی و روانی خویش از طریق آلوده سازی بقیه مدیران جامعه و رهائی از تنهائی در عذاب وجدان و هم رنگ کردن آحاد دیگر جامعه با خود در ارتکاب تخلفات و جرائم غیر اخلاقی و غیر قانونی بر می آیند و بدین ترتیب وارونگی ساختار مخروط

مدیریت امور کشور موجب پیدایش سرچشمه های بیشتر فساد در اداره امور و جذب، تربیت و تحویل مدیران فاسد تر به سیستم مدیریت حکومتی نیز می شود.

از ویژگی های دیگر رهبران و مدیران آئین مدار اینک آنان جهت حفظ و بقاء حکومت همواره ناگزیر به انتصاب هم کیشانی مانند خود به پست های زیر مجموعه خویش می باشند. آنها جهت سر پوش گذاشتن بر لغزش های هم کیشان خود در درجه اول از افشای تخلفات آنان در جامعه خودداری و در صورت نشت و درج این اخبار به بیرون نیز نسبت به حل و فصل صوری آن در دادگاه های آئین مداری خود ساخته اقدام می کنند. آنها با برپائی دادرسی ها و صدور احکام صوری به نوعی موضوع را پایان یافته تلقی و درصدد حفظ آبروی متزلزل مدیریت آئین مداری خود بر می آیند ولی غافل از اینکه **صدور احکام صوری** زمینه را برای ارتکاب فساد گسترده دیگری فراهم می کند. فساد مدیران در این نوع از حکومت های آئین مداری هر چند موجب تقویت ذخائر ثروت های شخصی و پشتوانه های اقتصادی این قبیل افراد یا گروه و تکثیر هرمی آنان می گردد ولی در نهایت منجر به گستردگی هرمی فساد در مقیاس ملی و عمومی می شود. چرا که اصل فساد پنهان کردنی نیست و خود فساد نیز به نوبه خود محصول قدرت پنهان است و در صورت اختفاء شاخ و برگ های فساد خوشبختانه ریشه های ناپیدای آن در موقعیت های غیر منتظره ای سر از خاک بیرون آورده و افشاگری می کند. پس بنا بر این در مقابله اصولی و علمی با فساد تنها قلع و قمع شاخ و برگ آن کافی نیست بلکه باید نگران ریشه های متنوع و خاموش آن نیز شد و آنها را نیز خشکاند. متأسفانه منشاء و مآخذ شیوع بیشتر فساد ها در حکومت های آئین مداری ریشه در روش برخورد و مبارزه با فساد رهبران آئین مدار آن حکومت ها دارد که به نوبه خود تضاد دیالکتیکی با القای عصمت و عظمت آئین مداری آنان دارد. از نظر آئین مداران رهبران آنها **ماورائی** و متصل به ماورالطبیعه و منبع خیر مطلق هستند و بدین سبب فساد رهبران آنان نیز غیر قابل تصور و به عنوان فروپاشی تمامی اصول و ارکان آئینی و یا ارتباطات ماورائی و عصمت کارکردی آنها تلقی می گردد که بر آن اساس حکومت های آئین مداری بر پا شده است. نظر به اینکه آئین مداران این قبیل فسادها را به لحاظ زیر سوال رفتن شئون عصمت و حق ولایتمداری رهبران آنان موجه تصور می کنند اتفاقاً تمامی فسادهای بزرگ و کوچک و عقب ماندگی کشور نیز از همین نقاط آغاز می گردد. بدین ترتیب در حکومت های آئین مداری فسادهای حکومتی با روش مدیریتی آئین مداری رابطه مستقیم و مثبت دارد. بدیهی است این رهبران در این نوع از حکومت ها معمولاً محاکمه

نمی شوند بخاطر اینکه محاکمه آنها زیر سوال بردن خیر مطلق و به نوعی پایان دادن به رهبری صاحبان ولایت و یا اصول اساسی حکومتی است که ساختار حکومت های آئین مداری بر آن اساس استوار شده است.

مدیریت آئین مداران

آئین ها تکرار رسم و رسوم و عادت های ابداعی و متأثر از سطوح متفاوت هوش و آگاهی مجموعه ای از انسان ها در طول زمان بوده است. نه تنها امکان تغییر، تبدیل و یا نوآوری و پویایی آسان و آئی آن به لحاظ حمایت های افکار عمومی از این آئین ها در داخل جمعیت ها وجود ندارد بلکه هرگونه تخطی از اصول بازی آن نیز تخلف عرفی و اجتماعی محسوب می گردد. بدین سبب هیچ دلیل و یا عوامل بازدارنده اختیاری نیز قادر به اخلال در قواعد بازی آئین مداران نیست مگر اینکه به قهر و جبر روزگار اتفاق افتاده باشد. آئین مداران معمولاً مخالف هر گونه فکر، ایده و یا نوآوری در اجرای آئین هائی هستند که به طور معمول و از روی عادت های روزمره آنها را اجرا می کنند. به بیان دیگر دل کندن از عادت ها و آئین گذشتگان و باور رویاهای آینده برای افرادی که مجهز به تجهیزات و ژن های هوشی سیر در فردها و یا تخیلات علمی فرارو نیستند و عادت بر تقلید و مقلد بودن دارند سخت و یاس آمیز به نظر می رسد.

تجربه دولت شبه سکولار مهندس بازرگان در اوایل انقلاب اسلامی ایران و اهتمام آنان در انزوای اکثریت انقلابیون غیر علمی و آئین مدار در شکل گیری و ساختار آن دولت، دولت های غیر سکولار و غیر علمی بعدی را بر آن وا داشت تا در خصوص نحوه تربیت و پرورش دانشجویان و اساتید در دانشگاه ها به عنوان مدیران آئینی آینده کشور و جذب آنان در ساختار اداری حکومت و دولت ها تجدید نظر کنند. بدین ترتیب آنها استراتژی هایی را در راستای سرکوب دانشجویان و نیرو های علمی و یا حقیقت مداران اتخاذ و اجرائی کردند و مهاجرت سر سام آور دانشجویان و اساتید حقیقت مدار علمی به خارج از کشور در اوایل انقلاب نیز متأثر از این نوع از رفتار های سرکوبگرانه دولت های آئین مدار در قلمرو و حوزه های آموزش عالی کشور بود. یکی از روش های سرکوب استعداد های برتر حوزه علم و آگاهی همانطور که قبلاً نیز بیان شد نحوه گزینش غیر متمرکز دانشجویان در مقاطع تحصیلات تکمیلی بود. آنها در راستای گزینش سلیقه ای دانشجویان و تربیت اساتید آئین مدار در دانشگاه ها و مراکز

آموزش عالی کشور در صدد برچیدن روش های برگزاری آزمون و امتحانات گزینش دانشجویان به صورت تستی بودند. نظر به اینکه برگزاری آزمون های ورودی دانشگاه ها به صورت تستی امکان دخالت و ارزیابی های سلیقه ای، مصاحبه ای و غیر علمی دانشجویان را از بین می برد به همین دلیل استراتژی مخالفت آئین مداران با آزمون های تستی و اجرای تشریحی آن ایجاد فرصت و امکان ارزیابی و دسته بندی، گزینش و جذب غیر متمرکز دانش آموزان و دانشجویان آئین مدار بود. هدف از اجرای این قبیل راهبردها و یا گزینش سلیقه ای دانشجویان و یا کادر سازی های آئین مداری اغلب حفظ و صیانت از موجودیت حکومت آئین مداری بود. به دلیل اینکه جذب دانشجویان و اساتید نخبه در دانشگاه ها و ساختار تشکیلات اداری حکومت و دولت به همان اندازه که منافع ملی را تامین و تضمین می کرد در تقابل با منافع آئین مداران قرار داشت و برای مدیران آئین مدار نیز مسئله ای که در درجه اول اهمیت قرار داشت حفظ و بقای حکومت آئین مداری به هر بهانه و بهائی بود به همین جهت راهبرد تقویت و پرورش نیروهای آئین مدار و سرکوب نیرو های حقیقت مدار در ساختار حکومت در این راستا قرار داشت.

از روش های دیگر سرکوب اصحاب حوزه علم و آگاهی می توان به اقدامات مدیران آئین مدار در عدم اعطای بورس های تحصیلی، فرصت های مطالعاتی و یا عدم ایجاد امکان تحصیل دولتی برای افرادی که سلیقه همگام با آنان را نداشتند اشاره کرد. بررسی های اجمالی فضای فعالیت های انجمن اسلامی و جهاد دانشگاهی های سراسر کشور نیز نشان می داد که تقریباً هیچ یک از دانشجویان علمی و نخبه در مراسم های آئین مداری و یا به اصطلاح برنامه های اسلامی کردن صوری دانشگاه ها که برگزار می شد به لحاظ مغایرت با ایده و اهداف آنان شرکت نمی کردند و نظر به اینکه این نوع از رفتار های طبیعی دانشجویان علمی نیز از یک اصل علمی به نام جدایی **آئین از علم و سیاست** و یا تقابل علم با آئین و فرهنگ های سلیقه ای نشأت می گرفت همین رفتارهای شخصی دانشجویان علمی نیز استحقاق ادامه تحصیل آنان را از نظر مدیران آئین مدار در هاله ای از ابهام، تردید و در نهایت فضای سرکوب قرار می داد. دانشجویان علمی معتقد بودند آئین و فرهنگ های عقیدتی خوانش های متفاوت مفهومی از مکاتب بشری هستند همچنان که ادیان نیز راه و رسم بهینه زندگی مردم در ادوار و اعصار گذشته و خوانش های مفهومی متفاوت از حقایق بوده است.

متاسفانه همانند رفتارهای متمایز و دوگانه حکومت با دانشجویان آئین مدار و حقیقت مدار این قبیل رفتار های متفاوت در مواجهه با دو گروه از اساتید دانشگاه نیز در ساختار مدیریت آئین مداری دیده می شد. گروه اول اساتید حقیقی و البته اقلیت در دانشگاه ها بودند که بیشتر در ارتباط نزدیک با گروه های دانشجویی علمی بودند و با سیاست های رفتاری انقباضی که در حق آنان انجام می گرفت تعداد شان روز به روز رو به کاهش بود ولی گروه دومی از اساتید تازه تزریق شده و رو به ازدیاد در دانشگاه ها هم وجود داشت که در ارتباط نزدیک با دانشجویان انجمن های اسلامی و آئین مدار بودند. گروه اول اساتید حقیقت مدار و معتقد به رستگاری، توسعه و قدرتمندی از راه علم و دانش بودند ولی گروه دوم اساتید آئین مدار و معتقد به رستگاری، توسعه و قدرتمندی از طریق چنگ زدن به ریسمان وحدت آئین مداری و فتح فتوحات منطقه ای، ملی و جهانی بودند. گروه اول سوء استفاده از ثروت، منابع و منافع ملی و هزینه روزمره و جاری آن را مفت خواری و پامال کردن سهم آیندگان و ائتلاف سرمایه های زیر بنائی کشور می دانستند ولی گروه دوم معتقد به اداره امور جاری مملکت با تکیه بر اموال و ثروت طبیعی کشور در راستای تقویت و احیاء اهداف آئین مداری از طریق سرکوب نیرو های تجدد طلب و حقیقت مدار بودند. گروه اول پست و مقام را فرصتی برای خدمت به آیندگان کشور و گروه دوم پست و مقام را غنیمتی برای خدمت و تکریم و تقویت مرام گذشتگان آئین مدار می دانستند. گروه اول موقعیت شغلی دولتی را فرصتی برای خدمت و نجات نوع بشر و گروه دوم از آن صرفاً در راستای نجات مرام و مسلک پیروان آئین مداری بهره می جستند. گروه اول حامی شفافیت و افشای فساد و تلقی آن به عنوان آفت توسعه و گروه دوم در صدد اختفای فساد های کوچک و بزرگ موجود در کشور به جهت خدشه دار شدن چهره آئین مداری شان بودند. گروه اول آینده نگر و طبعاً بر خدای و یا خودآی خود و آیندگان توکل داشتند و گروه دوم همواره در گذشته و حال زندگی می کردند و فقط بر خدای آئین مداری خود توکل داشتند. گروه اول آینده پژوه و هدفدار و گروه دوم اهداف شان در مقدسات گذشته تاریخ خوابیده بود. گروه اول هیچگونه مسئولیت انتصابی آئین مداری نداشتند و در آرامش زندگی می کردند ولی گروه دوم با توجه به اینکه به تناوب مسئول بودند همواره در تشویش بودند در مسئولیت نگران بی مسئولیتی و در بی مسئولیتی نگران مسئولیت بودند. در نهایت گروه اول در سایه سرکوب حکومت آئین مداری به مانند میوه های رسیده و نچیده به پای هرزه علف های باغ کال پرست گروه دوم می ریختند.

با این تفاسیر تخلیه تشکیلات اداری و آموزشی از نیرو های تحصیل کرده حقیقی و جایگزینی آنان با نیروهای غیر تحصیل کرده آئین مدار آش ناکارآمدی عملکرد مدیران کشور را به اصطلاح آن قدر شور کرده بود که صدای اعتراض مدیران آئین مدار هم از بی سوادی ساختار نیروی انسانی موجود در کشور به صدا در می آمد. به همین دلیل آئین مداران جهت حل و فصل این قبیل مشکلات به این راهکار رسیدند تا موسسات و مراکز مدرک ساز دولتی مانند مراکز آموزش مدیریت دولتی جهت اعطاء مدارک تحصیلات عالی به نیروهای مدیریتی آئین مدار شاغل در بدنه اداری حکومت و دولت تاسیس کنند. بدین طریق ساختار نیروی انسانی ناکارآمد تشکیلات دولتی با آموزش هائی در مقیاس آئین مداری تحت بازنگری آموزشی قرار گرفت غافل از اینکه تقریباً هیچ نیروی ارزشمند تحصیل کرده و رمق داری در بدنه آموزش عالی کشور به عنوان استاد حقیقی یا باقی نمانده بود و یا اینکه سلاقی رفتاری همگام با آئین مداران را نداشت تا با آنان همکاری کرده و موجب تربیت کارشناسان و مدیران علمی حقیقی گردد. به همین سبب مرکز آموزش مدیریت دولتی بیشتر از اینکه کارشناسان و مدیران قوی و علمی تربیت کند عملاً به مراکز و کارگاه های چاپ و اعطای مدارک تحصیلی ضمن خدمت آئین مداران تبدیل شده بود.

از نقطه نظر ژنتیکی و توزیع فراوانی ژن های هوش و آگاهی در جمعیت های انسانی نیز همواره فاصله و مرز معینی بین حوزه تفکری آئین مداران و حقیقت مداران وجود دارد. توانائی ها و ظرفیت های فکری و اجرائی آئین مداران در مقایسه با توانائی های حقیقت مداران متمایز و طبعاً آئین مداران از توانائی های برنامه ریزی، تصمیم گیری و تصمیم سازی های متفاوتی از حقیقت مداران برخوردار هستند. اگر قرار بر این باشد که حقیقت مداران جامعه از روی اجبار امور و مشاغل مستحق و مربوط به آئین مداران را تصدی و بر عکس آئین مداران نیز به مشاغل ذاتی حقیقت مداران با فریب کاری های اجتماعی دست یازی نمایند نتیجه این نوع از جابجائی های شغلی غیر مرتبط چیزی جز طغیان بی نظمی های سیستماتیک اجرائی در کشور و آواره گی و وارونگی هرم مدیریت امور جامعه نخواهد بود. از مصادیق و نمونه های بارز این نوع از فریب کاری و بی نظمی ها در مدیریت منابع انسانی می توان به اشتیاق، تظاهر و وانمود سازی برخی مدیران ارشد آئین مدار مانند آقای هاشمی رفسنجانی در به کارگیری و یا کار کردن با مدیران دارای تحصیلات عالی و در عین حال آئین مدار اشاره کرد. آقای هاشمی رفسنجانی در دوره ای از مدیریت ریاست جمهوری خود جهت بالا بردن وجهت و منزلت

تیم مدیریتی دولت خویش ناگزیر می شد برخی وزراء و مدیران خود از قبیل آقای حسن روحانی یا محمد علی نجفی را در مجامع عمومی و یا مکاتبات اداری به دروغ دکتر روحانی و یا دکتر نجفی خطاب نماید درحالی که هیچکدام از آنان دارای مدرک تحصیلی دکتری حداقل در آن دوره نبودند. متأسفانه اگر دکترهای مملکتی نه صوری بلکه کذائی باشند برنامه های پیش روی آن کشور نیز نه کذائی بلکه فانی و در نتیجه توسعه کشور هم در اندازه های توسعه حقیقی فرصت بروز و نمود پیدا نخواهد کرد.

معمولاً روش ها و سیستم های مدیریتی فاقد اصول و بنیان های علمی خواه ناخواه در مسیر زمان مقبولیت اجتماعی خود را در نتیجه ناکارآمدی از دست می دهند بدین سبب این مدیریت ها نیز جهت اعاده حیثیت خود و ترمیم منزلت اجتماعی از دست رفته با صدور صورتجلسات، آراء و احکام کذائی در صدد تخریب مخالفان حقیقت مدار و زیر سوال بردن نظرات علمی آنان بر می آیند. نظر به اینکه اصالت آئین مداران از نظر علمی قابل ارتقاء نمی باشد و کارکرد اجتماعی آنان نیز تحت مدیریت حقیقت مداران تعریف و موجودیت واقعی پیدا می کند بدین سبب آنان جهت حفظ و استمرار قدرت حاکمه و کسب هویت و منزلت موقتی هم که شده نسبت به سرکوب مخالفان شایسته و حقیقت مدار موجود در جامعه اقدام می کنند. آئین مداران به خوبی و به درستی می دانند دلیل عدم مقبولیت اجتماعی آنان از ناحیه عموم مردم از جایگاه علمی و منطقی حقیقت مداران متأثر و ناشی می شود و به همین دلیل با دستاویز قرار دادن اتهام های صوری در صدد سرکوب آنان بر می آیند. متأسفانه صدور آراء و احکام غیر قانونی اگرچه توسط یک سری نیروهای میانی اجرائی و دارای روحیه های خشن و مبارز آئین مداری صورت گرفته و امضاء می گردد ولی در راس برنامه ریزی و صدور این قبیل آراء و احکام صوری یک سری از مدیران ارشد اطلاعاتی و امنیتی ولائی قرار دارند که به نسبت از مدیران میانی آئین مدارتر هستند. شاید محسوس ترین مدیر ارشد امنیتی و از نوع خیلی آئین مدار برای خوانندگان معاصر حداقل در یک مورد آشنا باشد که با توجه به مقنضیات دولت های مختلف آئین مدار همواره رنگ و جلد عوض می کرد و بنا به اقتضات سیاسی و فرهنگی دولت های مختلف مقطعی با لباس آخوندی و مقطع دیگری با کت و شلوار در مجامع ظاهر می شد.

شهرداری خلخال و حزب اللهی ها

اردیبهشت سال ۱۳۷۳ چند ماه پس از اتمام دوره خدمت سربازی در جستجوی کار به کارگزینی شهرداری خلخال مراجعه کردم. پس از طی مراحل و مقدمات استخدام و به عنوان رئیس فضای سبز شهرداری با شهردار شهر آقای سید محبوب احمدی قرارداد یک ساله امضاء کردم مطالعات جانبی در حوزه محوطه سازی و علاقه مندی وافر به گل و گیاه باعث شد در مدت کوتاهی یعنی از اردیبهشت ماه تا اواخر پائیز همان سال تعداد دو پارک شهری و محلی به نام های پارک شهید چمران و کوثر و همچنین دو میدان به نام های میادین جانبازان و ولیعصر برای شهر خلخال طراحی و اجرا کنم.^۲ از اولین کارشناسان تحصیل کرده دانشگاهی بودم که بر بدنه نیروی انسانی شهرداری خلخال اضافه شده بودم. متاثر از فعالیت های موثرم در مدت کوتاه و در پست های فضای سبز، معاونت خدمات شهری و جانشینی شهرداری خلخال مسئولان شهرداری ترغیب به جذب هشت کارشناس تحصیل کرده دانشگاهی دیگر در حوزه های کاری مختلف شدند. متأسفانه چند ماه پس از این اتفاق نامه محرمانه ای از استانداری استان اردبیل که در آن زمان آقای محمود احمدی نژاد استاندار استان بود به عنوان شهرداری خلخال مبنی بر تعدیل نیروی انسانی مازاد ارسال شد و از شهردار خواسته شده بود تمامی نیرو های جدیدالاستخدام و بخشی از نیرو های قدیمی که دارای سوابق ایثارگری نیستند را هم تعدیل نمایند. شهردار وقت با توجه به نیاز و همچنین عملکرد مفید کارشناسان جدیدالاستخدام در اقدام این **دستور محرمانه** استانداری مقاومت و از اجرای آن طفره می رفت. بدین سبب پس از سپری شدن چند هفته از عدم اجرای دستور استانداری در یک اتفاق غیر مترقبه و انقلابی تقریباً تمامی پرسنل ناراضی و مخالف شهردار شهر که در آن مقطع از طرف آقای اکبری فرماندار شهرستان خلخال تحریک و حمایت می شدند با بهانه های متعدد به دفتر شهردار حمله کردند و در صدد ضرب و شتم وی بر آمدند. شهردار نیز که خیلی ترسیده بود جهت حفظ آبرو و اجتناب از عواقب ناخواسته تحرکات غیر قانونی کارمندان مخالف از درب دیگری به محل آتش نشانی خلخال فرار و در آنجا پناه گرفت. لازم به ذکر است آقای اکبری از اعضای سپاه پاسداران ارومیه و از دوستان جبهه و جنگ آقای احمدی نژاد به عنوان فرماندار خلخال منصوب شده بود و همزمان در دانشگاه پیام نور خلخال و در مقطع کارشناسی نیز تحصیل می کرد. در صورتی که در همان مقطع زمانی ده ها و صدها نیروی انسانی بومی و غیر بومی با

مدارک تحصیلی دکتری، کارشناسی ارشد و کارشناسی در پست های دولتی شهرستان خلخال مشغول کار بودند و یا در همان دانشگاهی که آقای فرماندار تحت آموزش دولتی قرار گرفته بود در مناصب استادی دانشگاه انجام وظیفه می کردند ولی سیاست های مدیریت آئین مداری حکومت به هیچ کدام از آنان اجازه فرمانداری شهرستان را نمی داد.

پس از این اتفاق مدت دو هفته ای که عملاً شهردار شهر را فراری داده بودند با توجه به حکم جانشینی شهرداری اداره امور شهر تا انتصاب شهردار جدید بر عهده من گذاشته شده بود. در این مدت کوتاه فرصتی فراهم شد تا با آقایان پیل پایه و شهبازی به ترتیب معاون عمرانی و مدیر کل شهر و روستای استانداری اردبیل در خصوص دلایل رفتار های غیر عادی با شهردار خلخال مذاکراتی داشته باشم. از فحوای صحبت های آنها متوجه شدم که آنان مجری سیاست های حکومت و بخصوص دولت آقای هاشمی رفسنجانی در راستای قومیت زدائی از ارکان و پست های مهم و کلیدی کشور و انتصاب آئین مداران در این قبیل از پست های وزارتخانه های حساس و امنیتی با توجه به مراتب آئین مداری آنان می باشند. به همین خاطر جهت اجرای این گونه سیاست های غیر دموکراتیک و آئینی صادره از شورای های عالی و امنیتی کشور دستورات محرمانه ای مبنی بر عدم بکارگیری نیروی های انسانی اقوام ترک، کرد، عرب، بلوچ و غیره در مناصب و پست های مدیریتی و حساس وزارت خانه های کشور، امور خارجه، دفاع و اطلاعات مگر به شرط ایثارگر، آئین مدار و ولایتی بودن صادر شده بود. آقای احمدی نژاد که در آن دوران استاندار دولت هاشمی رفسنجانی در استان اردبیل محسوب می شد و بعد در دوران ریاست جمهوری خویش به رقیب و مخالف شماره یک وی تبدیل گردید حتی با اجرای چنین دستوالعمل هائی به عنوان استاندار نمونه هاشمی رفسنجانی در کشور نیز انتخاب شد.

متأسفانه مبانی این گونه سیاست های قوم ستیزی چنان متزلزل و بی پایه بود که آسیب های غیر قابل جبرانی بر یکپارچگی و ساختار توسعه کشور ایران هم از داخل و هم از خارج وارد می کرد. نظر بر اینکه در روش حکومت و مدیریت آئین مداری بنا به محوریت حکمرانی آئین خاص به دلایل امنیتی و سیاسی هیچ وقت تعریف درست و علمی از مشخصات، آمار و مرزهای قومیتی و اکثریت و اقلیت بودن قوم و یا اقوام ارائه نمی شود بدین جهت راهکار و یا دستوالعمل های علمی و منطقی نیز در حوزه رعایت حقوق متقابل آنان با سرزمین مادری خویش و یا اصل دموکراسی صادر نمی گردد. وقتی نقش و حقوق فرد، گروه، قبیله و یا قومی در ساختار مدیریت جمعیت انسانی کشوری تعریف و

تبیین نشود در حقیقت یکپارچگی و توسعه آن کشور نیز به شکل کامل تعریف و تبیین نمی گردد. بر اساس اصول دموکراسی اگر تمامی افراد اقوام قادر نباشند در تمامی مشاغل کشور بر اساس صلاحیت و شایستگی و با توجه به علاقه مندی خویش آزادانه و به شکل سر بلند شاغل شوند آن کشور نیز به نوبه خود در میان سایر کشورها آزاد و سر بلند نخواهد شد. بدین سبب در حکومت های غیر علمی و آئین مداری در غیاب هر گونه ضوابط و یا اصول دموکراتیک اجرائی در جامعه و یا عدم اداره مشارکتی امور کشور عملاً هر کسی از هر قومی بر مسند تشکیلات دولتی و یا سازمانی تکیه می کند آن دولت و یا سازمان را در حیطه توانائی های دانش و نگرش آئین مداری خویش و از روی روابط و تعصبات گروهی و البته به شکل جزیره ای و قومیتی اداره می کند. با توجه بر این مبانی نظری و یا رویکردهای غیر علمی آقای هاشمی رفسنجانی نیز در گماردن مدیران ارشد زیر دست خویش بیشتر نزدیکی و یا دوری محل تولد آنان از مرکز و محل جغرافیائی تولد وی یعنی بهرمان رفسنجان کرمان را مورد معیار و ملاک ارزیابی قرار می داد. به بیان دیگر در حکومت های آئینی رئیس جمهور و یا رئیس دولت کشور به هر روش و یا ترفندی و یا از هر قومی که منصوب می شدند بقیه اقوام کشور هر چند از کمیت و یا عناصر و افراد کیفی تری نسبت به قوم منتسب به رئیس جمهور برخوردار بودند ولی عملاً در اقلیت حکمرانی دولتی قرار می گرفتند. در این شرایط و در غیاب وجود هر گونه برنامه، قانون و ضابطه مشخص جهت بکارگیری علمی و عادلانه منابع انسانی شایسته در کشور و یا سهم ساختن تمامی اقوام و جریان ها در مناصب تصمیم گیری و بالطبع مشارکت آنان در توسعه کشور به نوعی روابط ناشی از واکنش های احساسی و تعصباتی مدیران آئین مدار جایگزین ضوابط و یا اجرای برنامه های علمی در کشور می شد.

متأسفانه در حکومت های آئین مداری این قبیل سیاست های احساسی آئین مداری نه تنها در دستور کار مسئولان اجرائی وزارتخانه های مهم و حساس کشور قرار می گرفت بلکه در دستور کار امامان جمعه کشور و از جمله امام جمعه شهر خلخال یعنی آیت الله یکتائی نیز قرار داشت. در یکی از اولین روز هفته های کاری پائیز سال ۱۳۷۴ در حالی که در دفتر کار شهرداری خلخال برای شروع کار روزانه مهیا می شدیم صدای سخنرانی امام جمعه خلخال که معمولاً از ساعت ۷ الی ۸ صبح شنبه ها اولین روز کار هفته جهت تخلص و تبرک کار هفتگی کارمندان در مسجد جمعه شهر و با حضور کارکنان دولتی برگزار و توسط بلندگوهای مسجد جمعه در شهر نیز پخش می شد از طریق پنجره های ساختمان شهرداری که در فاصله کوتاهی از مسجد جمعه قرار داشت در داخل اتاق شهردار طنین انداز

شد. جمله ای از امام جمعه که شهردار شهر را از جای خود تکان داد این بود " ما شهردار آسفالت کار نمی خواهیم ما شهردار حزب اللهی لازم داریم". همین تک جمله و صدای حکومتی امام جمعه باعث شد تا شهردار که معمولاً عادت و علاقه چندانی به شرکت در سخنرانی های امام جمعه شهر نداشت از جای خود بلند شده و رو به من کرد و گفت بلند شو برویم تا در سخنرانی امام جمعه شرکت کنیم. ولی دیگر خیلی دیر شده بود مقدمات عزل آقای شهردار نیز متأسفانه کمی قبل تر ریخته شده بود. سرانجام شهردار آسفالت کار را عزل کردند غافل از اینکه شهردار شهری که در آن شهر کار عمرانی نکند و حتی آسفالت هم نریزد بیشتر نقش بازیگر آئین مداری را پیدا می کند که از حزب خدا فقط ظاهر آن را به یدک می کشد.

بلافاصله پس از عزل شهردار و انتصاب شهردار جدید نوبت به تعدیل نیروهای غیر آئین مدار شهرداری نیز رسید. آبان ماه همان سال همه نیرو هایی که قرار بود تعدیل شوند از جمله هشت کارشناس جذب شده جدید به غیر از یکی از آنان یعنی آقای عظیمی که پسر یکی از روحانیون شهر بود تعدیل شدند. کارشناسان با شکایت خود به اداره کار و رفاه اجتماعی قراردادهای خود را پیگیر و حق و حقوق شان را دریافت کردند. من نیز ناگزیر استعفای اجباری خود را در آبان ماه در دفتر آقای شهبازی مدیر کل شهر و روستای استانداری اردبیل جهت رهائی از عناوین اخراج و یا برکناری و یا این گونه فشارها و بد اخلاقی های آئین مداری یک ماه جلوتر تسلیم مدیر کل شهر و روستا کردم. فرصت یک ماهه نیز بخاطر این بود که در یکی از خیابان های شهر خلخال یک قطعه فضای سبز در دست احداث داشتیم که مایل بودم آن را به اتمام برسانم و احتمال می دادم یک ماه زمان برای اتمام آن پروژه لازم داشته باشم و مدیر کل شهر و روستا نیز طی نامه ای به شهردار جدید خلخال اخراج هفت نیروی جدیدالاستخدام و استعفای من از اول دی ماه را ابلاغ کرد.

این نوع از مدیریت منابع انسانی با دسته بندی های آئین مداری و حقیقت مداری یا قومیتی و غیر قومیتی و یا خودی و غیر خودی خیلی عجیب، غیر طبیعی و حتی غیر قانونی هم بود. در حقیقت آن چیزی که لازم بود در این خصوص معیار ارزیابی قرار گیرد شایستگی و توانائی افراد بود که این اصل هم در مدیریت آئین مداری به کلی رنگ باخته و به فراموشی سپرده شده بود. در میان نیروهای شایسته حتی افراد آئین باوری هم پیدا می شد ولی چون آنان نیز به هیچ وجه آئین مدار نبودند آئین مداران آنان را هم منزوی و از قافله ملی اخراج می کردند. متأسفانه استراتژی ناپخته ای که آئین مداران در

مدیریت منابع انسانی در پیش گرفته بودند بیشتر از جنس دانش هراسی بود. نظر به اینکه ساختار شخصیتی نیروهای انقلاب و یا دولت های آنان از نوع آئین مداری بود و پندار، گفتار و کردار آئین مداری نیز منافات اساسی با برنامه و روش علمی و یا عقلانیت عملی داشت بدین ترتیب راهبرد اجرایی این قبیل دولت ها نیز دانش هراسی بود. دلیل اینکه مدیران آئین مدار با استناد به کدام اصل و منطق مدیریت و یا استدلال علمی و اخلاقی و با اتکا بر کدام قوانین دموکراتیک مصوب از اشتغال اولیه یک سری جوان تحصیلکرده حسابدار، مهندسی عمران، برنامه ریزی شهری در شهرداری شهر خود و آن هم به بهانه غیر آئین مدار بودن ممانعت می کردند بیش از هر چیز دیگری سیاست و ایده دانش هراسی را به ذهن انسان متبادر می ساخت. در واقعیت به نظر می رسید مبنای این قبیل از اقدامات غیر کارشناسی نوعی از تعصبات فرهنگ آئین مداری است که در قالب دستورالعمل های قومی و قبیله ای و دسته بندی های خودی و غیر خودی نمایان می شود و زائیده و بر گرفته از افکار متوهم و آئین مدار مدیران آئین مدار می باشد. طبیعی است که این قبیل از نگرش و کنش های جزیره ای و البته متعصبانه در نهایت مسیر شعاع جهان بینی این قبیل مدیران را به دایره محدود خودی کاهش و موجب بروز و ظهور خود کامگی های فکری، فساد و عقب ماندگی های فردی و گروهی در جامعه می گردد.

آئین مداری و زبان مادری

زبان مادری ریشه، اصالت و مفهوم ارتباط بین فرزند و مادر در بستر زادگاهی کودک است و جنس یادگیری این زبان هم فارغ و فراتر از یادگیری های ارادی است. یادگیری زبان مادری در دوران رشد و دگردیسی مغز، جسم و فکر کودک به صورت غیر ارادی و با بکارگیری حداکثر قدرت ذاتی مغز کودک و تمرکز آن شکل می گیرد. به همین دلیل هم هست که ارزش و اعتبار این زبان به اندازه قداست خود انسان، مادر و بستر پرورش آن یعنی وطن مهم و از جایگاه والائی برخوردار است. زبان مادری به شکل ارادی و مانند زبان های دوم و سوم یاد گرفته نشده است که به شکل ارادی نیز فراموش شود و یا تحت تاثیر و یا نفوذ سیاست سیاستمداران قرار گیرد. زبان مادری به شکل غیر ارادی و همراه با تغییر و تحول و یا شکل گیری و بلوغ سلول های مغزی و به عنوان نشانه ها و علائم ذاتی توسط این سلول ها دریافت و با آنها عجین شده است. پس بنابر این ایزوله کردن قوم و یا اقوام از زبان مادری به نحوی ایزوله کردن روح و روان آنان از وطن و به بیان دیگر حذف روابط، ظرفیت ها و استعداد های آن قوم از همبستگی ملی و انسجام اجتماعی و توسعه کشور است.

تنوع زبانی هر کشور بیشتر از اینکه تهدید محسوب شود از نقاط قوت و مزیت های نسبی آن کشور به شمار می رود و مقابله با آنها نیز ناشی از عدم آگاهی و بهره برداری سوء مدیران از این موهبت های بزرگ اجتماعی است. نظر به اینکه در بستر دانش و آگاهی های حداقلی جوامع انسان ها و یا در فضای فکری آئین مداری معمولاً انسان ها در برابر آنچه نمی دانند و نسبت به آن جهالت دارند موضع متعصبانه به خود می گیرند زبان نیز از این مقوله مستثنی نیست. طبیعی است افرادی که یک زبان بیشتر از دیگران می دانند از نقطه نظر اجتماعی کامل تر، امن تر و مجهز تر از آنهایی هستند که به یک زبان کمتر تسلط دارند. حقیقت امر این است که عدم تسلط بر یک زبان خاص عدم تجانس فرهنگی با آن زبان را نیز به همراه دارد و در صورت عدم تجهیز فرد به دانش و آگاهی لازم جهت درک تنوع اجتماعی و یا آشنائی با ظرفیت ها و بسترهای تحمل تنوع فرهنگی ناگزیر با تقابل های فرهنگی، اجتماعی در جامعه مواجه می شود. همین قضیه در حوزه رفتار شناسی مدیران ارشد هر کشور هم صادق است مدیرانی که در شرایط برابر یک زبان بیشتر از بقیه مدیران تکلم می کنند مورد احترام و شایسته تر از آنانی هستند که به یک زبان کمتر آشنا هستند. این مسئله یکی از معایب مدیران تک زبانی در انتصابات مدیریتی جوامع چند زبانی و چند فرهنگی به شمار می رود و در مدیریت عمومی این جوامع نیز معمولاً مدیرانی محبوب و موفق ترند که حداقل به بیش از یک زبان از زبان های رایج آن جامعه مسلط و آشنا باشند. برای رهائی از این معضل و یا حل و فصل این موضوع دولت ها می توانند با اختصاص درصدی از بودجه ملی برای آموزش زبان و ادبیات زبان های قومی متناظر با درصد جمعیتی آنها و یا حتی اختیاری قرار دادن یادگیری آن در سطح کشور به تمرکز گرایی ملی اهتمام ورزند.

در کشور های عقب مانده و توسعه نیافته و یا در حال توسعه سرکوب زبان های قومی موجب مراودات و تمایلات فرهنگی بیشتر آن اقوام با دولت های خارجی هم زبان و تضعیف اهتمام ملی اقوام در تمامی عرصه های توسعه کشور می گردد. تقابل غیر محسوس با زبان و یا زبانداران هر قوم در حقیقت به مثابه حذف آنان از قاموس فرهنگی کشور و تضعیف پتانسیل های کارکردی بالقوه اقتصادی، دینی و مذهبی آن جمعیت از توسعه کشور محسوب می شود. نظر به اینکه شکل گیری باورهای دینی و یا مذهبی پس از یادگیری زبان مادری و در بستر فرهنگی آن حادث می گردد پس بنابر این اصالت زبان مادری حتی برتر از اصالت این قبیل تعلقات انسانی نیز است که در مقام مقایسه با اصالت زبان در جایگاه فرعی قرار می گیرند. برای یک انسان ترک، فارس و یا عرب به عنوان عضوی از جامعه ترک،

فارس و یا عرب آن چیزی که از نظر فرهنگی در درجه اول اهمیت قرار دارد ترک، فارس و عرب بودن وی می باشد در صورتی که دین، مذهب و سایر سنت و فرهنگ های بومی وی از عوامل تمرکز گرائی جمعیتی بعدی او به شمار می رود. به همین دلیل فرع قرار دادن یک اصلی به نام زبان مادری ذیل ایدئولوژی های فرهنگی به نوبه خود یک خطای راهبردی، مغلطه و سیاست فرهنگی متناقض و نافرجامی است که معمولاً مدیران آئین مدار در راستای حفظ قدرت آئین مداری خویش نسبت به آن اهتمام ورزیده و با تقویت تعصبات آئین مداری از این حربه نیز سوء استفاده می کنند.

مدیران کشورهای توسعه یافته و پیشرفته بر خلاف شیوه های رایج سرکوب زبان های قومی در مدیریت های آئین مداری نه تنها نیازی به سرکوب زبان های دوم و سوم جوامع خود با توجه به نقش و اصالت آنها در تمرکز گرائی جمعیتی نمی بینند بلکه در صدد بهره برداری از این فرصت های فرهنگی نیز هستند. پس بنابر این اصولی ترین سیاست در مواجهه با حوزه های تنوع زبانی مقابله با آنها نیست بلکه بر عکس ترجیحاً یادگیری و محترم شمردن آنهاست. متأسفانه اشتباه فاحش و منشاء سیاست های خام و غلط اتاق های فکر حکومت های آئین مداری از آنجا ناشی می شود که سران این گونه حکومت های متعصب محور و غیر علمی بخشی از مردمان کشور خود را مجبور به هضم، حذف و فراموشی نافرجام زبان و فرهنگی می کنند که آن زبان از گستره جغرافیائی و جمعیتی وسیعی در جهان نسبت به زبان رسمی آن آئین مداران برخوردار است. متأسفانه اجرای این قبیل از سیاست های زبان زدائی نافرجام در عصری از تکنولوژی اطلاعات برنامه ریزی می شود که سرعت پیشرفت رسانه و نرم افزار های دیجیتال مرزهای فیزیکی کشورها را در عرصه فرهنگ و هنر در نوردیده و به چالش کشیده است. بدیهی است اصرار و اهتمام در بکار گیری این قبیل سیاست ها موجب حساسیت و توجه بیشتر اقوام بر فرصت ها و داشته های خویش و همچنین تضعیف توسعه ملی در کشور گردیده و در نهایت اثرات زبان بخش و معکوسی از خود بر جای می گذارد. عدم توجه بر زبان مادری اقوام از ناحیه دولت مرکزی در حقیقت عدم توجه بر تنوع اجتماعی و اقتصادی این اقوام و در نتیجه عدم مشارکت ملی آنان در توسعه کشور به شمار می رود.

قومیت گرائی در واقع به عنوان برآیند برتری تعصب بر عقلانیت نیز محسوب می گردد. تعصب نیز ریشه و مبنای بیان ژنی و ژنتیکی دارد. هر چقدر سطح و فراوانی ژن های هوش و آگاهی طبقات

اجتماعی و بیان کارکردی آنها محدود باشد عرصه برای انزوای اجتماعی و قومیت‌گرائی مهیا می‌گردد. محدودیت در دانش و آگاهی موجب محدودیت در جهان بینی و جهان‌شناسی نیز می‌شود.

وزارت جهاد کشاورزی

پس از استعفاء اجباری از شهرداری خلخال در امتحانات ورودی استخدام رسمی ادارات دولتی استان اردبیل که توسط استانداری اردبیل در سال ۱۳۷۴ برگزار شد شرکت کردم و به عنوان کارشناس خدمات فنی تعاون روستائی خلخال پذیرفته شدم. نیروهای استخدامی جدید از اولین گروه نیروی انسانی کارشناسی بودند که به بدنه کارمندی مدیریت تعاون روستائی استان اردبیل تزریق می‌شدند. پنجم اردیبهشت ۱۳۷۵ اولین روز کاری من در اداره تعاون روستائی شهرستان خلخال بود. رئیس اداره آقای مددی از یکی از کارمندان منتخب اداره که سرپرست حوزه هم بود خواست تا همان روز اول کار مرا با ساختار و کارکرد شرکت‌های تعاون روستائی حوزه شهرستان خلخال آشنا کند. به همین منظور با اخذ ماموریت اداری سوار یکی از لندروهای نیم تنی اداره شدیم و به سوی یکی از فروشگاه‌های شرکت‌های تعاونی در روستای اسکستان خلخال حرکت کردیم. به محض اینکه به مقصد رسیدیم آقای سرپرست حوزه وارد فروشگاه شرکت شد و شروع کرد به داد و بیداد کردن که این چه وضع فروشگاه است و هر از گاهی هم رو به من می‌کرد و می‌گفت آقای مهندس! می‌بینی فروشگاه این آقا چقدر نا مرتب است. بنده خدا مسئول فروشگاه در حالی که از این اتفاق مشوش و کمی هم خجالت می‌کشید در حین شمات‌های این آقای سرپرست حوزه با لحن ملایمی گفت: آقا ببخشید پانصد تایی گردو که تازه چیدیم برای شما و آقای مهندس گذاشتم کنار و زخم هم کمی دوغ و کره درست کرده است همین الان پشت لندرو می‌گذارم. هنوز صحبت‌های مسئول فروشگاه تمام نشده بود که آقای سرپرست حوزه گفت نه عزیزم فروشگاه شما وضعش زیاد هم بد نیست ولی یک کمی بیشتر باید دقت کنید. پس از اطمینان از استقرار گردو، دوغ و کره پشت لندرو با اشاره سر آقای سرپرست حوزه سوار لندرو شدیم و به طرف شهر و خانه حرکت کردیم و تا جلوی منزل ما که در مسیر حرکت بود رسیدیم آقای سرپرست حوزه گفت آقای مهندس نصف کردن کره و دوغ و گردو درد سر دارد این سری را من می‌برم سری بعد هم شما ببرید. این اتفاق و تجربه نامیمون و آن هم روز اول کاری من در وزارت کشاورزی بقدری مشتمزکننده و نا مبارک بود که به جای خدمت دولتی نوعی از فرهنگ آئین‌مداری و

آن هم از جنس تهدید و اخاذی را در ذهن من تداعی می کرد و بررسی های اجمالی بعدی مشخص کرد که از این قبیل امور خلاف شئون اداری از سوی سایر ماموران و کارمندان اداره نیز انجام می گیرد.

شواهد و قرائن و یا مطالعات بیشتر در نحوه مدیریت بخش دولتی کشاورزی نشان می داد که ساختار غیر علمی و ناکارآمد و البته بدون نظارت این بخش نه تنها هادی و حامی بخش خصوصی کشاورزی در کشور نبود بلکه به شکل انگل وار مزاحم و آویزان آن نیز بود. به عنوان مثال اغلب ماموران دولتی در حوزه کشاورزی از بخش خصوصی در ازای صدور مجوزهای کود، سم، نهاده و تجهیزات و یا وام های کم بهره مطالبات و سهم گیری های غیر قانونی داشتند. متأسفانه هر وقت توزیع قدرت، پول، سوبسید و نهاده ها در انحصار آئین مداران و بدنه غیر کارشناسی و ناکارآمد آن قرار می گرفت سوءاستفاده از موقعیت و پست های دولتی و یا ارتکاب ارتشاء و تبانی در جرم هم بیداد می کرد بخصوص هنگامی که نیروهای دستگاه های بازرسی و نظارتی قوای سه گانه نیز از جنس مجریان دولتی و از نوع آئین مدار آن بودند.

پس از چند روز از شروع به کار در تعاون روستائی خلخال چون مدیر تعاون روستائی استان اردبیل آقای محمدرضا میرزاخانی به هنگام مصاحبه استخدای در جریان سوابق مدیریتی و اجرائی من در شهرداری خلخال قرار گرفته بود. طی تماس تلفنی با اداره خلخال از من خواست که محوطه سازی و فضای سبز ساختمان جدیدالتاسیس مدیریت استان واقع در شهرک کارشناسان شهر اردبیل و انبارهای سرد را که چند شرکت خصوصی قیمت های سر سام آوری برای طراحی و احداث آن پیشنهاد کرده بودند را به شکل امانی اجرا کنم. به همین دلیل جهت اجرای این پروژه ها چند ماهی به استان منتقل و پروژه های درخواستی را با یک سوم قیمت های پیشنهادی شرکت های خصوصی به اتمام رساندم و بصورت کتبی نیز توسط مدیر استان تشویق شدم.^۳ همزمان با این اتفاقات از سازمان مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی در حالی که در محل کارم بودم تلفنی با من تماس گرفتند و اظهار داشتند نظر به اینکه شما در پرونده آزمون تحصیلات تکمیلی فرم پذیرش دانشجو از سهمیه دانشجویان ممتاز دانشگاه ها را تکمیل نموده اید می توانید به دانشگاه آزاد اردبیل مراجعه و نسبت به ثبت نام و ادامه تحصیل در مقطع کارشناسی ارشد رشته اصلاح نباتات اقدام نمائید. سیاست سخت گیری و عدم جذب دانشجویان مستعد و غیر آئین مدار در دانشگاه های دولتی و بدون شهریه و اختصاص این ظرفیت ها به دانشجویان ضعیف

آئین مدار و از طرف دیگر برنامه ریزی و ترغیب داوطلبان غیر آئین مدار و غیر خودی برای تحصیل در دانشگاه های دارای شهریه های سنگین راهبرد دیگر دانش هراسی و البته بی عدالتی اجتماعی بود که آقای هاشمی رفسنجانی در راس دانشگاه آزاد و آن هم از نوع اسلامی آن در پیش گرفته بود.

حدود چند ماه مانده به رسمی قطعی شدن استخدام دولتی مدیر تعاون روستائی آقای محمدرضا میرزاخانن نیز که از مدیران آئین مدار بود رفتارش تغییر کرد و علیرغم اینکه دوره خدمت رسمی آزمایشی را سپری می کردم در یک اقدام غیر قانونی و غیر مترقبه ابلاغیه انتقال مرا به شهرستان پارس آباد مغان صادر کرد و بعدها از رئیس کارگزینی وی شنیدم با توجه به سوابق و مدرک تحصیلی و سوابق اجرائی من ایشان حضور بیشتر مرا در تعاون روستائی استان تهدید تلقی می کرد و در صدد این بود که به هر نحوی که شده و با توسل به روش های ایذائی مرا از تعاون روستائی استان دور نماید. نظر به اینکه انتقال مستخدم در دوران رسمی آزمایشی غیر قانونی بود و به نظر می رسید مدیر استان نیز از آن خبر نداشت من نیز از فرصت پیش آمده استفاده کرده و با یکی از دوستانم که شهردار زابل بود صحبت کردم و برای مدتی موقت تعاون روستائی استان اردبیل را رها کرده و تا تعیین و تکلیف ابلاغ غیر قانونی نقل و انتقال مدیر تعاون روستائی استان اردبیل در مراجع تخلفاتی و قانونی در سمت مشاور اجرائی شهرداری زابل مشغول به کار شدم.

به هر حال پس از گذشت چند صبحی از اشتغال در شهرداری زابل و براساس پیش بینی ها بعد از چند ماه از ترک موقت محل خدمت در تعاون روستائی اردبیل، مدیراستان اینجانب را به تخلفات اداری سازمان جهاد کشاورزی استان اردبیل به اتهام غیبت غیر موجه معرفی و هیات تخلفات استان نیز که مسئولیت آن بر عهده آقای فرزانه معاون رئیس سازمان کشاورزی استان اردبیل یعنی آقای تقوامنش بود فقط به لحاظ همکاری آئین مداری با آقای میرزاخانن و نه در راستای اجرای دقیق آئین نامه ها و قوانین اداری مرا به یک سال انفصال محکوم کردند. به این رای بدوی هیات تخلفات اعتراض و رای مذکور در هیات تخلفات تجدید نظر وزارت کشاورزی با تصمیم یک سری از کارشناسان قدیمی وزارت منسوخ و رای **برائت از انفصال**^۴ صادر و پس از حدود ۶ ماه دوباره بر سر کار قبلی خود برگشتم.

ترس و واژه مدیران آئین مدار از حضور کارشناسان متخصص و حقیقی در ساختار مدیریت دولتی چنان برای موقعیت و منصب حکومتی آنان نگران کننده بود که آنها حضور هر گونه کارشناس نیروی علمی را تهدید تلقی می کردند و به مثابه دشمن میدان جنگ شروع به مبارزه با آن کارشناس می نمودند. صرف نظر از اینکه طی سال های بین ۱۳۷۵ الی ۱۳۷۹ بیش از ده ها کارشناس و یا کارشناس ارشد مرتبط با پست های تخصصی تعاون روستائی و از طریق امتحانات ورودی استخدام و جذب بدنه نیروی انسانی تعاون روستائی کشور و از جمله استان اردبیل شده بود ولی آقای محمدرضا میرزا خانی مدیر تعاون روستائی استان اردبیل نظر به روحیه دانش هراسانه ای که داشت با کمال تاسف همچنان تقریباً تمامی معاونین و روسای ادارات تعاون روستائی استان و ستاد مدیریت را از میان دارندگان مدارک دیپلم و یا از کارشناسان دارای تخصص غیر مرتبط به عنوان مثال رشته علوم سیاسی انتخاب و انتصاب می کرد تا خطری از ناحیه این کارشناسان متوجه پست آئین مداری وی نگردد.

برائت من در پرونده تخلفاتی به عنوان نمونه حاکی از استیلائی فرهنگی غیر کارشناسی بر روش مدیریت مدیرانی چون آقای میرزاخانی و انجام اغلب امور از طریق آزمون و خطا و ایجاد خسارت برای کشور بود. نظر به اینکه در حکومت های آئین مداری اغلب نیرو های اداری و مسئولان آئین مدار آن فاقد هر گونه آموزش های لازم و کافی بودند تقریباً انجام اغلب امور اداری و جاری کشور می بایست از گردنه آزمون و خطائی عبور می کرد که این قبیل گردنه ها دولت را در عمل تبدیل به کارگاه آموزشی ضمن خدمت آئین مداران کرده بود. وقتی مسئول حکومتی آموزش های کافی و وافی را در آموزشگاه ها و دانشگاه های معتبر طی نکرده باشد و کار و پیشه اصلی خود را رها و قلمی را در عرصه دیگر به عاریه گرفته و پستی را به غلط در بدنه حکومت اشغال کرده باشد هم خود و هم کشور خود را درگیر حوادث و اتفاقات غیر طبیعی و نامبارکی می کند که در نهایت موجب اختلال در توسعه ملی کشور می گردد. در مدیریت آئین مداری اساساً هیچ گونه ضوابط علمی جهت گزینش و انتصاب شایسته مدیران وجود نداشت. در این ساختار مدیریتی در درجه اول روابط آئین مداری و ولایت پذیری ارتجاعی و در درجه دوم تملقات و تعلقات حقیرانه افراد نسبت به یکدیگر بود که برای آنان شایستگی های آئین مداری ایجاد می کرد و موجب اعطا و یا تصاحب هر گونه پست و مقام دولتی از سوی آنان می گردید. در چنین فضای هرج و مرج آئین مداری و در غیاب هر گونه قانون و یا ضابطه علمی در ارزیابی، شناخت

و ساماندهی نیروهای علمی متاسفانه راهی به غیر از رانده شدن، فرسودگی و سرکوب نیروهای شایسته از سوی آئین مداران باقی نمی ماند.

به موازات جریانات دانش هراسانه در تعاون روستائی استان اردبیل و دوری موقت از آن اتفاقات ظرف چند ماهی که در شهرداری زابل مشغول کارهای محوطه سازی، طراحی و ایجاد فضای سبز و کارهای عمرانی بودم متوجه شدیم **امام جمعه زابل** کارشکنی های خاصی در روند کار اجرائی و مدیریتی مدیران شهرداری ایجاد می کند. از جمله بهانه هایی که ایشان در مسیر کار روزانه مدیران شهرداری قرار می داد این بود که چرا نظافت کوچه محل اقامت وی بطور مرتب انجام نمی گیرد و به همین دلیل ما هم مجبور شدیم فقط برای کوچه بن بست و کوچک وی یک کارگر مستقل اختصاص دهیم. ولی اذیت کردن های وی قصد تمام شدن نداشت و به بهانه های دیگری از اینکه چرا مدیران شهرداری در مراسم های نماز جمعه شهر شرکت نمی کنند ادامه داشت. به واسطه همین دخالت ها و حرکات غیر عادی ایشان خیلی علاقه مند شدم تا با هماهنگی شهردار در جلسات یک ساعته ای که ایشان اول صبح روز شنبه هر هفته از ساعت ۷-۸ برای روساء و مدیران ادارات شهرستان زابل در منزل شخصی خویش تدارک و برنامه ریزی می کرد از طرف شهرداری زابل شرکت کنم. سخنرانی های آئین مداری و رویکردهای تهاجمی و مقهورسازی مدیران ارشد شهری او در جلسات اول صبح شنبه های هر هفته ناخواسته ذهن انسان را نگران اتفاقات و توقعات بعدی این نوع از رفتارها و منش های سلطه طلبانه و البته استثمارگرانه وی می کرد. به نظر می رسید ایشان در صدد مقهور سازی اولیه یک سری از مدیران دولتی شهر زابل می باشد که قرار است در آینده موجبات تسهیل یک سری از اقدامات سوءاستفاده گرایانه ای شوند که در راستای منافع شخصی وی می باشد. خوشبختانه و یا متاسفانه این فرضیاتی که ما فکر می کردیم به حقیقت پیوست و پس از چند سالی که دیگر دوستان ما به واسطه مزاحمت های این امام جمعه در شهرداری زابل نبودند ایشان را به اتهام انتقال اسناد یک سری از املاک عمومی به نام خود و خویشان دادگاهی کردند.

سفر رهبر جمهوری اسلامی ایران به استان اردبیل

اردیبهشت ماه سال ۱۳۷۹ رهبر جمهوری اسلامی در صدد بازدید رسمی از استان اردبیل و شهر خلخال بود. فرمانداری خلخال از من خواست به همین مناسبت با توجه به سوابق و تجربه کاری در

حوزه مدیریت شهری و تعاونی های کشاورزی خلخال کتابچه ای تحت عنوان سیمای خلخال تهیه و در آن مسائل، مشکلات و آینده فرآوری شهرستان را در سه فصل دیروز، امروز و فردای خلخال تدوین و از طریق روابط عمومی فرمانداری خلخال چاپ و منتشر نمایم. این کار انجام و در طراحی روی جلد این کتابچه نیز از یکی از مناظر طبیعی خلخال یا همان تفرجگاه چشمه ازناو روستای خوجین که در فاصله حدود سه کیلومتری شمال شهر خلخال قرار داشت و دبی آب آن نیز بیش از ۳۰۰ لیتر در ثانیه بود استفاده کردم. چند روزی قبل از آمدن رهبری گروهی از بیت ایشان برای بررسی مقدمات سفر به خلخال آمدند و در خصوص کتابچه ای هم که تهیه کرده بودم خواستار تغییر عنوان از **سیمای خلخال** به **دیدار یار** و همچنین تغییر طرح روی جلد کتاب به مناره مسجد و یا امامزاده شدند. بدین ترتیب عکسی از امامزاده سید دانیال خلخال تهیه و جایگزین تصاویر چشمه ازناو شد.

تغییر طرح روی جلد کتابچه در واقعیت حاکی از وجود بنیان های فکری متفاوت بین مسئولان آئین مدار و خواسته عمومی مردم شهرستان بود به خاطر اینکه ارائه طرح روی جلد کتابچه مذکور و تعیین تصویر چشمه ازناو حاصل و جمع بندی نظرات و ایده های نمایندگان محلی و دولتی مردم خلخال بود که در کمیته استقبال از رهبر حضور داشتند ولی به لحاظ اینکه علاقه شخصی رهبر و یا نزدیکان وی و سلاقی آنان بیشتر مبتنی بر مبانی آئین مداری دینی بود طرح روی جلد مردمی بایکوت و نظر اطرافیان رهبر تحمیل گردید. خارج از علاقه مندی های مردم منطقه پایبندی بر اصول اخلاقی و احترام به اصل دموکراسی نیز ایجاب می کرد که نهاد رهبری و اطرافیان وی در این خصوص در خدمت خواسته معقول و منطقی مردم میزبان باشند در حالی که واقعیت های جاری جامعه نشان می داد که مردم، تشکیلات و نظرات منطقی آنان به نوعی تحت تسخیر سلاقی و روش های حکمرانی آئین مداری قرار گرفته است.

معمولاً سطوح توسعه و پیشرفت کشورها را میزان هوش و آگاهی عمومی رهبران و دولتمردان آن ممالک تعیین می کنند. اگر نظرات و ایده های مردمی و یا خرد جمعی آنان در انتخاب و انتصاب مدیران و رهبران خود دخالت نداشته باشند و یا اینکه انتخاب و انتصاب مدیران تصمیم ساز و اجرائی کشوری از طبقات غیر نخبه، غیر شایسته و غیر قابل کنترل انجام گیرد بکارگیری هر نوعی از روش حکمرانی و یا شکل حکومت کارساز نخواهد بود. در حقیقت در ارزیابی روش های مدیریتی که در رابطه بین مردم و رهبران حکومتی در جهان وجود دارد بیشتر از اینکه شکل آن و یا نوع حکمرانی به عنوان

مثال جمهوری، سلطنت، مشروطیت و یا غیره مهم و مد نظر باشد محتوا، کیفیت و ماهیت علمی آن در درجه اول اهمیت قرار دارد. در ساختار مدیریت جوامعی که در آن آثار و علائمی از اصالت علمی، دانش سالاری، شایسته محوری و حقیقت مداری دیده نمی شود و یا اینکه مراتب هرم مدیریتی و ساختار نیروی انسانی آن مدیریت ها از افراد تحصیل کرده حقیقی و یا آشنا و وفادار به مبانی آزادی، استقلال و منافع ملی تشکیل نشده باشد از هر روش حکومتی که به عنوان بستر مدیریت آن جوامع استفاده گردد برای مملکت و مردم آن کشور ایده آل نخواهد بود و به نسبت کیفیت متفاوت روش های حکمرانی به کار گرفته شده فواید متغیر خواهد داشت. به عنوان مثال در غیاب اصالت و شایستگی علمی کارگزاران حکومت و دولت ها در ارزیابی نهائی عملکرد بین دو روش حکومتی یعنی جمهوری یا سلطنت در نهایت اختلاف معنی داری بین آنها وجود نخواهند داشت. پس بنابر این آنچه که بیش از همه برای حرکت مطمئن و پایدار ماشین توسعه دولت و حکومت مهم و حائز اهمیت است اصالت علمی و کیفیت اجزاء و قطعات آن ماشین توسعه می باشد. کشور هایی که قطعات و اجزای انسانی ماشین توسعه آنها از افراد تحصیل کرده حقیقی و در مرزهای دانش تشکیل شده باشد بدیهی است رهبران آن جوامع نیز درگیر و تحت تاثیر قطعات ناکارآمد و یا ارزش ها و تصمیمات فرومایه سلسله مراتب مدیریتی قرار نمی گیرند و خودشان را نیز برتر از عقل و خرد جمعی منتصبان خود نمی پندارند و در نهایت با تاثیر پذیری از عقلانیت جمعی مدیران حقیقت مدار ناگزیر از استبداد گرائی فاصله می گیرند. در ساختار حکمرانی جوامع متشکل از تحصیل کردگان حقیقی و یا مدیریت نخبگان و یا شایسته سالاران حتی وزیر، وکیل و رئیس جمهور و رهبر نیز برای خودشان نقشی بیشتر از قطعه ای از یک ماشین بزرگ حکومت و یا دولت تعریف و قائل نمی شوند و به نسبت و اندازه همان قطعه نیز در برابر قانون و یا نظام حرکتی ماشین توسعه کشور مسئول و پاسخگو خواهند بود. پس بنابر این ساختار رهبری و مدیریت اصولی و علمی هر کشوری همانند و متناظر با جایگاه فراوانی ژن های هوش و آگاهی جمعیت انسانی و مردم می بایست از سر و مغز علمی و از بدنه و قلب دموکراتیک برخوردار باشد.

هند و بزرگترین آزادی

پس از براثت از تخلفات اداری ساختگی در محیط فرهنگ آئین مداری تعاون روستائی استان اردبیل به این نتیجه رسیدم که ادارات تعاون روستائی بستر مناسب و پویائی جهت استمرار خدمت دولتی و تاثیر گذار من نیست و اتفاقاً با اقدامات قهری صورت گرفته از سوی تصمیم گیران امنیتی دانشگاه زنجان در ممانعت از استفاده از سهمیه دانشجویان ممتاز جهت ادامه تحصیل در مقاطع تحصیلات تکمیلی و یا استعفاء اجباری از شهرداری خلخال به نوعی به سازمان تعاون روستائی به اصطلاح غیر امنیتی رانده و در واقعیت بایگانی شده بودم. بدین سبب طی ملاقاتی از معاون وزیر و رئیس وقت سازمان مرکزی تعاون روستائی آقای میر محمدی تقاضای انتقال به تحقیقات کشاورزی کردم و ایشان نیز با توجه به برخوردها، تخلفات و اقدامات غیر قانونی مدیریت استان اردبیل و با صرف نظر از موافقت مدیریت استان به اداره کل امور اداری سازمان مرکزی تعاون روستائی ایران دستور مستقیم دادند تا حکم کارگزینی انتقال مرا برای تحقیقات کشاورزی با توجه به اعلام نیاز مربوطه صادر کنند. بدین ترتیب چند ماه پس از رسمی قطعی شدن استخدام و در آبان ماه سال ۱۳۷۹ به تحقیقات کشاورزی منتقل و طی دو سال خدمت به عضویت در هیات علمی درآمدم و از سال ۱۳۸۳ نیز جهت ادامه تحصیل در رشته زیست شناسی گرایش ژنتیک بیومتریگ گیاهی عازم دانشگاه پونای کشور هندوستان شدم.

شبه قاره هند سرزمین عجایب بود و به واسطه برخورداری از **بزرگترین آزادی** و دموکراسی در جهان بر خود می بالید. در این شبه قاره متناسب با تنوع فرهنگی جوامع انسانی مسلک و آئین وجود داشت و یا به وجود می آمد. وقتی آزادی وجود داشته باشد انسان ها هم قادر و مختارند در محدوده دوایر فکر و اندیشه خودشان جهت ارتباط و دسترسی به خدای خود دین و آئینی را انتخاب و یا طراحی کنند و یا اینکه فارغ از وابستگی های آئینی راه و رسم روزمره خودشان را مسلک زندگی خویش قرار دهند. برخی از انسان های هندی از مضامین کتاب های مقدس خود بخوبی و بدرستی دریافته بودند که خدای خود را می بایست در درون ذات و نفس خویش جست و بدین ترتیب آنان برای آغاز سیر مجازی از طریق انفس نیز پاره ای از خلقت های خداوندی را برای معرفت نفس خویش راهنما قرار داده بودند. به همین منظور آنها از نشانه های طبیعی نیز برای ورود در مسیر خودشناسی و خداشناسی بهره جسته و آنان را تمثیل قرار می دادند و همین نشانه ها نیز به عنوان منبع انوار و دفتر شناخت درونی انسان ها

موجب سیر آسان آنان از موانع و تاریکی های مسیر کمال می گشت. یکی با نور خورشید و دیگری با نور ماه، یکی با نور معرفت مورچه و دیگری با نور شگفتی های زنبور عسل، یکی با انوار فواید و خصوصیات عجیب گاو و دیگری با نور آفرینش ساختار نارگیل، یکی با سوره ای از کتاب مقدس و دیگری با آیه ای از آن، یکی با نور پیامبر و دیگری با نور امام، به هر حال راه های نیل به خدا با هر کمیت و کیفیت و یا فاصله ای که دارد ناگزیر می بایست از درون ذات و نفس آنها می گذشت و برای نزدیکی و رسیدن به خدای خویش نیز با توجه به ضریب نفوذ هوش و آگاهی هر فردی میسر خاص و منحصر به فردی وجود داشت.

به همین دلیل آنان از تولد تا مرگ، از کم سواد تا با سواد، از فقیر تا غنی، از گدا تا شاهزاده، از درون گرا تا برون گرا و ... همه و همه و با هر تنوع ژنتیکی و فرهنگی آزاد بودند که جهت آرامش درونی و کمال گرائی آئین خاصی را انتخاب کنند. آنهایی هم که قادر و خواهان تفکر و تامل در این مقولات نبودند به احترام اجدادشان آئین آنان را دنبال می کردند. در حقیقت تمرکز و گرایش تمامی آئین ها مانند دوایر متحدالمرکز و با شعاع های متفاوت و متنوع به مرکز حقیقی آئین ها یا همان مفهوم خدای واحد ختم می شد. اگر چه شعاع دوایر بندگی، پرستش و جهان بینی افراد متغیر می باشد ولی تمرکز غائی همه این دوایر بر یک نقطه واحد و مشترک به نام مرکز حقیقت استوار است. هر چقدر شعاع و فاصله جهان بینی انسانی از مرکز حقیقت دورتر و متکثر باشد خلق و خوی آئین مداری و تعصب گرائی فرد نیز قوی تر و هر چقدر شعاع جهان بینی انسانی از مرکز حقیقت کمتر یا متمرکز و به بیان دیگر از وحدت فکری و معرفتی بیشتر برخوردار باشد خلق و خوی حقیقت مداری و آزادی خواهی وی نیز افزون تر و به نوعی موجب کمال و حقیقت گرائی بیشتر وی می گردد. پس بنابر این یکی با نبات و دیگری با جلوه ای از جماد، یکی با جزء و دیگری با کل، یکی با ظاهر و دیگری با باطن به استنتاج فهم خود از خدای حقیقت هستی در هر مکان و برهه ای از زمان می رسد. بدیهی است طی طریق در مسیر وصال به معشوق حقیقی متناسب با ظرفیت های حوزه فکری افراد برای برخی کوتاه و برای برخی دیگر به زمان نیاز دارد. حتی کسانی هم هستند که بنا به اقتضات ژنتیکی و محیطی خود حاضر به ورود در این قبیل مسیرها و پیمایش و تجربه آنها نیستند و علاقمند می باشند به جای وحدت در کثرت فکری خویش بمانند بالاخره خداوند انسان ها را آزاد آفریده است.

برای دولت هند نیز اصل بر این است تا آنجائی که پیروی از آئین ها مخل آسایش دیگران نشوند و یا اینکه مدار سوء استفاده گرایانه ای حول و حوش آنان تشکیل نشود مانعی برای تظاهر و تبلور آنان در جامعه وجود نخواهد داشت و حتی مدیران دولتی این قبیل رنگارنگی فرهنگی و جهان بینی را شاخص و معیار واقعی تنوع اجتماعی و البته قابل احترام و ارزیابی می دانند. حتی دولت هند این نوع از آئین ها را که موجبات وحدت آحاد جامعه و در راستای احسان و نیکوکاری و یا تمرکزگرائی افراد جامعه می شود را ترغیب و تشویق می کند به خاطر اینکه احترام به آئین توده های مردم احترام به یکپارچگی اجتماعی و در نهایت احترام به اقتصاد و توسعه کشور می باشد. کسی چه می داند شاید باز از درون یکی از این ادیان جاری و ساری در هند نابغه ای به نام دکتر عبدالکلام سر بلند نماید و بخواهد که به سهم خودش به هندی بودن خود افتخار و کشورش را هم سر بلند نماید و یا اینکه بر عکس اگر در کشور هند دموکراسی و همدلی اجتماعی اقوام و ادیان مختلف و مدیریت بهینه آنها وجود نداشت استعداد و توانائی های انسان های بزرگی مانند دکتر عبدالکلام هم می توانست در قالب و در مسیرهای متضاد و غیر قابل کنترلی ظهور و بروز پیدا کرده و عمل نماید.

در هیچ رستوران، هتل، فروشگاه، اداره و یا دادگاهی در هند کسی از دین و مسلک شما مگر به قصد خدمت سؤال نمی کند. اگر چه داشتن آئین و ادیان ممکن است فواید فردی و اجتماعی وافر داشته باشد ولی آنها امکان هیچ گونه سوءاستفاده از آن را برای آئین مداران میسر نمی ساختند. آنچه در هند مهم و عامل تقویت و گسترش بسترهای غرور و یکپارچگی ملی بود اصالت قانون در آن کشور بود که می بایست فارغ از هر آئین و دین و مسلک مورد احترام و رعایت همگان قرار گیرد چرا که فقط این قانون کشور است که میثاق مشترک تمامی آحاد و اجتماعات برای رسیدن به رستگاری ملی و میهنی می باشد.

استاد راهنمای دوره دکترای تخصصی من پروفیسور تنگنه و چند استاد دیگر با باور های متفاوت و غیر مسلمان در چند ماه اولیه تحصیل در دپارتمان با توجه به رزومه من متوجه تسلط نسبی من در گرایش بیومتری و آمار شده بودند به همین دلیل اجازه تدریس بخشی از درس بیومتری در مقطع کارشناسی ارشد دپارتمان را به من مسلمان واگذار کردند. برای آنها مسلمان بودن یا نبودن و شیعه یا سنی بودن و یا این قبیل افتراقات ایدئولوژیکی و یا گرایشات شخصی مهم نبود برای آنان آنچه در درجه اول اهمیت و مهم بود علم و آگاهی و یا دانش و معلومات فرد بود. به همین دلیل پس از اتمام

دوره دکتری و پس از برگشت به ایران جزوه درسی بیومتری را به همان ترتیبی که در دانشگاه پونا تدریس می‌کردم به یاد برابری، برادری، آزادی و ارج نهادن به تخصص و با تشکر از استادم در مقدمه کتاب و به همان زبانی که تدریس می‌کردم یعنی زبان انگلیسی از انتشارات رهنما چاپ و منتشر کردم.

ماجرای توهین به رهبر

پس از فراغت از تحصیل و در بازگشت از هند و در بدو ورود به کشور در آذر ماه ۱۳۸۶ پلیس فرودگاه مهرآباد تهران پاسپورت مرا ضبط و اظهار داشتند که ممنوع الخروج هستید و می‌توانید برای پیگیری امور به دادستانی کل کشور مراجعه کنید. درست زمانی که دوران افول ارزش و اعتبار پاسپورت ایرانی با شیب تند در مجامع جهانی به دنبال سخنرانی‌های تهدید آمیز رئیس جمهور وقت آقای محمود احمدی نژاد و فراگیری بین المللی آن بود و حتی کشورهای خارجی در صدور و تمدید ویزا برای اتباع ایرانی وسواس و حساسیت بیشتری از خود نشان می‌دادند. به همین دلیل و با این زمینه ذهنی ناخواسته یک لحظه به فکر من هم خطور کرد که شاید خود جمهوری اسلامی ایران نیز در خصوص پاسپورت های صادره خود تردید و وسواس نشان می‌دهد. پس از این اتفاق غیر مترقبه به زادگاهم خلخال و نزد خانواده عزیمت و مراسم جشن کوچکی به واسطه اتمام دوره دکتری برگزار شد. پس از چهار روز به دادستانی کل قوه قضائیه مراجعه و بررسی پرونده ممنوع الخروجی نشان داد که موضوع مربوط به پرونده مدنی و مالی بود که حدود ۴ سال قبل از آن در دادگستری خلخال برای من ایجاد کرده بودند. طرف شکایت من اتفاقاً یکی از اخلاف خوانین شاطرانلوی قبل از انقلاب اسلامی خانقاه بفرآجرد خلخال بود که خاندان آنها علیرغم دوستی های شیخ و شاهی قبل از انقلاب با اولین امام جمعه خلخال یعنی آیت الله یکتائی پس از گذشت چندین صباحی از پیروزی انقلاب اسلامی و به خاطر تضاد منافع طایفه ای وارد جنگ مسلحانه با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تحت ولایت آیت الله یکتائی شده بودند و ماجرای جنگ و اختلاف های ایدئولوژیک و تضاد منافع شخصی این خوانین با حکومت نیز در روزنامه های کثیرالانتشار آن زمان منتشر شده بود ولی طرف شکایت من به لحاظ آشنائی با روحیات آخوندی و منش های آئین مداری صرفاً جهت استفاده از اختیارات ولائی امام جمعه وقت شهر خلخال که جایگزین آیت الله یکتائی شده بود به صورت صوری در نمازهای جمعه شهر حاضر و با چند جلسه شرکت در نماز جمعه از نفوذ و دخالت حاکم شرع و امام جمعه شهر در تصمیمات قاضی پرونده برای صدور رای غیر قانونی استفاده می‌کند و پس از صدور رای باز در نماز جمعه پیدایشان نمی‌شود و به

اصطلاح اتحاد موقت شیخ و شاه باز به هم می خورد. قاضی این پرونده نیز که اتفاقاً رئیس دادگستری خلخال یعنی آقای مهدی کریمی پنانیرانی بود و نظر به اینکه قاضی پرونده در بررسی پرونده با لحاظ دخالت های امام جمعه وقت خلخال تخلفات متعدد و فاحشی مرتکب شده بود بدین سبب با شکایت من در دادسرای انتظامی قضات به بازپرسی آقای بوربور که در آن زمان در شرف بازنشستگی بود رای تعلیق و تعقیب^۵ رئیس دادگستری شهرستان خلخال به دلیل تخلفات گسترده و غیر قانونی صادر و این رای در نهایت و پس از گذشت زمانی طولانی فقط منجر به سلب مسئولیت وی از ریاست دادگستری خلخال گردیده بود.

آقای مهدی کریمی پنانیرانی در اقدامی تلافی جویانه و رهائی از عواقب این رای به یکی از نوشته برگه های دفاعیه من در پرونده مربوطه استناد و باز به شکل غیر قانونی و به بهانه و اتهام **توهین به مقام معظم رهبری** و نشر اکاذیب در حالی که در آن مقطع زمانی خارج از کشور بودم شکایتی علیه من و به صورت غیابی در یکی از شعبه های دادسرای که رئیس دادگستری آن دادسرا هم خودش بود تنظیم و اقامه دعوی می کند. طبیعی بود به واسطه در دسترس نبودن و اینکه در خارج از کشور بودم آگهی اتهامات مربوطه را مبنی بر توهین به مقام معظم رهبری و نشر اکاذیب در چندین روزنامه رسمی کشور چاپ کرده بودند و همزمان از دادستانی کل کشور نیز ممنوع الخروجی و استرداد متهم را تقاضا می کنند^۶ اتفاقاً دادستانی کل کشور نیز در جوابیه درخواست استرداد متهم به بازپرس مربوطه یعنی آقای نصرتی طی نامه اداری نوشته بود که اولاً با دولت هند همچنین تفاهم نامه ای نداریم ثانیاً متهم مورد نظر جرمی را مرتکب نشده است که تقاضای استرداد ایشان را صادر کنیم^۸. تصور کنید بازپرس پرونده که از ابوابجمعی و همکار شاکی پرونده یا همان رئیس دادگستری متخلف یعنی آقای مهدی کریمی پنانیرانی بود به دادستانی کل کشور تقاضای غیر قانونی مبنی بر استرداد غیر قانونی یک شهروند بی گناه و سلب آسایش وی را صادر کرده است و همه این تخلفات قضائی در شرایطی صورت می گرفت که برای قاضی و بازپرس متخلف فقط یک پشت گرمی و از نوع دستور مقام ولائی وجود داشت و آن هم

پیوست ۵

پیوست ۶

پیوست ۷

پیوست ۸

دخالت های غیر قانونی و یا برتر از قانون امام جمعه وقت شهر خلخال در روند دادرسی پرونده و گمراه سازی های رئیس دادگستری و بازپرس پرونده بود.

در ادامه ماجرا و بدنبال مراجعه به دادستانی کل کشور آنها پاسپورتم را بطور موقت جهت پیگیری و انجام امور کنسولی مربوطه در وزارت علوم و تبدیل مدرک تحصیلی دکتری در اختیار من قرار دادند و بدین ترتیب قادر شدم مجدد کارم را به عنوان عضو هیات علمی رسمی در موسسه تحقیقات پنبه کشور واقع در شهرستان ورامین شروع نمایم. هنوز چند هفته ای از اشتغال بکار مجدد سپری نشده بود که مادرم با من تماس تلفنی گرفت و گفت که چند نفر از نیروی انتظامی به زور وارد حیاط منزل پدری در خلخال شده اند و سراغ مرا گرفته اند در حالی آنها از نشانی منزل مسکونی و محل اشتغال من کاملاً با خبر بودند و مادرم نیز قصد و غرض آنها را فهمیده بود و می گفت بیشتر به دنبال تهدید و یا ایجاد رعب و وحشت بودند.

اتفاق مشابه دیگری که در تابستان همان سال رقم خورد وجود برنامه ریزی و مزاحمت های حکومتی را بیشتر تأیید می کرد. در تعطیلات تابستان سال ۱۳۸۷ در حالی که به اتفاق پدر، مادر، عمو و پسر عمویم در یکی از بعد از ظهرهای تابستان منطقه خلخال که هوا خنک و مطبوع بود در حال گشت و گذار در منطقه گردشگری چشمه ازناو خوچین بودیم که ناگهان متوجه شدیم آقای کریمی رئیس دادگستری به اتفاق رئیس اداره اطلاعات وقت خلخال که در معیت ایشان بود با خودرو تحت اختیار رئیس دادگستری خودروی شخصی ما را تعقیب می کنند. در اثنای تعقیب گردش گونه آنان و در مسیر بازگشت از چشمه ازناو به شهر و در گذر از ایستگاه پلیس راه منطقه ازناو رئیس دادگستری به فرمانده ایستگاه مذکور دستور داده بود که مدارک مرا کنترل کنند و پلیس نیز ضمن معذرت خواهی صریحاً گفت که آقای کریمی رئیس دادگستری خلخال از ما اجرای این دستور را خواستند. هیچ وقت یادم نمی رود مرحوم پدرم گفت چرا برخی مسئولان جمهوری اسلامی این قدر بی شخصیت و فاقد شعور اجتماعی و قانونی هستند که در جواب به پدرم گفتم شاید هدف اینها از اذیت کردن های غیر قانونی فراری دادن من از کشور است.

بهار ۱۳۸۷ از طرف اجرای احکام دادسرای ورامین احضار و رای دادگاه بدوی به ریاست آقای یحیی خردمند حور و البته غیابی از دادگستری خلخال مبنی بر محکومیتم به شش ماه زندان به اتهام

نشر اکاذیب را ابلاغ شفاهی کردند و در همان مکان و بدون ابلاغ واقعی خواستار واخواهی از این رای غیابی شدند. در رای صادره و در گردشکار آن نیز به هیچ وجه به نوع و چگونگی نشر اکاذیب و مصادیق آن اشاره نشده بود بخاطر اینکه اساساً هیچ گونه نشر اکاذیبی صورت نگرفته بود که در گردشکار مربوطه مکتوب گردد و از اتهام توهین به مقام معظم رهبری نیز علیرغم عدم شرکت در هیچ جلسه دادرسی و یا عدم ارائه هیچ لایحه ای تبرئه شده بودم. بر اساس آئین دادرسی مدنی و بدلیل اینکه در هیچ جلسه دادگاهی شرکت نکرده بودم و رای نیز غیابی بود در محل اجرای احکام مجبور به واخواهی شدم و باز پس از گذشت چند ماه دیگر باز بدون دعوت از من برای شرکت در هر گونه جلسه دادرسی حضوری دادنامه دیگری در دادگاه تجدید نظر و باز بدون اشاره به اینکه واقعاً جرم ارتكابی چیست به عنوان تأییدیه حکم اولیه صادر کرده بودند. به تدریج این فرضیه که هدف مدیران و مسئولان قضائی از این قبیل دادرسی های غیر قانونی مزاحمت و سلب آسایش و ساکت کردن شهروندان غیر آئین مدار بود به حقیقت می پیوست. ولی من هم در مقابل و در واکنش به این اتفاقات بیش از پیش مصمم تر و از روی کنجکاوی و با الفئات علمی خود را ترغیب به مقاومت و بررسی میدانی این نوع از رفتار های دولتی و دیوانی می کردم و حتی در پاره ای از موارد این اتفاقات را با توجه به شناختی که از خصوصیات و رفتار های آئین مداران پیدا کرده بودم پیش بینی و خود را آماده مواجهه و مطالعه آن می کردم.

این گونه احکام صوری چون دارای پشتوانه علمی، حقیقی و همچنین اخلاقی نبود به هیچ وجه اجرایی نمی شد و فقط برای مهار و تسلیم و یا در راستای فشار به نیرو های غیر آئین مدار جهت خروج از کشور مورد بهره برداری قرار می گرفت. عواملی که منجر به پیدایش این قبیل از اقامه دعوی و یا دادرسی های غیر قانونی و غیر حقوق بشری در ساختار سیستم قضائی کشور می شد برخی تصمیمات زائیده افکار آئین مداری، غیر علمی و سرکوب گرایانه ای بود که توسط یک سری از نیرو های آئین مدارتر امنیتی و البته خشن و دانش هراس در پشت پرده طراحی و اغلب با مقاومت افراد اهداف آنان نیز به سرانجام مطلوب و مورد نظر نمی رسید و من نیز به جهت واقع شدن در فضای مطالعات آسیب شناسانه این اتفاقات در بستر حکومت آئین مداری مشتاقانه نقش خودم را بازی و به نتایج مهمی نیز دست می یافتم. در طول بررسی اینگونه پرونده های اقامه شده صوری تشویق به خروج از کشور توسط مقامات مربوطه که اغلب هم سیاسی بودند می شدم و حتی این مورد توسط مدیر کل اداری

سازمان محل خدمتم آقای محمد قدیری ابیانه نیز بطور حضوری به من گفته شد ولی در نهایت با مقاومت کاری به راهی که انتخاب کرده بودم ادامه می دادم.

ناگفته نماند همه این اتفاقات نامیمون، غیر قانونی و غیر اخلاقی در ساختار حکومتی شهرستان ورامین و یا شهری اتفاق می افتاد که از بستر قضائی و یا زمین بازی آئین مداری مناسبی برای بروز و ظهور این قبیل مطالعات جامعه شناختی برخوردار بود. شهری که درست پس از انقلاب **آیت الله محمودی گلیایگانی** سند امامت جمعه آن شهر را به نام خود و فرزندش زده بود و پس از گذشت چهار دهه از انقلاب و پس از رحلت آیت الله خمینی به هیچ کس و ارگانی پاسخگو نبود و به هیچ وجه و به هیچ قیمتی راضی بر واگذاری آن نبود. شهری که در آن دوران نماینده ولایتی آن شهر در مجلس شورای اسلامی یعنی آقای سید حسین نقوی حسینی در گماردن و مرتب کردن سلیقه ای روسای ادارات و مراکز امنیتی و قضائی آن نقش و دخالت مستقیم داشت. ایشان دارای سابقه معلمی در آموزش و پرورش و در آن مقطع زمانی از قضا سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی کشور هم بود. چشم پوشی و یا حمایت وی از این قبیل تخلفات و امور غیر قانونی که در حوزه نظارت نمایندگی وی در عرصه اجرائی و قضائی و همچنین امنیتی صورت می گرفت حاکی از کارنامه عملی وی در چپینش نیروهای آئین مداری در پست های مدیریت دولتی شهر ورامین و حوزه اندیشه دانش هراسی این نماینده مجلس بود. وقتی نماینده مردمی شهر و یا قلمروی دانش هراس باشد پس بنابر این در آن قلمرو نیز نباید آثار و علائمی از شایسته سالاری و یا قانونمداری خود نمائی نماید و بدین صورت در غیاب دانش و آگاهی مدیریتی عرصه برای فرصت طلبان مال و منال و ارتکاب فساد از هر نوع آن که باشد فراخ تر می گردد. به همین سبب اقدام و استمرار اینگونه انتصابات در نهایت منجر به افسار گسیختگی های اداری و اجتماعی مدیران تحت نظارت وی در شهرستان ورامین می شد به نحوی که خود این نماینده مجلس نیز به همراه سایر مسئولان آئین مدار شهری از قبیل شهردار و رئیس مرکز تحقیقات کشاورزی شهر و غیره جذب و هضم مشکلات و مسائل اخلاقی و اجتماعی و یا برخی کلاهبرداری های مالی و سوء استفاده از موقعیت های شغلی شدند. متأسفانه افسار گسیختگی اجتماعی و امنیتی این نماینده مجلس به سطحی از رسوائی ملی رسید که صدای عشق بازی های مستانه او با زنان صیغه ای در فضای مجازی موجبات آبروریزی های عمومی و قلوب مردم را نیز آزرده می ساخت. در نهایت بی نظمی ها و عدم رعایت شئون اداری و دولتی او و برخی روسای ادارات تحت نظارت وی

به سطح و ترازوی از رسوائی اجتماعی رسید که دیگر شورای نگهبان نیز قادر به تأیید صلاحیت این نماینده مجلس برای راهیابی مجدد به مجلس شورای اسلامی نبود.

سازمان اسم و رسم برگشته

قبل از عزیمت برای تحصیل در دوره دکتری به کشور هند سازمانی که موسسه تحقیقات پنبه کشور یکی از موسسات تابع آن به شمار می رفت سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی بود. لازم به یاد آوری است مثلث تحقیق، آموزش و ترویج مثلث معروف در علوم کشاورزی است که از نقطه نظر ارزشی و روش شناسی عملکردی از تحقیق شروع می شود و پس از انتقال و آموزش عمومی نتایج تحقیقات به کشاورزان به ترویج ختم می گردد. پس از روی کار آمدن آقای محمود احمدی نژاد به عنوان ریاست جمهوری در سال ۱۳۸۴ دوستان جنگ و جهاد و البته آئین مدار تر وی تحت لوای جناح اصول گرایان بلافاصله جایگزین نیرو های جناح اصلاح طلب آقای محمد خاتمی رئیس جمهور قبلی در وزارت جهاد کشاورزی از جمله سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی شده بودند. اولین اقدام و تصمیم دوستان جهادی و ترویجی احمدی نژاد در وزارت جهاد کشاورزی تغییر نام سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی به سازمان ترویج، آموزش و تحقیقات کشاورزی بود و به دنبال این تغییر نام طبیعتاً تمامی تابلو ها و سربرگ های اداری را نیز در کل کشور تغییر داده بودند غافل از اینکه مثلثی که از ترویج شروع شود و به تحقیق منتهی گردد اساساً مبنای علمی ندارد و اینکه آنان با این تغییر نام به دنبال کدام مفهوم، معنی و یا نگرش و منافع فنی و اقتصادی بودند برای همه نامعلوم بود به جز اینکه یک قبیله ای سر کار آمده بودند که اکثریت شان متعلق به نیروهای جهادی ترویج کشاورزی و در ضمن میانه خوبی هم با علم، دانش و تحقیقات نداشتند و به نحوی می بایست دانش هراسی خود را به این ترتیب نشان می دادند. در ۲۵ آذر سال ۱۳۸۷ در روزنامه کارگزاران سازندگی مقاله ای به نام بحران طلای سفید منتشر کردم و از عدم شایسته سالاری در ارکان دولت و بخصوص وزارت جهاد کشاورزی انتقاد و همچنین این تغییر غیر علمی نام سازمان را نیز به بحث و چالش کشیدم و در آن مقاله از سازمان ترویج، آموزش و تحقیقات کشاورزی به نام سازمان اسم و رسم برگشته یاد کردم. پس از چاپ و انتشار این مقاله و تنویر افکار عمومی در این خصوص و به خاطر اینکه اینگونه برخوردهای متعصبانه با اصول و روش های علمی و یا تغییر نام و تیتراژی های گروهی موجبات رسوائی آنان را فراهم می کرد

در مواجهه با این انتقاد واضح و مشخص و فشار های ناشی از آن و نظر به اینکه هیچ دلیل و پاسخ علمی و عموم پسندی نیز برای مطرح کردن وجود نداشت ظرف سه ماه نسبت به تصحیح نام اصلی سازمان و بازگشت آن به شکل اول خود اقدام و مجدد تمامی تابلو ها و سر برگ های اداری را در کشور با صرف هزینه های اضافی تغییر دادند ولی در واکنش به نقد انتصاب افراد غیر شایسته در پست های مدیریتی دولت هیچ گونه اقدام و تغییر موثری در راستای بکارگیری و یا جابجائی افراد شایسته و حقیقت مدار در ساختار نیروی انسانی دولت و وزارتخانه جهاد کشاورزی انجام ندادند.

مامور آئین مدار وزارت اطلاعات

پاییز سال ۱۳۹۱ در محوطه اداری محل کارم در حضور چند نفر از همکاران صحبت از مزاحمت صدای پمپ آب یکی از خانه های سازمانی به میان آمد و من هم گوش خراش بودن آن را تأیید کردم. بعد از چند ساعتی از این اتفاق آقای درب خانه سازمانی ما را زد. درب را که باز کردم ایشان با عصبانیت خاصی گفتند: شما چرا گفتید صدای پمپ خانه من شما را اذیت می کند. یک قبضه اسلحه کلت هم به کمر بسته بود که با کنار زدن متعدد لبه کاپشن خود و نشان دادن آن مرا تهدید ضمنی و وانمود می کرد که از پرسنل اداره اطلاعات ورامین می باشد. همین اتفاق ساده باعث شد ایشان علیه من در دادسرای ورامین به شکل عجیب و غریب و بدون هر گونه اتهام واقعی شکایت کند. پس از شکایت ایشان از من در دادسرای ورامین که دادرسی آن نیز حدود دو سال به درازا انجامید و در طول دو سال باز تهدیداتی از سوی وی و همکاران حراستی محل کارم مبنی بر اینکه شما برای اینکه بیشتر اذیت نشوید باید قید زندگی و کار در ایران را بزنید همواره وجود داشت. نکته عجیب این پرونده هم این بود که در دادسرا بازپرس مربوطه به خاطر شکایت یک مامور اطلاعاتی و بدون هر گونه تحقیقات مقدماتی و یا اینکه مدرکی دال بر اتهام و یا نشانه جرم در پرونده وجود داشته باشد و تنها به لحاظ اثر پذیری از مقام ولایتی شهر کیفرخواست صادر کرده بود. ولی شاکی پرونده پس از ارسال پرونده به دادگاه مجبور شد در دادگاه حاضر شود پس از حضور وی مشخص شد ایشان شخصی به نام آقای سعید شرافتی و به عنوان مامور اداره اطلاعات ورامین انجام وظیفه می کند و آخرین مدرک تحصیلی وی نیز بنا بر فرم اظهاراتی که خودشان در دادگاه تکمیل کرده بود سیکل و یا سوم راهنمائی بود و نظر به اینکه هیچ مدرکی دال بر مقصر، متهم و یا مجرم بودن من در پرونده وجود نداشت قاضی غیر حوزوی دادگاه برخلاف ارزیابی غیر قضائی بازپرس دادسرا که به لحاظ اثر پذیری ولایتی و امنیتی بودن

جو اجتماعی ایران از واژه وزارت اطلاعات بیشتر از واژه قانون حساب می برد با صدور رای بدوی مرا تبرئه^۹ و رای بدوی برائت نیز در دادگاه تجدید نظر تأیید شد^{۱۰}.

به موازات این نوع از تهدیدهای غیر قانونی که از خارج از محل کارم صورت می گرفت در محل کارم نیز مدیران آئین مدار با ارسال نامه های محرمانه متعدد و ایذائی به مرکز حراست سازمان و وزارت خانه های مربوطه در صدد آزار و اذیت غیر قانونی من بر می آمدند. از جمله این نامه های محرمانه کذائی می توان به نامه های معاون و مسئول حراست و بسیج مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران یعنی آقایان مرتضی عرب سلمانی، الیاس سیاهکالی مرادی^{۱۱} اشاره کرد. افرادی که برای سیستم آئین مداری مزدوری می کردند تا با اتکا بر این نوع از مزدوری های محرمانه راه را برای غارت اموال دولتی به نفع خویش مهیا کنند و شکی هم نبود که این افراد به خاطر عدم برخورداری از دانش و آگاهی های لازم دیر یا زود در تله های فساد اداری و مالی خود ساخته گرفتار می شدند و در نهایت این نوع از پیش بینی ها نیز محقق و رسانه ای می شد. یعنی اتفاق عجیبی در مرکز تحقیقات کشاورزی استان تهران و سازمان تحقیقات کشاورزی کشور رخ داد تصور کنید تمامی اعضای سلسله مراتب دولتی و یا مسیر مدیریتی که هر کارمند ساده ای را در تحقیقات کشاورزی استان تهران به رئیس جمهور وقت یعنی آقای حسن روحانی وصل می کرد یعنی آقایان جواد حسن پور، مرتضی عرب سلمانی، الیاس سیاهکالی مرادی، محمد علی قاسمی و فرزاد کریمی به ترتیب رئیس، معاون، مسئول حراست، مسئول امور مالی و بودجه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران بر اساس شکایت سازمان بازرسی کل کشور و دادنامه بدوی صادر از شعبه ۱۰۶۰ دادگاه کیفری کارکنان دولت به زندان، انفصال دائم و شلاق صرفنظر از هر گونه نتایج قضائی و اجتماعی آن محکوم شدند و آقای اسکندر زند معاون تحقیقات وزیر جهاد کشاورزی نیز در مظان اتهام و دادرسی های قضائی در دادسرای کارکنان دولت قرار گرفت. حجم اتهام و جرائم آنان آن قدر سنگین بود که قوه قضائیه نیز دیگر قادر به تخفیف مجازات با لحاظ اجرت مزدوری آنان نبود بخاطر اینکه میزان و اندازه سوء استفاده های مالی صورت گرفته از بیت المال فراتر از ارزش مزدوری آنان برای حکومت بود و به همین سبب نیز دادگاه مجبور شد این افراد را به اتهام کلاهبرداری به چندین سال زندان، انفصال دائم از خدمات دولتی و

پیوست ۹

پیوست ۱۰

پیوست ۱۱

جرائم نقدی محکوم نماید^{۱۲}. صدور این قبیل محکومیت های قضائی حاکی از آن بود که مدیران آئین مدار اگر چه مجاز بودند در راستای اجرای دستورات محرمانه مقامات ما فوق خود موجبات سلب آسایش غیر قانونی عده ای از انسان های حقیقت مدار گردند ولی چهار چوب سوءاستفاده آنان از مقام و منصب صرفاً در حد و اندازه و یا سطوح اقدامات مزدورانه ای بود که آنها معمولاً مرتکب می شدند و در صورت سوء استفاده غیر متعارف از موقعیت شغلی به مراجع قضائی آئین مداری معرفی و احکام تنبیهی لازم برای آنان صادر می شد و دلیل عمده و بارز این محاکمات داخلی نیز این بود که در حکومت های آئین مداری حتی در سوء استفاده از موقعیت شغلی نیز باید سلسله مراتب دولتی در عمل رعایت می شد یعنی مدیران ارشد حکومت مجاز به سوء استفاده بیشتر و مدیران میانی و پائینی نیر به همان نسبت و متناسب با سطح مسئولیت و اختیارات خویش مجاز به سوء استفاده از امکانات دولتی بودند.

آئین مداری و قاضی الدوله گری

از مصادیق بارز نامه های محرمانه ایذائی و تخریب گرایانه که علیه من در دوران خدمت در تحقیقات کشاورزی تهیه و تنظیم شده بود نامه محرمانه ای بود که توسط آقای مرتضی عرب سلمانی معاون وقت مرکز تحقیقات کشاورزی استان تهران با اکاذیبی مبنی بر توهین به ایثارگران و رزمندگان و در تلافی چاپ و انتشار مقاله انتقادی **بحران طلای سفید** در ۲۵ آذر سال ۱۳۸۷ در روزنامه کارگزاران سازندگی به حراست و هیات انتظامی تخلفات اعضای هیات علمی فرستاده شده بود. لازم بذکر است ارسال این قبیل نامه ها در واقعیت با دستور محرمانه مدیران مافوق این افراد صورت می گرفت و چون این اجرای این گونه اعمال برای آنان تشویقی و ترفیعات ضمنی هم به همراه داشت اقدام به این نوع از سر سپردگی اداری و کارهای غیر قانونی می کردند. به هر حال به دنبال نامه محرمانه مذکور پرونده ای با مضمون توهین به ایثارگران در هیات تخلفات انتظامی اعضای هیات علمی برای من تشکیل و اگر چه با صرف وقت و انرژی ایذائی فراوان و پس از طی حدود دو سال زمان با نظر و امضای اعضای هیات بدوی تخلفات انتظامی شامل آقایان **حجت الاسلام عباس خاک**، محمود مصباح و فرود شریفی^{۱۳} اینجانب را به یک سال انفعال موقت محکوم و این رای در هیات تجدید نظر مربوطه سازمان تحقیقات

پیوست ۱۲

پیوست ۱۳

کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی نیز با امضای آقایان **حجت الاسلام علی خاتمی**، جهانگیر پرهت و محمد علی کمالی سروستانی به ترتیب نماینده ولی فقیه در سازمان تحقیقات کشاورزی و امام جمعه شهر زنجان و رئیس و معاون سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی^{۱۴} تأیید شده بود ولی نظر به اینکه هیچ سند قابل قبولی مبنی بر توهین به هیچ ایثارگر و رزمنده ای در پرونده وجود نداشت توسط شعبه اول دیوان عدالت اداری بطور قطعی نقض گردید^{۱۵}. در آراء صادره این پرونده نیز مانند اغلب آراء هیات های به اصطلاح تخلفاتی امضاء های ولایتی برخی نمایندگان ولی فقیه قبل از همه امضاء ها خود نمائی می کرد و به دنبال امضاء نمایندگان ولی فقیه امضاء چهار نفر از اساتید آئین مدار، دانش هراس و به ظاهر تحصیل کرده و امنیتی نیز وجود دارد که آنان نیز بر اساس یک سری دستورات القایی و در راستای حفظ منافع خویش مجبور و یا راغب به امضای اینگونه محکومیت های کذائی می شدند. نقض قطعی اینگونه آراء در دیوان عدالت اداری به نوبه خود عیار، اعتبار، رهبری و جایگاه نظرات و آراء فقهی و فهمی نمایندگان ولی فقیه و اغلب با سطح سواد کلاسیک و آکادمیک نازل و بیشتر در حد خواندن و نوشتن را نشان می دهد. وقتی هرم و مخروط ساختار مدیریت کشوری وارونه باشد شک نباید کرد که غیر آئین مداران جامعه هم توسط یک سری از مدیران و کارشناسان آئین مدار ارزیابی، مدیریت و محاکمه می شوند که اغلب آن مدیران و کارشناسان حتی از حداقل سواد خواندن و نوشتن قانونی نیز برخوردار نیستند. به بیان دیگر در حکومت آئین مداران شرایطی بر جامعه حاکم می گردد که چهارچوب و ساختار مدیریت آئین مداری کشور بر مبنای ماهیت دانش آئینی و ولایتی آنان استوار و اداره می گردد. متأسفانه آراء صادره سیاسی از سوی آنان فقط در صورتی در محاکم قضائی نقض و رد می گردید که توسط قضات قوی و امین و البته غیر حوزوی و غیر سیاسی بررسی می شد.

نمایندگان ولی فقیه در هیات های تخلفات اداری و انتظامی متأسفانه بیشتر از اینکه در نقش و در صدد پاسخ به مشکلات و یا احقاق حقوق افراد برآمده باشند به لحاظ عدم کفایت علمی و عملی همواره تحت تاثیر جو و فضای پیرامونی قرار گرفته و واکنش ها را جایگزین پاسخ می کنند. چرا که پاسخ نیازمند فهم مشکل، تحلیل و بررسی و ارائه راه حل جهت رفع آن بر اساس مجموعه قوانین

پیوست ۱۴

پیوست ۱۵

مصوب و قانونی کشور می باشد ولی آنان به لحاظ عدم برخورداری از دانش کافی اقدامات واکنشی و احساسی را جایگزین جواب های علمی و منطقی می کنند.

پس از نقض قطعی یک سال انفصال که در ابتدا شاید به نظر می رسید که فقط بر مبنای اینکه هیچ مدرک و دلیلی بر ادعای کذب دولت آقای احمدی نژاد مبنی بر توهین به ایثارگران در پرونده وجود نداشت رای به برائت من داده بودند ولی بررسی ها و اتفاقات بعدی نشان داد نظر به اینکه در انتهای دولت آقای احمدی نژاد با توجه به افشاهای داغ فسادهای مالی آقای آیت الله آملی لاریجانی رئیس وقت قوه قضائیه و برادران وی که توسط آقای احمدی نژاد در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی علیه آنان صورت گرفت بالطبع قوه قضائیه نیز در جهت رویارویی با دولت آقای احمدی نژاد بیشتر شکایت هائی که یک طرف آن دولت رو به اتمام وی بود را به نفع دولت صادر نمی کرد و در صدد تخریب و پرونده سازی برای دولت رو به اتمام ایشان بود.

متأسفانه همین پرونده تخلفاتی را با رای صادره قطعی نقض آن در شعبه اول دیوان عدالت اداری پس از روی کار آمدن دولت روحانی در سال ۱۳۹۲ که خیلی با برادران رئیس قوه قضائیه روابط خوبی ایجاد کرده بود بدون کم و کاست و با پافشاری نیرو های امنیتی و حراست وزارت جهاد کشاورزی به هیات هم عرض تجدید نظر دانشگاه تهران جهت بررسی مجدد ارسال کردند. نظر به اینکه اتفاق جدیدی در ماهیت و اصل پرونده رخ نداده بود زمان آن رسیده بود که هیات تجدید نظر دانشگاه تهران متشکل از سه نفر از اعضای هیات علمی آئین مدارتر از هیات تجدید نظر سازمان تحقیقات کشاورزی یعنی آقایان محمد مهدی عزیزی، عبدالحسین امینی و فیروز اصلانی به ریاست آقای محمد حسن صادقی مقدم که در آن دوران نامبرده ضمن ریاست بر هیات تخلفات انتظامی دانشگاه تهران سمت معاونت در دانشگاه تهران و از طرفی در شرف همکاری و عضویت در شورای نگهبان به عنوان حقوقدان نیز بود نظرات خود را در قالب رای تجدید نظر جدید انشاء و امضاء نمایند. هیات تجدید نظر دانشگاه تهران با رای دیگری رای قطعی نقض شده دیوان عدالت اداری که مقدم بر آراء هیات های تخلفات انتظامی بود را نادیده گرفته رای هیات تجدید نظر وزارت کشاورزی را مجدد تأیید کرد.^{۱۶} همین پرونده با همان محتویات مجدداً به همان شعبه اول دیوان عدالت اداری ارسال شد با این تفاوت که این بار

دولت مستقر مخالف برادران آملی لاریجانی ها در قوای قضائیه و مقننه نبود بلکه دولت مستقر متعلق به آقای حسن روحانی بود که هماهنگی نزدیک و همزاد پنداری های عجیب و غریبی با برادران آقایان آملی لاریجانی ها پیدا کرده بود و از طرف دیگر رئیس شعبه اول دیوان عدالت اداری نیز دیگر یک قاضی تحصیل کرده دانشگاه نبود بلکه یک آخوند حوزوی بود که رای نقض شده قطعی قبلی همان شعبه را این بار بدون اظهار دلایل و هر گونه گزارش گردشکار پرونده و با ادبیات مبهم مجدد تائید نکرد.^{۱۷} تمامی آراء و احکامی که در پیوست این کتاب با امضاء اعضاء هیات ها و قضات آمده است دادرسی و بررسی آنها همواره در غیاب اینجانب صورت گرفته است و من نیز در هیچ زمان و برهه ای بخاطر پیگیری طبیعی و نرمال فرآیند قانون و قانون مداری در کشور و در راستای مطالعه راستی آزمائی این فرآیند ها هیچگونه درخواست ملاقات و یا مذاکره حضوری با آنان را نداشتم هر چند آنها نیز متقابلاً خواستار حضور من در هیچ جلسه ای در جریان بررسی های حقوقی پرونده ها نبودند.

پس از نقض قطعی حکم انفصال از سوی دیوان عدالت اداری و اطلاع مسئولان حراست تحقیقات کشاورزی از این موضوع در شهریور ماه ۱۳۹۲ متاثر از رای دیوان مجدداً جهت استمرار آزار و اذیت اجتماعی در روزنامه های کثیرالانتشار باز اتهامات واهی مبنی بر توهین و غیبت و غیره علیه من توسط آقای ولی الله بنی عامری رئیس وقت مرکز تحقیقات کشاورزی استان تهران منتشر شد ولی من نیز همچنان مقاومت و همواره مواظب حاشیه های خطرناک و به دور از هر بهانه دادن ها پا را از قانون فراتر نمی گذاشتم. همین آقای ولی الله بنی عامری با استناد به همان اصل امضاهای ننگین آئین مداری وقتی سندی را به شکل غیر قانونی برای دولت امضاء می کرد در قبال آن سند دیگری را نیز بر علیه دولت و در راستای منافع شخصی خود امضاء می نمود و همین امضاء های غیر قانونی و اقدامات وی باعث گردید تا سازمان بازرسی کل کشور گزارشات تخلفات مالی وی را صادر و نامبرده را نیز مجازات نماید.^{۱۸}

آئین مداران امنیتی معمولاً از اتهام های دروغین و ساختگی توهین به ایثارگران استفاده و آن را بهانه و بازیچه پرونده سازی برای دیگران قرار می دادند. آنها از این نوع از اتهام ها بیشتر برای سرکوب حقیقت مداران استفاده می کردند به خاطر اینکه اغلب اعضاء هیات های تخلفات و یا قضات

پیوست ۱۷

پیوست ۱۸

دادگاه ها دارای سوابق ایثارگری بودند و در جریان دادرسی های مربوطه با نیروهای امنیتی همزاد پنداری های بیشتری در راستای سرکوب حقیقت مداران و دگر اندیشان نشان می دادند.

به موازات دفاع از اتهام های مزاحم که مثل باران بر سرم می بارید در طول دورانی که درگیر اینگونه راهبردهای دانش هراسانه بودم بیش از هر پژوهشگری پیگیر فعالیت علمی خود نیز بوده و در عین حال اینگونه اتهام های کذائی عزمم را جزم و به نوعی مرا از رخوت و روزمرگی بیدار و گوشزد مهم بودن اتفاقات را نوید می داد به همین خاطر به موازات این قبیل اتفاقات دانش هراسانه که به نوبه خود برای من یک پروژه تحقیقاتی - اجتماعی محسوب می شد ارائه ده ها مقاله بین المللی، تالیف چندین کتاب به زبان های انگلیسی و فارسی، اصلاح ژنتیکی چند رقم زودرس پنبه و ارائه چندین شاخص و فرمول جدید بیومتریک و اجرای دهها طرح تحقیقاتی و تدریس و راهنمایی پایان نامه های دانشجویان دانشگاه ها از جمله فعالیت های علمی و رزومه^{۱۹} من طی این دوران بود که آئین مداران را به شدت و بیش از پیش عصبانی می کرد و آنها را بر آن وا می داشت که اتهامات کذائی خود را از عرصه علمی بر حوزه اجتماعی منحرف و در صدد تهیه و تدارک اتهامات کذائی نوینی برآیند. با توجه به شناخت اولیه و آشنائی با ریخته ژنتیکی و ارثی آئین مداران رویارویی با این حوادث و اتفاقات برای من نه تنها عجیب و غریب نبود بلکه مطابق انتظارات و پیش بینی های علمی و تخصصی من نیز پیش می رفت. در حقیقت ماهیت ذاتی و ژنتیکی دانش و آگاهی آئین مداران در مواجهه با حقیقت مداران و فاصله ژنتیکی شان با آنان اقتضاء می کرد که آئین مداران با اینگونه اعمال تخریبی در راه نیل به پول و مقام جبهه دانش هراسانه و تخریب گرایانه به خود بگیرند.

یکی از استراتژی های آئین مداران در سرکوب اصحاب علم و عمل صدور آراء غیر قانونی در هیات های آئین مداری تخلفات اداری و انتظامی و اجرای غیر موثق آن آراء بود که پس از گذشت و اتلاف زمان و اطاله های دادرسی طویل المدت در نهایت منجر به صدور احکام صوری و ناکارآمد براءت در قوه قضائیه می گشت. قوه قضائیه پس از طی فرآیند های طولانی دادرسی نه تنها هیچ حقی از افراد سرکوب شده را احقاق نمی کرد بلکه به نحو ضمنی مدیران اجرائی آئین مدار را هم تشویق به سرکوب بیشتر اصحاب علم و عمل از طریق صدور همین آراء غیر قانونی و اطاله دادرسی و حقوق آنها در قوه قضائیه می کرد. متأسفانه آئین مداران پس از سپری شدن چندین دهه از زمامداری خویش و کسب

پیوست ۱۹

تجربیات بیشتر به روش های نوینی از سرکوب دگر اندیشان دست یافته بودند که دیگر قتل، جنایت و حذف فیزیکی افراد را آن هم در دنیای دیجیتال موثر و کارساز نمی دانستند. آنها به لحاظ زیر سؤال رفتن شیوه های سرکوب خشونت بار قدیمی بیشتر پیگیر بکارگیری فشار روی حقیقت مداران از طریق روش های جدید **تروریسم اداری و اطلاعاتی** بودند تا از طریق پرونده سازی های کذائی و اطاله های دادرسی قضائی موجب اتلاف وقت و فرسایش حوزه رفتاری و تفکری حقیقت مداران شوند.

عدالت آئین مداری

اگر میزان هوش و آگاهی مدیران سلسله مراتب قدرت در حکومت های آئین مداری و ولائی را از رهبری تا رده های پائین مدیریتی آن یعنی امامان جمعه استان، شهرستان و بخش از نقطه نظر شایستگی و رده بندی آئین مداری هم که شده رصد کنیم فراوانی کیفی آنان در مقیاس و معیارهای معلومات آئینی نیز معمولاً کاهش پیدا می کند ولی بهره مندی همین سلسله مراتب از قدرت ولائی مصلحتی و نانوشته در عمل تقریباً یکسان باقی می ماند. نمایندگان ولی فقیه در عمل از این قدرت در مدیریت آئین مداری امور جاری مناطق مربوطه هم بنا به مقتضیات و هم به عنوان احکام حکومتی تمام کننده و فصل الخطاب استفاده می کنند. همین اصل یا فرآیند تمرکز قدرت نزد ولی فقیه هر منطقه و لزوم ولائی بودن سایر مدیران هر منطقه و احراز صلاحیت آنان برای هر پست و مقامی از سوی ولی فقیه منطقه متاسفانه قانون اساسی و یا دیگر قوانین جاری کشور را در سایه قرار داده و در عمل از اصالت خارج می کند و مسئولان منطقه را به جای قانونمداری و اطاعت از قانون به سوی آئین مداری سوق می دهد. به همین خاطر هم است که در حکومت های آئین مداری سطوح برنامه های توسعه و پیشرفت هر منطقه در مقیاس خرد ملی تعریف نمی شود بلکه در معیار و اندازه های حوزه فکری ولی فقیه منطقه مربوطه امکان بروز و ظهور پیدا می کند. به بیان دیگر ولایت پذیری مسئولان و روسای مراکز و ادارات دولتی در هر بخش، شهر و استان به عنوان یک اصل استصوابی ولائی در شیوه حکومتی آئین مداری تلقی می گردد و یا اینکه هر گونه پست، مقام و یا منصب دولتی فقط در ازای ولایت مداری و نه قانون مداری در اختیار مدیران و مسئولان قرار می گیرد. متاسفانه این نوع از روابط ولائی ضامن بقاء مسئولان بر پست های دولتی در غیاب هر گونه ضوابط قانونی عملی جهت انتخاب و گزینش شایسته آنان می باشد. برای یک قاضی و رئیس دادگستری بخش، شهرستان و یا استان اصل ولایت

پذیری در عمل یعنی اینکه رئیس دادگستری شهر ضمن در نظر گرفتن قوانین تقنینی کشور لزوم پایبندی و اطاعت از دستور ولایتی امام جمعه شهر را نیز در صدور آراء و احکام قضائی رعایت نماید که رعایت همزمان این دو موضوع ناگزیر اختلاف نظرها و تضادهای اجرائی در کشور به دنبال خواهد داشت. عدم ولایت پذیری یعنی اینکه در صورت عدم اطاعت مسئول از دستور آئین مداری حاکم شرع بلافاصله از کار بر کنار می شود و به همین دلیل هم هست که عدالت، اقتصاد و نظارت در بلاد آئین مداری هیچ وقت از قامت و قاموس دانش و بینش مقام ولایتی آن منطقه فراتر نمی رود و آستانه توسعه این قبیل جوامع را نیز دانش و بینش محدود مقام ولایتی تعیین می کند.

اگر امام جمعه شهرستان خلخال رئیس دادگستری شهر را به دلیل برخورداری از مقام ولایتی و به لحاظ مشارکت و حضور یکی از طرفین دعوا در نمازهای جمعه شهر وادار به صدور رای قضائی جانبدارانه به نفع یکی از طرفین دعوا می کند و یا اینکه امام جمعه زایل فقط به لحاظ عدم مشارکت عوامل شهرداری در نمازهای جمعه با استفاده از جایگاه مقام ولایتی خویش فرماندار یا استاندار را وادار به سلب مسئولیت از شهردار و عوامل آن می کند و یا امام جمعه ورامین از جرائم و تخلفات یک سری از مسئولان شهرستان به لحاظ ولایت پذیری و مشارکت در مراسم آئینی حمایت و مسئولان قضائی را وادار به صدور آراء و احکام غیر قانونی و غیر عادلانه می کند و یا اینکه یک سری از آخوند های معمولی شاغل در هیات های بدوی و تجدید نظر تخلفات اداری و انتظامی ارگان های دولتی به بهانه های واهی از قدرت ولایتی خود بهره برداری های ناعادلانه کرده و موجب انزوا و اخراج غیر قانونی نیروهای حقیقت مدار از ساختار حکومت آئین مداری می شوند همه به خاطر آن است که در استراتژی های مدیریت آئین مداری یک میثاق مشترک و یا ثابت به نام قانون محوریت و اصالت اصلی در کشور را بر عهده ندارد بلکه این ظاهر قانون و باطن تعصبات و فرهنگ آئین مداری است که به مثابه ابزارهای قدرت و سرکوب در اختیار آئین مداران قرار می گیرد تا بنا به مصلحت آئین مداری و بسته به شرایط موجود در غالب آراء و احکام یک سری آخوند آئین مدار که کمیت و کیفیت اطلاعات و معلومات و فراوانی هوش و آگاهی آنان از بالا به پایین کاهش پیدا می کند ساری و جاری شود و در قضاوت بین نیرو های آئین مدار و حقیقت مدار از خود انعطاف پذیری و همزاد پنداری های خاصی به نفع آئین مداران و ولایت مداران نشان دهند. متأسفانه تمامی این حمایت های جانبدارانه، غیر علمی و غیر قانونی در واقع در

راستای تقویت و حمایت از آئین معلق صورت می‌گیرد که آن آئین و طرفدارانش از مبانی و اصالت علمی لازم و کافی جهت مدیریت علمی جامعه بر خوردار نیست.

در چنین شرایطی اگر هر گونه خرابکاری قضائی، اداری و اجتماعی اگر از ناحیه مقام ولائی و یا نماینده ولی فقیه در تمامی سطوح مرتکب و انجام گیرد مسئولان اجرائی مانند بخشداری ها، فرمانداری ها و یا استانداری ها و یا روسای دادگستری ها در صورت عمومی و رسانه ای نشدن این قبیل خرابکاری های ولائی مجاز و قادر به افشای آن نخواهند بود و متأسفانه این گونه از سلطه پذیری ولائی نیز از جمله آسیب ها و آفت های مهم روش مدیریت ولائی و آئین محور بودن مدیران حکومت های آئین مداری به شمار می رود. بدیهی است اختفاء غیر قانونی این نوع از سوء استفاده و خرابکاری های مهم و موثر ولی فقیه در جامعه از سوی مدیران آئین مدار و به دنبال آن عدم سلب مسئولیت و یا محاکمه این قبیل از امامان جمعه و یا نمایندگان ولائی متخلف و یا مجرم زمینه را برای فساد و سوءاستفاده بیشتر آنان و دیگر مدیران مطلع از این تخلفات فراهم می سازد.

متأسفانه یکی از خصوصیات رفتاری حکومت های ولائی دسته بندی جامعه به دو بخش خودی آئین مداران و غیر خودی حقیقت مداران است. در این قبیل جوامع خواسته و یا ناخواسته آئین مداران به لحاظ برخورداری از قدرت حاکمه همواره حقیقت مداران را با فرض غیر خودی بودن در مضایق و تنگناهای فرهنگی و اجتماعی قرار می دهند. در دادگاه های متأثر از قواعد آئین مداری معمولاً برای حقیقت مداران آراء و احکام غیر قانونی تحت تاثیر فرهنگ خودی و غیر خودی صادر می کنند. به عنوان مثال در دادگاه های آئین مداری در کنار حمایت های مخفی و محرمانه مقام های ولائی از آئین مداران متأسفانه با اختصاص و استقرار دفاتر رسمی تحت عنوان پایگاه های حمایت از آئین مداران از تمامی اتهامات خرد و کلان غیر علنی آنان اغماض و در نتیجه در حق دیگران و توسعه کشور نیز اجحاف می کنند. آنها با این قبیل حمایت های اغلب غیر قانونی و سوءاستفاده گرایانه در حقیقت نوعی از اجحاف و عدم حمایت قانونی از حقوق حقیقت مداران را در ساختار شیوه قضائی و عدالت کشور ترسیم می کنند.

انتخابات ریاست جمهوری

در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ بنا به دعوت عده ای از دوستان جهت انتخاب اعضای کمیته های کشاورزی و دانشگاهیان ستاد انتخابات میر حسین موسوی دعوت شدم. دعوت شدگان به مجمع کشاورزی ستاد متشکل از حدود ۸۰ نفر از مسئولان ارشد وزارت کشاورزی جمهوری اسلامی از بدو انقلاب اسلامی از فبیل وزراء، معاونان و اساتیدی از دانشگاه ها بودند. در این جلسه ۷ نفر به عنوان اعضای کمیته کشاورزی و من هم به عنوان رئیس کمیته انتخاب شدم. به همین ترتیب در انتخابات های بعدی نیز در ستادهای نامزدها دعوت و حضور داشتم. در ستادهای انتخاباتی معمولاً دو نوع از برنامه های راهبردی تهیه و تدارک می شد. یک سری از برنامه ها صرفاً جهت انتشار عمومی تهیه و تدارک می گردید. اینگونه برنامه های منتشره بیشتر حاصل بحث هائی بود که در جلسات عمومی با حضور اعضاء مجمع مطرح، جمع بندی و به عنوان برنامه های خام اولیه و کلی رسانه ای می شد^{۲۰} ولی برنامه های اصلی در حقیقت مباحث و نظرات چکش کاری شده جلسات فنی بودند که در کمیته های تخصصی دسته بندی و به عنوان برنامه راهبردی حقیقی تهیه و به صورت محرمانه محفوظ می ماند. دلیل عمومی نکردن برنامه های حقیقی نیز عدم سوء استفاده از آن از ناحیه کاندیدای رقیب بود.

در حکومت های آئین مداری به لحاظ عدم وجود احزاب شناسنامه دار حقیقی و یا فرمایشی بودن آن احزاب و عدم وجود برنامه های راهبردی علمی مشخص در کشور معمولاً پس از هر انتخاباتی همه شعارها و برنامه های حقیقی و حتی مجازی فراموش و بیشتر منافع شخصی و گروهی افراد و یا راهبردهای آئین مداری و قبیله ای آنان در دستور کار قرار می گرفت. نظر به اینکه برنامه های حقیقی راهبردی بر محور علم و دانش پایه ریزی می شود و لازمه اجرای این قبیل برنامه های علمی نیز نیازمند بکارگیری افراد متخصص و کارآزموده می باشد پس بنابر این ورود اشخاص شایسته بر مصادرات امور جهت اجرای این قبیل برنامه های علمی خواه یا ناخواه عرصه را برای افراد آئین مدار تنگ و موجب انزوا و کناره گیری تدریجی آنها از ساختار مدیریت علمی و در نتیجه فروپاشی ساختار مدیریت آئین مداری می شد. به همین دلیل امکان اجرای برنامه های علمی در ساختار مدیریت آئین مداری و در واقعیت امر وجود نداشته و رشد و شکوفائی و یا بهره وری نیرو های مستعد نیز در این قبیل مدیریت ها تقریباً امکان پذیر نمی باشد. نظر به اینکه اجرای دموکراتیک هر انتخاباتی از شروط لازم آن انتخابات می باشد

و یا اینکه ماهیت هر انتخاباتی در تبلور و انعکاس آراء و افکار عمومی جامعه خلاصه می شود ولی شرط کافی یک انتخابات مفید و سازنده به کیفیت جناح های شرکت کننده در آن انتخابات و فرمایشی نبودن آن مربوط می شود به بیان دیگر آئین مدار و یا حقیقت مدار بودن نامزدهای هر انتخاباتی و یا ریل گذاری های آئین مداری و یا غیر آئین مداری انتخابات تعیین کننده توسعه و نتیجه واقعی آن انتخابات در کشور می باشد.

در مدیریت های آئین مداری معمولاً پس از هر انتخاباتی پست های دولتی به اشخاص آئینی، مطیع، فرمانبر و یا مسئله دار واگذار می گردد افرادی که با سوءاستفاده و تکیه بر اصالت آئین مداری و ایدئولوژی های مصنوع بیشتر در صدد دستیابی بر منابع و منافع قدرت و ثروت هستند. نظر به اینکه اولویت اصلی و محور فعالیت این افراد در حقیقت خارج از منافع ملی و عرصه خدمت به مردم تعریف می شود و حول محور منافع شخصی و گروهی می چرخد به همین دلیل آنان همواره و در طول دوران مدیریت خویش در نگرانی های ناشی از افشای نیت ها و اهداف پشت پرده تصدی گری های دولتی به سر می برند و جهت فائق آمدن بر این قبیل نگرانی ها نیز معمولاً از تابعیت ها و وابستگی های متعدد ملل دیگر به عنوان راه های مفر مواقع اضطراری برخوردار می باشند.

نظر به اینکه آئین مداران از توانائی لازم علمی جهت مدیریت امور جامعه و شکوفائی تولید و بهبود اقتصاد کشور برخوردار نیستند پس بنابر این تنها عامل و پشتوانه فکری که آنان را ترغیب بر انقلاب و تسخیر قدرت در جوامع می کند دستیابی آسان و میانبر آنها بر منصب و ثروت ملی و تداوم مدیریت امور جاری کشور با استفاده از ثروت های خدادادی می باشد. بدین جهت آنان همواره فارغ از روش و شیوه های علمی و با توسل بر حربه ایذائی خشونت که تنها ابزار برتر آنان برای دسترسی بر ثروت ملی ملت ها جهت استمرار استقرار قدرت سیاسی می باشد حکومت آئین مداری خویش را تشکیل می دهند. بدین لحاظ معمولاً بقاء قدرت آئین مداری آنان بیشتر بر اندوخته های ثروت ملی کشور وابسته می گردد و همین معیار وابستگی مالی نیز دلیلی بر خصوصیات رفتاری ثروت گرائی آنان به شمار می رود. پس بنابر این پس از هر انتخاباتی به لحاظ وابستگی اصلی و حیاتی حکومت ها و مدیریت های آئین مداری بر ثروت و اقتصاد طبیعی کشور بدیهی است آنها به جای واگذاری پست های دولتی به اصحاب فکر و اندیشه بیشتر این گونه مناصب را در اختیار اصحاب پول و قدرت اقتصادی مطیع و غیر مولد همانند خود قرار می دهند.

مرکز تحقیقات استراتژیک آئین مداران

آقای حسن روحانی در دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد نیز از طرف آقای هاشمی رفسنجانی ریاست مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام را به عهده داشت و همزمان به عنوان نماینده رهبری در شورای عالی امنیت ملی به عنوان سرشاخه ای از شبکه اطلاعاتی و امنیتی کشور از اطلاعاتی که حکومت در راستای حفاظت از منافع ملی کشور در اختیار وی و همکارانش قرار می داد بهره برداری های شخصی و گروهی می کرد. آشنائی مقدماتی من با فعالیت های استراتژیک این مرکز تحقیقات مقارن شده بود با همکاری علمی و البته مقطعی من با آن مرکز در حوزه امنیت غذایی که در نهایت منجر به انتشار یک فقره مقاله پژوهشی با عنوان " آسیب پذیری و توسعه نظام های بهره برداری کشاورزی در ایران " که در مجله راهبرد شماره ۵۲ منتشره از سوی مرکز تحقیقات استراتژیک چاپ گردید.

نیرو ها و منابع انسانی شاغل در مرکز تحقیقات استراتژیک بیشتر در معاونت های اقتصادی، فرهنگی و سیاسی آن متمرکز و در حقیقت همان نیروهای امنیتی سابق متعلق به دوره ریاست جمهوری آقای هاشمی رفسنجانی و محمد خاتمی بودند که پس از به قدرت رسیدن آقای محمود احمدی نژاد به عنوان رئیس جمهور در سال ۱۳۸۴ و به دلیل اختلافات راهبردی که در رقابت های انتخاباتی با آقای هاشمی رفسنجانی پیدا کرده بودند از وزارت اطلاعات بطور موقت هم که شده منفک و در مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت که ریاست آن را آقای حسن روحانی از سوی آقای هاشمی رفسنجانی به عهده گرفته بود بهره چینی شده بودند. تقریباً تمامی نیروهای انسانی جذب و جمع شده در این مرکز تحقیقات استراتژیک همانند آقای هاشمی رفسنجانی و حسن روحانی از روحیات نئو لیبرال آئین مداری با گرایش اقتصاد غیر مولد و البته تجارت آلود برخوردار بودند. بدین ترتیب از آن مقطع زمانی اغلب نیروهای مرکز تحقیقات استراتژیک با بهره گیری از ظرفیت و تجربه امنیتی و اقتصادی گذشته و به عنوان **ژنرال های آئین مدار** و در پوشش مرکز تحقیقات استراتژیک وارد عرصه فعالیت های امنیتی موازی با سازمان های دیگر امنیتی کشور و البته تقابل گرایانه با دولت تازه تاسیس و یا جوان آقای محمود احمدی نژاد شدند. آنها از اطلاعاتی که از کانال و نقش نمایندگی رهبری آقای حسن روحانی در شورای عالی امنیت ملی بدست می آوردند ضربه های سیاسی سهمگینی بر پیکره **سربازان آئین مدار** دولت رقیب و کم تجربه آقای احمدی نژاد وارد می کردند.

یکی از روش های تخریبی که نیروهای امنیتی مجرب مرکز تحقیقات استراتژیک با تکیه بر تجربیات امنیتی و اطلاعاتی خویش از آن بهره می جستند تضعیف و خالی کردن بدنه دولت احمدی نژاد از نیروها و منابع انسانی متخصص و کارآمد با ایجاد اختلال در بکارگیری و جذب نیرو های جدید و قوی در دولت جدیدالتاسیس وی با استفاده از روش های گمراه سازی، تهدید و یا پرونده سازی های امنیتی برای این قبیل نیروها از طریق سازمان های امنیتی موازی با سازمان های امنیتی دولت مستقر بود. روش دیگر تخریبی که آنان در راستای مقابله با دولت آقای احمدی نژاد از آن بهره می بردند نفوذ و ایجاد انحراف در برنامه های صاحبان عرصه اقتصاد و تولید به قصد ضربه زدن بر اقتصاد دولت احمدی نژاد بود. به همین منظور معاونت های مختلف مرکز تحقیقات استراتژیک نمایشگاه هایی به بهانه های ارزیابی و ترویج کالاها و دستاورد های علمی کشور در سالن های آن مرکز برگزار می کردند تا با دعوت از صاحبان شرکت های تولیدی موجود در لیست منابع اطلاعاتی مرکز تحقیقات استراتژیک و با اجاره دادن نقدی غرفه های نمایشگاهی با قیمت های غیر متعارف به این تولید کنندگان و بازرگانان و با اهداء جوایز و تقدیر نامه های صوری با امضاهای آقایان هاشمی رفسنجانی و حسن روحانی به این شرکت ها فارغ از مقبولیت و صلاحیت فنی آنان از آنها قدردانی می کردند. بدین ترتیب با تشکیل جلسات و القاء راهبردهای انحرافی در عمل آنان را از کنترل دولت مستقر خارج می نمودند. بدیهی بود در این فضای نئو لیبرال اقتصادی هر تولید کننده و یا بازرگان و یا ارگان فرهنگی پول بیشتری به حساب مرکز تحقیقات استراتژیک به بهانه اجاره غرفه واریز می کرد متن و صفحات تقدیر نامه های آنان پر بار و روغنی تر چاپ و اسنادهای رانتهی آن شرکت ها به این تقدیرنامه های دولتی و سیاسی نیز بیشتر و محکم تر می شد. این نوع از امضاء فروشی های حکومتی متأسفانه در هشت سال دوره مدیریت آقای احمدی نژاد نه تنها از چشم نظارتی دولت وی بلکه از حیطه بازرسی حکومت نیز دور ماند و در عمل نیز دولت احمدی نژاد توانائی کشف و مبارزه با فعالیت های غیر قانونی و اخلال گرایانه یک عده از نیروهای اطلاعاتی وفادار به هاشمی رفسنجانی را که این بار از کانال مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت بر هرم قدرت و امنیت کشور وصل شده بودند را نداشت به بیان روشن تر سربازان آئین مدار و کم تجربه آقای احمدی نژاد توانائی رویارویی و تقابل با ژنرال های آئین مدار و با تجربه آقای هاشمی رفسنجانی را در عمل نداشتند. آنها با اعطاء این قبیل تقدیر نامه ها به تولید کنندگان و بازرگانان موجب جذب و مشارکت آنان در جلسات دوره ای خود می شدند و با در اختیار گذاشتن برنامه های میان بر ثروت اندوزی و چگونگی دور زدن سیاست های دولت مستقر به نوعی آنان را از کنترل دولت خارج و در

راستای اهداف و مقاصد خویش هدایت می کردند و بدین ترتیب دولت احمدی نژاد را بیش از پیش نحیف و در برابر ملت قرار می دادند. این نوع از اقدامات تخریبی، فریبکارانه و البته فساد زا نه تنها افکار و ایده های قانونمداری تولیدگران و صاحبان شرکت های بزرگ را از مسیر قانونی خود منحرف و مخدوش می ساخت بلکه زمینه را برای سوءاستفاده بیشتر تولیدگران و بازرگانان در نظام تولید و همچنین توزیع کالاهای تقلبی و فاقد کیفیت در بازار عمومی نیز مهیا می کرد.

تامل و تعمق بیشتر در عملکردهای رفتاری و تخریبی و خلاف منافع ملی آقایان هاشمی رفسنجانی و حسن روحانی و یاران آنها در امور داخلی و خارجی کشور در دوران ریاست جمهوری آقای احمدی نژاد در حقیقت پرده از ظرفیت های ژنتیکی و فرهنگی ذاتی آئین مداران در وفاداری و حفاظت از منافع ملی را بر می داشت و رجحان منافع شخصی و فردی صاحبان این نوع از بینش آئین مداری را بر منافع ملی به نمایش می گذاشت.

در حقیقت مدیران مرکز تحقیقات استراتژیک کشور به جای نگرانی از اقتصاد، سلامت و امنیت غذایی مردم و برنامه ریزی و حرکت در راستای منافع ملی بیشتر پایبندی خود را به اصل "یا من و یا هیچ" به معرض نمایش می گذاشتند و این موضوع نیز در حقیقت همان خصوصیت بارز ژنتیکی و اصلی آئین مداران بود که در قالب رفتارهای مدیریتی آنها تبلور پیدا می کرد. دلیل اصلی و منشاء بروز اینگونه تضادهای رفتاری و اخلاقی و یا پایبندی آنان به اصل "یا من یا هیچ" بیشتر از اینکه در آموزش و آگاهی نسبی آنها نهفته باشد که البته آن را نیز به اندازه لازم و کافی نداشتند بیشتر متأثر از ماهیت ژنتیکی و ترکیب کروموزومی آئین مداری این قبیل افراد بود و در عمل هم کاری از دست کسی در راستای تغییر و تبدیل و بهینه سازی ژنوم آنان و یا به بیان دیگر تغییر سرنوشت آنها به غیر از دور کردن این افراد از صحنه قدرت اجتماعی ساخته نبود. اگر من و یا منیت افراد با دانش و یا ظرفیت های هوش و آگاهی اجتماعی ترمیم نگردد این منیت ها هیچ وقت در راستای اهداف و بهبود منافع ملی کشور بکار گرفته نخواهند شد و آنان بیش از هر کار دیگری بیشتر به ترمیم و بهبود من های شخصی خود اهتمام خواهند ورزید.

نفوذ و دخالت های اطلاعاتی اطرافیان آقای هاشمی رفسنجانی در انحراف و اختلال کارکردی در عملکرد دولت آقای محمود احمدی نژاد بالاخره در دور دوم ریاست جمهوری وی جواب داد و موجب تقابل حکومت مرکزی و سایر قوا با دولت وی گردید. بدین ترتیب ایشان و اطرافیانش را ناخواسته درگیر

لجاجت ها، کشمکش ها، عناد ها، تقابل ها و تضاد های داخلی و خارجی کردند. در نهایت و به ترتیب پای مهره های مدیریتی آنها را به محاکم قضائی جهت حسابرسی و دادرسی باز کردند. متأسفانه سیاست و نوعی از روش مدیریت آئین مداری نیز که در آن دوران یاران آقای احمدی نژاد در پیش گرفته بودند دقیقاً در راستای سیاست ها و مطلوب نظر دوستان آقای هاشمی رفسنجانی جهت انزوای دولت آقای احمدی نژاد و بازگشت مجدد آقای هاشمی رفسنجانی و یا دوستان وی به راس قدرت قرار داشت.

بدین ترتیب و در نتیجه سیاست های ایذائی و تخریب دولت احمدی نژاد عرصه و زمینه جهت خودنمایی آقای هاشمی رفسنجانی و اطرافیانش یعنی آقای حسن روحانی برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۹۲ مهیا گردید ولی طراحی و سیاست های پنهان و آشکار آقای هاشمی رفسنجانی در مدیریت آینده کشور اجازه تائید وی را از سوی شورای نگهبان آئین مدار برای نامزد شدن در انتخابات را نمی داد. بدین دلیل پس از عدم احراز صلاحیت شخص آقای اکبر هاشمی رفسنجانی برای نامزدی ریاست جمهوری بالاخره آقای حسن روحانی رئیس مرکز تحقیقات استراتژیک وی با تائید شورای نگهبان نامزد و به عنوان رئیس جمهور برگزیده شد و بدین ترتیب اگر چه همه امور مطابق برنامه و بر وفق مراد آقای هاشمی رفسنجانی پیش نرفت ولی نماینده سیاسی و امنیتی وی در نهایت پیروز صحنه انتخابات شد و درخت نهال برنامه هائی که آنها از هشت سال پیش کاشته بودند آرام آرام داشت به بار می نشست فقط نگرانی دولت آقای حسن روحانی از ترکیب مجلس شورای اسلامی و قوه قضائیه بود که مسئولیت این دو قوه را دو برادر آملی لاریجانی به یدک می کشیدند که جذب، هضم و همراه سازی آنان نیز برای آقای حسن روحانی و نیروهایش با توجه به سوابق امنیتی و اقتصاد نئولیبرالی که داشتند کار چندان مشکلی به نظر نمی رسید.

علیرغم اینکه در پاره ای از جلسات تهیه و تدوین برنامه های کمیته های کشاورزی و دانشگاهیان ستادهای انتخاباتی آقای حسن روحانی و محمدرضا عارف دعوت می شدم. ولی بدلیل آشنایی اولیه با سلیق اخلاقی و فرهنگی نیروی های مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت آقای هاشمی رفسنجانی که آقایان حسن روحانی و محمدرضا عارف نیز پازلی از آن نوع تفکر و استراتژی محسوب می شدند به هیچ وجه در مسیری قرار نمی گرفتم که مجبور به همکاری ناخواسته با آنان شوم و از این رو همواره با صراحت و با قاطعیت به برخی از درخواست های همکاری آنها جواب منفی می دادم. چرا که همکاری با آنان هم برای من و هم برای آنان مخاطره آمیز بود به بیان دیگر

همکاری با آنان در واقعیت حرکت زیر پرچمی بود که آقای حسن روحانی با آن پرچم دولت خود را بنا نهاده بود و سه رنگ این پرچم نیز حاکی از اثر گذاری و رها سازی عنان فساد در حوزه های قوای قضائیه، مجریه و مقننه با علم به ناکارآمدی بنیان های نیرو های انسانی این سه قوه در مدیریت امور جامعه به امید و بهانه برون سپاری اقتصاد کشور و خصوصی سازی آن از طریق جذب سرمایه گذاری های خارجی بود. بدیهی است برای کارشناسان و مدیران ارشد دولت هم مفهوم و معلوم نبود که آخر کدام سرمایه گذار غیر آئین مدار خارجی تمایل و رغبت پیدا می کند در کشوری که با تکیه بر افکار آئین مدارای اداره می شود از منابع ارزشمند خود سرمایه گذاری نماید.

در اوایل انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۹۲ در یکی از جلسات مقدماتی که در منزل شخصی آقای محمدرضا عارف برای برنامه ریزی و تدوین برنامه کاندیداتوری وی دعوت شده بودم با توجه به سوابق خدمتی و آشنایی با ارگان دولتی که خرید گندم را انجام می داد و همچنین بررسی منابع که در سال ۱۳۹۰ برای تالیف کتاب امنیت غذایی خویش انجام داده بودم در حضور تقریباً سی نفر از مجریان طرح خود کفائی گندم در دولت آقای خاتمی که در آن جلسه نیز حضور داشتند عنوان کردم که اعلام خودکفائی ایران در تولید گندم که توسط آقای محمود حجتی در دولت اصلاحات عنوان و صدها جایزه و پاداش سکه طلا، رتبه و پایه اداری از طرف دولت به مجریان کذائی آن پرداخت شد دروغی بیش نبوده است و همچنین عنوان کردم کشور ایران بر خلاف ادعاهای کذب ۱۲ ساله آقایان محمود حجتی و بهزاد قره یاضی فاقد هر گونه ارقام تراریخته بومی است و صرفاً تمامی اعتبارات ملی در این خصوص در سایه غفلت مدیران ارشد کشور تلف می گردد. اتفاقاً در آن جلسه آقای دکتر عارف نظر به اینکه معاون اول دولت آقای خاتمی بود اظهارات مرا در خصوص **خودکفائی کذائی گندم** تأیید ولی متأسفانه هیچ وقت ایشان جرات اعلام عمومی پیدا نمی کرد تا اینکه مجری این طرح در سال ۱۴۰۱ در برنامه تلویزیونی تحت عنوان شناسنامه از رسانه ملی حاضر و بر دروغین بودن آن مهر تأیید زد.

پس از اینکه آقای محمدرضا عارف در آن سال از انتخابات کنار کشید و آقای حسن روحانی با حمایت آقای هاشمی رفسنجانی به ریاست جمهوری منصوب شد آقای محمود حجتی و دوستان دیرینه وی از جمله آقایان سید محمد حسین شریعتمدار، عباس کشاورز و بهزاد قره یاضی به عنوان صاحبان برند کذایی خود کفایی گندم و محصولات بومی تراریخته مجدد به عنوان وزیر و معاون و غیره

در وزارت جهاد کشاورزی دولت آقای حسن روحانی منصوب و بدین ترتیب شروع به تطمیع، تهدید و سرکوب افرادی با طرز تفکر و اندیشه های حقیقی و البته غیر آئین مدار و غیر همراه با آنان کردند و من نیز از این سرکوب ها بی نصیب نماندم. اگر چه این قبیل خود کفائی کذائی در گندم تنها از طریق مدیر کل دفتر امور غلات و معاونت زراعت وزیر کشاورزی آقای محمود حجتی در دولت سید محمد خاتمی و صرفاً از طریق داده سازی های دروغین پایه گذاری و اعلام شده بود ولی این دروغ بزرگ دولتی با برگزاری مراسم جشن و اهداء جوایز کلان از قبیل سکه های طلا و رتبه های اداری و تقدیر و تشویق های متعدد به سلسله مراتب بی خبر از اصل موضوع که متاسفانه باز توسط سران حکومت و دولت بی خبر از موضوع حمایت و صورت می گرفت موجب نهادینگی و جامعیت آن دروغ و بالیدن سران نظام از صدر تا ذیل به این قبیل از دستاورد های کذائی و دروغین می شد که تمثیل جامع و کاملی از کارکرد مدیران آئین مدار از هر حزب و جناح و در فضای عاری از هر گونه شایستگی و اصالت ژنتیکی لازم در حوزه هوش و آگاهی و اندیشه کارساز علمی بود.

ارقام گیاهی ترانس ژنیک آئین مداران

پس از اعلام کذب پیوستن ایران به گروه تولید کنندگان گیاهان و محصولات زراعی تراریخته در دهه های دوم تا چهارم پس از انقلاب اسلامی و رسانه های کردن آن که توسط آقای بهزاد قره یاضی رئیس وقت موسسه بیوتکنولوژی کشاورزی و معاون تحقیقات، آموزش و ترویج وزیر جهاد کشاورزی وقت یعنی آقای محمود حجتی در دوره ریاست جمهوری محمد خاتمی انجام گرفت طبعاً مدیران حکومتی نیز به این قبیل دستاورد های کذائی افتخار ولی حقیقت مداران از این اتفاقات پوپولیستی و آن هم در عرصه علم و عمل مات و مبهوت مانده بودند. طبیعتاً به دنبال این قبیل نمایش های تبلیغاتی و البته از روی ناآگاهی تمامی توجهات بخش پایش علمی بیت رهبری و روسای قوای سه گانه با ذوق زدگی های خاص به بحث بیوتکنولوژی و تولید محصولات تراریخته جذب شد. بدین ترتیب با امید های واهی که در مدیران ارشد به وجود آمد آنان نیز دسترسی کذائی ایران به علوم در مرزهای دانش و تولید محصولات دانش بنیان به خصوص در عرصه تولید محصولات تراریخته را دستاویز قرار دادند و به مدت سه دهه اعتبارات کلانی را برای تقویت این شاخه از علوم نوین تخصیص و هزینه کردند ولی دریغ از اینکه حتی یک گیاه و محصول تراریخته بومی در داخل کشور پدید، ثبت و تولید شده باشد. نیرو های نهادهای ناظر و بازرسی عملکرد دولت و قوای دیگر کشور نیز به لحاظ عدم برخورداری از تخصص های

لازم و کافی آنقدر ناکارآمد بودند که به جای ارزیابی دقیق موضوع عرصه را برای مانور تبلیغات علمی یک عده از تحصیل کردگان صوری و گزارش های خلاف واقع آنان به مردم و مسئولین مهیا و موجب هدر رفت اعتبارات ملی می شدند.

لازم به ذکر است آقای بهزاد قره یاضی دانش آموخته آئین مدار مقاطع فوق دیپلم، لیسانس و فوق لیسانس رشته زراعت بود و دکتری خود را نیز که با بورس دولتی در فیلیپین پشت سر گذاشته بود از یک طرف از بی اطلاعی و به روز نبودن اطلاعات مقامات ما فوق و عالی رتبه کشور و دولت کمال سوء استفاده را می کرد و از طرف دیگر با ممانعت از هر گونه جذب نیروی علمی کارآمد و مسلط به بیوتکنولوژی کشاورزی به بهانه های حقیقت مدار بودن آنان محیط خلوت و امنی جهت استمرار ریاست خود بر بیوتکنولوژی کشاورزی کشور و هزینه کردهای افسار گسیخته اعتبارات سر سام آور دولتی مهیا می کرد. ایشان با واردن کردن غیر قانونی برخی بذور تراریخته فاقد شناسنامه از کشور های مرکزی و شرق آسیا و با فریب اذهان مقامات دولتی به غلط ادعا می کرد که کشور ایران به تکنولوژی تولید گیاهان تراریخته تجهیز شده است و از این ترفند و فضا سازی های جعلی برای تخصیص و جذب بیشتر اعتبارات و هزینه کردهای سلیقه ای آن بهره می برد.

پس از تنفیذ حکم ریاست جمهوری آقای حسن روحانی در سال ۱۳۹۲ آقای بهزاد قره یاضی که از همکاران مرکز تحقیقات استراتژیک وی نیز بود با توجه به اینکه در دولت آقای احمدی نژاد دست ایشان و همکارانش از اعتبارات و ردیف بودجه ای مستقل و مدیریت امکانات و تجهیزات بیوتکنولوژی کشور کوتاه مانده بود برنامه از قبل طراحی شده ای را جهت تصاحب مجدد پست ریاست پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی به مرحله اجرا در آورد. بدین ترتیب برای از سرگیری مجدد خرید، استهلاک و اسقاط صوری تجهیزات و دستگاه های آزمایشگاهی گران قیمت حوزه بیوتکنولوژی کشاورزی و تدوام دروغ پردازی های ایجاد ارقام تراریخته و یا دسترسی مجدد به اعتبارات کلان ملی در این حوزه یکی از دوستان آئین مدار خود به نام آقای اسکندر زند را که وی نیز همانند آقای بهزاد قره یاضی تحصیل کرده مقاطع کاردانی، کارشناسی و کارشناسی ارشد و البته دکتری رشته زراعت بود و آشنائی فنی لازم با این سری از مباحث بیوتکنولوژی را نداشت جهت انتصاب به عنوان رئیس سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی به آقای محمود حجتی وزیر وقت جهاد کشاورزی معرفی کرد. وزیری که خود وی نیز به نوبه خود کارشناس عمران یا ساختمان بود و بیشتر به وزیر داده ساز خودکفایی کذایی گندم معروف بود.

نوعی از خودکفائی که با استمرار واردات بی رویه گندم طی سالیان پس از اعلام های خودکفائی کذائی موجب گردید تا آقای محمدرضا اسکندری به عنوان مجری طرح خودکفائی گندم اوایل دولت سید ابراهیم رئیسی در برنامه تلویزیون دولتی حاضر و نسبت به داده سازی های مدیر کل دفتر غلات و معاونت زراعت آقای محمود حجتی در خصوص خود کفائی کذائی گندم اعتراف نماید. به هر حال راهبرد فرصت طلبانه ایی که آقای قره یاضی یکی از یاران پروژه خود کفائی کذائی گندم از ارائه پیشنهاد ریاست آقای اسکندر زند به عنوان رئیس سازمان تحقیقات کشاورزی تعقیب می کرد بر این ترفند استوار بود که اولاً آقای اسکندر زند تقریباً فاقد هرگونه اطلاع و تخصص فنی در حوزه بیوتکنولوژی و گیاهان ترانس ژنیک بود که آقای قره یاضی با توجه به تمرکز بودجه های کلان ملی به بیوتکنولوژی کشاورزی کشور قرار بود مدیریت آن را مجدد بدست گیرد. ثانیاً آقای زند به خاطر اینکه از تجربه مدیریتی کافی نیز بر خوردار نبود زمینه های هزینه غیرقانونی و سلیقه ای اعتبارات و امکانات بیوتکنولوژی کشاورزی را برای آقای قره یاضی که مدت ها بود از بی اطلاعی مسئولان کشور در این خصوص سوءاستفاده می کرد تسهیل می نمود.

آئین مداران و سرکوب حقیقت مداران

دو ماه پس از انتصاب آقای اسکندر زند به عنوان رئیس سازمان تحقیقات کشاورزی یعنی اسفند ماه ۱۳۹۲ آقای بهزاد قره یاضی نیز که دیگر به ریاست موسسه بیوتکنولوژی کشاورزی منتصب شده بود و در ضمن به عنوان مسئول روابط دانشگاه و تحقیقات کشاورزی و در عین حال پستی را هم به عنوان نیروی امنیتی پس از آغاز ریاست جمهوری آقای حسن روحانی تصاحب کرده بود و با توجه به نوع شخصیتی که داشت دیگر نه با شماره تلفن های معمولی بلکه با شماره های خصوصی و امنیتی با اطرافیان خود تماس می گرفت و بیش از پیش شروع به سرکوب مخفیانه اندک افراد علمی باقی مانده در بدنه دولت می کرد.

بهزاد قره یاضی با تجربیاتی که از دولت های نئولیبرال آئین مدار هاشمی رفسنجانی و محمد خاتمی در حوزه امنیتی به یدک می کشید با هماهنگی آقای اسکندر زند و عباسعلی مطلبی معاون اداری و مالی آقای زند و با صورتجلساتی که در سازمان تحقیقات کشاورزی تهیه و تنظیم می کردند نامه های محرمانه ای را به دانشگاه ها و یا مراجعی که برخی از نیرو های علمی و حقیقت مدار در آنها

فعالیت داشتند در راستای سرکوب و منع فعالیت این نیروها ارسال می کردند. از جمله و مصداق بارز این نامه های محرمانه خود من بودم که در آن مقطع در برخی از دانشگاه های استان تهران به عنوان استاد مدعو تدریس می کردم و این آقایان با پیگیری های امنیتی خاص خودشان از آن تاریخ به بعد مانع از تدریس و تحقیق من در دانشگاه های کشور شدند. یادم نمی رود پس از دو جلسه تدریس درس بیوتکنولوژی گیاهی مقطع کارشناسی ارشد دانشکده علوم دانشگاه آزاد واحد شرق تهران رئیس گروه و حراست مربوطه که هنوز از بقایای دولت قبل یعنی آقای احمدی نژاد بشمار می رفتند از من خواستند که به تدریس ادامه نداده و خیلی صریح هم محرمانه بودن موضوع را از سوی دولت حسن روحانی اظهار داشتند. بررسی های بعدی در این خصوص نشان می داد که آقای قره یاضی و همکارانش قبل از ارسال نامه های سرکوب گرایانه به منابع و مبادی امنیتی دولتی و یا غیر دولتی جلسات اولیه ای در دفتر مدیر کل دفتر منابع انسانی و نوسازی اداری سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی با حضور آقایان تقی عمادی، میر مهدی طاهری، محمد حسین مهدیان و محمد فلاحی به ترتیب مدیر کل دفاتر حراست، منابع انسانی و نوسازی اداری، پژوهشی و معاون مدیر دفتر منابع انسانی و نوسازی اداری ترتیب داده بودند و در این جلسه برای برداشتن اینجانب از سر راه بحث کذائی تراریخته و غیره اقدام به صورتجلسه و پرونده سازی کرده بودند. نظر به اینکه حضور من در سازمان تحقیقات کشاورزی دغدغه فکری آنان بود به همین دلیل در صدد سرکوب و طرد اینجانب از این سازمان بودند. راهبری امنیتی این کار نیز به عهده آقایان قره یاضی و زند و همچنین آقای عبدالرضا باقری دوست و همکار قدیمی آنان گذاشته شده بود. آقای باقری با روی کار آمدن دولت حسن روحانی مشاور اسکندر زند و همزمان به عنوان رئیس مرکز هیات امناء و هیات ممیزه مرکزی و قائم مقام وزارت علوم منتصب شده بود. خوشبختانه با روشنگری های عمومی که در این زمینه صورت گرفت حباب اصلاحگر دروغین بودن گیاهان و محصولات تراریخته بومی آنان و دانشمند نما بودن این قبیل افراد و یا اینکه اصلاحاتچی کذائی بودن آنان در عرصه سیاست نیز ترکیب و دست های سوءاستفاده گر این قبیل افراد از منابع ملی بیش از پیش و البته از روی شرم و حیای ملی و عمومی کوتاه گردید.

هر چقدر که از اوایل انقلاب اسلامی در راستای به حاشیه راندن علوم اصیل دانشگاهی و همچنین سرکوب عرصه های رو به رشد این علوم و سرکوب دانشمندان حقیقی و از طرف دیگر محور قرار دادن علوم آئین مداری فاصله می گرفتیم بر تجربه میدان داری آئین مداران در این حوزه افزوده

می شد و آنها نسبت به تقویت تضعیف علوم اصیل در دانشگاه های کشور اقدام و طبیعتاً از کیفیت و آگاهی فارغ التحصیلان تکمیلی این دانشگاه ها هم کاسته می شد. بدین ترتیب مدیران وزارت علوم نیز مانند مدیران سایر وزارتخانه ها از طبقات علمی ضعیف و با گرایش های آئین مداری انتخاب و انتصاب می شدند. به عنوان مثال پس از گذشت حدود چهار دهه از انقلاب و در دولت آقای حسن روحانی مسئولیت اتاق فکر وزارت علوم به یک سری از اساتید آئین مدارتر مانند آقای عبدالرضا باقری واگذار گردید تا با مانع تراشی در مسیر پیشرفت اساتید حقیقی و در راستای تغییر محیط علمی دانشگاه به فضای آئین مداری سطوح علوم حقیقی دانشگاه ها را به سطح نازلی از علوم پوپولیستی حداکثر برابر با علوم آئین مداری تقلیل دهند تا بدین سبب آسیبی از ناحیه خرد جمعی اساتید و دانشجویان حقیقت مدار متوجه حکومت آئین مداری آنان نگردیده و آن را تهدید نکنند. بدیهی است تمامی این اتفاقات و سرکوب عرصه علم و حقیقت صرفاً در راستای به حاشیه راندن نظم و انضباط علمی در جامعه و غارت و مصرف ثروت ملی کشور در راستای اهداف ایدئولوژیک آئین مداران صورت می گرفت.

به عنوان مثال در سال ۱۳۹۳ پروژه ای با عنوان تولید پنبه تراریخته که قرار بود توسط شرکت جدیدالتاسیس زیست سامانه غرب آسیا متعلق به آقای بهزاد قره یاضی و دوستان وی انجام گیرد در معاونت علمی ریاست جمهوری تهیه و تصویب شده بود. متأسفانه این شرکت بلافاصله پس از به قدرت رسیدن دولت حسن روحانی و به منظور جذب اعتبارات کلان دولتی در حوزه بیوتکنولوژی کشاورزی و به بهانه تحقیق و تولید گیاهان تراریخته تاسیس و راه اندازی گردیده بود. پروژه مذکور جهت داوری از بخش فناوری های زیستی معاونت علمی رئیس جمهور برای من فرستاده شد و نکته عجیب پروژه هم این بود که اسم مرا هم به عنوان مجری و هم داور پروژه بدون اینکه از قبل هماهنگی شده باشد قید کرده بودند. بودجه لازم برای پروژه نیز به میزان دو میلیارد تومان برای هر محصول و از محل کمک های بلاعوض وزارت جهاد کشاورزی و بانک کشاورزی تدارک و مدت زمان اجرای پروژه نیز دو سال پیش بینی شده بود. لازم به ذکر است جهت تولید رقم تراریخته در آن مقطع زمانی و به روش اصلاح از طریق تلاقی برگشتی حداقل ۹ سال زمان لازم بود و سرمایه اصلی در تولید آن نیز بیشتر تکنولوژی و دانش اولیه انتقال ژن بود و همچنین میزان اعتبار مورد نیاز با توجه به شرایط و امکانات موجود در کشور حدود بیست میلیون تومان برآورد می شد. نظر به اینکه ارسال پروژه برای داوری فوری با این مشخصات و با پیمانکاری شرکت جدیدالتاسیس سامانه غرب آسیا برای من خیلی مشکوک به نظر

می رسید بدین جهت مجبور شدم به لحاظ در امان ماندن از مشکلات و معضلات خواسته و یا ناخواسته و یا فساد زای این پروژه و یا خطراتی که قبل از اجرای صوری این پروژه برای آن متصور بود در قدم اول همه این ایرادها و یا خلاف و ساختگی بودن موضوع را به معاونت علمی ریاست جمهوری گزارش و همزمان برای اطلاع آقای اسکندر زند معاون تحقیقات کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی طی نامه ای و به صورت مکتوب نیز بنویسم. نظر به اینکه آقای اسکندر زند و همکاران وی به دلیل اینکه اطلاعات لازم و کافی در این حوزه نداشتند و از طرف دیگر با وابستگی های فکری و کاری و همچنین به لحاظ روابط نزدیک و شراکت های شخصی و گروهی خاص که با آقایان بهزاد قره یاضی و عبدالرضا باقری داشتند ترتیب اثری به این گزارش ها و نامه ها ندادند. متعاقب عدم پیگیری موضوع توسط آقای زند مراتب را به بازرسی کل کشور با رونوشت هایی به چند مرکز نظارتی جهت هر گونه اقدام موثر گزارش کردم تا خود را از این موضوع تبرئه و در ضمن مانع این نوع از سوء استفاده های مالی و استمرار استقرار ارقام تراریخته نمایشی در کشور شوم. سرانجام در این کار موفق و به غیر از مبالغ اولیه هزینه شده غیر قانونی از سوء استفاده های مالی بیشتر ممانعت و بدین ترتیب داستان شانزده سال تحقیق صوری و کذایی گیاهان تراریخته بومی تا اندازه ای برای مسئولان و محققان و مردم کشور روشن گردید.

فشارهای نظارتی که متعاقب این قبیل گزارشات مستند بر دولت مستقر حسن روحانی وارد می شد باعث گردید تا آقای بهزاد قره یاضی و دوستانش در عمل از مسئولیت پروژه های ساختگی و شغل های مدیریتی کنار گذاشته شوند. به دنبال سلب مسئولیت آقای بهزاد قره یاضی از پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی و اتمام حدود شانزده سال تحقیق و تولید صوری گیاهان تراریخته بومی در ایران دشمنی او و همکارانش با من وارد مرحله جدیدی از مبارزات علنی شد. پس از اطلاع بازرسی کل کشور و بخش نظارتی دولت از موضوع تولید ارقام تراریخته غیر واقعی در قالب شرکت های جعلی معرفی ارقام تراریخته، آقای قره یاضی به اتفاق آقایان اسکندرزند و عبدالرضا باقری به شکل غیر قانونی مانع از اعطای کلیه پایه های معوقه و ارتقاء اینجانب شدند.^{۲۱} به عنوان مثال در اثنای تحویل گرفتن مدارک ترفیع و ارتقاء غیر مصوب و برگردانده شده از هیات ممیزه مربوطه، لا بلای مدارک ارسالی به دست نوشته ای برخورد کردم که رئیس دبیرخانه وقت هیات ممیزه سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی یعنی خانم نیره خوش خلق سیما که در ضمن در آن مقطع مشاور اسکندر زند و همزمان

معاون بهزاد قره یاضی در موسسه بیوتکنولوژی کشاورزی نیز بود به هیات ممیزه موسسه ذیربط طی دست خط شخصی و به شکل غیر قانونی خط مشی نمره دادن به مدارک ترفیع اینجانب را دیکته کرده بود^{۲۲} در حالی که این کار تخلف اداری و دخالت غیر قانونی در کار هیات ممیزه به شمار می رفت و فقط اعضای هیات های ممیزه می توانستند نسبت به ارزیابی مدارک هر عضو هیات علمی اظهار نظر نمایند. وقتی موضوع این دست نوشته را با وی مطرح کردم ایشان ادعا کرد که قصدش از این کار کمک به هیات ممیزه بوده است. در این یادداشت و یا دست خط به عنوان مثال برای کتاب انگلیسی آمار پارامتریک کاربردی که منبع آموزشی درس بیومتری دوره دکترای تخصصی بود و برای تالیف آن زمان زبادی مصرف شده بود خانم خوش خلق سیما به شکل غیر قانونی بر هیات ممیزه دیکته کرده بود فقط دو امتیاز به آن اختصاص دهند در حالی که بر اساس آئین نامه های ترفیع در آن مقطع زمانی برای تالیف کتب علمی به زبان دوم تا سی امتیاز تعلق می گرفت. علیرغم اینکه آنها با یادداشت های مخفیانه و غیر قانونی از اعطاء پایه ها و ارتقاء قانونی من جلوگیری می کردند و در صدد بیرون راندن من از خدمت دولتی بودند ولی من با توسل به راهکار های قانونی و بهره گیری از اشتباهات اداری آنان بقاء خود در سیستم و تداوم مطالعات دانش هراسی را تضمین می کردم. لازم به ذکر است خانم خوش خلق سیما نیز از مدیران آئین مدار و دارای دکترای زراعت بود و خیلی بعید به نظر می رسید ایشان در خصوص ارزیابی تالیفاتی در زمینه آمار پیشرفته و بیومتری از توانائی های لازم برخوردار می بود.

متأسفانه جهت کنترل، تطمیع و یا تهدید برخی اعضای هیات علمی که در راستای اهداف آئین مداری حرکت نمی کردند معمولاً در اغلب دبیرخانه های هیات های ممیزه موسسات علمی کشور بخصوص در موسسات مادری فرد آئین مداری را به نام نماینده اعضاء هیات علمی و به جهت هماهنگی با مدیران امنیتی در سرکوب نیرو های علمی منصوب می کردند که در هیات ممیزه موسسه مادری ما یعنی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر نیز این فرد شخصی به نام آقای امیر حسین شیرانی راد بود که علیرغم دستورالعمل و آئین نامه های مربوطه بیش از ۲۰ سال بود که در آن پست باقی مانده بود و به صورت کذائی و فریبکارانه از ایشان و این قبیل افراد به عنوان نماینده اعضاء هیات علمی نام می بردند تا بتوانند مدت مدیدی در پوشش نمایندگی اعضاء هیات علمی به کارهای سرکوب گری و امنیتی خویش ادامه دهند. بدین ترتیب ایشان با پیروی از دستورات صادره حکومتی ترفیع و ارتقاء افراد

آئین مدار و حقیقت مدار را کنترل و تأیید می کرد. آنها با توجه به هماهنگی های محرمانه صورت گرفته با مدیران امنیتی از ارتقاء قانونی افراد شایسته علمی و البته غیر آئین مدار ممانعت و بر عکس ارتقاء غیر قانونی آئین مداران را تسهیل می کردند. طبیعی بود خود ایشان نیز علیرغم عدم برخورداری از شرایط و شایستگی لازم علمی خیلی زود مراحل ارتقاء را در ازای نا عدالتی هایی که در حق دیگران روا می داشت سپری کرده بود. اولین باری که من ایشان را از نزدیک شناختم مربوط می شود به سال ۱۳۸۰ که یک دوره آموزش آمار پیشرفته از طرف موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج برای تقویت زمینه های آموزش آمار کارشناسان محقق تدارک دیده شده بود. در انتهای آن دوره آموزشی اقدام به برگزاری امتحان پایان دوره جهت ارزیابی شرکت کنندگان کردند و ممتحن این دوره نیز شخصی به نام آقای حیدری از کارکنان آموزش موسسه بود. حدود ده دقیقه مانده به انقضای دو ساعته وقت امتحان درست وقتی که من میخواستم ورقه امتحانی خود را تحویل و جلسه را ترک کنم. شخصی با ریش سیاه و یقه بسته و ظاهر آئین مداری که تا آن روز او را ندیده بودیم و در هیچ جلسه ای از کلاس درس نیز شرکت نکرده بود وارد جلسه امتحان شد و به لحاظ اینکه مبانی آمار من نیز به نسبت قوی تر بود از من خواست ورقه امتحانی ام را در اختیارش قرار دهم و من هم نگاهی به ممتحن کردم و ایشان نیز با اشاره سر مجوز تقلب وی را صادر کرد و این هم نوعی از آموزش ضمن خدمت این نوع از آئین مداران بود که به واسطه گواهی های صادره صوری این قبیل دوره ها موفق به ارتقاء های صوری می شدند. در حاکمیت حکومت های آئین مداری امکان ارتقاء اساتید علمی و دانشمندان حقیقی به مدارج و مراتب بالاتر به دلیل الگوگیری جامعه از رفتار و منش علمی آنان اساساً وجود ندارد.

به هر حال آنها از سال ۱۳۸۸ تا ۱۴۰۰ از اعطای پایه های سالانه ام به تعداد ۱۲ پایه علیرغم درخواست های به موقع و قانونی امتناع کردند و در سال ۱۳۹۴ نیز تقاضای اعتراض عدم ترفیع و ارتقاء اینجانب را در کمیته های نظارت بر ترفیع و هیات ممیزه سازمان مربوطه و وزارت علوم که آقای عبدالرضا باقری همزمان مسئولیت آن را به عهده داشت بررسی نکردند و همه شکایت های من در کمیته های نظارت بر ترفیع و ارتقاء وزارت جهاد کشاورزی و وزارت علوم و حتی بازرسی های وزارت علوم و جهاد کشاورزی ثبت ولی بی جواب ماند.

همزمان با اقدامات ایذائی فوق در بهمن سال ۱۳۹۶ جلسه ای در سازمان تحقیقات کشاورزی به راهبری آقایان زند، قره یاضی و باقری تشکیل و به اتفاق ۹ نفر دیگر از اعضاء هیات ممیزه سازمان که

شرط عضویت در آن آئین مدار بودن افراد بود صورتجلسه ای تنظیم و زمینه را برای صدور ابلاغ غیر قانونی و غیر منطقی بازنشستگی من مهیا کردند و در نهایت به تاریخ ۱۳۹۷/۲/۲۱ برای من ابلاغ بازنشستگی صادر کردند^{۲۳} چون این ابلاغ بازنشستگی غیر قانونی و فاقد پشتوانه قانونی، اداری و منطقی بود و در سازمان بازنشستگی کشور نیز قابلیت اجرا نداشت در تاریخ ۹۷/۱۱/۱۱ توسط صادر کننده آن لغو شد^{۲۴} و خیلی عجیب در لغو حکم بازنشستگی نیز جهت کتمان درمانی اشتباهات اداری خود به یک نامه جعلی با شماره واهی و مربوط به کارمندی از سازمان نقشه برداری کشور استناد کرده بودند^{۲۵}. پس از نافرجام ماندن صدور ابلاغ و لغو بازنشستگی مذکور که با هدایت آقایان اسکندر زند و کاظم خاوازی روسای وقت سازمان تحقیقات کشاورزی صورت گرفته بود آنان دسیسه دیگری را در این خصوص بکار می بندند و آن هم اینکه در دوره ایی که در مرخصی بدون حقوق به سر می بردم به شکل غیر قانونی با استفاده از تبصره لغو مرخصی استحقاقی مرخصی بدون حقوق مصوب و اخذ شده را لغو و پرونده ای را به همین بهانه و به اتهام ترک خدمت و غیبت غیر موجه در هیات تخلفات انتظامی سازمان برای من تشکیل می دهند. هیات بدوی تخلفات باز به شکل غیر قانونی مجدد مرا طی رای بدوی اعضای آن متشکل از آقایان **حجت الاسلام مسیب شجاع**، محمود بهمنی و مجتبی رجب بیگی به بازنشستگی محکوم می کند و این بار سازمان به صورت مخفیانه و البته فریب کارانه خلاصه رای را در جراید منتشر و پس از انقضای فرجه اعتراض پس از تعطیلات عید نوروز رای ابلاغی غیابی بدوی را قطعی تلقی و مجدد اقدام به صدور ابلاغ بازنشستگی دیگر می کند^{۲۶}. با توجه به عدم قطعیت رای هیات تخلفات انتظامی و از طرف دیگر اینکه رزومه برتر علمی و سابقه زیر ۲۰ سال من اجازه بازنشستگی قانونی را نمی داد و ابلاغ صادر شده اساساً باز قابلیت اجرایی نداشت سازمان صندوق بازنشستگی نیز برای بار دوم ابلاغ بازنشستگی را ناقص اعلام می کند^{۲۷} و دیوان عدالت اداری نیز جهت لغو این ابلاغ بازنشستگی غیر قانونی رای لازم را صادر می کند^{۲۸}. طرح تخلفات صوری و صدور ابلاغ های بازنشستگی غیر قانونی و قطع حقوق و مزایای دولتی مربوطه و از طرف دیگر عدم پذیرش ابلاغ های بازنشستگی

پیوست ۲۳

پیوست ۲۴

پیوست ۲۵

پیوست ۲۶

پیوست ۲۷

پیوست ۲۸

صادره از سوی صندوق بازنشستگی کشور یکی دیگر از مصادیق تروریسم اداری بود که با هماهنگی کامل نیروهای امنیتی آئین مداری در راستای سرکوب افراد علمی و افشاء گری های آنان از هرگونه فساد در ساختار مدیریت بخشی آئین مداران برنامه ریزی و اجرا می شد.

نظر به اینکه هیچ گونه سند و دلیل قانع کننده و یا حتی صوری نیز مبنی بر بازنشستگی و یا خروج من از ساختار خدمت دولتی وجود نداشت و با رای دیوان عدالت اداری علیرغم فشارهای وارده از سوی نیروهای اطلاعاتی و امنیتی بر قضات مربوطه مجدد بر سر کار خود برگشته بودم در یک روز کاری در اول آذر ماه ۱۴۰۰ آقای عباس صلاحی اردکانی رئیس مرکز تحقیقات کشاورزی استان تهران واقع در ورامین با هماهنگی برخی از نیروهای امنیتی و حراستی از جمله آقای داود سلسپور مسئول حراست مرکز و همچنین آقایان جعفر شمس بیرانوند و آقای محمد باقر مرادیانی چولاندیمی به ترتیب فرمانده انتظامی و جانشین کلانتری ۱۱ شهید قدوسی ورامین یک جلسه اداری صوری را در مرکز مذکور تشکیل و مرا نیز دعوت می کنند. قبل از ورود به جلسه اداری مسئول دفتر رئیس مرکز به من هشدار داد که آقایان صلاحی، مرادیانی با آقای جعفر شمس بیرانوند به زبان لری با همدیگر در خصوص شما صحبت می کردند فلذا مراقب خود در جلسه باشید. جلسه که شروع شد آقای صلاحی و مرادیانی به بهانه های کذائی شروع به ناسزا گویی نسبت به من کردند و شواهد و قرائن رفتاری آنان نیز حاکی از قصد آنان مبنی بر ایجاد درگیری و صحنه سازی مصنوع با دخالت نیروی انتظامی و مطابق معمول پرونده سازی های قضائی برای عناصر غیر همراه انقلاب اسلامی بود ولی با این وجود من بیشتر خویشتنداری خود را حفظ می کردم. چون آقای صلاحی و مرادیانی در جلسه باز به طور ضمنی و به زبان لری پچ پچ می کردند من اعتراض کردم که جلسه رسمی و قانونی است و شما نیز نباید به زبان غیر رسمی صحبت کنید همین اظهار نظر مرا مستمسک قرار دادند و آقایان صلاحی و مرادیانی در دادسرای ورامین علیه من شکایت کیفری تحت عنوان توهین به مامور دولت اقامه کردند و در نتیجه برای همین اتهام کذائی نیز توسط آقای رضا فلاح حسین آبادی دادیار مربوطه رو آقای علیرضا شمس دادستان ورامین کیفر خواست صادر و در دادگاه بدوی و تجدید نظر مرا محکوم و این محکومیت در نهایت در شعبه ۴۸ دیوان عالی کشور و در نهایت در دادگاه تجدید نظر شعبه ۱۴ هم عرض به جهت ترس حکومت و سیستم قضائی از درج اخبار در فضای رسانه ای و یا حافظه تاریخ نقض گردید^{۲۹}. البته

صدور این قبیل احکام قضائی غیر قانونی و غیر اخلاقی در دادگاه های بدوی و تجدید نظر در حکومت آئین مداری بسیار شایع و حربه ایی جهت سابقه سازی، سرکوب، تسلیم و یا خروج افراد غیر آئین مدار از کشور بود. در این مورد خاص نیز این قبیل احکام غیر قانونی در دادگاه بدوی و تجدید نظر با دستور مدیران ارشد امنیتی و با دخالت و حمایت های برخی نیروهای امنیتی و سیاسی اجرائی نظیر آقای جعفر شمس و علیرضا شمس به ترتیب فرمانده انتظامی و دادستان ورامین صورت می گرفت. از جمله این قبیل نیرو های ارشد امنیتی می توان به آقای محسن منصوری مداح هیات های مذهبی ورامین که در آن زمان به پست استانداری استان تهران رسیده بود و آقای ولی الله سراغی فرمانده حوزه بسیج ادارات ورامین، سید محسن محمودی گلپایگانی که به همراه پدر خویش امامت جمعه شهرستان ورامین را به عهده داشتند و همچنین آقای سید مجتبی خیام نکویی و سید جواد ساداتی نژاد به ترتیب معاون تحقیقات وزیر جهاد کشاورزی و وزیر جهاد کشاورزی دولت سید ابراهیم رئیسی معروف به رئیس جمهور دارای شش کلاس سواد آکادمیک که متاسفانه مدت مدیدی هم از عناصر اصلی و رئیس قوه قضائیه کشور پس از انقلاب اسلامی بود اشاره کرد و این گونه مهره چینی های مدیریتی حکایت از دانش هراس بودن سیاست های حکومتی داشت. این نیرو های امنیتی پس از آن جلسه اداری کذائی و به دنبال شکایت صورت گرفته از من چندین بار برای طرفداری از آقای عباس صلاحی در مرکز تحقیقات کشاورزی و ورامین حاضر و سخنرانی های حمایتی متعددی از ایشان انجام می دادند. در هر مرحله ای از صدور احکام غیر قانونی در شعبه بدوی که توسط آقای اشکان رامش و یا شعبه تجدید نظر که توسط آقایان عبدالجلیل سالاری و حسن امین ناصری صادر شده بود آنان به غلط تصور می کردند با اعمال فشار های اجتماعی در قالب اقدامات تروریسم امنیتی و قضائی مرا مجبور به تسلیم و یا فرار از کشور می کنند.

انفعال، سر درگمی و ناکارآمدی اداری مدیران آئین مدار در اداره امور کشور به جائی رسیده بود که آنها حتی از قوانین جاری و آئین نامه های عادی سازمانی که مدیریت آن را به عهده داشتند نیز با خیر نبودند. متاسفانه آنان هر بار که اقدام به صدور ابلاغ های بازنشستگی غیر قانونی که ضمانت اجرائی نداشت می کردند در سیستم های نرم افزاری و اتوماسیونی سازمان بازنشستگی کشوری دستورات آنها قابلیت اجرائی پیدا نمی کرد بدلیل اینکه هر گونه بازنشستگی های زودتر از موعد بر اساس قانون می بایست در هیات های تخلفات انتظامی و در نهایت در دیوان عدالت اداری رسیدگی و

قطعی می شد تا پس از قطعی شدن در دیوان به مرحله اجرا در می آمد. پیرو صدور سومین ابلاغ بازنشستگی غیر قانونی در سال ۱۴۰۱ متأسفانه در راستای اجرای متنوع روش های تروریسم اداری توسط نیروهای اطلاعاتی و امنیتی ارشد کشور آنان در کنار هماهنگی های غیر قانونی با قوه قضائیه غیر مستقل و آئین مدار با هماهنگی های اطلاعاتی و امنیتی موازی که با مدیران صندوق بازنشستگی کشوری در خصوص اطلاع روند بازنشستگی نیروی غیر آئین مدار به عمل می آوردند پس از صدور ابلاغ بازنشستگی های غیر قانونی نظر به اینکه حقوق و مزایای دریافتی از ناحیه صادر کننده آن قطع می شد آنان مدیران امنیتی آئین مدار صندوق بازنشستگی کشوری را نیز موظف به بهانه تراشی های غیر قانونی در راستای عدم پرداخت حقوق و مزایا از قبیل استعلام تابعیت نیروی غیر آئین مدار از برخی کشورها می کردند^{۳۰} که هر کدام از این استعلام ها چندین ماه زمان می برد و در این مدت تأییدیه برقراری حقوق بازنشستگی نیروی غیر آئین مدار نیز صادر نمی شد و بدین ترتیب و بنا به دلایل واهی مانند استعلام از وزارت امور خارجه مبنی بر تبعه خارجی بودن نیروی غیر آئین مدار از پرداخت حقوق و مزایا به وی از هر منبع و ماحذی خودداری می کردند تا این قبیل نیروها تحت فشارهای اعمال شده از کشور خارج شوند.

مدیران آئین مدار عافیت طلب حتی زحمت یادگیری و مرور قوانین جاری و آئین نامه هایی که صرفاً به خاطر اجرای آن قوانین بکار گرفته شده بودند را هم به خود نمی دادند و از طرف دیگر ارزیابی های جامع و درستی از مخاطبان و طرف های درگیر خویش به لحاظ عدم برخورداری از دانش و صلاحیت لازم نداشتند. آنها در این قبیل موارد بیشتر احساسات متعصبانه و کورکورانه و یا استراتژی توسل به خشونت خود را جایگزین راهبرد قانونی و عقلانی می کردند و همین راهبردهای خام و ناپخته آئین مداری از اول انقلاب اسلامی با اقدامات آزمون و خطائی که در این مسیر انجام می گرفت دمار از روزگار مردم و کشور ایران در آورده بود و بدین ترتیب این کار آنان نیز مانند سایر امور و شقوق مدیریتی کشور به سر منزل مقصود نمی رسید.

از آنجائی که اکثریت قریب به اتفاق مسئولان کشوری فاقد مشخصات تحصیلات حقیقی، مدارج کارشناسی و شئونات اداری بودند و صرفاً با امتیازات برخورداری از ویژگی های آئین مداری به منصب و مقام رسیده بودند. به همین سبب آنان نیز به جهت حفظ مقام و استمرار آن ناگزیر به انتصاب

پیوست ۳۰

افراد هم آئین و همجنس خود به عنوان مدیران زیر دست بودند و این گونه تسلسل و هرم بی کفایتی مدیران اداره امور جاری کشور را در واقعیت در سراسیب سقوط قرار داده بود. نظر به اینکه مدارک تحصیلی دیپلم، لیسانس و عالییه آنها خارج از استاندارد های آموزشی و علمی و فقط در مقیاس و معیار آئین مداری تعریف و اخذ می شد و این قبیل کارشناسان و یا اساتید صوری باز افراد آئین مدار دیگری حداکثر در سطح خود تربیت و به ساختار مدیریت دولت و حکومت تزریق می کردند بدین جهت مدیریت امور جاری و توسعه کشور هم در سطح و مقیاس دانش و آگاهی این قبیل مدیران همانند ارزش پول ملی کشور همواره در مسیر فرسایش و سیر نزولی قرار گرفته بود. در این راستا مدیران ارشد آئین مدار کشور جهت اختفاء و سر پوش گذاشتن بر کاستی ها و ضعف دانش مدیران و روش مدیریتی خویش و یکپارچه سازی کیفیت و سطح مدیریت کشور با ارسال نامه ها و یا بخش نامه های متعدد به مدیران میانی حکومت سیاست های جذب نیرو های آئین مدار و طرد نیروهای حقیقت مدار را به لحاظ استمرار و بقاء آرام قدرت با اتکا بر منابع و ثروت ملی ترغیب می کردند. آنها همچنین با در اختیار داشتن رسانه های موثر ملی و تطمیع و سرکوب رسانه های نیمه آزاد دیگر مانع از افشای هر گونه فساد و بی لیاقتی و بی عرضگی های حاصل از اینگونه مدیریت های بدوی و درج اخبار و اطلاعات در بین توده مردم به جهت ترس از آگاهی عمومی، تحریک، اعتراض و طغیان عمومی می شدند.

نظر به اینکه از نقطه نظر ژنتیکی آئین مداران از ژن های هوش و آگاهی لازم و کافی جهت اندیشه ورزی و استنتاج مطلوب در تصمیم سازی ها برخوردار نیستند به همین لحاظ تنها حربه و سلاحی که آنان می توانند از آن بهره برداری کرده و به وجود آن در بین خودشان به نوعی واقف و به آن ببالند برتری ژن های معیوب و خشونت زای آنان بر ژن های سالم علم و آگاهی است. بدین سبب آنها تنها روش حفظ قدرت را در استفاده حداکثری از خشونت و یا پرورش، تجهیز و ترویج فرهنگ خشونت و بهره برداری از آن می دانند به همین خاطر تنها استراتژی سهل الوصول و قابل دسترس آنان در مواجهه با مسائل و مشکلات پیش رو تقویت و توسعه فرهنگ خشونت و یا تطمیع، تهدید و سرکوب دگر اندیشان داخلی و تعمیق صوری عمق های استراتژیک خشونت خارجی است. بدیهی است آئین مداران با اتخاذ این قبیل سیاست های بدوی و غیر علمی یعنی تکیه بر حربه های سرکوب نیرو های حقیقت مدار داخلی و اتخاذ ایده های محرک و نافرجام خشونت و کشور گشائی های خارجی در نهایت منجر به تضعیف و تخریب هسته و پوسته حکمرانی و توسعه داخلی کشور می گردند.

اصلاح ژنتیکی ارقام گیاهی و ارائه فرمول بیومتریکی

آئین مداران در راستای نهادینه سازی و ترویج فرهنگ و منش آئین مداری همواره سعی دارند از میان نیرو های خودی در جامعه الگو سازی کنند. آنان از طریق تغییر رفتارهای اجتماعی و همراه سازی مردم با خود به دنبال ارزش سازی رفتارهای آئین مداری در جامعه برای استمرار حکومت آئین مداری هستند. آئین مداران با روش های مصنوع دانشمند، استاد، دانشجوی ممتاز، هنرمند و یا نویسنده سازی و تزریق مقطعی آنان بر افکار عمومی جامعه در صدد آئین محور کردن جامعه تحت مدیریت خود می باشند در صورتی که توسعه و گسترش رو به رشد رسانه های اجتماعی در مقیاس ملی و بین المللی در میان آحاد جوامع انسانی قابلیت پذیرش و هضم این نوع از تزریقات مخدوش و مصنوع را بی دوام و سخت تر می نمود. آنان پس از توسعه و گسترش فضای رسانه دیجیتالی به تدریج از استراتژی دانشمند سازی های مصنوع از میان آئین مداران تغییر رویه دادند و به جای آن به دنبال سرکوب و انزوای دانشمندان، استادان و یا دانشجویان و هنرمندان حقیقی در راستای همگن سازی جامعه آئین مداری خود رفتند. نظر به اینکه عملیات سرکوب دانشمندان حقیقی بر عکس فرآیند دانشمند سازی های مصنوع از میان آئین مداران در محیط های ایزوله و به اشکال انفرادی و به دور از فضای رسانه ای و افکار عمومی پیاده سازی می شد و یا اینکه در روش سرکوب و ایزوله سازی دانشمندان حقیقی از ترفند و شگردهای متفاوت، نوین و محرمانه استفاده می گردید بدین جهت استراتژی سرکوب دانشمندان در مقایسه با روش های دانشمند سازی های کاذب برای آنان از نتایج ملموس و موفقیت آمیزی برخوردار بود. نوعی از سرکوب های شرارت بار که شاعر معروف ترک **استاد شهریار** روان سخن این گونه سرکوب ها را در قالب دین ایون چی گری یعنی دین دروغین (بالان دین)، سرکوب و کشتارهای مقدس مابانه روشنفکران و دگر اندیشان و یاسین خواندن های حقه آمیز برای آنان (حقه یاسین) و بالاخره رویارویی با اشکالی از شر شیاطین تعبیر می کند و این قبیل حقه بازی های اجتماعی و سیاسی در نهایت شهریار را وادار می کند تا از خداوند بخواهد که انسان ها را از شر این بازیگران دروغین صحنه هستی نجات دهد.

در مسیر انجام تحقیقات زودرسی ارقام گیاهی از سال ۱۳۸۴ پس از حدود ده سال کار ژنتیکی روی لاین ها و ارقام پنبه با تائید رسمی گزارشات نهایی تحقیقاتی از سوی سازمان تحقیقات کشاورزی به دو ژنوتیپ برتر زودرس پنبه دست یافته بودم که محصول آنان حدود دو ماه زودتر از بقیه

ارقام قابل برداشت بود. به همین منظور پس از اتمام تحقیقات مربوطه چندین گزارش تحقیقاتی مصوب و مقاله بین المللی نیز در این خصوص منتشر و ارقام جدید را معرفی کردم. همزمان با معرفی ارقام پنبه زودرس به نام های اولیه حسینی ۱ و ۳۱۲ به دو فرمول جدید بیومتریک در خصوص محاسبه زودرسی گیاهان و الگوریتم برآورد آزمایش گم شده^{۳۲} نیز دست پیدا کردم که این فرمول ها را نیز طی چندین مقاله در مجلات علمی بین المللی چاپ و منتشر کردم. پس از اتمام تحقیقات متاسفانه وزارتخانه های مربوطه با هماهنگی نهاد های امنیتی از ثبت، معرفی و رسانه ای کردن یافته های تحقیقاتی مذکور در داخل کشور طفره و اطاله گری های اداری می کردند تا اینکه مقاله کامل این یافته های علمی در هفتمین کنفرانس جهانی تحقیقات پنبه که در قاهره پایتخت کشور مصر از چهارم تا هفتم اکتبر ۲۰۲۲ برگزار شد به عنوان اولین مقاله علمی کنفرانس مذکور در کتاب الکترونیکی مقالات کنفرانس چاپ و منتشر گردید. بدین ترتیب متاسفانه آئین مداران از همه فواید و آثار علمی اینگونه دستاورد های تحقیقاتی نیز بخاطر اینکه نمی خواستند فرد غیر آئین مدار و یا غیر همراهی در جامعه معرفی و الگو شود صرف نظر می کردند.

متاسفانه آئین مداران از یک اصل اساسی و علمی غافل بودند و آن هم اینکه از نظر علمی همواره رابطه و همبستگی معکوسی در مرز های دانش بودن و یا فراوانی آلل های هوش و آگاهی افراد با رفتارهای پوپولیستی و فرهنگ آئین مداری از هر نوع مذهبی و غیر مذهبی آن وجود دارد. برای آئین مداران قابل درک نبود که با روش های مصنوع نمی توان فرد آئین مداری را به عنوان دانشمند به افکار عمومی تحمیل و یا اهل فکر و یا حقیقتی را به سادگی سرکوب و از صحنه حقیقت پاک نمود. محدودیت در افق های فکری و دانشی آئین مداران نه تنها آنان را مجبور به تقلید در حوزه بینش و مذهب می کند بلکه بر اساس منطق آنان را در نهایت مجبور و مقید بر فرمانبری از اصحاب علم و حقیقت هم می کند به بیان دیگر ظهور و بروز افراد غیر مقلد و مرجع از طبقات آئین مداران خیلی سخت و بندرت اتفاق می افتد. بدین جهت اطاعت پذیری و تقلیدگری هر مقلدی دلیلی بر فقدان استقلال، پویایی فکری و توانایی های استنتاج علمی وی و مقید و محصور بودن در قید و بندهای اجتماعی و یا عاملی بر غیر مرجع بودن وی می باشد. پس بنابر این یک مقلد نمی تواند به عنوان

پیوست ۳۱

پیوست ۳۲

یک منبع و مرجع علمی عمل کرده و برای دیگران نیز راهگشا باشد و توسعه، نوآوری و پیشرفت علمی کشور نیز با مدیران و تصمیم گیران مقلد امکان پذیر نمی باشد.

در حکومت های آئین مداری حدود ۵۰ درصد افراد جامعه یا حقیقت مداران آن که از فراوانی نسبی آلل های برتر هوش و آگاهی بهره می برند معمولاً از بینش، سلیق، برنامه زندگی و قلمرو رفتاری متفاوتی از آئین مداران برخوردار هستند. بدین جهت آنان در صورت عدم اتخاذ مواضع سیاسی متناسب با استراتژی دولت های آئین مدار مستقر ناگزیر در جامعه رها و یا در صورت سیاسی بودن نیز سرکوب می گردند. در حکومت های آئین مداری متاسفانه قدرت حاکم در دست ۵۰ درصد دیگری از افراد جامعه می باشد که اغلب از آلل های پستر هوش و آگاهی برخوردار هستند و تداوم مدیریت این قبیل افراد بر جامعه نیز عملکرد های قهقرائی به همراه خواهد داشت. وقتی حکمرانی حکومت با تکیه بر تصمیمات و اقدامات دارندگان آلل های پستر هوش و آگاهی افراد جامعه مدیریت و هدایت می شود قدری و بی قانونی به عنوان ارزش و از طرف دیگر تمکین و قانونمداری نیز بی ارزشی قلمداد می شود و بالطبع در این شرایط جهالت ارزش و عقلانیت نیز بی ارزش تلقی می گردد. وقتی قدرت مطلقه کشور نزد طبقاتی از جامعه سپرده می شود که از منزلت های اجتماعی و آگاهی لازم و کافی برای مدیریت امور جامعه برخوردار نیستند و حرفه غالب آنان جهادگری جهت تصاحب پول و قدرت می باشد طبیعی است که این قبیل رهبران و مدیران نیز در راستای تربیت و همسان سازی فرهنگ عمومی کشور در راس دانشگاه ها و مراکز آموزشی و تحقیقاتی کشور اساتید و افرادی شبیه و یا کمتر از خود را به دلیل مدیریت سهل و آسان آنها منتصب می کنند تا از نشو و نمای هر گونه نیروی حقیقت مدار هم ممانعت به عمل آورده باشند و در نتیجه محصول و برون داد این دانشگاه ها نیز چیزی جز تولید یک سری دانش آموختگان آئین مدار و یا کم سواد نخواهند بود. بدین ترتیب و با این کارکرد و سلسله مراتب مدیریتی آنچه‌ای که در نهایت در آخرین رتبه های توسعه، پیشرفت و منزلت جهانی قرار می گیرد اقتصاد و رونق اجتماعی کشور خواهد بود.

دلیل عمده پیدایش این قبیل سازوکار های دانش هراسی در حکومت های آئین مداری نیز اغلب از انقلاب هائی از نوع آئین مداری سرچشمه می گیرد که معمولاً در بستر و شرایط ممالک برخوردار از منابع و ثروت های طبیعی و نفتی با توسل بر مبارزات سخت افزاری و یا میدانی اتفاق و به ثمر می نشیند. آئین مداران پس از پیروزی انقلاب خود با تکیه بر همان نیروهای میدانی حکومت

تشکیل می دهند و در راستای جهانی کردن انقلاب آئین مداری خویش در صدد کشورگشائی های ممالک ثروتمند دیگر نیز بر می آیند. در حالی که بر عکس برای انقلاب های آئین مداری انگیزه های کافی مادی و معنوی برای بروز و ظهور و یا استمرار آن در کشور های فقیر وجود ندارد. در صورتی که انقلاب های غیر آئین مداری اغلب با اتکا بر مبارزات نرم افزاری و محوریت تفکر استوار و در هر بستر اقتصادی امکان وقوع و پیروزی پیدا می کند و سپس در محیطی عاری از تنش و سهم خواهی و قتل و غارت و با تاسی از عقلانیت و خرد جمعی و در راستای اصلاح امور داخلی نسبت به تشکیل دولت اقدام و با مدیریت شایستگان نیز تداوم می یابد.

قضاوت آئین مداری

قوه قضائیه نیز به موازات قوه مجریه بلافاصله پس از انقلاب اسلامی ایران با اتخاذ تدابیر و سیاست های آئین مدار کردن سیستم قضائی کشور با پاکسازی های آئینی نیرو های قدیم اغلب موجب تخلیه آن قوه از قضات و کارشناسان حقیقت مدار و جایگزینی مدیران و قضات با تحصیلات آکادمیک زیر دیپلم، دیپلم و یا کارشناسان انقلابی به جای افراد پاک سازی شده تخصصی به بهانه تعهد مداری گردید غافل از اینکه هیچ غیر متخصصی هیچ تعهدی به هیچ کس و هیچ ارگان و حتی به پست تخصصی خود هم ندارد. در حقیقت ساختار قضائی قبل از انقلاب کشور که در دوران توسعه مقدماتی خود و در مسیر شکوفائی قرار داشت به قوه قضائیه سیاسی و آئین مداری تبدیل شد که از مشخصات بارز آن بکارگیری نیرو های غیر علمی و انقلابی بود. به همین سبب پس از استقرار حکومت آئین مداری اغلب تحلیل ها، قضاوت ها و استنتاجات حقوقی و قضائی در قوه قضائیه متأثر از جهان بینی این قبیل افراد در دایره نگرش های آئین مداری و یا سطحی نگری های آنان انجام و احکام صادره نیز تحت تاثیر احساسات و راهبرد های غیر علمی و غیر حقوقی قرار می گرفت.

وقتی نیرو های تصمیم ساز و تصمیم گیر سیستم اداری و قضائی کشوری را افرادی تشکیل می دهند که از استعداد و آموزش های لازم و کافی برخوردار نیستند و این قبیل افراد با استفاده از رانت حکومتی بر پست های مهم دولتی تکیه می کنند ناخواسته نوعی از بی نظمی های کارکردی در کشور پدیدار می گردد که مسیر پیشرفت کشور را از مدیریت عادی و توسعه واقعی منحرف و به قهقرا می برد. حوزه تفکری افراد غیر متخصص در واقع متشکل از حوزه تفکری نادانسته های علمی آنان از جمله

نادانسته های اخلاقی نیز هست به بیان دیگر جامعه غیر متخصص ها به نوعی جامعه غیر متعهد ها نیز به شمار می روند. این قبیل افراد در حقیقت با فاصله تخصصی، اخلاقی و تعهدی بیشتری از مرکز دایره حقیقت و به شکل غیر متمرکز قرار دارند به بیان دیگر دارای بینش تکثرگرای آئین مداری هستند که از توانائی های لازم و کافی برای مدیریت و درک تخصص، اخلاق و تعهد افرادی که با فاصله کمتری از مرکز دایره حقیقت و به شکل متمرکز قرار دارند برخوردار نیستند. پس بنابر این آئین مداران به لحاظ اینکه در فاصله های عقلانیت دورتری از مرکز عقلانیت علمی نسبت به حقیقت مداران قرار دارند به همین سبب بر خصوصیات و پیچیدگی های رفتاری حقیقت مداران نیز تسلط و آشنائی کامل ندارند. آئین مداران به دلیل ضعف و محدودیت در ضریب نفوذ فکری و عدم تمرکز گرائی علمی اغلب مجهز به ابزار های لازم و دقیق استنتاج، کشف و ارزیابی حقایق نمی باشند و به همین خاطر مدیران آئین مدار به دلیل خامی و تشتت در تصمیم گیری ها، نظرات، آراء و البته از روی ناکارآمدی علمی و یا عدم اشراف مدیریتی ناشی از آن امور جامعه را خواه و یا ناخواه به سوی بی نظمی، هرج و مرج، فساد و تباهی سوق می دهند.

پس بنابر این تفکر و وجدان های محصور در دوایر فکری آئینی با فاصله شعاعی دورتر از مرکز عقلانیت علمی از توانائی های لازم جهت مدیریت افکار و اندیشه های به نسبت علمی تر محصور در دوایر با شعاع های نزدیکتر به مرکز عقلانیت علمی برخوردار نیستند. صاحبان افکار و اندیشه های محصور در دوایر با شعاع های دورتر از مرکز عقلانیت به لحاظ عدم تمرکزگرائی فکری و علمی و عدم برخورداری از ذخایر علمی فشرده و سازمان یافته اغلب در پریشانی شناخت علمی از عالم ماده و معنی به سر می برند و بدین جهت نه تنها در وادی تخصص بلکه در عرصه تعهد نیز دچار پریشانی در استنتاج و دچار تکثر گرائی فکری می گردند.

آئین مداران به دلیل نقص در روش های تفکر و اجرا و با اتکا بر قوه قضائیه سنتی و غیر مقتدر به تدریج عرصه ها را یکی پس از دیگری به نفع بی نظمی های اقتصادی و سوءاستفاده های ناخواسته واگذار می کنند. از آنجائی که دستیابی بر ثروت های طبیعی و فرصت طلبی های اقتصادی هم یکی دیگر از ویژگی های بارز و غائی آئین مداران به شمار می رود آنان در بستر بی نظمی های اقتصادی و سیستم قضائی ناکارآمد از بی نظمی و فرصت های پیش آمده بیشترین بهره برداری گروهی و شخصی را کرده و با اتخاذ روش های متنوع چپاول از قبیل سهم و درصدگیری های معاملات دولتی

تیشه بر ریشه بنیان های قراردادهای دولتی، عدالت اجتماعی، تولیدگران واقعی و اقتصاد پویا می زند و در نهایت موجب ایستائی و رکود ارکان اقتصادی کشور می گردند. بدین ترتیب اقتصاد راكد و ایستا نیز به نوبه خود موجب رکود در پارامترهای توسعه فرهنگی و اجتماعی و در نتیجه افول فضائل اخلاقی در جامعه می گردد.

نظر به اینکه انسان آئین مدار از سطح نازلی از دانش و آگاهی، قدرت تجزیه و تحلیل حقوقی و قضائی نسبت به انسان حقیقت مدار بهره می برد و اتفاقاً این نوع و سطح اندیشه ورزی نیز به جای نیل به تدین واقعی و حقیقت طلبی منجر به آئین مداری وی می گردد به همین دلیل تغییر ساختار نیروی انسانی قوه قضائیه از متخصصان علم حقوق حقیقی به آئین مداران قاضی نما بخصوص در حوزه نیروهای تصمیم گیر آن قوه به تدریج منجر به گستردگی فساد در بدنه آن قوه می گردد و شیوع فساد در سیستم قضائی نیز سبب نشت و گسترش آن در ساختار قوای مجریه و مقننه و سایر ارکان حکومتی کشور می شود. اختفاء منابع و مراکز نشو و نما و شیوع فساد در قوه قضائیه از نگاه و معرض رسانه ها و افکار عمومی و یا عدم آسیب شناسی و ترمیم اولیه آن از جمله استراتژی های ناشیانه و فساد زای مدیریت کلان قوه قضائیه غیر علمی، کم سواد و ناکارآمدی است که در نهایت منجر به فساد سیستمی در کشور می گردد. نظر به اینکه ساختار قوه قضائیه ولائی به لحاظ ولایتمدار بودن رئیس آن بیشتر از قوای دیگر یعنی دولت و مجلس به اصل و اساس شیوه آئین مداری شباهت و با آن تجانس و هم زاد پنداری دارد به همین سبب مدیران ارشد آن پیگیری و انتشار اخبار و مصادیق فساد در این قوه را موازی با آبروریزی و ضعف کارکردی حکومت می دانند و به این دلیل و به غلط از شفاف سازی فساد و درمان آن نیز خودداری می کنند. در نهایت عدم شناسائی و مداوای این قبیل منابع و مراکز فساد بطور طبیعی منجر به گسترش آن در سایر قوا و نهاد های دیگر حکومت نیز می گردد.

متأسفانه در سیستم های قضائی آئین مداری ملاک و معیار اولیه استخدام و انتصاب قضات به شغل قضاء بیشتر ولائی و غیر مستقل بودن آنان می باشد. وقتی مدیران ارشد کشور با تکیه بر اصل ولائی بودن قضات از وجود و جایگاه آنان سوء استفاده نموده و آنان را به صدور آراء سیاسی و جانبدارانه و یا غیر عادلانه و در راستای اهداف سیاسی و البته به شکل غیر قانونی وادار می کنند وجدان عدالتخواه قاضی نیز خواه و یا نا خواه آزرده، مخدوش و مسموم می گردد و هر از چند گاهی این قبیل قضات زمینه هائی را هم جهت سوء استفاده شخصی و هدف دار خود مهیا می کنند و آراء و احکامی را صادر

می نمایند که در کنار احکام سیاسی غیر قانونی صادر شده از سوی آنها بهره اقتصادی شخصی هم برای آنان داشته باشد و ضمانت عدم پیگرد قضائی این قبیل احکام غیر قانونی منفعت طلبانه را نیز احکام غیر قانونی صادره خود تلقی می کنند.

نظر به اینکه رویکرد های یک قوه قضائیه ضعیف، ناکارآمد و آلوده بیش از هر ارکان دیگری تاثیرات خود را در قامت و واکنش های تبعی یک قاضی بی وجدان، شاکی ظالم و محکوم مظلوم نشان می دهد ولی اثرات سوء آن در نهایت در قاموس مدیریت و اقتصاد ضعیف کشور پدیدار می گردد. متاسفانه میزان و نحوه تولید ناخالص ملی کشور ایران در دوران حکومت آئین مداری به بهای تخریب محیط زیست و کاهش مداوم و سرسام آور ارزش پول ملی در مقایسه با کشور های دیگر رقیب حاکی از ناکارآمدی اقتصاد کشور در این دوران می باشد. جولان فساد در عرصه های اداری، اقتصادی و فرهنگی کشور در حقیقت نمایانگر عدم برخورداری کشور از یک قوه قضائیه علمی و کارآمد می باشد و بدین سبب به راحتی می توان به ارتباط و رابطه عملکرد سیستم قضائی کشور به عنوان اصلی ترین عامل و ضابط اجرای عدالت در کشور با حجم فسادها و یا عقب ماندگی های کشور در تمامی عرصه ها نیز پی برد که بیشتر متاثر از فساد مبنائی و اجرائی در مدیران و قضات موثر قوه قضائیه کشور و یا فرمانبری ولائی آنان از مدیران امنیت آئین مداری کشور می باشد. پس بنابر این قوه قضائیه معیوب و ناکارآمد عامل اصلی گستردگی فساد در کشور می باشد و از طرف دیگر مدیریت دولتی اقتصاد، خصوصی سازی های فرمایشی و یا شبه خصوصی کردن قسمت اعظم اقتصاد کشور بالطبع عامل ثانویه دیگری است که موجب افزایش کمی و کیفی پرونده های فساد ناشی از بی نظمی های مالی و اداری در کشور می گردد.

وقتی سرنوشت ملتی به هر نحو و تقدیری در دست قوم و یا گروه آئین مداری قرار می گیرد و جامعه نیز در نتیجه مدیریت این قبیل آئین مداران از بی نظمی، بی دانشی، سرکوب، ظلم و تعدی آکنده می گردد تنها عاملی که در این شرایط بحرانی بیشتر به داد ملت می رسد عامل گذشت و داوری زمان در قالب صبر است. از جمله داوری هائی که انسان ها اغلب از وجود آن غافل هستند داوری زمان است. زمان یکی دیگر از نشانه های عجیب و پر رمز و رازی است که از پارامترهای متعدد، پیچیده و خارج از کنترل فکر و تدبیر انسان های عادی تشکیل شده است. مرور زمان در تعامل با اذهان و افکار عمومی همواره اسرار و حقایق پشت پرده را آشکار و عدالت را در بستر خود جاری می کند. بالاخره

گذشت زمان بوی تعفن فساد آئین مداران را در نهایت منتشر و موجب می گردد که قضات مسموم نیز در کنار مفسدان در تعفنی که ساخته و پرداخته اذهان آئین مداری خودشان است غوطه ور گردند.

متاسفانه زیر بنا و مبنای تمامی این قبیل اتفاقات نامیمون در جامعه از روش و نوعی از حکومت آئینی سرچشمه می گیرد که استقلال و تفکیک قوا و انتصابات آن فرمایشی و ولایی می باشد بدین صورت که رئیس قوه قضائیه، رئیس جمهور و رئیس مجلس آن در واقعیت به ترتیب به عنوان وزیر امنیت و اطلاعات، معاون اجرائی و معاون پارلمانی حکومت ولایی عمل می کنند. آموزش های غلط و غیر علمی و البته آئین مداری دانشجویان رشته حقوق در دانشگاه های کشور و از همه بدتر بکارگیری و استخدام های جهت دار در قوه قضائیه عامل ثانویه ای است که موجب ضعف کارکردی قوه قضائیه و هرج و مرج در کشور می گردد.

کنفرانس بین المللی و نهضت آئین مداری

سال ۲۰۱۶ میلادی جهت ارائه مقاله علمی به صورت سخنرانی در پنجمین کنفرانس جهانی پنبه در کشور برزیل شرکت کرده بودم. یکی از آقایان آئین مدار نیز که اتفاقاً مسئولیت دولتی در ایران داشت نیز جهت ارائه مقاله به صورت پوستر تشریف آورده بود. نظر به اینکه خصوصیات و سلاقی علمی متفاوتی داشتیم پس بنابر این طبیعی بود ویژگی های تعهدی و اخلاقی مختلفی نیز با هم داشته باشیم به همین سبب اگر چه همکار بودیم ولی به صورت جداگانه در این کنفرانس شرکت و مسافرت کرده بودیم. در برزیل متوجه شدم در مسیر سفر از ایران به برزیل تمامی محموله و بارهای وی توسط فرودگاه ابوظبی ضبط و به برزیل ارسال نشده است. معمولاً فرودگاه های بین المللی روی یک سری از افراد که به حمل های غیر معمول مظنون بودند حساس و سخت گیری های خاصی داشتند. ایشان بنا به تعریف خودش حتی برای صدور ویزای کشور برزیل نیز توسط سفارت برزیل در ایران با مشکلات و حساسیت هائی روبرو شده بود و در نهایت با کمک گرفتن از وزارت امور خارجه موفق به اخذ ویزا و انجام مسافرت گردیده بود. علیرغم اینکه مقرراتی در داخل کشور برای اعطای هزینه سفر، هتل و ثبت نام برای اعضاء هیات علمی شرکت کننده در کنفرانس های معتبر خارجی در قاره آمریکا وجود داشت ولی ایشان به موازات اخذ هزینه سفر از سازمان دولتی مربوطه در داخل کشور متاسفانه رزرو هتل و ثبت نام خود را از طریق و به هزینه نهاد بین المللی پنبه به نام ایکاک انجام داده بود که غالباً این قبیل

نهاد های بین المللی این نوع از حمایت های مالی را برای اعضاء شرکت کننده کشور های فقیر انجام می دادند.

روز اول کنفرانس در حالی که وقت و صرف نهار در سالن کنفرانس تمام نشده بود و در لابی محل برگزاری نشست بودیم خانم جوانی از برگزار کنندگان کنفرانس نزد من آمد و گفت ببخشید یک ایرانی چیزهائی می گوید که من متوجه نمی شوم اگر امکان دارد کمک کنید. به اتفاق این خانم رفتیم در یک پستویی از سالن کنفرانس دیدم این آقا آنجا ایستاده است. تا ایشان را دیدم به مزاح گفتم برادر چرا مزاحم این خانم موقر شده اید. ایشان نیز تا مرا دید با دستپاچگی خاصی گفت از این خانم یک زیلویی، زیر اندازی، چیزی خواستم تا نماز ظهر را اقامه کنم. با شرمندگی خاصی به ایشان گفتم آقا هتل شما که بغل محل کنفرانس است پس چرا می خواهید نماز را در سالن کنفرانس اقامه نمائید و با همین استدلال ایشان نیز از تقاضای زیر انداز و انجام نماز ظهر صرف نظر کرد.

اگر فردی از استعداد و شایستگی لازم جهت تصدی پست و مقامی برخوردار نباشد و جنس آموزش و تربیت وی نیز غیر اصولی و فاقد هر گونه مبنای علمی باشد این فرد حتی در تعاملات اجتماعی و علمی نیز جز تظاهر و ظاهر فریبی روش دیگری را نمی تواند اتخاذ نماید و به جای ایفای نقش واقعی خود در قامت یک بازیگر آئین مدار در جامعه ظاهر می شود. بدلیل عدم تجهیز ذاتی آئین مداران به قابلیت ها و توانائی های لازم و کافی در حوزه دانش و آگاهی آنان با ایجاد و ترویج بازار تزویر و ریا و یا حتی با قانونگذاری های مصنوع و غیر منطقی در همین راستا متاسفانه با انحصار طلبی های غیر علمی به دروغ تحصیل می کنند، به دروغ مدرک می گیرند، به دروغ پژوهش می کنند، به دروغ مقاله می نویسند، به دروغ پست می گیرند، به دروغ قول می دهند، به دروغ سوگند وفاداری می خورند، به دروغ مدیریت می کنند، به دروغ قضاوت می کنند، به دروغ مجازات می کنند، به دروغ می جنگند، به دروغ استاد و یا قهرمان می شوند و در نهایت با دروغ هم می میرند. آنها بر عکس انسان های حقیقت گرا و معتقد به عقلانیت که اگر هر گنبدی در زندگی داشته باشند آشکار ولی فضیلت هایشان پنهان است تمام گنبدی هایشان پنهان و اگر هم فضیلتی هم دارند نمایان است.

آئین مداری و استراتژی دریای خزر

آئین مداران معمولاً از گستره فکری و جهان بینی خاص برخوردار هستند. آنان توکل و توسل ظاهری بر ماوراء طبیعی را سهل تر از تفکر و سیر در وادی اندیشه و دسترسی بر پاسخ مجهولات خود می دانند و شاید به همین دلیل است که در صدد دستیابی بر پول و قدرت با استفاده از جنگ و جهاد و استمرار زندگی به روش مفت خواری هستند. محدودیت های دامنه فکری متاسفانه اغلب آنان را در تقابل با سوالات و مجهولات زیستی در بن بست های خاص فکری قرار می دهد و آنها نیز برای رهایی از این معضلات راهی جز اتخاذ استراتژی تقلید و یا توسل به خشونت در مواجهه با واقعیت های غامض پیش روی خود پیدا نمی کنند.

در دنیا هزاران آئین متناسب با خاستگاه، محل و بستر فرهنگی جوامع انسانی در روستا، بخش، شهر و یا کشورها وجود دارد. قلمرو و تبادل توسعه نیز در جهان امروز در محدوده استانی، کشوری و یا قاره ای خلاصه نمی شود. پیشرفت شگفت انگیز شاخه های مختلف علوم معنی و مفهوم مرزهای جغرافیائی و سرنوشت آئین های محصور در آن و مدیریت های ایزوله مناطق و یا کشور ها را دگرگون ساخته است. گازهایی که در یک منطقه و یا کشور متصاعد می گردد ناگزیر بر زندگی دیگران در منطقه، کشور، قاره و یا کهکشان دیگری تاثیر می گذارد و مدیران و انسان ها برای مدیریت و تعامل با این نوع از اثر بخشی های محیط زیستی و فرا مکانی مجبورند جهانی و فراتر از آن فکر و عمل نمایند. نظر به اینکه پیدایش حوزه و یا قلمرو های فکری در یک بخشی از دنیا بلافاصله حوزه های آن را در نقاط دیگر متاثر می سازد پس بنابر این جهانی اندیشیدن بهتر از ملی اندیشیدن و ملی اندیشیدن بهتر از منطقه ای فکر کردن است.

برای آشنائی مصداقی با محدودیت های حوزه فکر و اندیشه انسانی و طرز تفکر آئین مداری می توان به رفتار و واکنش های عجیب و غریب فرد آئین مدار دیگری که در یکی دیگر از کنفرانس های بین المللی شرکت کرده بود و از مریدان و مدیران آقای هاشمی رفسنجانی بود اشاره کرد. خانواده ایشان از مناطق مرکزی ایران به کرانه های جنوبی دریای خزر مهاجرت کرده بودند. علیرغم اینکه دریای خزر توسط کشورها و یا استان های ترک زبان آذربایجان، روسیه، ایران، ترکمنستان و قزاقستان احاطه شده بود و به همین دلیل نیز از قدیم الایام و در مقیاس بین المللی نام قوم ترک خزر را روی این دریا نهاده بودند ولی این شخص با استدلال های عجیب و غریبی که از خود نشان می داد اصرار بر این داشت که

باید نام دریای خزر به دریای مازندران تغییر داده شود و در این خصوص هم مطالبی با همین مضمون و در سایت های اینترنتی و در سخنرانی های خود اظهار می کرد. متأسفانه در مقطعی از دوره جمهوری اسلامی ایران حتی دولت ایران نیز با تاسی و تمسک از این گونه نگرش ها و افکار آئین مدارانه به اشتباه نام دریای خزر را از کتاب های درسی به طور یک جانبه و موقت حذف و نام دریای مازندران را جایگزین آن کرده بود بدون اینکه مسئولان وقت جمهوری اسلامی در آن زمان از توافق نامه ها، پروتکل ها و عهد نامه ها و یا عقلانیت بین المللی که پشت سر این نوع از توافقات وجود داشت با خبر باشند. به راحتی و به روشنی می شد پیدایش، دوام، افول و یا ضریب نفوذ و طرز تفکر آئین مداری را در این نوع از تصمیم گیری ها و چالش های فکری و یا عوارض اجتماعی ناشی از آن را در منافع ملی نیز دید.

پژوهش آئین مداران

در دهه های دوم تا چهارم انقلاب اسلامی ایران آقای بهزاد قره یاضی با وانمود سازی خویش به عنوان متخصص بیوتکنولوژی کشاورزی و مهندسی ژنتیک با قرض گیری القاب القائی مانند دانشمند جهان اسلام از اشخاصی همچون امام جمعه وقت اهواز همانند دانشمندان دیگر آئین مدار عرصه های علوم و فناوری های نو و به عنوان رئیس موسسه بیوتکنولوژی کشاورزی کرج با واردات چندین نوع بذر تراریخته فاقد شناسنامه خارجی به دروغ ادعا می کرد که ارقام تراریخته پنبه و غیره اصلاح و تولید کرده است. ایشان طی دو دهه با فریب مدیران ما فوق خود با ارائه ارقام تراریخته تقلبی به جای ارقام حاصل از تحقیق و توسعه نسبت به اغفال بسیاری از سران مدیریتی کشور از جمله روسای جمهور، مجلس و غیره اقدام و با فریب آنان مبالغی را به بهانه توسعه حوزه بیوتکنولوژی کشور جذب و با سلیقه و در راستای اهداف گروهی و شخصی هزینه می کرد.

متأسفانه ایشان از خانواده معظم شهدا و دارای مدارک تحصیلی فوق دیپلم، کارشناسی و فوق لیسانس رشته زراعت از داخل کشور و فقط با بهره گیری از همین زمینه تحصیلی دوره دکتری خود را نیز در دانشگاه فلیپین و با بورس تحصیلی دولتی گذرانده بود در حالی که با این پیش نیاز تحصیلی معمولاً هیچ دانشگاه و یا موسسه تحقیقاتی به دانشجویان بومی و غیر خارجی خود بدون تغییر رشته اجازه ادامه تحصیل در رشته های تحصیلات تکمیلی غیر مرتبط را نمی دهد. بدیهی است که رفتار و سیاست برخی از دانشگاه های خارجی نیز در مواجهه با دانشجویان غیر بومی بیشتر مبتنی بر استثمار و

یا تربیت و اعاده تکسین وار آنان می باشد. پس از انقلاب اسلامی متاسفانه این قبیل دانشجویان آئین مدار با بهره گیری از سهمیه های ایثارگران و با حداقل صلاحیت های علمی لازم صاحب بورس های تحصیلی داخلی و خارجی می شدند و پس از فارغ التحصیلی و با این سطح از کیفیت تحصیلی مناصب و پست های متعددی را در ارکان مدیریت کشور اشغال می کردند. آقای بهزاد قره یاضی نیز با توسل به همین راهبرد از کم آگاهی و بی برنامه گی مدیران ارشد کشور سوء استفاده و با این کیفیت تحصیلی به پست معاون تحقیقات کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی منصوب شد.

آقای بهزاد قره یاضی در دوران مسئولیت خود بر پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی نیز متاثر از سطح کیفی و غیر مرتبط زمینه و تحصیلات تخصصی خویش با عرصه بیوتکنولوژی و ژنتیک گیاهی ناگزیر به تهی سازی و عدم بکار گیری تحصیل کردگان حقیقی از آن پژوهشکده به منظور ایزوله و پنهان سازی کاستی های علمی خود و اطرافیان اش اقدام می کرد. ایشان با این گونه اقدامات دانش هراسانه در صدد تدوام صوری مدیریت خود بر این موسسه و یا پژوهشگاه تازه تاسیس بود و بدین ترتیب استثمار شخص وی در دانشگاه های خارجی به استثمار پژوهشکده کشاورزی کشور ایران نیز منجر شده بود. اوج مدیریت و سیطره وی بر تحقیقات بیوتکنولوژی کشاورزی کشور مصادف با دورانی بود که دستاوردهای موهومی تولید گیاهان تراریخته بومی بدون اینکه حتی یک رقم تراریخته در کشور تولید، ثبت و نامگذاری شده باشد در اکثر رسانه های داخلی و در برخی از رسانه ها و نشریات عمومی خارج از کشور با استفاده از روش های پوپولیستی از سوی جناح اصلاح طلب تبلیغ یا توصیف می شد و در مقابل ترویج و کشت آن از سوی جناح مقابل یعنی اصولگرایان بدون اینکه از اصل ماجرا اطلاع داشته باشند نفی می شد. متاسفانه فرهنگ اویون بازی با بازیچه گری های علمی در سایه دانش هراسی آئین مداران به مرحله ائی از بلوغ خود و یا خلاء دانش حقیقی در کشور رسیده بود که افرادی از جناح اصولگرا کور کورانه با کشت و ترویج گیاهان تراریخته بومی غیر واقعی در کشور مخالفت و اصلاح طلب های فریب کار نیز وجود موهومی آن را تبلیغ می کردند. مدیران ارشد حکومت نیز نا آگاهانه به این قبیل چالش های غیر واقعی از سوی جناح های اصلاح طلب و اصولگرا در خصوص کشت ارقام گیاهی تراریخته بومی می بالیدند.

بدین صورت بهزاد قره یاضی از نا آگاهی و بی اطلاعی تخصصی بسیاری از مهره های مدیریتی قوای مجریه، مقننه و قضائیه و حتی جناح مخالف کمال سوء استفاده را می نمود و با دستاویز قرار دادن

تحقیقات صوری و دستاورد های موهومی آن به مراتب و مناصب متعدد شغلی و دولتی از قبیل رئیس و یا عضو چندین انجمن علمی و یا معاونت وزیر در تحقیقات کشاورزی دست یافته بود. هرچند که برخی از مدیران آئین مدار تر مافوق وی از صوری بودن تحقیقات و پژوهش تراریخته در کشور و اساساً محدوده دانش وی از طریق منابع و مراجع امنیتی آگاه بودند ولی متاسفانه آنان نیز وجود یک معاون وزیر و یا رئیس موسسه و یا رئیس پژوهشگاه کم سواد را به یک فرد شایسته علمی و با دانش برای حفظ امنیت شغلی و مسئولیت خودشان ترجیح می دادند.

به این ترتیب و به تبعیت از سیاست های پژوهشی دنیا و به لحاظ اولویت تمرکز و تجمع اعتبارات ملی بر تحقیقات بیوتکنولوژی و ارزش افزوده بالای نتایج پژوهش و دستاورد های محصولات این حوزه آقای قره یاضی همواره به دروغ در رسانه های عمومی اظهار می کرد که کشور ایران در اصلاح و تولید ارقام تراریخته جدید به موفقیت هائی دست یافته است و بذور حاصل از تحقیقات انجام گرفته نیز در انبار ها موجود می باشد ولی به لحاظ ممانعت و مخالفت جناح سیاسی رقیب با کشت این ارقام و عدم صدور مجوز قادر به تولید انبوه آن در سطح وسیع نیستیم. نکته جالب اینگونه مخفی کاری ها و مخالف سازی های صوری هم این بود که خودش نیز در ایجاد، ظهور و بروز مخالفان کشت ارقام تراریخته فعالیت های تلویحی و ضمنی نشان می داد. ایشان ایران را در رده کشور های دارای ارقام تراریخته بومی معرفی می کرد و به غلط آمار و گزارش های کذبی را نیز به مراجع ملی و بین المللی در این خصوص ارائه می کرد و برای فاش نشدن این نوع از مخفی کاری های خطرناک هیچ وقت به هیچ نیروی علمی قوی و منتقد اجازه پیوستن به حوزه بیوتکنولوژی کشاورزی کشور از طریق سلب صلاحیت آنان در مصاحبه ها و گزینش های عمومی و تخصصی را نمی داد و یا اگر هم به ندرت فردی شایسته و به دور از نظارت آئین مداری در این حوزه شاغل می شد با توسل به تله های امنیتی و با بکارگیری حربه ها و مصوبات ایدائی در هیات ممیزه ها، شورا های عالی و یا پرونده سازی و تهیه لیست سیاه از دانشجویان و یا اعضاء هیات علمی به خصوص در دولت های هاشمی رفسنجانی و حسن روحانی آنان را بازنشسته و یا اخراج می کردند.

همانطور که گفته شد آقای بهزاد قره یاضی همواره از وجود افراد مخالف کشت ارقام تراریخته در جناح اصول گرا مطمئن و بهره می برد. ایشان همیشه مخالفت آنان و عدم وجود مجوز کشت تجاری ارقام تراریخته را بهانه و دستاویزی جهت فاش نشدن واقعیت عدم وجود ارقام تراریخته بومی در ایران

قرار می داد. در مقطعی که آقای حسن روحانی ریاست مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام را به موازات نمایندگی رهبری در شورای عالی امنیت ملی در اختیار داشت آقای بهزاد قره یاضی در آن دوران مسئولیت کمیته فناوری های نوین این مرکز را به عهده داشت. پس از آنکه آقای حسن روحانی در سال ۱۳۹۲ کاندید ریاست جمهوری و در نهایت با شعارهایی از جمله کشت تجاری ارقام تراریخته بومی رئیس جمهور شد و با توجه به اینکه ایشان کشت محصولات تراریخته را به مردم قول داده بود وزیر خود در دوره اول ریاست جمهوری یعنی محمود حجتی را مجبور کرد تا مجوز کشت محصولات تراریخته را صادر کند. آقای محمود حجتی نیز نظر بر اینکه کارشناس ساختمان و فاقد هر گونه مشاور قوی تر از بهزاد قره یاضی در حوزه بیوتکنولوژی کشاورزی بود کورکورانه نسبت به صدور این مجوز اقدام و مجوز مربوطه در روزنامه های کثیرالانتشار نیز منتشر گردید. پس از انتشار علنی مجوز این بار نوبت آقای قره یاضی بود که بذور گیاهان تراریخته را که همواره ادعا می کرد اصلاح کرده ایم و در انبار ها موجود است وارد بازار نماید و زمان آن رسیده بود که محک تجربه به میان آید ولی چون در عمل چیزی به نام ارقام تراریخته بومی در کشور وجود عینی و خارجی نداشت و حتی کشور ایران نیز فاقد هر گونه تکنولوژی تولید ارقام تراریخته بومی بود نوبت به یک بازی فریب کارانه دیگر از آقای قره یاضی رسید تا ایشان در یک مصاحبه مطبوعاتی اعلام کند که بذور گیاهان تراریخته در انبار های سازمان تحقیقات کشاورزی پوسیده است و مجدد باید نسبت به اصلاح و ایجاد آنها اقدام کنیم. بدین ترتیب کسی که حدود بیست سال به تمامی مردم و مسئولان کشور در خصوص ایجاد گیاهان تراریخته بومی فقط دروغ تحویل داده بود و یا به قولی همه مسئولان حکومت را سرکار گذاشته بود تازه به دنبال طراحی یک برنامه سر کاری بیست ساله دیگر و در عین حال غیر علمی و عملی بود. چرا که ایشان بخوبی می دانست که دوره ریاست جمهوری یک رئیس جمهور و جناح وی در ایران کمتر از دوره زمانی است که یک گیاه تراریخته ایجاد و تولید شود.

بدین ترتیب در اواخر دوره اول ریاست جمهوری آقای حسن روحانی آقای بهزاد قره یاضی پس از علنی و عمومی شدن این قبیل ادعاهای کذایی و در عین حال آئین مدارانه از کلیه منصب ها و پست های امنیتی و دولتی از جمله ریاست پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی، عضویت در شوراها و انجمن های علمی مختلف، سازمان برنامه و بودجه عزل و کنار گذاشته شد.

وقتی پژوهشگر کشور حقیقی نباشد پژوهش وی نیز از حقیقت برخوردار نخواهد بود. کارهای پژوهشی پژوهشگران آئین مدار در حقیقت به مثابه رنگ کردن گنجشگ و فروختن آن به جای قناری بود. در حوز های دیگر تحقیقات کشاورزی نیز روال بر همین منوال ظاهر سازی و یا فریب کاری های عمومی بود. به عنوان مثال پژوهشگران آئین مدار یک رقم خارجی پنبه مانند سیندوز-۸۰ را پس از چندین سال کشت محلی و با همان ریخته ارثی و تنها با تغییر نام آن به نام رقم خرداد و با فریب اذهان عمومی که به ارقام جدیدی دست یافته اند به عنوان یک یافته تحقیقاتی با تأیید آقای محمد حسن عصاره رئیس موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر و نهال معرفی کردند تا از این طریق غیر قانونی و غیر علمی جوایز و ترفیعاتی علمی برای خودشان مهیا کنند. از این قبیل ظاهر سازی های پژوهشی در دوره حکومت آئین مداری کشور ایران در حوزه های مختلف تولیدات پژوهش محور از قبیل صنعت، کشاورزی، پزشکی و غیره فراوان دیده می شد و شرکت های شبه نظامی و وابسته حکومت نیز متأسفانه با واردات این گونه محصولات دانش بنیانی از خارج کشور و بر چسب زنی های داخلی نه تنها افکار عمومی را در ملی نبودن آنها فریب می دادند بلکه با قیمت گذاری داخلی و فروش انحصاری آنان منافع و کسب درآمد آئین مداری نیز می کردند. حمایت صوری حکومت آئین مداری از شرکت های دانش بنیان صوری نیز در راستای تجمیع اندک افراد علمی و غیر آئین مدار تحصیل کرده داخلی و خارجی در این قبیل شرکت های وارداتی محصولات دانش بنیان و آلوده سازی آنان بر این قبیل امور فریبکارانه و رهایی از جذب و بکار گیری آنان در ساختار حکومت و دخالت مستقیم در برنامه ریزی و سیاست های مدیریتی حکومت آئین مداری بود.

متأسفانه این قبیل فریبکاری های علمی معمولاً در جوامع و کشور هائی صورت می پذیرد که سیستم اجرائی این کشورها در خصوص جذب نیروهای متخصص و در مرزهای دانش روی خوش از خود نشان نمی دهد. جذب افراد و متخصصان در مرزهای دانش در نهایت تضاد و تقابلی را بین نیروهای علمی و مدیران آئین مدار در تمامی عرصه های علمی و یا بین متخصصان حقیقی و فلسفه وجودی مدیریت آئین مداران به وجود می آورد که اگر این تضادها و چالش های علمی بین حقیقت مداران و آئین مداران به اطلاع افکار عمومی جامعه رسیده باشد نظر به قوی بودن استدلال های متخصصان حقیقی عرصه برای استمرار مدیریت آئین مداران تنگ و مدیریت آنان را در بوته نقد، عدم استقبال

عمومی و فرو پاشی قرار می دهد به همین دلیل از جذب و بکار گیری افراد علمی و متخصصان حقیقی خودداری و در صورت جذب سهوی نیز سرکوب می شوند.

لازم به ذکر است استراتژی جذب و جایگزینی نیروی های انسانی آئین مدار و دارای نقاط ضعف علمی به جای نیرو های علمی و حقیقی در دوران ریاست مجلس آقای هاشمی رفسنجانی برنامه ریزی و بنیان گذاری شده بود. از نحوه آغاز سرکوب نیروهای معدود علمی موجود در ساختار حکومت در آن زمان می توان به دسته بندی آنان در لیستی به نام لیست سیاه و ارسال محرمانه این لیست ها به منابع و مراجع امنیتی و مدیریتی کشور جهت سرکوب آنان نام برد. متأسفانه استراتژی مدیران امنیتی نیز در سرکوب نیرو های علمی و یا قومیتی معمولاً استفاده از مدیران میانی و پائینی سر سپرده همان قومیت بود. یعنی اگر آنها می خواستند یک نیروی حقیقت مدار متعلق به قومیتی را سرکوب نمایند معمولاً از یک مدیر امنیتی سطوح میانی و پایینی آئین مدار و سر سپرده همان قومیت استفاده می کردند تا اگر ضرر و یا زیانی هم متوجه برنامه سرکوب آنان شود دامن فرد خود فروخته ای از داخل همان قومیت را فرا گیرد.

آئین مداری و تدین

ادیان به عنوان آخرین یافته های فکری بشر در حوزه روش و چهارچوب زیستی و به عنوان برآیند تجربیات و راه و رسم بهینه زندگی انسان ها در اعصار گذشته محسوب می گردد. راه و رسمی که در راستای مدیریت عاقلانه و عادلانه زندگی توده مردم برنامه ریزی و اجرائی شده و برخی ضمانت های اجرائی اجتماعی را نیز به همراه دارد. ادیان مختلف بازتاب های متفاوت دانش و بینش حداکثری رهبران توده های مردم از چگونگی و راه و رسم بهینه زندگی با ارزش های از صفر تا بی نهایت است صفر آن ابتدا یا ضمانت صیانت از بعد حیوانی زندگی بشر و بی نهایت آن افق های پیش روی دانش بشری و زندگی در شهر فضیلت ها است. پیامبران اغلب نوآوران و برنامه ریزان راه و رسم نوین و عادلانه زندگی توده مردم بوده اند و این راه و رسم ها همواره از اصل و فرع تشکیل شده است. خواص و حقیقت مداران مستغنی از فروع ولی آئین مداران مقلدان آن بوده اند.

اصول و فروع زندگی بیشتر بر گرفته از پارامتر های نظام طبیعت و دارای ما به ازای تمثیلی از اصالت و قوانین طبیعی می باشد. به عنوان مثال مقدار ثابت شتاب جاذبه زمین، اعداد ثابت ریاضی و یا فرمول های محاسباتی اشکال هندسی در حقیقت پارامتر های اصول طبیعی و تجربی حاکم بر جهان

هستی و اندازه های متغیر آنها نیز فروع را تشکیل می دهند. ممکن است فروع یا ابعاد و یا طول و عرض اشکال هندسی متغیر باشند ولی فرمول های اساسی و اصولی آنها همواره ثابت هستند.

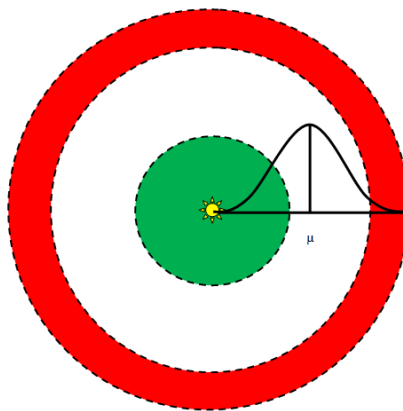
تقارن ساختار مرفولوژیک اعضای بدن انسان از قبیل چشم ها، دماغ، گوش ها، مغز، قلب، دهان و غیره که دارای ساختار کروی و ثابت و برخی اعضاء از قبیل دست و پا غیر کروی و دارای کارکرد حرکتی هستند تداعی گر یک حقیقت و اصل ژنتیکی است که انسان کامل نصف کروموزوم های خود را از پدر و نصف دیگر آن را از مادر هدیه می گیرد. با ۲ دست و ۲ پایی که انسان را قادر می سازد تا در ۴ جهت اصلی و حقیقی حرکت کند چهار عنصر اساطیری آب و خاک و باد و آتش و یا ۴ طبع مزاجی او را به ذهن متبادر می کند و به همین ترتیب با ۵ انگشت دست خویش حواس پنج گانه اصلی را نشان می دهد. انسانی که در طول ۹ ماه و ۹ روز ۹ ساعت یعنی ۲۸۰ روز دوران جنینی متشکل از ۷ مرحله ۴۰ روزه را جهت طی مراحل رشد بیولوژیک و برخوردارگی از مبانی شعور سپری می کند تا در انتهای آن دوران تولدی مبارک و واقعی را رقم زند. همین ۷ مرحله رشد و تکامل اولیه دوران جنینی در دنیای واقعیت بهانه و مبنائی برای طواف ۷ دوره خانه کعبه در مکه مکرمه قرار می گیرد تا با انجام این شعائر دنیوی فرصت جدیدی برای دوری از گناهان و یا طلب مغفرت و تولد چند باره انسان فراهم گردد.

علاوه بر فلسفه و بنیان اعداد طبیعی، ساختار کروی اتم های دنیای فیزیک، مولکول های دنیای شیمی و ماکرومولکول ها و سلول های دنیای زیست شناسی، اعضاء و اندام های چشم، گوش، دهان و مغز انسان در دنیای واقعی و همچنین ستارگان و سیارگان منظومه ها در دنیای کیهانی نیز چقدر ذهن انسان را متمرکز هندسه اصلی خلقت یا همان اشکال طبیعی دایره می کند که اندازه گیری کمیت و کیفیت آن نیز نیازمند دخالت عدد طبیعی π است و باز با تاسی از این هندسه طبیعی بسیاری از معماری های معابد ادیانی و با بهره گیری از این الگو ها و اشکال طبیعی مدور و کروی طراحی و ساخته می شود.

صرف نظر و متأثر از ظاهر و فیزیک جهان، وقتی در عرصه متافیزیک انسان که مرکز پردازش نرم افزاری عملکرد های وی در نظام هستی می باشد متمرکز می شویم باز با اشکال و معادلات طبیعی دایره ای از قبیل منحنی های نرمال فراوانی هوش و آگاهی جمعیت انسانی و نسبت افراد آن جمعیت ها با مرکز حقیقت مواجه می شویم که این قبیل منحنی های جمعیتی نیز فاصله مدار حقیقت طلبان آن جمعیت ها را نسبت به مدار آئین طلبان نسبت به مرکز عقلانیت نزدیک تر نشان می دهد. بدیهی است

هر چقدر جایگاه فکری انسان ها بر روی این منحنی های طبیعی از مرکز حقیقت هستی یا باور و تدین حقیقی دورتر شوند فراوانی آلل ها و ژن های برتر هوش و آگاهی انسان ها کاهش و بر میزان آلل ها و یا ژن های پستتر، تشتت افکار، کثرت گرائی و تنوع آراء و یا رفتار های آئین مداری آنان افزود می گردد و در نتیجه پیرامون منحنی نرمال و درست در فاصله دورتر از مرکز حقیقت هستی به فراوانی افرادی بر خورد می کنیم که دارای حالت هائی از انجماد و یا انحرافات فکری هستند.

این نوع از منحنی نرمال هوش و آگاهی و در عین حال تصادفی جمعیت انسانی در حقیقت توجیه گر اتحاد و یا تجزیه و ترکیب پارامتر های و عناصر رفتار انسانی اعم از خوب و بد، زشت و زیبا، عقل و جهل و یا ظاهر و باطن دنیای حقیقی است. تجزیه و بسط ترکیب عناصر و صفات انسانی افراد داخل منحنی جمعیت انسانی موجب پیدایش طبقات و دسته بندی های متفاوت قابلیت انسانی از قبیل عالی، خیلی خوب، خوب، متوسط، بد، خیلی بد و بدتر در جامعه می گردد. علل وجودی همزمان تیمارستان ها، زندان ها، بیمارستان ها، سربازخانه ها، مدارس علوم دینی، مدارس آموزش و پرورش، کارخانجات، دادگستری ها، دانشگاه ها در تمامی ممالک و جوامع بشری هم موید و حاکی از توزیع نرمال فراوانی هوش و آگاهی در جمعیت های انسانی و لزوم مدیریت تنوع حاصل از پارامترها و عناصر رفتاری جمعیت انسانی با استفاده از با هوش ترین و آگاه ترین افراد جامعه می باشد.

شکل ۱: توزیع نرمال هوش و آگاهی جمعیت انسانی در منحنی مدار حقیقت

همانطور که بیان شد فرمول های ثابت و اصیل طبیعی و فروع متغیر آنها یاد آور و بیانگر وجود یک سری اصول و فروع زندگی در دنیای مجاز و معنی نیز می باشند در این خصوص به عنوان مثال می توان به اصالت و قداست فضائل اخلاقی و دین حقیقی اشاره کرد که ارزش آنها ثابت و قابل تغییر و تبدیل نیست ولی متاسفانه دارای شاخه ها و فروع متغیری نیز هستند. پس بنابر این آنچه که در معرض تغییر و تبدیل است فروع زندگی است که متاسفانه توده مردم توانائی و جرات تغییر آن را با توجه به سطح و محدودیت در هوش و آگاهی و یا عادت ها و سازگاری های محیطی ندارند. برخورداری حداقلی انسان ها از آلل ها و ژن های برتر هوش و آگاهی موجب کاهش سطح و میزان دریافت جهان بینی و آگاهی آنان می شود. کاهش سطح آگاهی افراد موجب عدم شناخت درست و اصولی از فروع زندگی و در نتیجه موجب درگیری و ایستائی آنان در آن عرصه می گردد و بدین ترتیب فرع برای آنان به عنوان اصل تلقی می گردد و در نتیجه رفتار و خصوصیات آئین مداری به خود می گیرند. طبیعی است با این استطاعت فکری و آگاهی فرعی هم نمی شود دل به دریای مدیریت جوامع و انسان ها زد و در عمل هم هیچ راهی جز تقلید برای آنان باقی نمی ماند.

اگر مدیریت جامعه به هر ترتیب به افرادی سپرده شود که برای آنان فرعیات زندگی اصل تلقی می گردد معنی و مفهوم آن این است که مدیریت جامعه در دست آئین مداران قرار گرفته است. اختلاف سطح دانش و آگاهی آئین مداران با حقیقت مداران را می شود از سطح و طرز تلقی آنها از اصل و فرع عالم معنی و مجاز استنباط کرد. خوانش همزمان فروع زندگی از نظر حقیقت مداران و آئین مداران متفاوت می باشد ممکن است در شرایط مساوی و همزمان فروعی برای آئین مداران جذاب و نو به نظر رسد ولی در همان شرایط زمانی و مکانی از نظر خواص کارکرد همان فروع و یا آئین ها کهنه و قدیمی به نظر آید.

آئین مداران ممکن است در خصوص شقوق فروع اخلاقی انسان ها و یا اینکه اول با کدام پای خود وارد مکان مقدس و غیر مقدس و یا از آن خارج شوند تحقیق و تفسیر کرده و دستورالعمل صادر کنند و یا اینکه صدور این قبیل دستورالعمل ها برای آنان نان و آب داشته باشد. ولی آنها به دلایل منافع شخصی و گروهی و فرقه ای به راحتی از کنار اصول اساسی و حیاتی زندگی انسان ها یعنی عدالت، آزادی، استقلال و حقوق و کرامت بشری به دلیل عدم درک و یا دریافت درست با دیده اغماض

می گذرند. پس بنا بر این آئین طرز تلقی قشر خاص با سطح نگرش و تفکر خاص از حقیقت و یا حتی دین و واقعیت های زندگی با تفسیر و تعبیرهای شخصی و گروهی است.

آئین در حقیقت جلوه و تظاهری از تدین واقعی است. در صورتی که تدین واقعی منزلتی از جهان بینی راستین و یا سطح برتری از یافته های علمی بشر و دخالت دانش و آگاهی انسانی در ترسیم روش بهینه زندگی بشر است که موجب پیدایش محبت و دلبستگی انسان به آن دین خاص متناسب با دریافت و درک تدین می گردد. محبت بیش از حد به دین راستین و دارای مبانی علمی موجب فنای انسان در اهداف، اصالت تدین، پرستش و یا عشق ورزی به آن می گردد. بدین سبب هر چقدر بر روی سطح محصور منحنی نرمال و توزیع فراوانی هوش و آگاهی جمعیت انسانی از سطوح نازل و پیرامونی آن به سوی مراتب والای اندرونی و مرکز حقیقی آن حرکت کنیم انسان ها از آئین های صوری فاصله گرفته به اصل حقیقت و کمال خود نزدیک می شوند و فارغ از فضای تشتت آئین های صوری به تمرکز و خلوص انسانی می رسند و به تناسب افزایش درجات هوش و آگاهی آنها تلقی و درک آنان از تدین نیز علمی، کیفی و عاشقانه تر می گردد.

دوری از مرکز حقیقت جهان هستی در واقع ریشه در ضعف در جهان بینی فرد و نقص کمال گرایی وی دارد که این ضعف تخصصی نیز از میزان و سطح برخورداری وی از ژن و آلل های برتر هوش و آگاهی انسانی سرچشمه می گیرد. در غیاب علم و تخصص عرصه برای جلسات اویون چی گری، دلال بازی و واسطه گری های بین انسان و خدا و یا توده یابی های کاسب کارانه و مفت خواری های آئین مداری مهیا می گردد. چرا که تخصص مراتبی از علم و آگاهی را طلب می کند که قواعد و بازی های آئین مداری در ذیل آن تعریف می شود. آئین مداران وقتی به قدرت می رسند برای حفظ ایدئولوژی و منافع گروهی و آئین مداری خویش برای خودشان مدرسه، مسجد، مجلس و دادگاه آئین مداری در چهار چوب نگرش ها و یا باور های خود و اغلب هم به نام دین بر پا می کنند. نظر به اینکه منافع آئین مداران در تضاد با منافع پیروان علم و حتی پیروان اصولی ادیان است از این رو قواعد حاکم بر بازی های آنان نیز مغایر با تمامی قواعد علمی و قلمی و بیشتر مبتنی بر قدرت فیزیکی نگهبانان چماق به دستی است که همواره در صدد حفظ قدرت به اصطلاح به غنیمت گرفته شده می باشند. آنها جهت حفظ قدرت در صدد سرکوب و مجازات دانشمندان و یا مخالفان اصلی خودشان بر می آیند و بر این اعتقاد

خود نیز باور دارند که با در اختیار داشتن پول و قدرت ملی می شود حتی دانشمندان و یا دنیای علم و در نهایت جهان پیرامونی را نیز تسخیر کرد.

با توجه به اینکه سرکوب علم و اصحاب دانش غیر علمی ترین روش رقابت در همزیستی انسان ها و منافات اساسی با حیات هر دو گروه آئین مداران و حقیقت مداران دارد پس بنابر این استراتژی سرکوب علم مبنای علمی و اجرایی نداشته و نخواهد داشت و اتخاذ این استراتژی با گذشت زمان موجب فرو پاشی آن ایده و حکومتی خواهد شد که با این گونه راهبرد تخصصی در صدد اداره جامعه بر آمده است مگر اینکه این استراتژی چند صباحی از ناحیه نیرو و یا کشور های بزرگ و متخاصم خارجی حمایت شود. طرفداران استراتژی سرکوب علم حتی با در اختیار داشتن تمامی قدرت و امکانات جهان به دلیل عدم برخورداری از نظم و انضباط داخلی و مبانی علم حقیقی قادر به مدیریت و سازماندهی و اداره امور جاری خود هم نخواهند بود و همواره در ضرر و زیان و طغیان به سر خواهند برد. چرا که افراد محصور در دوایر و مدارهای فکری با فاصله و شعاع های دورتر از مرکز حقیقت و عقلانیت همیشه بر کیفیت دانش و آگاهی افراد دوایر و مدارهای نزدیکتر به مرکز عقلانیت مسلط و فائق خواهند شد و امکان مدیریت و استثمار افراد علمی جامعه توسط مدیران آئین مدار اساساً وجود نخواهد داشت. بدین ترتیب آئین مداران در هیچ برهه ای از زمان در حوزه های توسعه ائی از ظرفیت های جمعی، ملی و جهانی دائمی و پایدار برخوردار نبوده و نخواهند بود و در مسیر زمان دچار ضعف و پوست اندازی و بتدریج از داخل نحیف تر و رو به اضمحلال خواهند رفت.

عملکرد آئین مداری و مهندسی معکوس

وقتی سیاست های آئین گرایی و گزینش های خودی از ناخودی موجب طرد نیروهای شایسته و انزوای آنان در جامعه می گردد و مراجع اطلاعاتی و امنیتی کشور نیز با صدور مجوز هائی بکارگیری و انتصابات افراد کم سواد آئین مدار و یا حتی منفعل و ناسالم را به نیروهای شایسته علمی و حقیقت مدار ترجیح می دهند. زمینه سرکوب نیرو های علمی و شایسته و یا جایگزینی اصالت زر و زور و تزویر به جای تولید و منطق و حقیقت مهیا و در نتیجه جامعه راهبرد دانش هراسی به خود می گیرد و در این نوع از مدیریت جامعه است که عرصه برای سفله گری مهیا و فرصت تاراج و حیف و میل اموال دولت و ملت از ناحیه نیرو های غیر شایسته فراهم می گردد.

متاسفانه در این قبیل فضاها و بسترهای مدیریتی اولین چراغ سبزی که برای مدیران آئین مدار از ناحیه مدیران ارشد آنان در راستای بقاء و استمرار حکومت آئین مداری روشن می گردد صدور مجوزهای سرکوب حقیقت مداران جهت ممانعت از ترویج فرهنگ غیر آئین مداری در جامعه می باشد. بدین ترتیب و متعاقب تنگ شدن عرصه برای فعالیت دانشمندان و دانش پژوهان اصیل و حقیقی بتدریج تقریباً تمامی موسسات تخصصی و دانشگاهی کشور خواه و یا ناخواه از نیرو های علمی حقیقی تخلیه و دانشمندان و اساتید صوری جایگزین آنان می گردند. با این راهبرد سرکوب اصحاب علم و عمل وقتی در کشوری مدیریت تحصیلات عالی توسط دانشمندان حقیقی و یا استادان دانشگاه اصیل صورت نگیرد بدیهی است مهندسان و کارشناسان فارغ التحصیل این قبیل دانشگاه ها و یا اساتید تربیت شده توسط آنان نیز از کیفیت و استاندارد های لازم برخوردار نخواهند بود. با استمرار این شرایط و سیر قهقرائی دانش و علم و آگاهی در کشور متاسفانه سطح علمی کشور به سطوح نازلی از کیفیت آموزش عالی، اساتید و فارغ التحصیلان غیر استاندارد سقوط می کند که بی تردید دست پرورده مدیران ارشد آئین مدار و یا دانش هراس و منظور نظر آنان می باشد. پیرو فقر کیفی دانش و محتوای آن در مراکز آموزش عالی کشور و همچنین افول سطوح کارشناسی بدنه نیروی انسانی در مراکز مهم و تصمیم ساز کشور به تدریج و به مرور زمان تراز عملکرد حکومت و دولت در مقام مقایسه با کشور های رقیب بیش از همه در وزارت خانه های غیر محرمانه با شاخص های رکودی مواجه و در نتیجه ملموس و قابلیت رصد عمومی پیدا می کند. بدین ترتیب بیان کاری وزارتخانه های غیر محرمانه برای رسانه ها و عموم مردم تقریباً محسوس و قابل ارزیابی می گردد ولی بر عکس پیگیری و ارزیابی عملکردی وزارتخانه های محرمانه همانند وزارتخانه های غیر محرمانه برای عموم مردم غیر قابل دسترس و غیر ممکن می باشد. ارگان ها و وزارتخانه های استراتژیک و محرمانه درآمد های ملی را با تکیه بر برنامه ها و استراتژی های آئین مداری و غیر کارشناسی به طرز غیر شفاف، غیر منطقی و سلیقه ای هزینه می کنند. اگر در حکومت های آئین مداری کارائی و ارزیابی های عمومی عملکرد وزارتخانه های غیر محرمانه و کشف مراکز فساد آنان برای دستگاه های نظارتی و عموم مردم به سختی ممکن و قابل پیگیری می باشد با این فرض و مقیاس می توان به ژرفای فساد و عدم شفافیت در عملکرد ارگان ها و وزارتخانه های محرمانه ای پی برد که به هیچ وجه در دسترس و در معرض ارزیابی های عمومی قرار ندارند.

نظر به اینکه در حکومت های آئین مداری دسترسی رسانه ها و نیروهای نظارتی به ترازهای مالی و یا دخل و خرج ارگان ها و وزارتخانه های محرمانه تقریباً امکان پذیر نیست و به نوعی دست مدیران ارشد این وزارتخانه ها در مصرف و هزینه کرد سلیقه ای منابع ملی فراختر می باشد. همین عامل دسترسی آسان و هزینه کردهای غیر شفاف منابع ملی در این وزارتخانه و نهاد های محرمانه مدیران آنان را ترغیب به تجمیع و تمرکز دارائی و منابع درآمدی مراکز اقتصادی پر بازده کشور در شرکت های اقماری وزارتخانه های امنیتی و یا سازمان ها و نهادهای محرمانه حکومتی به بهانه های همچون خصوصی سازی و یا راهبردهای امنیتی می کند. با تجمیع و یا سوق دهی شاهرگ های اقتصاد کشور به مراکز و شرکت های خصوصی - دولتی و یا شرکت های اقماری وزارتخانه های محرمانه طبعاً قیمت کالاها و خدمات مصرفی عموم مردم نیز در انحصار حکومت و اقتصاد استبدادی آن قرار می گیرد و بدین ترتیب تنظیم رفاه، آسایش و کنترل رفتارهای اجتماعی و خواست های آزادی خواهانه مردم هم در اختیار آئین مداران قرار می گیرد. مستبدان اقتصادی به خوبی بر این اصل واقف هستند که شئون و کمر انسان های نیازمند و محتاج در نهایت در برابر نیاز های ضروری از جمله گرسنگی و نیاز نان راحت تر از هر اهرم فشار دیگری خم می شود و بدین سبب استبداد مهم دیگری به نام استبداد اقتصادی بر استبدادهای سیاسی و اجتماعی مردم افزوده می گردد و در چنین بستر استبداد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی نیز هیچ گاه زمینه رفاه و آزادی بیشتر ملت ها فراهم نمی گردد و فقر عمومی حاصل از این قبیل راهبردها موجب عدم آگاهی اجتماعی مردم و موجب تقویت و ترویج رفتار های آئین مداری اعضای جامعه می گردد.

مدیران آئین مدار همواره از فرآیند و فرصت عدم شفافیت مالی وزارتخانه های محرمانه و همچنین خلاء اطلاعات عمومی مردم سوء استفاده کرده با خرید محرمانه تولیدات و محصولات تکنولوژیک و دانش بنیان از کشور های دارای تناقض منافع در دنیا بیشترین فریب را متوجه افکار عمومی مردم خود می کنند. آنها با معرفی و در معرض نمایش گذاشتن این قبیل از خریدهای پشت پرده به عنوان تولیدات علمی و دانش بنیان داخلی و با دانشمند و کادرسازی های مصنوعی نیرو های آئین مدار خودی در صدد ایجاد امیدواری های کاذب و فریب افکار عمومی داخل کشور و استمرار موقتی حکومت آئین مداری خود بر می آیند. نگاهی بر فواصل علمی و تکنولوژیک تجهیزات، محصولات و ابزارهای مورد استفاده وزارتخانه های محرمانه و مقایسه آن با تجهیزات و تولیدات وزارتخانه های غیر

محرمانه حاکی از اختلاف معنی دار سطح تکنولوژیک ابزار و تجهیزات مورد استفاده این وزارتخانه ها با همدیگر در کشورهای دارای حکومت های آئین مداری است که حاکی از مصرفی بودن محصولات تکنولوژیک وزارتخانه های محرمانه برخلاف ادعاهای کذب مدیران آنان مبنی بر تولید داخلی بودن این قبیل محصولات می باشد. در حقیقت فاصله تکنولوژیکی بین تجهیزات و محصولات وزارتخانه های محرمانه با غیر محرمانه در کشورهای دارای حکومت های آئین مدار و در عین حال دارای مواهب و ثروت های طبیعی حاکی از وارداتی و غیر بومی بودن آن تجهیزات و یا خرید سفرشی آنان از خارج از کشور و البته با جلد و برچسب های تقلبی داخلی می باشد. در صورتی که در کشور های آئین مدار ولی غیر ثروتمند و فقیر هیچ فاصله ای بین تجهیزات وزارتخانه های محرمانه و غیر محرمانه وجود ندارد و دلیل آن هم عدم وجود منابع اقتصادی سهل الوصول در آن کشورها برای تامین تجهیزات از خارج از کشور جهت استمرار استقرار حکومت آئین مداری می باشد. مگر ممکن است مدیران کشوری در مدیریت امور جاری، توسعه و پیشرفت کشاورزی، صنعت و تولید تجهیزات و مایحتاج جاری مردم کشور خود عاجز و مجبور به واردات آنان از خارج از کشور باشند ولی در عین حال در تولید تجهیزات وزارتخانه های محرمانه خود ادعای در مرزهای دانش بودن نمایند.

بااستفاده از اصل مهندسی معکوس و ارزیابی کیفیت محصولات وزارتخانه های غیر محرمانه به ناگاه ذهن انسان در خصوص کیفیت و سطح علمی مدیران و کارشناسان وزارتخانه های محرمانه کشور به سر نخ هائی از فریب کاری مدیریتی می رسد. به بیان دیگر رنگ و رخسار وزارت خانه های غیر محرمانه از راز درون وزارتخانه های محرمانه و عدم استقلال کشور خبر می دهند. بدیهی است با هزینه کرد منابع ملی کشورهای ثروتمند می شود پیشرفته ترین تکنولوژیهای های بازار جهانی را خریداری و در انبار های خود ذخیره و به حکومت خود تداوم بخشید. سیه زوئی این گونه مدیران آئین مدار زمانی بیشتر اسرار هویدا می کند که خدای نکرده کشور در معرض بلاها و یا حمله هائی از نوع جنگ و یا دشمن خارجی، ملخ، گرد و غبار، آلودگی هوا، تحریم، گرانی، فساد، سیل، زلزله و یا ویروس قرار گرفته باشد و آنان را نیازمند راهکار، درمان و پاسخگوئی بر این قبیل مشکلات غیر مترقبه با تکیه بر آخرین یافته های علوم داخلی می کند. آنها در این موارد آنقدر در صف های طولانی خرید نتایج آخرین دستاورد ها و یافته های علمی کشورهای پیشرفته جهان منتظر می مانند تا بازار های جهانی از این محصولات اشباع و پس از تحمل خسارات گسترده نوبت خرید و تامین برای آنان فراهم شود.

هاشمی رفسنجانی مصداق آئین مداری

آقای اکبر رفسنجانی از اوایل انقلاب اسلامی از جمله عناصر اصلی حکومت آئین مداری به شمار می رفت. نگاهی به سطح تحصیلات و فرهنگ ثروت اندوزی وی و خاندانش که بخش اعظمی از فرضیات و بنیان های اولیه حکمرانی ولایتی حکومت جمهوری اسلامی در کانون خانواده وی و البته با پهلوگیری آنان در کنار خانواده بنیانگذار انقلاب اسلامی ایران برنامه ریزی و شکل می گرفت حاکی از ماهیت و بنیان های اندیشه مدیریت آئین مداری وی در راستای بهره گیری از جنبش های دینی و آئینی برای رسیدن به قدرت و ثروت می باشد. آقای رفسنجانی به لحاظ زمینه های مطالعاتی و تجربیات زیستی خویش به خوبی در یافته بود که برای مدیران آئین مدار پول و ثروت بیشتر از دانش و اصول علمی جذابیت و کاربرد دارد به همین سبب ایشان بیشتر از اینکه افکار خود را بر روی آرمان های علمی و یا منافع ملی و وطن پرستی متمرکز کند در سودای آئین پرستی و قدرت سالاری به اصطلاح دینی بود.

نظر به اینکه قدرت و پول در حکومت های آئین مداری رابطه نزدیک و تنگاتنگی با هم دارند. به همین دلیل ساده ترین روش دسترسی آقای رفسنجانی به منابع مالی ملی کشور جهت پیشبرد اهداف سیاست آئین مداری ایجاد و حمایت های مالی دولتی و غیر دولتی و البته رانتی از صندوق های عام المنفعه ای بود که بیشتر از ناحیه نزدیکان و اعضای خانواده وی مدیریت می شد. از طرف دیگر ایشان با گماردن فرزندان و نزدیکان خود در مدیریت شرکت های تابعه وزارتخانه های پول ساز مانند نفت، صنایع، اقتصاد و غیره از منابع مالی آنان نیز در مواقع لزوم جهت پیشبرد اهداف گروهی و شخصی خود بهره برداری می کرد. این گونه سوء استفاده از منابع ملی و عدم رعایت شفافیت و انضباط مالی در حقیقت به نوعی آغاز ترویج و شکل گیری شبکه های فساد اداری و دولتی در میان مدیران اجرائی منتسب به وی با مقاصد سیاسی و تحت عناوین مختلف از جمله خصوصی سازی های معیوب بود.

آقای رفسنجانی با تکیه بر همین راهبرد های حزب یا گروه سالارانه در واقع شبکه های فساد اداری و دولتی را در کشور به بهانه خصوصی سازی های آئین مدارانه گسترش و دست دولتمردان خود را در غارت و انتفاع غیر قانونی از منابع و اموال ملی باز می گذاشت. نظر به اینکه ساختار مدیریت آئین مداری فاقد هر گونه برنامه و استراتژی مشخص جهت اداره علمی امور کشور بود ایشان نیز ناگزیر از اینگونه راهبردهای اغوا گرایانه مالی در راستای تقویت گروه خود و جذب نیرو های وفادار و استمرار

مدیریت آئین مداری خویش در رویارویی با رقبای سیاسی داخلی بهره می گرفت. از آنجائی که آقای رفسنجانی از همکاری نیروهای علمی و غیر آئین مدار با وی به دلایل تضاد فرهنگی و علمی قطع امید کرده بود و از طرف دیگر بیش از هر کس دیگری گرایش و ذائقه نیروهای آئین مدار در خصوص مقام پرستی و ثروت طلبی را به درستی ارزیابی و سنجیده بود بدین سبب خیلی بیشتر با این نوع از سلايق رفتاری همزاد پنداری آئین مداری پیدا می کرد و امور کشور را بنا به دلایل مذکور در مسیری هدایت می کرد که تا درآمد های نفتی و فروش ثروت ملی کشور تداوم دارد ایشان نیز به شرط سرکوب حقیقت مداران باقی عمرش را با تکیه بر اریکه قدرت سپری نماید.

آقای هاشمی رفسنجانی مانند بیشتر رهبران و مدیران آئین مدار نه تحصیل کرده حقیقی بود و نه سیاستمدار واقعی و نه اینکه مدیری محسوب می شد که تجربیات امور بین الملل را آزموده باشد. بدین سبب هیچ انسان فرهیخته و یا سیاستمدار حقیقی و آشنا به اقتصاد جهانی و قوانین و پیمان های بین المللی حاضر نبود تحت زعامت ایشان و یا با این قبیل افراد آئین مدار همکاری نماید. یک نیروی علمی حقیقی و یا حقیقت مدار همواره بنا به ماهیت علمی خویش و از نقطه نظر سلسله مراتب مدیریتی ذیل انسان های عالم تر از خود تعریف و جایگاه پیدا می کند. اشتغال متخصصان تحت مدیریت آئین مداران در حقیقت فروپاشی نوعی از نظم و نظام و یا اصول و روش های مدیریت علمی بود که متخصصان حقیقی بواسطه و به تبعیت از این نوع از نظم و نظام و یا ارزیابی های عادلانه به مدارج عالی علمی رسیده بودند به بیان دیگر در جوامع حقیقت مدار خط کش ارزشیابی صلاحیت و شایستگی انسان ها استاندارد و ثابت و فاقد هرگونه انعطاف، تغییر و تحول و دستکاری های آئین مداری است. به همین خاطر آقای هاشمی رفسنجانی در انتخاب و انتصاب همکاران خود چاره ای جز انتخاب و بکارگیری آنان از میان نیرو های شبه علمی و البته آئین مدار نداشت. بدین سبب و بدیهی بود وقتی کابینه ایشان از یک سری نیرو های غیر علمی و یا دکتر های غیر حقیقی تشکیل می شد کار و بار و سیاست شان نیز به صورت غیر حقیقی و صوری اداره می شد و در نتیجه موجب توسعه نیافتگی کشور می گردید.

تجربیات تحمل دولت موقت تقریباً متخصص مهندسان بازرگان در اوایل انقلاب اسلامی و برکناری و جایگزینی آن با یک دولت آئین مدار دیگر در نهایت آقای هاشمی رفسنجانی را به این نتیجه رسانده بود که شاکله حکومت آئین مداری با بکارگیری مدیران حقیقی و نظام شایسته سالاری قابل

دوام و بقاء نیست مگر اینکه نیروهای آن از بین نیروهای کم سواد، حامیان پول و مقام، متظاهر به دین و در قالب و قواعد آئین مداری مرتب و مهره چینی گردد. ایشان در حقیقت چاره ای نیز جز اتخاذ این استراتژی غیر شایسته سالارانه پیش رو نداشت به لحاظ اینکه بکارگیری نیروهای تحصیل کرده حقیقی در نهایت منجر به فرو پاشی مدیریت آئین مداری آنان می گشت.

پس از گذشت چند صباحی از اوایل شکل گیری حکومت و دولت های آئین مداری متاسفانه عرصه سیاسی کشور آن چنان محدود گشت که در جمهوری اسلامی در عمل یک صدا بیشتر جرات ظهور و حضور پیدا نمی کرد و آن هم صدای حزب جمهوری اسلامی بود. در چنین فضای سیاسی و فرهنگی و در خلاء حزب و رسانه و آگاهی های عمومی مردم مدیران آئین مدار با اسب های یکه تاز خود در فضای بن بست سیاسی کشور بدون هر گونه رقیب، داور و یا هدف مشخص می تاختند و فضای فرهنگی کشور نیز در خفقان ناشی از تبلیغات آئین مداری صدا و سیمای حکومتی و یا نشریات یارانه بگیر دولتی روز به روز نحیف و نفس های آخر خود را می کشید تا اینکه به ناگاه با ورود و گسترش امکانات ارتباطی مانند ماهواره و اینترنت و افزایش ضریب نفوذ فضاهای مجازی در کشور بر آگاهی توده مردم اضافه و جرات آنان در مطالبه حقوق خودشان بیشتر شد که در نهایت منجر به تقویت و روی کار آمدن جناحی به نام به اصطلاح اصلاحات سیاسی در کشور و البته در تضاد با سیاست های مدیریت خفقان اقتصادی و سیاسی هاشمی رفسنجانی گردید. در حقیقت اعضای جناح اصلاحات جدید التاسیس نیز بیشتر متشکل از مدیران قدیمی دوره نخست وزیری آقای میر حسین موسوی بودند که از استراتژی و روش حکومتی آئین مداری سنتی و البته فاسد آقای هاشمی رفسنجانی مایوس و ناامید شده بودند و در پی بر پائی روش و براندازی طرحی نو جهت استمرار حکومت آئین مداری تحت عنوان مردم سالاری دینی بودند. غافل از اینکه مکتب و آرمان آئین مداری به لحاظ عدم برخورداری از مبانی علمی از هر نوع خود سنتی و یا غیر سنتی هم که باشد از قابلیت و ظرفیت های ذاتی مدیریت علمی جامعه برخوردار نمی باشد. در حالی که نه سنت و نه دین در ذات و نفس خود مذموم به شمار نمی روند و فقط وقتی توسط آئین مداران مورد بهره برداری سیاسی قرار می گیرند دچار دگرگونی های ارزشی می گردند.

بدین ترتیب با روی کار آمدن جناح اصلاحات آقای خاتمی در سال ۱۳۷۶ جناح آقای هاشمی رفسنجانی از ارکان قدرت طرد و ناچار به طور موقت به جناح راست پناه برد. دوره اصلاحات برای آقای رفسنجانی به لحاظ دوری از جاه، مقام، منصب، تشریفات و همچنین عصبانی از عدم اجرای

دقیق سیاست های قوم ستیزی خیلی سخت سپری می شد. به همین منظور با نزدیک شدن به مقاطع زمانی پایان دوره قانونی ریاست جمهوری آقای خاتمی باز ایشان وسوسه برگشت به قدرت را نمایان ساخت این بار آقای احمدی نژاد با حمایت ضمنی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مانع از به قدرت رسیدن مجدد وی به قدرت شد سپاه پاسدارانی که دیگر خیلی سخت در برابر هاشمی رفسنجانی و سیاست های وی قد علم کرده بود. آقای احمدی نژاد اگر چه دست پرورده خود آقای هاشمی رفسنجانی بود ولی وقتی به قدرت رسید جنس وی دیگر از جنس محمد خاتمی دوره اصلاحات نبود. آقای احمدی نژاد در حقیقت نماینده اصولگرایان، سپاه پاسداران و رهبری کشور بود. در آن زمان بین رهبر و رفسنجانی هم فاصله ای به اندازه افشاگری های اصولگرایان از فسادها و مسائل پشت پرده دوران مدیریت گذشته آقای رفسنجانی ایجاد شده بود. در این شرایط آقای رفسنجانی به عنوان یک عنصر آئین مدار که همواره و به هر قیمتی در صدد بازیابی قدرت از دست رفته خویش بود مجبور شد وارد اویون و یا بازی آئین مداری از نوع تغییر جناح و حزب شود و فرمان ماشین تحزب خود را خیلی آهسته از جاده اصولگرایی به سمت اصلاحات بچرخاند. متأسفانه و بدین ترتیب آقای هاشمی رفسنجانی مقطعی اصولگرا و مقطعی دیگر اصلاحات گرا می شد و این جابجائی های عقیده ای و یا چرخش و یا گردش های تحزبی نه اینکه حاکی از پیشرفت و یا پسرفت فکری و یا تغییر در آگاهی های سیاسی ایشان بود بلکه ناشی از نوعی از فهم و سطوح آرمانی و هدف وی از حکمرانی و مملکت داری و یا حفظ منافع گروهی بود که فقط و فقط حول محور سلطنت گری آئین مداری وی می چرخید و هر کس دیگری هم او را در تسخیر این جایگاه و قدرت حمایت می کرد با آنان حزب تشکیل می داد و اینکه این حزب دارای کدام اساسنامه و یا مرام حاشیه ای و یا صوری برای نیل به اهداف ملی می باشد برای او اهمیت نداشت.

بالاخره تخریب بیشتر چهره هاشمی رفسنجانی توسط دولت احمدی نژاد در دوران انتخابات ۱۳۸۴ و عدم راهیابی وی به جایگاه ریاست جمهوری باعث شد تا ایشان در برابر سیاست های اصولگرایی آقای احمدی نژاد واکنش و مخالفت نموده و بدین ترتیب بیش از پیش از جناح حکومت و راست به جناح چپ کوچ نماید. وقتی فرد آئین مداری فاقد هر گونه ایده، اصول و استراتژی سیاسی باشد اینگونه با بی هویتی تمام در میز سیاست کشور جلد و رنگ عوض کرده و به اپوزیسیون داخلی هم تبدیل می گردد. کسی که تا دیروز ادعا می کرد انقلاب اسلامی یک آیت است تازه اظهار می کرد

انقلاب اسلامی یک آفت است. ایشان آن قدر از مبانی علمی، اخلاقی، سیاسی و مردانگی اجتماعی دور شده و یا فاقد آن بود که آیتی را که خودش حتی یکی از بنیان آن بوده آفت قلمداد می کرد و حاضر نبود به خاطر اشتباهاتی که مرتکب شده و خودش نیز به آن اعتراف ضمنی می کرد از صحنه سیاسی کشور کنار رفته و از مردم معذرت خواهی نماید و با کمال پروائی و سماجت در صدد از سرگیری مجدد قدرت و تکرار اشتباهات گذشته خود از نوع جدید آن بود.

حکومت های آئین مداری اساساً بدلیل ناکارآمدی علمی و فساد سیستماتیک در اداره امور کشورها با گذشت زمان همواره موجب ریزش نیروی های موجود و تغییر یافته خود و تولید مخالفان از طریق ایجاد دسته های اپوزیسیونی جدید می گردند و از این بابت نیز این نوع از حکومت ها بیشترین دسته های اپوزیسیونی در میان حکومت ها را به خود اختصاص می دهند. آقای هاشمی رفسنجانی پس از به قدرت رسیدن آقای احمدی نژاد مانند معتادی که تجربه مقام و قدرت بر قسمت های حساسی از مغز وی اثرات غیر قابل برگشتی گذاشته باشد پس از اتمام دوره قانونی ریاست جمهوری آقای احمدی نژاد در سال ۱۳۹۲ باز با تمهیدات سیاسی که از قبل و بیشتر در دوره دوم ریاست جمهوری آقای احمدی نژاد تهیه و تدارک دیده بود درسودای بازیابی قدرت از دست رفته خویش بود که این بار نیز حکومت مرکزی و با محوریت سپاه پاسداران با عدم تائید احراز صلاحیت وی با راه اندازی مجدد دولت فسادزا و دستیابی مجدد وی به قدرت ممانعت کرد و همین اتفاق باعث شد ایشان بیش از پیش در برابر حکومت موضع گرفته و از روی کینه توزی و بدخواهی های سیاسی همراه همیشگی خود یعنی حسن روحانی فرصت طلب و عافیت خواه را بر اریکه قدرت تحمیل کند.

این بار دیگر قضیه خیلی فرق داشت آقای حسن روحانی هفت تا خط و خال بیشتر از خود هاشمی رفسنجانی داشت ولی این مورد را آقای رفسنجانی نادیده گرفته بود. در حقیقت آقای روحانی از همان مکتب و مدرسه آئین مداری می آمد که معلم و مدیر آئین مداری آن خود آقای رفسنجانی بود. این بار بیشتر از اینکه رفسنجانی از روحانی سوء استفاده نماید این روحانی بود که از افول سیاسی هاشمی بهره می برد. حسن روحانی از یک طرف رفیق سیاسی و رئیس مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت رفسنجانی در گذشته بود و از طرف دیگر معادلات سیاسی را به گونه ای موازنه می کرد تا به عنوان نماینده رهبری در بسیاری از دستگاه ها و شوراهای امنیتی کشور حضور داشته باشد. طبیعی بود روحانی نیز مانند هر مدیر آئین مدار دیگری از جمله آقای احمدی نژاد دست

پرورده خود رفسنجانی بود ولی با این تفاوت که بیشتر از احمدی نژاد دست به عصاء راه می رفت. او بهتر از هر کس دیگری رفسنجانی را می شناخت و قرائن و شواهد صداقت رفتاری وی نیز حاکی از آن بود که ایشان فقط تا مرز تصاحب قدرت رفیق شفیق رفسنجانی باقی می ماند و به وقت انزوای سیاسی وی تمامی اسرار مگوی او را تا مرز مرگ مصلحتی وی افشا و بلافاصله از ایشان فاصله می گرفت. درست به مانند دورانی که اسرار و گزارشات تخلفاتی و فساد های جناح چپ را در دوران قدرت جناح راست به نهادهای امنیتی راست و اسرار جناح راست را در دوران قدرت جناح چپ بر منابع و مراکز امنیتی چپ گزارش و امتیازاتی را دریافت می کرد. برای آقای حسن روحانی به عنوان یک نیروی آئین مدار هیچ خط مشی، استراتژی و یا اولویت منافع ملی و یا حتی ایدئولوژی مهمتر از امیال و منافع شخصی وی نبود.

نظر به اینکه آقای هاشمی رفسنجانی از ریخته ارثی و آگاهی های خاصی برخوردار بود همین زمینه ارثی و فکری نیز وی را ناگزیر در مسیر مسلک آئین مداری و یا ایون چی گری های مصنوع قرار می داد. متأسفانه ایشان متأثر از بی قراری های رفتاری در نیل به مقام و منصب و قدرت همواره پریشانی شخصیتی از خود نشان می داد در عین حال که نقش سیاست مدار را بازی می کرد خیلی هم دوست داشت نقش اقتصاددان، نویسنده و غیره را بازی کند. علیرغم اینکه بنیان های اصولگرائی آئین مداری داشت چنان شیفته نام و ظواهر اصلاحات امیر کبیر شده بود که بیشتر اوقات عمر سیاسی خود را به تقلید از نقش امیر کبیر اختصاص می داد و به نوعی تبدیل به بازیگر نقش وی شده بود. تقلید ها و بازیگری وی در نقش و سیره امیر کبیر تا آنجائی پیش رفت که باعث شد تا ایشان در انتهای عمر خویش پس از بر ملاء شدن دسیسه های کودتای نرم وی در تغییر زعامت و روش حکومت کشور مرگ خود را در استخر شاهانه تهران به گونه ای برنامه ریزی و پیاده نماید که تداعی کننده مرگ امیر کبیر در حمام فین کاشان باشد تا شاید بدین ترتیب هم که شده مانند امیر کبیر کشته راه اصلاحات مذهبی لقب گیرد با این اختلاف که شخص امیر کبیر خود ژنتیکی و حقیقی او بود و این حمام فین کاشان بود که در انتظار مرگ وی بود ولی هاشمی رفسنجانی چون خود حقیقی خودش نبود و نقش فرد دیگری را بازی می کرد به همین دلیل این خود آئین مداری او بود که در انتظار مرگ در استخر شاهنشاهی بود. اگر از نقطه نظر تنوع ژنتیکی و آگاهی های متفاوت محیطی انسان نیز به موضوع نگاه کنیم امکان مشابهت و همسانی رفتار و مدیریت دو فرد در دو شرایط زمانی مختلف در جهان تقریباً غیر ممکن و

تصور آن هم ساده لوحانه به نظر می‌رسد. صرف نظر از اختلافات اساسی و معنی دار در ریخته ژنتیکی و ارثی شخص امیرکبیر و هاشمی رفسنجانی و همچنین اختلافات مهم و موثر درونی و باطنی آنان با همدیگر از جمله حداقل اختلاف ژنتیکی ظاهری که بین آنان وجود داشت می‌توان به ریش دار بودن امیر کبیر و بی ریش بودن هاشمی رفسنجانی اشاره کرد.

جنگ قره باغ

سیاست های انتزاع بخش هایی از ایالت های ترک زبان ایران قدیم و از اکثریت انداختن بافت جمعیتی ترک زبان های ایران قدیم و الحاق این ایالت ها به جغرافیای روس در طول زمان در تقابل با پیوستگی و شکل گیری امپراتوری جغرافیایی غرب گرای ترک های منطقه و تغییر بافت فرهنگی و اجتماعی آن صورت می گرفت که از شرق اروپا تا غرب چین و روسیه امتداد داشت. به دنبال آن سیاست های کنترل و سرکوب برخی ایالت و کشور های ترک زبان منطقه قفقاز پس از جدائی از ایران بخصوص درحوزه آموزش های آکادمیک و کلاسیک و عدم تجهیز و یا تخلیه این کشورها از نیرو های علمی و نظامی موثر همراه با تضعیف بنیان های اقتصادی و اشتغال آنان در دوران شوروی راهبردی بود که سیاست مداران استراتژیک دوران استالین پیش روی کارشناسان روسیه و مدیران آئین مدار جمهوری اسلامی ایران جهت مهار و کنترل قوم ترک و زمینه های ایجاد مجدد امپراتوری کشور های ترک زبان و تضعیف آنان در راستای دو قطبی سازی شرقی و غربی جهانی گذاشته بودند. کشور های ترک زبانی که به نوعی جبهه ناتوی کشور های امریکای شمالی و اروپا در برابر شوروی، روسیه و شاید هم چین را تشکیل می دهند. از اهداف دیگر این گونه سیاست های پیش گیرانه می توان ایجاد موانع در یکپارچگی ایالت و دولت های ترک از شرق اروپا تا غرب چین و یا عدم دسترسی این امپراتوری بالقوه از سرزمین های ترک نشین ایران و عراق بر آب های بین المللی جنوبی را نام برد. سیاست ترک ستیزی مستعملی که از جمله میراث گرانبه های دوران سلطنت پهلوی برای جمهوری اسلامی ایران نیز به شمار می رفت و در این میان آقای هاشمی رفسنجانی نیز علاقه مندی وافری بر استمرار اجرای این گونه استراتژی های قوم ستیزی از خود نشان می داد و خیلی ناآگاهانه مجری سیاست های محرمانه و غیر محرمانه کارشناسان روس در ایران در تقابل با دموکراسی داخلی و غرب گرایی در راستای تضعیف نگه داشتن ایران بود و شاید هم آقای هاشمی رفسنجانی به خوبی می دانست اگر جمعیت ژنتیکی ترک زبان های ایران به هر طریقی از جمعیت آن حذف شود در عمل موجودیت ایران از حیض انتفاع خارج

می‌گردد. هر چند تزریق و پیاده‌سازی این سیاست‌ها در ایران توسط کشور هائی همچون روسیه موجب تقویت منافع آنان در جهان و منطقه قفقاز می‌گشت ولی اتخاذ و استمرار همین سیاست از سوی ایران با توجه به پراکندگی، کمیت و کیفیت جمعیت ترک زبان آن و عدم شفافیت در انتشار هر گونه آمار مشخص دولتی جهت تبیین اکثریت و یا اقلیت قومی در ایران لطمه‌های اساسی بر یکپارچگی و امنیت داخلی و خارجی ایران وارد می‌کرد و اجرای کورکورانه و مقلدانه این قبیل سیاست‌های القائی ترک ستیزی روسیه از سوی ایران باعث عقب‌ماندگی و عدم انسجام داخلی ایران در مبارزه با کشورهای همسایه رقیب خارجی نیز می‌شد.

سیاست‌های قوم و ترک ستیزی آقای هاشمی رفسنجانی در دوران ریاست مجلس شورای اسلامی و همچنین ریاست جمهوری وی وارد مراحل جدیدی از مبارزات قومیت زدائی شد. ایشان در قدم اول اقدام به حذف مقام نخست وزیری از ساختار و ارکان حکومتی ایران کرد که توسط آقای میر حسین موسوی خامنه‌آده می‌شد و در مراحل بعدی نیز در تخلیه مسئولیت‌های عالی رتبه کشور از کار گزاران ترک اهتمام جدی ورزید. اقدامات مشابهی هم در این خصوص برای اقوام دیگر کشور از جمله قوم کرد، عرب، بلوچ و غیره با شدت و حدت بیشتری با توجه به جهت‌گیری‌های مذهبی، نسبت جمعیتی و اقتدار قومیتی آنان صورت گرفت. اجرای راهبردهای تعصب محورانه، غیر دموکراتیک و ترک ستیزانه وی حتی به همین بهانه وارد کیان رهبری جمهوری اسلامی ایران نیز شد که خود آقای هاشمی رفسنجانی هم به نوبه خود قطعه‌پازلی از آن مدیریت کیانی به شمار می‌رفت. برای ایشان در واقع مفهوم نبود که با اتخاذ و اجرای این قبیل سیاست‌ها و راهبردهای قومیت زدائی عملاً ایران را به نوعی در مسیر فروپاشی ساختار دموکراسی و در نتیجه عدم بهره‌مندی از منابع انسانی متنوع قرار می‌داد. در واقعیت ایشان در شرف آسیب و تخریب و از بین بردن قسمتی از ریشه‌های درخت آفت زده حکومتی بود که خودش هم روی یکی از شاخه‌های همین درخت غیر مثمر نشسته بود. ایشان خیلی ناشیانه و البته مخفیانه با جمعیت بالقوه و قومی مبارزه می‌کرد که با شعارهای دروغین خود شاید حدود ۵۰ درصد از آراء انتخاباتی دوره ریاست جمهوری خود را از جانب آنان اخذ کرده بود. ایشان فارغ از هر گونه اطلاعات علمی و موثق استراتژیک از شرایط منطقه قفقاز با قوم ترکی مبارزه می‌کرد که قلمرو زبانی این قوم از چندین جهت از مرزهای بین‌المللی ایران تا فراتر از پایتخت آن امتداد داشت که رئیس‌جمهور آن کشور به اصطلاح خود وی بود و اگر ایشان کمی بیشتر از توانائی‌های استفاده از

قدرت هوش و آگاهی های خود بهره مند بود همین موقعیت ژئوپلیتیک قوم ترک در ایران جای هیچ عرض اندامی را برای مدیران آئین مداری مانند او باقی نمی گذاشت. ولی آنچه که این گونه مدیران آئین مدار را به شکل زیست قطره چکانی سر قدرت نگه داشته بود بیشتر سیاست های حمایتی و القائی کشورهای خارجی رقیب امپراتور ترک در منطقه و جهان بود.

از اقدامات بعدی ترک ستیزی آقای هاشمی رفسنجانی تخلیه و عدم بکارگیری نیروهای ترک مستعد و غیر آئین مدار در پست های حساس وزارتخانه های اطلاعات، دفاع، کشور و امور خارجه و یا حذف قسمت بزرگی از توانائی های ملی و تغییر و تبدیل عملی آنان به عناصر بی تفاوت و یا مخالف بود. بدین ترتیب آئین مداران با اتخاذ این گونه سیاست های قوم ستیزی در عمل کارائی و کارآمدی کشور ایران را با توجه به نسبت جمعیتی قوم ترک و یا اقوام دیگر در خوش بینانه ترین شرایط در کمتر از ۵۰ درصد ظرفیت واقعی آن قرار می دادند. نا گفته نماند آسیب های اقدامات قوم ستیزی آقای رفسنجانی تنها در غیر فعال سازی بیش از ۵۰ درصد از توانائی های بالقوه کشور خلاصه نمی شد بلکه ایشان با تداوم بکارگیری این قبیل سیاست های خام و ناپخته در حقیقت کشور ایران را وارد مراحل بحرانی تر توسعه نیافتگی نیز می کرد و بدین ترتیب موجب تخلیه مشارکت حقیقی قومیت های مختلف از شوراهای عالی، وزارتخانه ها و مراکز سیاست گذاری کشور و عدم رعایت سهم نسبت جمعیتی آنان در آن شوراها می گشت همان سهم نسبت جمعیتی که بیشتر در مجلس های شورای اسلامی بر اساس قانون انتخابات تا اندازه ای رعایت می شد.

احترام به موجودیت اقوام قبل از اینکه احترام به حقوق بشر، زبان، فرهنگ، تفکر، اندیشه محسوب شود احترام به اصالت تاریخی و گنجینه های قابل استفاده آنان برای آینده کشور و جهان پیش رو تلقی می گردد. در حقیقت تقابل و یا تخاصم و از بین بردن زبان و فرهنگ های با اصالت و ریشه دار نه تنها به راحتی میسر نمی باشد بلکه هر گونه اهتمام جدی در سرکوب فرهنگ و اندیشه های ارزشمند اقوام از جمله جنایت های فرهنگی و اجتماعی به شمار می رود که مضرات و آسیب های ناشی از اینگونه سرکوب های فرهنگی متوجه دنیای زیست بوم و اصحاب علم و فرهنگ جهانی می شود و در قابل پیگیردهای حقوقی بودن این نوع از سرکوب ها نیز نباید شک کرد.

بر اساس قوانین اساسی اغلب کشورهای پیشرفته قومیت، رنگ و نژاد اشخاص نه تنها معیاری بر برتری فرد و یا ملتی بر فرد و ملت دیگر محسوب نمی گردد بلکه از این قبیل تنوع های ژنتیکی به

عنوان موهبت های خدادادی نام برده می شود و در بستر مدیریت حکومت های دموکراتیک از کاربرد و موارد خاص استفاده نیز برخوردار هستند. حذف نقش و سهم اقوام از عضویت در سیاست گذاری های کلی کشور در حقیقت حذف آنان از وحدت و یکپارچگی توسعه ملی همان کشور می باشد. بدیهی است تکیه بر استراتژی های قوم سالارانه یک قوم خاص در مدیریت امور کشورهای چند قومیتی خواه و یا ناخواه موجب اعتراض آشکار و پنهان بقیه اقوام گردیده و تضاد های متقابلی را تحت عناوین اقوام اپوزیسیونی پدید خواهد آورد که اثرات و تبعات این قبیل واکنش های مخرب و آسیب زا در نهایت توسعه حقیقی کشور را با مشکلات جدی مواجه می سازد.

وقتی روش های حکومتی مانند روش حکومت آئین مداری فاقد هر گونه قاعده، ضابطه و قانون مبنائی جهت ارزیابی، انتخاب و انتصاب مدیران شایسته در ساختار حکومت باشد و اصالت علم و شایستگی از محوریت قانونی آن حکومت خارج شده باشد ناگزیر شخص رهبر و یا رئیس جمهور نیز باید از دانش و روابط محدود و از دایره قوم و قبیله خویش نسبت به انتخاب و انتصاب مدیران دولتی استفاده نمایند. آسیب شناسی تخلیه و عدم بکارگیری نیروهای انسانی اقوام دیگر مگر از قوم و قبیله شخص رئیس جمهور و همگن سازی فرهنگی و قومیتی دایره مدیریت مدیران ارشد کشور با قوم و یا آئین رئیس جمهور از یک طرف و عدم وجود هرگونه ناظر مشخص حکومتی جهت نظارت بر این قبیل عملکرد های تبعیض آمیز از طرف دیگر حاکی از عدم وجود هر گونه راهبرد و ضابطه در روش مدیریت علمی و یا اداره امور کشور با استفاده از مدیریت سنتی و آئین مداری می باشد. بدین ترتیب در دوران ریاست جمهوری آقای رفسنجانی به دنبال این قبیل خالص سازی های محرمانه قومی و یا گروهی بیش از هر وزارتخانه دیگری هسته های فساد در محرمانگی وزارت اطلاعات دولت های آقای رفسنجانی تشکیل می شود به بیان دیگر وزارتخانه محرمانه کشوری که از تنوع فکر و استدلال قومیت ها خالی بماند بیش از هر وزارتخانه دیگر تبدیل به خلوتگاه و مرکز فساد اقتصادی گروه خاص می گردد و با این تفاسیر می توان سرانجام نافرجام بقیه وزارتخانه های غیر محرمانه آن کشور را نیز به راحتی برآورد و پیش بینی کرد.

بدین شکل و به دنبال اقتصاد محور شدن فعالیت مدیران اطلاعاتی دوران ریاست جمهوری آقای رفسنجانی و با توجه به اطلاعات کافی و وافی که این مدیران از سوابق امنیتی و یا کارنامه انقلابی خود و از طرف دیگر ناامیدی و بی فرجامی مدیریت آئین مداری در کشور پیدا کرده بودند معمولاً آنان

درآمد های غیر قانونی خود در داخل کشور را به خارج از ایران منتقل و ذخیره می کردند. به نحوی که آقای محمود احمدی نژاد پس از اطلاع از این موضوع در دوره ای که دولت جمهوری اسلامی خسته از فساد کارگزاران آقای هاشمی رفسنجانی در اختیار وی قرار گرفته بود مجبور به پاکسازی وزارت اطلاعات از برخی از نیرو های افراطی و فاسد وفادار به آقای رفسنجانی شد ولی در راستای عدم موفقیت وی در پاکسازی کلی وزارت اطلاعات از تمامی نیرو های فاسد و همراه با آقای رفسنجانی سپاه پاسداران مجبور به احیا و تقویت سازمان اطلاعات خود به موازات فعالیت ضمنی وزارت اطلاعات کشور شد. متأسفانه برخی نیرو های پاکسازی شده وزارت اطلاعات آقای رفسنجانی در دوره آقای احمدی نژاد که جذب مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت به ریاست آقای حسن روحانی شده بودند مجدد پس از انتخاب آقای حسن روحانی به عنوان ریاست جمهوری سر کار قبلی خود بازگشتند. به همین دلیل هم بود که تشکیلات فسادزای جمهوری اسلامی ایران در دوره ریاست جمهوری حسن روحانی به دلیل تجربه فراوان آنان فربه تر و از گستره دولت هم فراتر رفت و بر بدنه قوای مقننه و قضائیه نیز سرایت و حکومت را در مقیاسی فراتر از فساد دولت به چالش کشید. ناگفته نماند بخشی از این فساد های گسترده در دولت آقای حسن روحانی از اجرای برخی سیاست های تقابل گرایانه هاشمی رفسنجانی با حکومت مرکزی نیز سرچشمه می گرفت. این قبیل سیاست ها پس از رد صلاحیت نامزدی وی برای دوره یازدهم ریاست جمهوری اسلامی ایران از سوی قدرت مرکزی و شورای نگهبان رهبری و در راستای روابط متخاصمانه ای که ایشان با رهبری جمهوری اسلامی پیدا کرده بود با استفاده از دولت آقای حسن روحانی تزریق و اجرائی می شد و ایشان نیز از سر ناشی گری و یا روابط نزدیکی که با هاشمی رفسنجانی داشت در صدد اجرای این قبیل سیاست ها بر می آمد.

به هر حال مسلم و مسجل بود که سیاست های سرکوب قومیت ها و شیوع فساد گروهی در کشور بیش از همه بنیان های اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی کشور را متزلزل می ساخت. تفرقه را جایگزین وحدت، قوم ستیزی را جایگزین دموکراسی، نفرت ملی را جایگزین دوستی و ضرر ملی را جایگزین منافع کشور می کرد. بدین شکل سیاست های قوم ستیزی به جا مانده از چند پارگی های سرزمین های اقوام ایرانی ترک، کرد و عرب و غیره در دوران سلطنت پهلوی و استمرار آن در دوران جمهوری اسلامی ایران در غیاب دموکراسی داخلی و در مسیر زمان موجب از بین رفتن عنان مدیریت داخلی کشور هم می شد.

از اقدامات تخریبی دیگر راهبرد های ترک ستیزی دولت ها در مدیریت داخلی کشور ایران می توان به تغییر نام های غیر بومی شهر و روستاهای آذربایجان و سایر مناطق ترک نشین ایران و همچنین سرکوب و تخلیه نیرو های مستعد ترک و اجبار آنان به مهاجرت از ایران و یا انتقال اجباری کارآفرینان ترک از مناطق ترک نشین به مناطق غیر ترک با کارشکنی هایی در عدم صدور مجوز تاسیس کارخانجات و یا تخلیه پست های مهم ملی در بخش های اجرائی، نظامی و قضائی از نیروهای ترک زبان اشاره کرد.

از جمله مصادیق بارز سیاست های ترک ستیزی دولت جمهوری اسلامی ایران می توان به رفتارهای ظاهراً خنثی و در ضمن جانبدارانه دولت ایران از کشور ارمنستان در جنگ ۴۴ روزه قره باغ منتهی به ۸ نوامبر ۲۰۲۰ اشاره کرد که منجر به باز پس گیری حدود ۲۰ درصد از زمین های اشغال شده کشور آذربایجان از نیروهای ارمنستان گردید. زمین هائی که بلافاصله پس از فرو پاشی شوروی سابق و با حمایت کشورهای روسیه و ایران در دوره ای که کشور آذربایجان متأثر از سیاست های ترک ستیزی شوروی سابق نحیف شده بود اشغال گردیده بود. جنگ قره باغ در حقیقت نشانگر توانائی علمی و فکری و سازماندهی ذاتی فوق العاده و بالقوه نیرو های ترک کشور آذربایجان بود که پس از استقلال از شوروی به فعلیت رسیده بود. به بیان دیگر هر گونه پیشرفت، توسعه، یکپارچگی ملی و تمامیت خواه ارضی که کشور آذربایجان پس از استقلال از شوروی بدست آورده بود در حقیقت تفاضل و فاصله مدیریت مستقل این کشور از مدیریت های وابسته در دوران شوروی بود. آنها ظرف حدود سی سال از استقلال از شوروی با بازگشت به اصالت خویش و با ایجاد هارمونی های جدید در استراتژی ها و مناسبات خود با ملل دیگر از جمله ملل ترک زبان دنیا در واقع سرزمین خود را در مسیر توسعه حقیقی قرار دادند.

کشور آذربایجان پس از استقلال از شوروی به مرحله ای از بلوغ سیاسی و اقتصادی رسید که در گام اول در صدد باز پس گیری سرزمین های اشغال شده خود از طریق دیپلماسی و تبعیت از قطع نامه های سازمان های بین المللی بر آمد ولی پس از سرپیچی های متعدد کشور ارمنستان از منطق و عقلانیت بین المللی آذربایجانی ها مصمم شدند تا در میدان عمل و با توجه به سوابق اشغالگری سرزمین هایشان به رهبران ارمنستان و نیرو هایش جواب متقابل و متناسب دهند. آنها با توسل بر همان اصالت زوری که کشور ارمنستان با تکیه بر آن و به شکل غیر قانونی سرزمین هایشان را اشغال کرده بود

آنها را پس گرفتند. وقتی فرماندهان و نیروهای کشور ارمنستان در ۲۴ ساعت اولیه جنگ ۴۴ روزه قره باغ دلاوری ها و رشادت های جنگی سربازان آذربایجان را دیدند پس از فتح مرتفع ترین نقطه و مکان قره باغ یا شهر شوشای منتظر به دست فرماندهان و سربازان آذربایجانی در مواجهه با قدرت و صلابت ارتش شجاع، دلیر و با ذکاوت آذربایجان ناگزیر به این نتیجه جنگی رسیدند که خود را تسلیم و بقیه سرزمین های اشغال شده را نیز تحویل صاحبان اصلی آن نمایند. سرزمین هائی که نیرو های کشور ارمنستان با حمایت ضمنی روسیه، ایران و چند کشور اروپائی ظرف حدود ۶ سال جنگ و جدال فرسایشی اشغال کرده بود را فقط ظرف ۴۴ روز پس دادند.

اگر موضوع جنگ ۴۴ روزه قره باغ را واقع بینانه تحلیل کنیم براحتی می توان دریافت که در درازمدت نتیجه این جنگ به صرفه و صلاح کشور ارمنستان نیز خواهد بود به دلیل اینکه دست زائدی که از بدنه کشور ارمنستان خواسته و یا ناخواسته منحرف و بر سرزمین های کشور همسایه یا آذربایجان دست یازی کرده بود توسط ارتش آذربایجان قطع شد و طبعاً از بین بردن یک عضو زائد از کالبد معیوب کشور همسایه به عنوان عملیات و جراحی ترمیمی هم که تلقی گردد در راستای سالم سازی روح و روان و تندرستی کشور ارمنستان نیز بهبودی محسوب می گردد. هر چند دشمنان هر دو کشور و ملت آذربایجان و ارمنستان در راستای منافع خود همواره دوست داشتند تا این دو کشور را کم و زیاد و یا در تخاصم مزمین ببینند. وقتی یک قدرت ثالث خارجی کشور ارمنستان را تشویق به اشغال سرزمین های کشور همسایه خود یعنی آذربایجان می کند قطعاً همان قدرت و یا کشور ثالث بهتر از هر کشور دیگری می داند که این سرزمین ها دیر و یا زود در فراق و غربت به سر نخواهند برد و به آغوش صاحبان اصلی خود بر خواهند گشت ولی هدف آنان از ایجاد این قبیل مخمصه های منطقه ای ائتلاف وقت و انرژی دو کشور همسایه و عقب راندن و وابسته سازی آنان از محور توسعه و پیشرفت می باشد. در واقع کشور ثالث در این ماجرا نقش دشمن مخفی کشور ارمنستان و آشکار کشور آذربایجان را در راستای منافع خود بازی می کند. اهداف استراتژیک کشور ثالث در حمایت از اشغال غیر قانونی سرزمین های قره باغ آذربایجان توسط نیرو های ارمنستان در راستای گسست جغرافیائی کشورها و سرزمین های ترک زبان از همدیگر و حفاظت و تعریض دالان ایران با روسیه و اروپا از طریق اجاره و تملک آتی این سرزمین های اشغال شده بود که آذربایجانی ها هم در تقابل با این نوع از دشمنی های آشکار خارجی راهی جز باز پس گیری این سرزمین ها و احقاق حقوق خود پیش روی خود نداشتند.

در حقانیت آذربایجانی های قره باغ که در جنگ ۶ ساله مجبور به ترک وطن شده بودند همین بس که آنان طی اقدامات عاطفی حتی کلید درب خانه های خود را نزد خویش نگه داشته بودند بدون اینکه آن درب ها را از ترس تخریب دشمن قفل کرده باشند به این امید که روزی و روزگاری به خانه و کاشانه خود بر خواهند گشت ولی ارمنی هایی که پس از اشغال قره باغ به شکل غیر قانونی در زمین دیگران خانه و کاشانه بر پا کرده بودند پس از جنگ ۴۴ روزه به هنگام ترک قره باغ خانه و کاشانه را به آتش می کشیدند چون می دانستند که تاریخ آنجا به آنها تعلق ندارد و دیگر بر نخواهند گشت.

موضوع دیگری که در پیروزی غرور آمیز کشور آذربایجان در جنگ ۴۴ روزه منحصر به فرد و اثر گذار بود دلاوری های شهیدان زیر ۲۷ ساله آذربایجانی بود که در این جنگ به درجه رفیع شهادت نائل آمده بودند. دلاوران و شهیدان پیروزمندی که هیچ گاه قره باغ را ندیده بودند و ندیدند. برای آنان قره باغ و شوشا فقط یک سرزمین نبود برای آنان قره باغ عقیده، غیرت، غرور و پرچم بود. نظر به اینکه عقیده، غیرت و ذات عدالتجویی هم از جنس خداست به همین دلیل آنها را هیچ کس به اندازه خود خدا خوب نمی شناسد نظر گاه آنان خدائی بود، کارشان خدائی بود و هیچ فلسفه متافیزیکی به غیر از غیرت و اعتقاد به خدا و دین حقیقی نمی تواند جایگاه این شهیدان را تفسیر، توجیه و متعالی نماید. شهدای جنگ قره باغ موجب افتخار و سرافرازی ترک های آزاده جهان شدند. به یاد داشته باشیم اگر این شهداء شمع اول را روشن نمی کردند و همه آنها متحد و حمایت نمی شدند و به جبهه ها نمی رفتند همه ترک ها کم و یا زیاد با هم می باختند. بدین سبب شهدا خیلی عزیزند چون آنان اولین کسانی بودند که در صف اول رفتند و در حالی که با شمع هائی که با یکی از دستان خود حمل می کردند مسیر پیروزی و سعادت را هموار و با دست دیگرشان چراغ های دیگر سرزمین اشغال شده خود را که دشمن خاموش کرده بود روشن کردند و بقیه مردم هم به دنبال این قهرمانان صف شکن و شمع داران صف اول یکی پس از دیگری چراغ های بیشتری را روشن کردند. بی شک اگر پس از این حیاتی و عزتی در سرزمین آذربایجان و یا ممالک ترک بر عرشه هستی جاری و ساری باشد متاثر از خون پاک آن عزیزانی است که بر خاک پاک سرزمین شان ریخته شده است. به همین سبب تا در این سرزمین ها رویش و حیاتی است مربوط به خاک پاک خونین این شهیدان همیشه جاوید و زنده تاریخ می باشد. پس بنا بر این تا خاک، زمین و حیاتی هست آنها در حیاتند و برای همیشه تاریخ زنده خواهند ماند. روحشان شاد و راهشان پر رهرو باد.

نگاهی به علل شکست کشور ارمنستان در جنگ ۴۴ روزه قره باغ و حمایت رسمی کشور ایران از ارمنستان و بررسی و تحلیل زمینه ها و عوامل آن حاکی از مشابهت های روش حکومت داری و وضعیت نازل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور ایران و ارمنستان متأثر از سیاست های القائی کشور روسیه می باشد. سیاست هائی که عدم پیشرفت و توسعه آنان را به لحاظ عدم محوریت شایسته سالاری در این کشور ها در راستای ترویج فرهنگ آئین مداری فراهم کرده است. عقب ماندگی های ناشی از این قبیل روش های مدیریت آئین مداری در نهایت سبب عدم برخورداری کشور ارمنستان از اقتصاد برتر و تجهیزات و دانش جنگی متعلق به نسل های پیشرفته و تفاوت حدود پنج نسلی ادوات و دانش جنگی آن با کشور آذربایجان می گردد. به طوری که ارتش مجهز آذربایجان فقط در چند روز ابتدای جنگ بخصوص ۲۴ ساعت اولیه آن موفق به انهدام حدود ۵۰ درصد از ماشین جنگی کشور ارمنستان قبل از حرکت از جایگاه های خود می شوند. تعداد کشته های ارمنستان در جنگ دوم ۴۴ روزه قره باغ تقریباً و فقط یک هزار و اندی کمتر از تعداد کشته هائی بود که آنها در جنگ اول قره باغ ۱۹۹۴-۱۹۸۸ و طی حدود شش سال داده بودند. طبیعی است مملکتی که از ادوات جنگی متعلق به نسل های پائین برخوردار باشد راهی جز اتخاذ راهبرد فرار از میدان جنگ را ندارد و این انتهای ماجرا و سرگذشت کشوری است که در تمامی عرصه های توسعه ای خود به کشور و یا قدرت های دیگری وابسته است.

دیپلماسی آئین مداری قره باغ

کارشناسان روسی که روی افکار آقای هاشمی رفسنجانی و همکاران وی کار کرده بودند بدرستی متوجه بودند که ظرفیت و افکار آئین مداری وی تحمل و پذیرش فرهنگ چند قومیتی و یا جامعه چند فرهنگی را ندارد. بررسی اجمالی کمیت و کیفیت اندیشه ورزی مدیران حکومت های آئین مداری هم حاکی از آن بود که این نوع از حکومت ها بیشترین گروه های اپوزیسیونی را به واسطه عدم تساهل و تسامح فرهنگی به خود اختصاص می دهند. دلیل این نوع از مخالف سازی و دشمن تراشی ها نیز ناشی از محدودیت در دایره تحمل و مدارای فرهنگی آئین مداران می باشد که در نهایت منجر به ریزش افراد و از دست دادن تدریجی نیروی های مجرب و روپوش نیروهای آئین مدار جدید می شود. بکار گیری و استمرار این گونه سیاست های غیر دموکراتیک منجر به تقسیم بندی افراد جامعه به خودی و غیر خودی و متعاقب آن ریزش و روپوش های جدید می گردد که به نوبه خود دلیلی بر

فرسایشی بودن روش مدیریت آئین مداری و در نتیجه عدم پیشرفت و توسعه کشوری می گردد که با این روش حکومتی اداره می شود.

سیاستمداران شوروی در ادامه سیاست ترک هراسی خود جهت اخلاص در یکپارچگی امپراتوری کشور های ترک در منطقه که از شرق اروپا شروع و تا غرب چین ادامه پیدا می کرد طرح ایجاد و حمایت از یک کشور کوچک به نام ارمنستان را جهت گسست جغرافیای این امپراتوری بزرگ ارائه دادند و به هر نحوی پایه های این سیاست را نزد جامعه جهانی و البته در میان مدیران ارشد آئین مدار ایران نیز ترویج و تقویت می کردند. القا و تزریق این گونه سیاست های ترک ستیزی در میان مدیران ایرانی در حالی اتفاق می افتاد که تخمین ها و برآوردهای آماری جمعیت ترک در ایران همواره بنا به ملاحظات امنیتی در هاله ای از ابهامات سیاسی قرار می گرفت. اجرای این قبیل سیاست های القائی نه تنها به ضرر ترک های ایران تمام می شد و آنان را در معرض مضایق و محدودیت های ناخواسته قرار می داد بلکه به همان نسبت به ضرر منافع ملی کشور ایران نیز تمام می شد و در این میان فقط کشور هائی همچون روسیه قرار داشتند که از زیان های ایران و ارمنستان سود می بردند. با اتخاذ این گونه تدابیر اگر چه حقوق مسلم ترک های ایران از ناحیه حکومت مرکزی پایمال می شد ولی در مقابل این دولت مرکزی بود که هزینه اصلی این نوع از رفتار های قوم ستیزی را در قالب عدم سازگاری و همراهی ملی اقوام با دولت مرکزی بر کل جمعیت کشور سر شکن می کرد و به شکل نانوخته و یا ناخوانده پرداخت می نمود. مگر ممکن است جمعیت هدفی متشکل از حقیقت مداران از سوی رهبران خویش و آن هم رهبران آئین مدار مورد اجحاف و غیر وفاداری قرار گیرند و آن جمعیت به رهبران خویش همچنان وفادار بمانند. متأسفانه نتیجه نهائی اتخاذ این قبیل سیاست های قوم ستیزی در ایران فقط به نفع برخی از کشور های خارجی تمام می شد که از عدم یکپارچگی قومیتی داخل ایران و در عین حال از همبستگی ضمنی اقوام ایرانی با کشور های خارجی سود می بردند.

به عنوان نمونه و از نتایج بارز القای این گونه سیاست ها و تزریق تفکرات ترک ستیزی در مشی سیاسی و دیپلماسی مدیران آئین مدار ایران می توان به آسیب شناسی ارتباطات شخصی و حتی خانوادگی رئیس جمهور وقت ایران و ارمنستان در دوران ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی و تقویت آن در دوران مدیریت آئین مداری وی اشاره کرد. با وجود اینکه هیچ گونه مشترکات قومی و فرهنگی متمایز ایدئولوژیک ما بین اصول حاکم بر حکومت های ایران و ارمنستان در مقایسه با مشترکات

فرهنگی حکومت ایران با کشور های ترک وجود نداشت ولی رهبران و مدیران ارشد ایران و ارمنستان متاثر از یک سری رهنمود و خط مشی های تزریقی و مصنوع که بر آنان تحمیل می شد با بازیچه قرارگیری های سیاسی ظرفیت های مهم و مشترک کشور های خود با کشور های ترک منطقه را با تمامی وسعت، جمعیت و استعداد های آن رها نموده و کشور خود را در مسیر انحرافی روابط سیاسی استثمار قرار می دادند. کارشناسان سیاسی کشور روسیه با اطمینان از موفقیت آمیز بودن استراتژی القاء، تزریق و اجرائی شدن سیاست های ترک ستیزی در میان رهبران و مدیران ارشد آئین مدار ایران در حقیقت نسبت به منزوی سازی جمعیت فعال ترک های داخل ایران از حکومت مرکزی اقدام و به عدم مشارکت ملی آنان اهتمام می ورزیدند. از طرف دیگر با شریک استراتژیک سازی های صوری کشور ایران و ارمنستان با یکدیگر در حقیقت آنان را نیز از بسیاری از فرصت های پیشرفت های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی که در صورت ائتلاف با کشور های ترک منطقه می توانست عاید آنان شود محروم می کردند.

متاسفانه این قبیل سیاست های ترک هراسی هاشمی رفسنجانی پس از به قدرت رسیدن یکی از یاران سیاسی وی یعنی آقای حسن روحانی نیز همچنان ادامه داشت به نحوی که وزارت امور خارجه دولت روحانی در اسفند ماه ۱۳۹۷ همزمان با سالروز نسل کشی خوجالی کشور آذربایجان از سوی ارتش ارمنستان در جنگ اول قره باغ در فوریه ۱۹۹۲ طی اقدام غیر مسئولانه و غیر دیپلماتیک ترتیبی اتخاذ کرد تا نخست وزیر وقت ارمنستان در باشگاه آارات اصفهان با ارمنی های اصفهان دیدار و در آن دیدار ارمنی های اصفهان مغایر با سیاست های اصولی کشور جمهوری اسلامی ایران شعار هائی علیه ترک ها سر دادند. از جمله دلایل برگزاری این برنامه تجمعی را می توان به همزاد پنداری محمد جواد ظریف وزیر امور خارجه دولت آقای حسن روحانی با تعداد اندک و قابل اغماض چند ده هزار نفری همشهری های ارمنی خود در مقابله با جمعیت چند ده میلیونی ترک های ایران اشاره کرد. متاسفانه وقتی وزیر امور خارجه آئین مدار کشوری قادر به جمع و تفریق و یا ارزیابی کمی و کیفی و پشتوانه ارزشی بین چند ده میلیون با چند ده هزار نباشد این قبیل وزراء و یا کارگزار حکومتی چگونه و با کدام استراتژی سیاسی و علمی می توانند از تناسبات منافع ملی کشور و مردم خود دفاع و حراست نمایند. بدیهی است این قبیل وزرای خارجی در جمع و تفریق های محاسبات زندگی گروهی و سیاسی خود نیز همواره با چالش های جدی روبرو و به نتایج و اعداد منفی می رسند.

از جمله مشخصات مشترک الگوی حکومت داری در کشورهای ایران و ارمنستان می توان به انفعال و سیاست پذیری خارجی این قبیل حکومت ها از کشورهای خارجی اشاره کرد که به نوبه خود وجهی از مصرف گرایی حکومت های غیر علمی و آئین مداری را حتی در حوزه سیاست خارجی نیز نشان می دهد. به لحاظ عدم تجهیز ساختار ارثی و ژنتیکی نیروهای انسانی سلسله مراتب مدیریت های آئین مداری به سطوح قابل قبولی از دانش و آگاهی متاسفانه در حوزه سیاست جهانی نیز این قبیل مدیران و مدیریت ها حتی ناگزیر به واردات استراتژی های سیاست خارجی از کشور های برتر و پیشرفته خارجی می شوند. وقتی مدیران ارشد کشورهای آئین مدار از بنیان های علم نوین و استقلال فکری و اعتماد به نفس برخوردار نباشند با ظاهر سازی های آئین مداری ادعاهای کذب مدیریت حقیقت مداری سر می دهند و با بازیچه قرار دادن مقدسات و ادیان ملت ها افکار عمومی آنان را فریب و بر قدرت سیاسی خود تداوم می بخشند.

در مدیریت های آئین مداری استفاده ابزاری از ظاهر دین شایع و سهل الوصول تر از عمل بر باطن و محتوای آن می باشد. بدین جهت و بطور کلی گزینش و انتخاب مدیران حکومتی و دولتی در این مدیریت ها بیشتر از طریق در خواست های التماسی و بر اساس اطاعت پذیری مزورانه آنان از رهبران ولائی صورت می گیرد. اطاعت بی چون و چرای رهبران این قبیل حکومت ها از قوانین ارتجاعی تاریخ نیز مولفه اولیه و اساسی دیگری است که در شکل گیری ساختار و سلسله مراتب هرم نیروی های انسانی این قبیل مدیریت ها نقش اساسی بازی می کند و موجب استمرار و تداوم موقت حیات این گونه حکومت ها در جامعه می گردد. به بیان دیگر فرهنگ اطاعت ها و ولایت پذیری های بی قید و شرط در ساختار مدیریتی این حکومت ها در حقیقت ناشی از فرهنگ تقلید ولائی متاثر از بن بست ها و محدودیت های سطوح عقلانیت فردی و اجتماعی مدیران این جوامع آئین مداری است که در غیاب هر گونه برنامه، راهبرد و یا ضابطه علمی فرصت بروز و شیوع پیدا می کند.

اطاعت های کورکورانه معمولاً زائیده افکار منجمد مدیران قبائل منزوی و مدیریت های جزیره ای می باشد که موجب همزیستی آئین مداری آنان با همدیگر می گردد. در حکومت های آئین مداری این ظاهر دین و آئین است که بر باطن آن تسلط قهری و رجحان پیدا می کند. در صورتی که باطن هر امری حقیقت محض آن است و حقیقت نیز واحد است ولی چون ظواهر هر چیزی برداشت ها و نگرش های متعدد بشری از حقیقت آن چیز محسوب می گردد پس بنابر این متکثر می باشند. وقتی

ظاهر و یا ظواهر متکثر حقیقتی در مقایسه با باطن واحد آن به اشتباه اصل و محور سیاسی و حکومتی قرار می گیرد در این شرایط نباید از جامعه انتظار رویکردهای تمرکز گرائی فکری داشت به بیان ساده نباید انتظار داشت تا یک مسلمان شیعه در مسجد اهل سنت و یا در یک کلیسا و یا کنیسه مراسم نماز و یا دعای خود را اقامه نماید به خاطر اینکه در این شرایط افراد جامعه در غیاب هدف غائی و اصلی و یا وحدانیت اعتقادی در تکثر فکری قرار می گیرند و زمینه های حاشیه گری و فرعی گرائی بسط و توسعه پیدا می کند. وقتی ایجاد تعاملات فرهنگی وحدت گرایانه بین انسان ها و تعیین مسیر و هدف کمال گرائی معین و مشخص برای آنان زمینه های آزادی و رهائی انسان های خدا طلب را از استثمار و سیطره رهبران آئین مدار مهیا می سازد و هدفی به غیر از هدف غائی و باطنی که نیل به حقیقت و کمال انسانی است برای آنان تعریف و ترسیم نمی کند بساط بازی تاج تخت و ثروت آئین مداران نیز بر چیده می شود.

نظر بر اینکه ماهیت باطنی ادیان ایجاد ارتباط قلبی افراد با حقیقت مطلق و یا خدای واحد است در این صورت نباید فروع و ظواهر ادیان یعنی شرایط، مکان و زمان به نوبه خود اثرگذاری های جانبدارانه ای در این ارتباط داشته باشند. متأسفانه در مدیریت های آئین مداری اکثر جامعه را آئین مداران به خود اختصاص می دهند و با این اکثریت صاحبان ظواهر متکثر و یا طرفداران فروع بتدریج حکومت و جایگاه مدیریتی افراد اصولی و شایسته را به دست می گیرند و به این ترتیب رفتارهای پوپولیستی، کثرت گرائی و عوام فریبانه و غیر علمی وارد بازار عقاید گردیده موجب ارتزاق رهبران آئین مدار آنان از منافع آن می گردد در صورتی که هدف نهائی همه ادیان الهی هدایت افراد به سوی خداآوری از مسیر خودشناسی حقیقی و در نهایت رستگاری زیستی و درونی آن است.

انزوای بخش و یا قشری از جمعیت هر کشور تحت عناوین فرهنگ، زبان و یا ایدئولوژی توسط رهبران آئین مدار آن مملکت در راستای اهداف تکثرگرائی و یا ظاهرسازی های فرعی است که در نهایت موجب حذف و یا مخالف سازی آن بخش از مملکت در مشارکت ها و همدلی های اقتصادی و اجتماعی می گردد که این گونه تفرق های ملی نیز بیشتر به قوام و استمرار حکومت گروهی و قومی آئین مداران منجر می گردد. رهبران مملکتی که قادر به مدیریت تنوع های فرهنگی جامعه خود نباشند نه تنها قادر به تعمیق و توسعه عمق استراتژیک خود در جهان نخواهند بود بلکه بر عکس عمق استراتژیک آنان در خدمت کشور های همسایه هم زبان و هم فرهنگی قرار خواهند گرفت که تا مرکز

قدرت آنان از قومیت های یکپارچه و واحدی برخوردار هستند. آئین مداران با اتخاذ این قبیل استراتژی و حذف ضمنی بخشی از جغرافیا و جمعیت کشور از نقشه توسعه ملی نه تنها بر افکار جدائی طلبانه دامن زده و بر ظاهر و پوسته کشور آسیب وارد می کنند بلکه با ضربه زدن بر وحدت ملی موجب پوسیدگی تدریجی هسته آن نیز می گردند.

سیاست های ترک ستیزی و از حداکثر انداختن جمعیت آنان در ایران از سابقه تاریخی و البته طولانی برخوردار است. جداسازی ایالت و کشور های ترک زبان مرز شمالی ایران در گذشته بخصوص در دو سوی رود آراز در واقع به منزله انفکاک ابدان آنان از یک پیکره و روح واحد بوده است. آراز همواره به عنوان رود پر خروشی که همیشه تاریخ نه تنها از بلاد و جویباران هر دو سوی خود سرچشمه و تاثیر گرفته است بلکه پس از تاثیر پذیری اولیه از هر دو سوی خود بر بلاد و جویباران طرفین نیز به همان نسبت تاثیر گذاشته است مضاف بر اینکه آراز همواره در جهت واحدی جاری و ساری است به بیان دیگر راز آراز در ساز و آواز یک سوپه آن است. پس بنابر این آراز تنها یک رود نیست آراز شاهرود و شاهرگ حیاتی پیکره و فرهنگ واحدی است که دخالت های ناکارآمد سیاسی در گذشته دور و یا نزدیک تاریخ اگر چه تاثیرات نامطلوب اقتصادی و اجتماعی موقتی بر کالبد آن وارد نموده است ولی بطور کلی نتوانسته است هیچ خلل موثری بر مرام، مسلک، خاستگاه و قرارگاه ازلی و ابدی آن وارد نماید و آن را از جوهره و جریان اصلی خویش باز دارد. به همین سبب گوش آراز فقط مدیون خروش آن است و در مسیر تاریخ به هیچ سیاست متعارض داخلی و خارجی بدهکار نبوده و نخواهد بود.

اقوام و حقوق شهروندی

بستر توسعه هر کشوری از پارامتر های متعددی تشکیل شده است که قطعات تشکیل دهنده ماشین توسعه آن کشور نیز از جمله این پارامتر ها به شمار می رود. هر فردی در هر جامعه به نوبه خود به مثابه یکی از اجزای ماشین توسعه اجتماعی آن جامعه تلقی می گردد. این فرد با قرار گرفتن اصولی در قرارگاه اجتماعی خویش و با مشارکت و اثر گذاری های مفید موجب ارتقاء سطح و میزان توسعه و پیشرفت جامعه می گردد. وقتی حکومت مرکزی منافع قومیت ها را از منافع ملی تفکیک و اعضای جامعه را به خودی و یا غیر خودی تقسیم بندی می کند در حقیقت به نحوی برخی از اجزای ماشین توسعه کشور را از آن منفک و به حال خود رها می سازد تا به ناچار در ماشین، مکان و یا

موقعیت دیگری به غیر از ماشین توسعه ملی به کار گرفته شود. وقتی رهبران حکومت آئین مداری ارزش و اعتبار اجتماعی فرزندان و اجزای ماشین توسعه سرزمین خویش را در حوزه حقوق شهروندی و اجتماعی رعایت نمی کنند این اجزاء نیز به نحو قهری و یا ناگزیر وارد عرصه های ساخت ماشین های توسعه غیر ملی و یا ماشین های اپوزیسیونی می گردند که شکل گیری این قبیل فرآیند های انتزاعی از جمله آسیب های سیاست های خام این گونه رهبران حکومتی به شمار می رود. پس بنابر این در چنین شرایط سرکوب قومیت ها هر فرد و یا جزئی از هر قوم رها شده مدنی از جامعه بنا به استعداد ذاتی خود می تواند نقش یک فعال و یا رهبر را در جناح های اپوزیسیون ایفا نماید و بدین سبب منافع ملی مملکت را به واحد های کوچک و غیر متمرکز تقسیم کند. در چنین جوامعی که بنا به کج فکری های رهبران آئین مدار آنان قومیت ها و یا دگر اندیشان برای حکومت مرکزی عناصر شبه ملی و مراتبی از تهدید تلقی می گردند هر فردی از هر قومیت برای موازنه و به تعادل کشیدن سیاست های افراطی حکومت مرکزی در حوزه قومیت زدائی راهبردی به غیر از مصادره کلیه فعالیت های فردی و اجتماعی خود به نفع و در راستای سیاست های احیای ملی گرایی قوم خویش پیش رو نخواهد داشت. با این توصیف به عنوان مثال هر فردی از هر قومیتی که مورد انزوای حکومت مرکزی قرار گرفته است به هنگام هر انتخاباتی و یا سرمایه گذاری و یا سیاست گذاری و یا تصمیم گیری ها بیش از پیش و قبل از هر اقدامی منافع قوم خود را در نظر گرفته و اقدام موثر انجام می دهد.

اگر هیچ قومیتی در کشوری اکثریت قاطع را نداشته باشد سیاست های قوم گرایی خاص حکومت مرکزی در آن کشور نیز می تواند آسیب های جبران ناپذیری بر استقلال و منافع ملی آن کشور وارد نماید. اگر روسای دولت ها و یا مسئولان قوا در کشور صرفاً از بدنه یک قوم و یا قبیله خاص بنا به روش های غیر دموکراتیک برگزیده و منتصب گردند و بدین ترتیب قدرت مرکزی نیز در اختیار قهری آنان قرار گیرد و از طرف دیگر قانونی هم در کشور جهت حفظ و صیانت از حقوق شهروندی سایر اقوام وجود نداشته باشد و یا در صورت وجود هم به شکل عملی و به صورت حقیقی اجرا نگردد تا حکومت را مجبور به استفاده از عناصر و نیرو های قومیتی در مصادر تصمیم سازی های کشور نماید در این صورت هر عضوی از هر قومیت جهت خنثی سازی بخشی از جو سیاسی غیر دموکراتیک حاکم بر جامعه راهی جز لحاظ منافع قوم خویش در تمامی اقدامات و فعالیت های اجتماعی پیش روی خود نخواهد داشت. با اتخاذ این قبیل استراتژی های انفرادی و یا گروهی از سوی اعضای اقوام مهجور تمامی

برنامه ریزی و سیاست های دولت مرکزی در راستای سرکوب اقوام متناسب با جمعیت و گستره جغرافیایی آنان نه تنها فقط در روی کاغذ خواهد ماند بلکه موجب تجدید نظر در ماهیت مدیریت آئین مداری نیز می گردد و با اتخاذ این قبیل راهبردها جو قوم گرایی کشور را در نهایت به سمت و سوی احترام و حفظ حقوق قومیت ها و پایداری دموکراسی در راستای حفظ منافع ملی تغییر می دهد.

ژنتیک مردم و فراوانی ژنی آئین مداران

بیشتر کتاب های مقدس دینی حاوی آیه ای هستند مبنی بر اینکه خدای خود را در نفس خود پیدا کنید به این مضمون که حقیقت هر کسی حقیقت غائی اوست به بیان دیگر حقیقت هر کسی نتیجه برآیند پردازش های ذهنی و فکری او می باشد. هر واکنش فکری و عملی که در انسان صورت می پذیرد دارای مبانی بیان ژنی از محتویات کروموزوم ها و متاثر از کارکرد ساختارهای تشکیل شده از دستورات و فرمان های DNA وی می باشد که در قالب فکر و عمل امکان بروز و ظهور پیدا می کند. پس بنابر این عملکردهای اعضای مرتبط با ذهن و فکر انسان متاثر از دستورات ژنی و ترکیب ریخته ارثی او می باشد که موجب تظاهر و تشخیص هر فرد در جامعه با خصوصیات رفتاری و کارکردی منحصر به فرد می گردد. همین خصوصیات رفتاری البته ممکن است تحت تاثیر اثرات متغیر محیطی و یا آگاهی های بیرونی هم قرار گیرد و سطح و میزان بیان اثرات ژنتیکی را کنترل و تحت تاثیر خود قرار دهد.

معمولاً انسان ها به دنبال خواست ها و گمشده های خویش و تملک آنها در جهان هستی هستند و در موازنه روابط فردی خود با طبیعت و محیط پیرامونی خویش مشتاق، هواه خواه، موضع گیر و یا مخالف صوری و یا دشمن چیز هائی هستند که یا فاقد آن و یا اینکه جهت نیل به آنها از توانائی و یا از ظرفیت های لازم هوش و آگاهی برخوردار نیستند و یا نسبت به آنان جهالت دارند. نادان در حسرت دانائی و فقیر در حسرت دارائی است. پس بنابر این می توان جامعه انسان ها را از این حیث به دو دسته دارا و ندار و یا نسبت هائی از آن طبقه بندی کرد. از نقطه نظر ژنتیکی نیز با فرض افزایش بودن اثرات ژن ها می توان افراد جامعه را از حیث دارائی و عدم دارائی ژن های خصوصیات رفتاری خاص طبقه بندی کرد. به عنوان مثال می توان داشتن و یا نداشتن ژن های هوش و آگاهی در ترکیب کروموزوم های ریخته ژنی انسان ها را به ترتیب با علائم آلی A و a بر روی ۲۳ جفت کروموزوم انسانی

و با اندیس های ۱ تا ۲۳ مشخص و نشان داد. به فرض مثال اگر آلل برتری هوش و آگاهی کروموزوم شماره ۱ فردی در جامعه را با حرف لاتین A_1 نشان دهیم در این صورت آلل پستری هوش و آگاهی کروموزوم همولوگ آن فرد در جامعه را هم می توان با حرف a_1 نشان داد. اگر فرض بر این باشد که مجموع فراوانی آلل های مذکور به ترتیب با علائم p و q برابر با ۱ است پس می توان نوشت:

$$P_1 + q_1 = 1$$

$$q_1 = (1 - p_1)$$

اگر بتوانیم آلل های هوش و آگاهی برتر و پستر افراد جامعه را بر روی n کروموزوم انسان ها به ترتیب با علائم $A_{1...n}$ و $a_{1...n}$ نشان دهیم پس بنابر این فراوانی آن آلل ها را با استفاده از همین علائم و نسبت ها برای خصوصیت هوش و آگاهی و بر روی n کروموزوم می توان به صورت زیر نوشت.

$$(P_1 + q_1) (P_2 + q_2) \dots (P_n + q_n) = 1$$

$$q_{1...n} = (1 - p_{1...n})$$

مجموع فراوانی ژن ها و یا آلل های برتر و پستر هوش و آگاهی هر فردی از جامعه متأثر از فراوانی هر یک از ژن ها و آلل های $A_{1...n}$ و $a_{1...n}$ به ارث رسیده از والدین آنان و با نسبت های متغیری از $p_{1...n}$ و $q_{1...n}$ می باشد. این قبیل افراد متناسب با میزان و برتری نسبی آلل های غالب و یا مغلوب آنان در ترکیب کروموزومی و ژنتیکی خویش از کارکرد و عملکرد های متفاوتی با دیگران در حوزه فکر و عمل و یا اندیشه ورزی برخوردار می باشند. به عنوان مثال انسان ها متناسب با فراوانی آلل های برتر و پستر موجود در ترکیب کروموزومی خویش در تصمیم گیری های کلی و جزئی از سطوح متفاوتی از استقلال فکری، اعتماد به نفس و آسودگی و یا وابستگی فکری، تشویش و نگرانی، تقلید و مشورت گرائی برخوردار می باشند. در حقیقت سطح و میزان استقلال فکری و یا روحیه تقلید و وابستگی فکری انسان ها بر سطح و میزان تفوق نسبی آلل های هوش و آگاهی غالب بر مغلوب در ریخته ارثی آنان وابسته و مربوط می باشد. با بسط این تئوری روی آلل های غالب و مغلوب ۲۳ جفت کروموزوم انسانی و البته در شرایط توزیع جمعیتی نرمال به فنوتیپ و نسبت هایی از طبقات هوش و آگاهی جامعه انسانی در مبحث ژنتیک مردم دست پیدا می کنیم که جمعیت انسانی را از نقطه نظر خصوصیت دانش و آگاهی به دو خوشه و کلاستر کلی و متمایز به نام های حقیقت مداران و آئین مداران و به ترتیب با

تفوق نسبی و حداکثری فراوانی آلل های برتر (A) و یا پستر (a) نسبت به همدیگر تقسیم می کند. پس بنا بر این می توان نوشت:

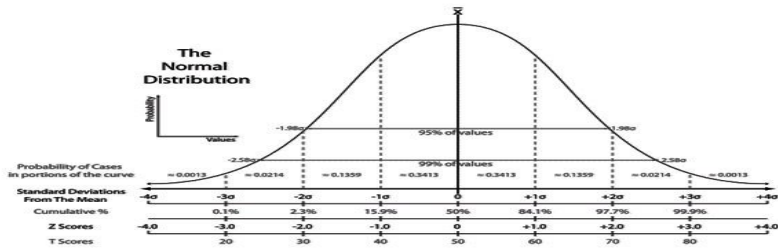
$$(A_1 + a_1) (A_2 + a_2) (A_3 + a_3) \dots (A_n + a_n)$$

$$n = 23$$

$$\text{فراوانی ژنی حقیقت مداران یا آئین مداران} = 2^{n-1} / 2^n$$

با فرض افزایشی بودن اثرات ژنی و با در نظر گرفتن مفروضات جمعیت نرمال ژنتیک مردم همواره فراوانی ژنی هر یک از طبقات و کلاستر های آئین مداران و حقیقت مداران جامعه از تعداد کل ترکیبات ژنتیکی هوش و آگاهی افراد جامعه یعنی ۸۳۸۸۶۰۸ نفر فقط ۵۰ درصد می باشد یعنی از میان ۸۳۸۸۶۰۸ نفر افراد جامعه ۵۰ درصد آنان آئین مدار و ۵۰ درصد دیگر حقیقت مدار خواهند بود. در میان ۵۰ درصد طبقه دارای فراوانی حداکثری ژن برتر هوش و آگاهی و یا آلل داران حداکثری A حدود ۰/۵ درصد آنان در ۶ زیر طبقه انسانی ممتاز و هوشمند به ترتیب با رتبه های یک تا شش تقسیم بندی می شوند و بدین ترتیب این زیر طبقات را با اختصاص ستاره هائی متناسب با درجه نخبگانی آنان نامگذاری و نشان می دهیم. بدیهی است زیر طبقات ستاره دار از اولین زیر طبقه ای شروع می شود که دارای ۲۳ ژن برتر و یا آلل غالب A می باشد و به عنوان تنها فرد شش ستاره این زیر طبقه هم محسوب می گردد. پنج زیر طبقه دیگر آن هم انسان های برتر هوشی و به استعداد ۲۳، ۲۵۳، ۱۷۷۱، ۸۸۵۵ و ۳۳۶۴۹ نفر می باشند که این طبقات را نیز به ترتیب و با تعداد ستاره های ۵ تا ۱ نشان می دهیم. افراد ستاره دار افراد نخبه ائی هستند که از ظرفیت های هوش و آگاهی آنان میتوان در تصمیم گیری و تصمیم سازی های کلان استفاده کرد. بدیهی است سایر زیر طبقات حقیقت مداران و آئین مداران نیز مستعد ایفای خدمت در مناصب میانی و پائین تر حکومتی متناسب با استعدادهای و قابلیت های ژنتیکی خود می باشند (شکل ۲ و ۳).

شکل ۲: منحنی نرمال

جدول فراوانی زنتیکی هوش و آگاهی جمعیت آلمانی																							
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰				
۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰
۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳
کمتر												بیشتر											
۴۹/۵ درصد										۴۹/۵ درصد													
نیزایند کمک										آئین مداران													
۵ درصد										۵ درصد													
فراوانی										آئین													

شکل ۳: توزیع نرمال فراوانی آلل های هوش و آگاهی در جمعیت انسانی با فرض افزایشی بودن اثرات ژنی آنها

با این تفسیر و در شرایط و مفروضات توزیع تصادفی جمعیت های نرمال زنتیک مردم فراوانی ژنی هر یک از طبقات آئین مدار (دینی و یا غیر دینی) و یا حقیقت مدار(دین حقیقی و رهایی) مساوی و برابر با ۵۰٪ افراد کل جمعیت و یا جامعه می باشد. هر یک از این طبقات نیز از نظر کیفی و متناسب با محتوا و تعداد نسبی آلل های برتر و پستر از زیر طبقات هوشی متفاوت و متمایزی تشکیل می گردد. بدیهی است در جمعیت های متأثر از شرایط جمعیتی غیر نرمال و غیر طبیعی نیز این درصدها با لحاظ و محاسبه متغیر های اثر گذار قابل برآورد کمی می باشد.

اگر رهبری و مدیریت جوامع انسانی به هر نحوی بخصوص در نقصان عرصه آزاد اطلاعات و آگاهی عمومی در انحصار و در اختیار افراد و یا مدیران طبقه آئین مدار و یا زیر طبقات ضریب هوشی آنان از هر نوع دینی و غیر دینی و یا به اصطلاح عام شیخ و شاهی به صورت چرخشی قرار گیرد و یا اینکه جناح های سیاسی کشورها نیز فقط در محدوده و ذیل رهبران طبقه آئین مداران تحت عنوان

شیوخ اصولگرای آئین مداری و یا شاهان اصلاح طلب اصول آئین مداری تعریف، تمجید و تشکیل شده باشد به لحاظ عدم توانائی های ذاتی رهبران و افراد این طبقه در مدیریت علمی جوامع انسانی همواره مردم این کشورها پس از چند صباحی با تهدیدها، چالش ها و اتفاقاتی از جمله اقتصاد انحطاطی و در نهایت سقوط و بروز متناوب و جابجائی این قبیل حکومت های شیخ و شاهی روبرو خواهند شد. کمبود ژن و آلل های مفید هوش و آگاهی در ریخته ارثی جمعیت آئین مداران موجب عدم شناخت درست و اصولی مدیران آئین مدار آن از جهان درون و پیرامونی و در نتیجه عدم مدیریت علمی و اصولی جوامع تحت سیطره آنان می گردد. متاسفانه فقدان هر گونه اصول و روش های علمی و منطقی در شیوه مدیریت این قبیل مدیران ناگزیر آنها همواره به رفتارها و روش های مدیریتی کور و خشونت آمیز در قالب سرکوب حقیقت مداران جامعه در راستای استمرار حکومت خویش متوسل می شوند. اگر رهبری جوامع انسانی در اثر اتفاقات و یا سیاست های ایدئائی کشورها و یا جوامع رقیب در اختیار مدیران خشن و آئین مدار قرار گیرد این مدیران با تکیه بر ثروت های ملی و با ترویج پوپولیستی فرهنگ آئین مداری و اجرای صوری و عوام فریبانه قوانین جاری کشور عرصه را بر فعالیت های علمی حقیقت مداران تنگ و با سرکوب آنان موجب عدم توسعه حقیقی کشور می گردند. از جمله ابزارهای مدیران آئین مدار برای حفظ و تداوم قدرت آئین مداری عدم اجرای اصولی و یا اجرای صوری قوانین بالا دستی مانند قانون انتخابات با حداقل معیارهای دموکراتیک جهت استمرار قدرت سیاسی و مدیریت جزیره ای خود در کشور می باشد تا به این ترتیب نوعی از دموکراسی به نام دموکراسی آئین مداری را در جامعه سازی و به دور از نشانه های حقیقی استقلال، آزادی و رفاه عمومی امور جامعه را اداره کنند.

در کشور های پیشرفته نه تنها انتخاب اولیه، گزینش و تائید صلاحیت و شایستگی مدیران دولتی برخلاف رویه های انتخاباتی در جوامع آئین مداری بر اساس قانون و از میان حقیقت مداران انجام می گیرد بلکه نامزدهای نمایندگان مجلس نیز به همان ترتیب از میان حقیقت مداران تعیین و در معرض انتخابات عمومی قرار می گیرند. در این کشورها تشکیل و استقرار دولت های موازی، در سایه و یا مخفی نخبگانی نیز از میان جمعیت حقیقت مداران صورت می پذیرد تا به عنوان اهرم های ناظر، رقیب و یا فشار در راستای موازنه قدرت در کشور عمل نمایند و مانع از بروز و ظهور رفتاری های خودکامگی و یا شکل گیری زمینه های فساد در قدرت حاکمه گردند.

هوش تکنیک است و آگاهی تاکتیک، هوش اثرات ژنتیکی فردی و آگاهی اثرات متقابل ژنتیک با محیط و یا اجتماع می باشد. هوش عامل افزایش دانائی و آگاهی توانائی ابراز و بکار گیری دانائی است. ممکن است طبیعی به مضرات استعمال سیگار دانا باشد ولی تا وقتی که از استعمال آن خودداری نکند بر مضرات آن آگاهی پیدا نکرده است. به بیان دیگر اگر دانائی حقیقت مداران به عنوان اندوخته دانشی آنان فرصت و توانائی بروز و ظهور عملی و یا تبلور اجتماعی پیدا نکند در عمل به آگاهی اجتماعی تبدیل نگردیده است و موجب انتفاع مردم از دانش آنها نیز نخواهد شد. پس بنابر این در میان حقیقت مداران تنها کسانی توانائی و قابلیت اثرگذاری در بهبود شرایط زندگی مردم و یا تغییر حکمرانی های اجتماعی ناهنجار را پیدا می کنند که دانائی آنان به آگاهی و عمل جمعی تبدیل شده باشد.

اگر رهبران و مدیران جامعه از میان افراد طبقه آئین مدار جامعه انتخاب شوند به لحاظ فاصله هوشی ضعیف و معنی داری که آنان با افراد طبقه حقیقت مدار دارند برای حفظ قدرت خویش ناگزیر افراد جامعه را به خودی آئین مدار و ناخودی غیر آئین مدار دسته بندی می کنند تا با سرکوب غیر آئین مداران یا حقیقت مداران موجب استمرار قدرت سیاسی آئین مداران گردند. آنان پس از تشکیل و تکمیل ساختار مدیریت آئین مداری خود در بین خودی های خودشان اقدام به تاسیس و تشکیل احزاب، سازمان ها و خط مشی های آئین مداری می کنند و تا آنجا کشور را از روی ناکارآمدی علمی نیروهای خودی تا آخرین مراحل سقوط به قهقرا می برند تا اینکه نوبت به قهقرائی شخص خودشان برسد. در چنین شرایطی مردم نیز در صورت عدم آگاهی و یا بی اعتنائی اجتماعی و یا سیاسی ناگزیر در دو راهی های انتخاب بد و بدتر و در مسیر انتخابات متعدد آئین مداری قرار می گیرند. انتخابات عوام فریبانه ای که وقتی مردم از راست آئین مداری ناامید و خسته می شوند به چپ آئین مداری آن پناه می برند. ولی بر عکس اگر رهبران و مدیران ارشد جامعه از مجموعه و فراوانی های ژنی حقیقت مدار و البته ستارگان جامعه و یا ۵/۰ درصد ژن های هوشی برتر جامعه انتخاب و انتصاب گردند در این صورت گروه ها و جناح های راست و چپ حقیقی و اصیل در کشور شکل می گیرد و مدیران منتخب و منتصب کشور نیز به تاسی از اصول سلسله مراتب علمی صلاحیت و شایستگی انسان ها هم با جامعه و هم با طبیعت قابلیت همزیستی و وفاداری پیدا می کنند.

اگر قدرت حاکمه و مدیریت جامعه تحت مدیریت آلل داران a تعریف شود طبیعی است لذا بداند اغواگر و خود کامگی های قدرت استبدادی آلل داران a را وادار و ترغیب به برنامه ریزی های مداوم

جهت حفظ و استمرار قدرت ناکارآمد حاکمه می کند. آئین مداران برخلاف حقیقت مداران که دارای اهداف و آمال عالی و بشر دوستانه و بیشتر فارغ از امیال ثروت اندوزی انفرادی هستند بیشتر به دنبال پول و ثروت و مقام و مصادره امور به نفع شخصی خویش می باشند و حاصل جمع این خصوصیات در مدیران آئین مدار منجر به فساد سیستماتیک در کشور می گردد. آنها با اجباء و تقویت مقدمات فرهنگ آئین مداری در جامعه و با تاسیس مدارس، دانشگاه ها، نهاد ها، سازمان ها و دادگاه های ویژه زمینه را برای صیانت از بقاء و ازدیاد جمعیت آلل داران a مهیا می کنند و از طرف دیگر نسبت به سرکوب، طرد و مهاجرت اجباری و حذف آلل های مفید A و کاستن از فراوانی آنان اهتمام می ورزند. پس بنابر این اگر همه نخبگان و آلل های A بنشینند و بر این جابجائی ها، آشفستگی ها، بی نظمی ها و بی عدالتی ها اعتراض نکنند و یا دانائی آنان بر آگاهی اجتماعی تبدیل نگردد همه متضرر خواهند شد چرا که سرنوشت هیچ ملتی تغییر نخواهد کرد مگر اینکه این تغییر با تظاهر و بیان محتوای ژن های خود آن ملت صورت پذیرد.

تقریباً مسیر زندگی انسان ها با ترکیب ریخته ارثی اولیه آنان مشخص می شود مگر اینکه اندک تغییری با توجه به اثرات محیطی در آنها بوجود آمده باشد. در عرصه مدیریت زندگی شخصی مسیر همان مسیری است که ژن های فرد برای وی تعیین می کند. مگر می شود به عقب برگشت و با کلی تغییرات و دخالت ها روزگار شخصی خویش را تغییر و یا به شکل دیگری آغاز کرد. مسیر و سرنوشت را ترکیب کروموزومی انسان ها در روز اول شکل گیری نطفه انسان تعیین می کند. ولی در مقیاس اجتماعی ممکن است جوامع متمدن و دارای تمدن تاریخی میراث دار ژن های هوش و آگاهی برتر و مفید بوده باشند ولی باز ممکن است مدیریت آن جوامع توسط مردم توده و عوام به یغما رفته باشد. ترکیب اعضای جامعه انسانی متنوع و دارای طبقات متفاوت هوش و آگاهی انسانی است. در مدیریت جوامع انسانی مهم آن است که زمینه برای مدیریت انسان های دارای هوش و آگاهی برتر مهیا و از طرف دیگر شرایط برای مدیریت جامعه توسط سردمداران اکثریت توده های انسانی فراهم نگردد.

جابجائی جایگاه و نقش حکمرانی حقیقت مداران با آئین مداران در جامعه می تواند عواقب بسیار خطرناکی برای آن جامعه، ملت و حتی دنیای پیرامونی به دنبال داشته باشد. آلل A نمایانگر اثرات ژنی صحیح و آلل a نمایانگر اثرات ژنی اشتباه است. پس بنابر این هر چقدر فراوانی ژنی آلل های A در رهبران و مدیران جامعه بیشتر و آلل a کمتر باشد اشتباهات در تصمیم گیری، تصمیم سازی و توسعه

کسور نیز به نسبت کمتر می‌گردد. اگر مدیریت جامعه تحت زعامت و سیطره آلل داران a تعریف شود به لحاظ عدم تجهیز ژنوم آنان به حداکثر ژن های هوش و آگاهی مفید و یا برتر و یا برخورداری از حداکثر آلل های مضر و پستر جهت حفظ و استمرار قدرت خویش ناگزیر از سرکوب و حذف حقیقت مداران از مراکز تصمیم ساز خواهند شد ولی اگر مدیریت جامعه ذیل حکومت حقیقت مداران و یا آلل داران A تعریف شود آنان جوامع آلل داران a را هم به لحاظ توانائی برتر در هوش و آگاهی کنترل و مدیریت خواهند کرد.

آلل های هوش و آگاهی A نسبت به آلل های a هم در سطح ژنتیکی و هم در سطح اجتماعی غالب و برتر می‌باشند مگر اینکه در سطح ژنومی آنان ناهنجاری هائی از نوع جهشی، ژنتیکی یا کروموزومی و یا بیولوژیکی و در سطح اجتماعی هم جابجائی هائی از نوع دگرگونی های غیر طبیعی، غیر مترقبه و یا از نوع انقلاب های نامیمون رخ داده باشد. در حقیقت **آرایش ژنومی یا ترکیب کروموزومی انسان ها همان تقدیر و خدای درونی آنان** است و ذات این نوع از ترکیب بندی ژنتیکی و ارثی افراد جامعه می‌باشد که شخصیت، رفتار، دور اندیشی و برنامه زندگی فردی و اجتماعی آنان را شکل داده و اجرائی می‌کند. برنامه ای که در حقیقت ژن ها و کروموزوم های هر انسانی برای او در زندگی مقدر می‌کند و هیچ کس دیگر مگر خود فرد با کسب و تقویت آگاهی های بیشتر از محیط قادر به تغییر و تحول محیطی آن نمی‌باشد. به بیان دیگر تظاهر یا بیان ژن و اجرائی شدن فرمان های ذاتی صادره از محتوای کروموزوم های انسانی همان پاسخ ها، کنش ها و واکنش های زندگی بشری است که انسان ها از آن به عنوان تقدیر یاد می‌کنند و این گونه تقدیرات هم هستند که سرنوشت افراد، جامعه و ماهیت حکومت و قدرت های سیاسی را رقم می‌زند.

توزیع دموکراتیک فراوانی ژن هوش و آگاهی

توزیع نرمال ترکیبات کروموزومی هوش و آگاهی افراد در داخل جمعیت های انسانی به شکل تصادفی و کاملاً دموکراتیک انجام می‌گیرد. البته توزیع نرمال ترکیبات کروموزومی حاوی ژن های هوش و آگاهی در داخل جمعیت ها به فرض های اولیه توزیع تصادفی مانند شرایط تصادفی ازدواج ها، موازنه مهاجرت و سایر مفروضات نیز وابسته است. به تبعیت از توزیع نرمال ترکیبات کروموزومی خصوصیت هوش در جوامع انسانی توزیع فراوانی سطوح دانش و آگاهی آنان نیز در جمعیت ها به شکل

نرمال صورت می پذیرد ولی عاملی که در عمل منجر به تظاهر و پیدایش طبقات و دسته بندی های اجتماعی تحت عناوین آئین مداران و یا حقیقت مداران در جامعه می گردد تشکیل هسته های اولیه طبقات اجتماعی و گروه بندی های جمعیت انسانی با توجه به سازش ها و قرابت های رفتاری و ژنتیکی مبتنی بر فاصله های هوش و آگاهی افراد از یکدیگر و از مرکز حقیقت می باشد که در نهایت در جامعه به شکل دسته بندی های آئین مداری و یا حقیقت مداری تبلور اجتماعی پیدا می کند. در واقع دنیا متشکل از مجموعه منظمی از دسته بندی های تصادفی است که **نظم آن اصول و تصادف آن فروع** حاکم بر دنیا را تشکیل می دهد (شکل.۱).

قدرت خداوندی قوی ترین، برترین و منحصر به فرد ترین وجه علم و یا هوش و آگاهی طبیعی است که در گذر زمان و پس از ارتکاب هر عملی در قالب عکس العمل های مثبت و منفی طبیعی طبیعت برای انسان ها پدیدار می گردد. هر چقدر انسان ها به منبع لایزال علم و آگاهی نزدیکتر خسارت آنان نیز در تعامل با طبیعت کمتر می گردد. خداوند بزرگترین مظهر هوش و آگاهی و به بیان دیگر ناظر و قدرت مطلق جهان جهت تنظیم رفتار وقایع طبیعی در مسیر درست و طبیعی است. به عنوان مثال اگر انسان هایی هم در محل و معرض زلزله و سونامی قرار می گیرند این نیز ناشی از عدم اطلاع و آگاهی خود انسان ها می باشد.

جنس روابط، تعامل و مناسبت های افراد درون طبقه آئین مداران با ماهیت رفتارهای افراد درون طبقه حقیقت مداران با توجه به فاصله نسبی دانش و آگاهی آنان از مرکز حقیقت متفاوت است. ماهیت کروموزومی و ژنتیکی جمعیت طبقه آئین مداران اقتضای رفتارهای اجتماعی ناشی از هوش و آگاهی ژن های متعلق به آن طبقه را می کند در حالی که فراوانی و نوع آلل های هوشی و ظرفیت های ژنتیکی طبقه حقیقت مداران متفاوت و روابط و مناسبت های رفتاری درون این طبقه نیز به نسبت عقلانی و علمی تر از تعاملات اجتماعی طبقه آئین مداران می باشد. به بیان دیگر متاثر و متناسب با افزایش تعداد ژن و آلل های برتر هوش و آگاهی حقیقت مداران واکنش های رفتاری آنان نیز به نسبت از منطق و عقلانیت بیشتری برخوردار می شود. بدیهی است این قبیل افراد به لحاظ برخورداری بیشتر از ژن و یا آلل های برتر هوش و آگاهی بندرت قوه عقلانیت و روش زندگی خود را در اختیار و در تقلید از بنیان های فکری پائین تر از خود قرار می دهند.

در مقام مقایسه اثرات ژنتیکی کمی و افزایشی ژن های هوش و آگاهی افراد جمعیت انسانی با همدیگر می توان به این نتیجه کلی رسید که هر چقدر مجموع اثرات افزایشی ژن های هوش و آگاهی آنان کمتر از متوسط جامعه باشد به همان نسبت پابندی افراد بر عقلانیت و استدلال منطقی و یا حقیقت باوری جای خود را به رفتار های غیر منطقی و خشونت آمیز می دهد. این نوع از خشونت های رفتاری اگر در محدوده مرزهای هر کشور و در تقابل با حقیقت مداران پدیدار شود سرکوب داخلی و اگر در خارج از مرز های کشورها طراحی و اجراء شود تروریسم بین المللی نامیده می شود. متأسفانه آئین مداران به همان نسبت که در خانواده، شهر و یا کشور خود به لحاظ عدم توانائی حل علمی مسائل روزمره به خشونت متوسل می گردند در عرصه های بین المللی نیز با توجه به رویارویی با فرهنگ و نگرش های متفاوت بر اختلاف و خشونت آنان افزوده می گردد.

اگر توزیع تصادفی فراوانی ژن های هوش و آگاهی در میان افراد جمعیت های انسانی موجب پیدایش طبقات و مراتب متفاوت دانشی می گردد پس بنابر این شناخت حقیقی انسان ها از حقایق و ادیان نیز متأثر از فراوانی و طبقات هوش و آگاهی آنان از مراتب حقیقت طلبی و یا طبقات دینداری متفاوتی برخوردار می باشد. امکان اینکه در این جمعیت ها با آگاهی دادن های بیرونی و محیطی همه مردم را به سطح یکسان و قابل قبولی از شناخت حقیقت و رستگاری دینی نائل ساخت غیر ممکن و البته غیر علمی به نظر می رسد. همواره به تاسی از منحنی نرمال توزیع فراوانی ژن های هوش و آگاهی انسانی در جمعیت های مختلف جغرافیائی و در نتیجه گروه بندی های ژنتیکی متفاوت آن به طبقات و زیر طبقات هوشی به نسبت طبقات و زیر طبقات متفاوت حقیقت مداری و آئین مداری هم وجود خواهد داشت. بدین سبب امکان ایجاد مدینه فاضله و بهشتی کردن تمامی احاد جامعه و زدودن تمامی تخلفات، اتهام ها و جرم ها از جوامع انسانی در عمل وجود نخواهد داشت. پس بنابر این توزیع تصادفی و نرمال ژن های هوش و آگاهی در میان جمعیت انسانی اقتضاء می کند که خصوصیات و رفتارهای جوامع انسانی ترکیبی از زشتی و زیبایی، تاریکی و روشنی، کم هوشی و باهوشی و فجور و تقوا باشد مگر اینکه با آموزش و آگاهی دادن های بیرونی و بطور مصنوع تغییرات اجتماعی جزئی و ظاهری در این نسبت ها پدید آمده باشد.

شناخت و آگاهی درست انسان از ظرفیت های ژنتیکی و یا محدوده و یا طبقه هوش و آگاهی خویش موجب تنظیم روابط او با خود و دیگران در جامعه می گردد. بیشترین عدم تعامل و تفاهم های

انسانی ناشی از عدم ارزیابی واقعی جایگاه فرد در جامعه و عدم آگاهی از فاصله ژنتیکی فرد با دیگران ناشی می‌گردد به بیان دیگر راز آرامش درونی انسان‌ها در شناخت حقیقی جایگاه خویش در جامعه و نسبت خود با محیط پیرامونی می‌باشد. در حقیقت خودشناسی ژنتیکی هر انسانی در گرو و زمینه ساز شناخت درست موقعیت خویش در جامعه ژنی و ارزیابی نسبت و فاصله خصوصیات و تعاملات رفتاری خود از افراد دیگر جامعه است. استقرار درست و اصولی هر کسی در جایگاه پازلی خویش موجب کارکرد اجتماعی وی و همچنین تکمیل پازل جامعه نیز می‌گردد. اگر انسان‌ها همانگونه باشند که ظرفیت‌های ژنی آنان اقتضاء می‌کند و یا اینکه همانگونه ارزیابی شوند که در واقعیت امر هستند و یا به بیان دیگر ظاهر و باطن مثبت و منفی افراد مساوی با محتوای ژنتیکی آنان باشد در این صورت انسان‌ها به عنوان خود واقعی عمل می‌کنند. در حقیقت جامعه طبیعی و یا مدیریت حقیقت مداری نیز متشکل از انسان‌هایی می‌شود که اغلب ظرفیت‌های ژنتیکی خود را پنهان و یا شکل و قالب آن را عوض نمی‌کنند و یا بدین وسیله موجب سلب آرامش و آسایش خود و یا فریب اجتماعی که در آن زیست می‌کنند نمی‌گردند.

آستانه تظاهر و بیان ژن‌های هوش و آگاهی ترکیبات کروموزومی انسان‌ها دارای قابلیت‌های بالقوه‌ای است که با آگاهی دادن‌های بیرونی تا اندازه‌ای قابل تغییر است و این تغییرات و یا افزایش آگاهی‌های محیطی نیز زیر سقف توانایی بیان ژنی افراد امکان‌پذیر است. همین نوع از تظاهر و بیان ژنی برای سایر خصوصیات انسانی دارای توارث کمی نیز قابل تعمیم و بررسی است مضاف بر اینکه این قبیل بررسی و تحلیل‌های ژنتیکی را می‌توان در موضوعات جامعه‌شناختی، روانشناسی، اقتصاد اجتماعی و مدیریتی و همچنین سایر شاخه‌های علوم مرتبط با جمعیت انسان و انسان‌شناسی نیز مورد بحث و بررسی قرار داد.

علاقه به پول، جاه و مقام در میان آئین‌مداران دینی و یا غیر دینی و یا شیخ و شاهی به میزان و شدت کمبود ریخته ژنی آنان از آلل‌ها و یا ژن‌های مفید هوش و آگاهی انسانی بستگی دارد. متأسفانه تعداد و میزان آلل‌ها و یا ژن‌های هوش و آگاهی غیر مفید آئین‌مداران در مقایسه با آلل‌ها و ژن‌های مفید آنان بیشتر است. در حالی تعداد و میزان ژن‌ها و آلل‌های هوش و آگاهی مفید حقیقت‌مداران جامعه بر تعداد و میزان آلل‌ها و ژن‌های غیر مفید آنان برتری دارد. آئین‌مداران دینی و یا غیر دینی همواره هوش و آگاهی برتر و یا حقیقت‌مداران را مانع سر راه خود می‌دانند و برای مقابله با

حقایق حقیقت مداران با اتکا بر روحیه و رفتار برون گرایی خودشان همواره با عضوگیری از میان عوام و یا مقلد سازی های اجتماعی از میان آئین مداران دینی و غیر دینی به دنبال تصاحب پول و قدرت هستند بدین سبب معمولاً حکومت ها در کشور های غیر پیشرفته و در غیاب حقیقت به تناوب در دست آئین مداران دینی و غیر دینی دور تسلل می زند. برای خاتمه دادن به این نوع از دور تسلسل با آگاهی دادن به جامعه می توان از نسبت آئین مداران دینی و غیر دینی کاست و ترکیب و بافت فکری جامعه را به سوی علم و حقیقت مداری سوق داد و در نهایت جامعه را از شرایط ناپایدار حکومت های ناکارآمد آئین مداری دینی و غیر دینی و دور تسلسلی آنها رها ساخته و حکومتی پایدار با راس حقیقت مداران و بدنه دموکراتیک بنا نهاد. در غیر اینصورت متاسفانه نظر به ظرفیت های هوش و آگاهی حداقلی آئین مداران دینی آنان با تاسی والگوگیری از اسلاف خویش به دنبال کنکاش در روابط افراد و نوع غیر دینی آنان نیز درگیر وقایع و رویدادهای متغیر جوامع خواهند بود در حالی که حقیقت مداران در خلوت خویش به دنبال و درگیر روش و ایده های نو، ثابت و پویا خواهند بود.

متاسفانه وقتی آئین مداران به هر روش و وسیله ای بر اریکه قدرت تکیه می کنند و خودشان را پس از چند صباحی و به لحاظ عدم توانائی علمی قاصر از مدیریت امور جاری جامعه می بینند متاسفانه در ادامه مسیر در جلد مدیران حقیقی ظاهر می گردند و اقدام به بازیگری در نقش مدیران علمی می کنند. بدین ترتیب و در این شرایط اویون بازی، آئین مداری آنان سیاست شان و سیاست آنها نیز آئین مداری شان می شود. در چنین بستر و فضای دگرگونی ارزش ها و یا در هم ریختگی قطعات پازل مدیریتی ناگزیر دست حقیقت مداران از مراکز تصمیم ساز و مناصب دولتی کوتاه و به طرف بخش خصوصی رانده و یا سوق داده می شوند. از طرف دیگر به دنبال عدم تسلط فکری آئین مداران دولتی بر حقیقت مداران بخش خصوصی و یا عدم توانائی آنان در کنترل بخش خصوصی متاسفانه زمام امور کشور از دست رهبران آئین مدار جامعه خارج و زمینه های فساد اقتصادی بیشتر مهیا می گردد. برخلاف کشورهای پیشرفته در حکومت ها و مدیریت های آئین مداری حقیقت مداران سرکوب و ناگزیر به سمت و سوی علوم و حرفه های تجربی و کاسب کارانه به لحاظ غیر دولتی و یا خصوصی بودن ماهیت آن امور گرایش پیدا می کنند. بدین ترتیب جذابیت بخش خصوصی موجبات استنفکاف ترجیحی افراد ممتاز هوشی جامعه از تحصیل در شاخه های مختلف و مهم علوم انسانی کلانگر و تصمیم ساز و گرایش آنان برای تحصیل در شاخه های مختلف علوم تجربی می گردد. عدم اشتیاق

حقیقت مداران و با عدم ورود استعداد های فکری و نخبه جامعه در عرصه های آموزش و تحصیل علوم انسانی کلان نگر موجب تضعیف پایه های حکمرانی علمی در حکومت های آئین مداری و در نتیجه نیل طبیعی این حکومت ها به سمت و سوی ناکارآمدی و فساد دولتی می گردد. این قبیل از دگرگونی و ناهنجاری های آموزشی در کشور نیز نمود و دلیل دیگری بر دلایل وارونگی مخروط و یا هرم مدیریت آئین مداری در کشور می باشد که نخبگان در قعر هرم و عوام در راس آن قرار می گیرند. در چنین شرایط وارونگی ارزش ها متاسفانه برتری و تفوق نسبی هوش و آگاهی صاحبان بخش خصوصی موجب انفعال مدیران دولتی و در نتیجه بی کفایتی و فساد آنان می گردد و در نهایت سر ریز فساد بخش دولتی نیز موجب تسری آن به تمامی ارکان مدیریتی کشور می گردد.

کاهش فراوانی ژن های هوش و آگاهی در ریخته ارثی مدیران جامعه موجب محدودیت و نقصان عملکرد در حوزه تفکر و اندیشه ورزی سالم آن مدیریت ها و در نتیجه موجب انحراف کارکرد جامعه به ورطه های افول توسعه ناشی از فساد سیستماتیک می گردد. به دلیل اینکه در جوامع عاری از مدیران علمی و حقیقی تصمیم سازی ها معمولاً در مقیاس و اندازه های افکار آئین مداری طراحی، برنامه ریزی و پیاده می گردد و از آنجائی که اتاق های فکر آئین مداری قادر به توسعه واقعی کشور و پاسخگویی بر مطالبات واقعی مردم نمی باشند در این شرایط مدیران آئین مدار در مواجهه با مطالبات و کاستی های اساسی مردم ناگزیر به سوی راهبردهای عوام فریبانه و یا فضل نمائی های صوری علمی و دینی و خلاصه به وادی ایون چی گری یا همان آئین مداری سوق پیدا می کنند. با این فرض و راهبرد در این قبیل حکومت ها هر گونه ظاهر سازی های غیر اخلاقی، فضل نمائی های عوام فریبانه، ارتکاب اعمال خلاف قانون و اخلاق اگر برای حفظ و صیانت از موجودیت آن حکومت صورت گیرد از **اوجب واجبات** به شمار می رود و همین عامل یعنی راهبرد پایمال کردن هر گونه قانون، اخلاق و حقوق انسانی در جامعه اگر به بهانه حفظ حکومتی که فاقد هرگونه حامی و مبناهای اساسی حقوق بشری است صورت گیرد به عنوان آئین مداری ویژه مدیران آن حکومت به شمار می رود. نظر به اینکه دنیا همواره متشکل از زشتی و زیبایی، هوشمندی و غیر هوشمندی، خوبی و بدی و یا آئین مداری و حقیقت مداری است پس بنابر این همواره روی دوم سکه فرار از اصالت قانون، اخلاق و حقوق انسانی بدون تردید اصالت زور، خشونت و بی عدالتی است. اصالت آئین مداری و آن هم از نوع ایدئولوژیک مصنوع آن موجب پیدایش و برتری اصالت خشونت و یا جنگ میدان بر اصالت دانش و قانون در جامعه می گردد.

نظر به اصل عدم بقاء حکومت‌ها بر پایه ظلم و یا بی عدالتی حفظ و تداوم این قبیل حاکمیت‌های آئین مداری نیز به لحاظ ناکارآمدی ذاتی آن و در دراز مدت خیلی سخت می‌نماید به همین منظور مدیران آنها با ایجاد اختلال در همه پرس‌های عمومی و سرکوب حقایق و انتصاب مدیران شبه نظامی آئین مدار به عنوان مدیر گلوگاه‌های اقتصادی کشور مجراهای اقتصاد ملی را در راستای تقویت خزانه‌های میدانی خویش به گروگان می‌گیرند تا هیچ قدرت اقتصادی و نظامی دیگری در کشور توانائی رقابت در برابر قدرت آئین مداری آنان را پیدا نکند.

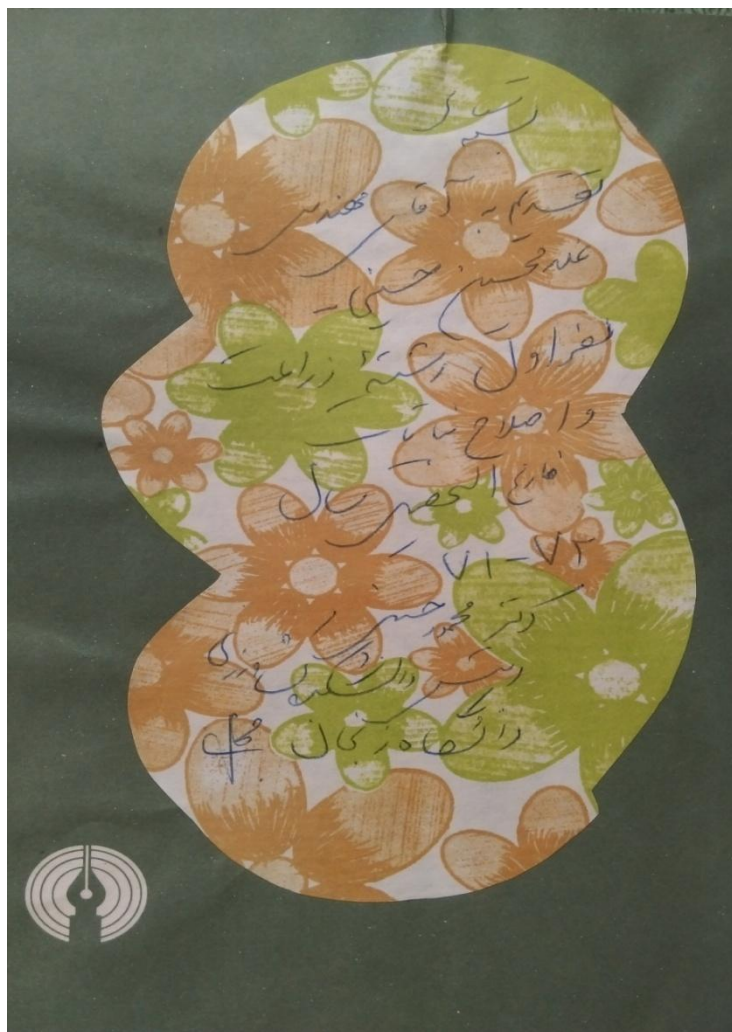
رانده شدن ژنتیکی اجتماعی

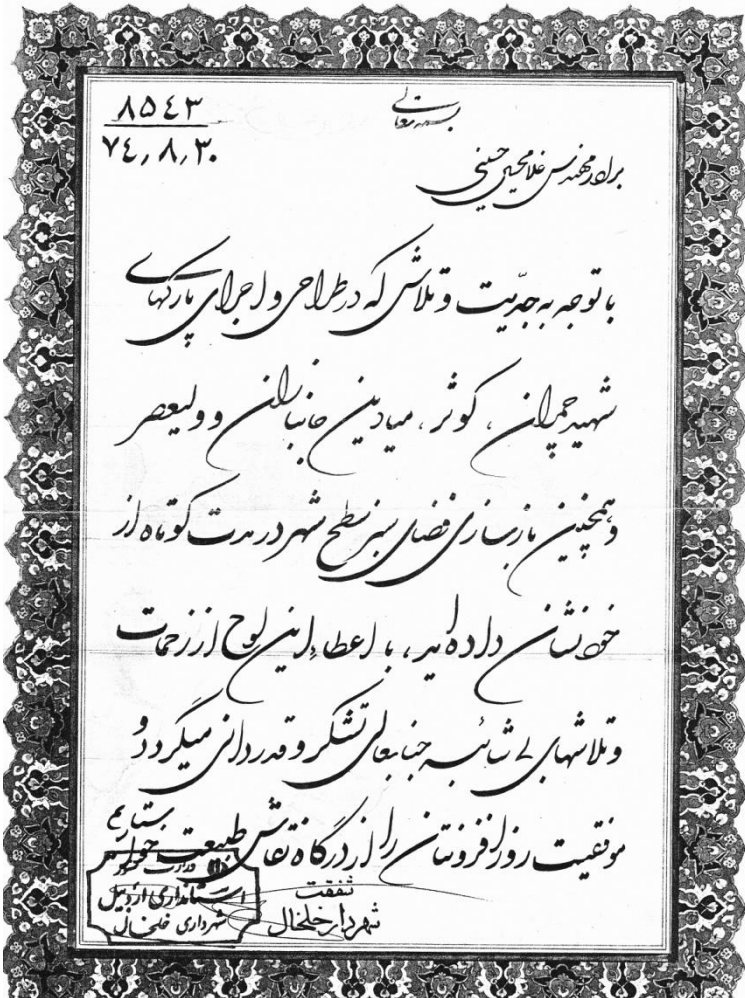
حفظ و بقاء حکومت‌های آئین مداری و مبتنی بر اصول ایدئولوژیک مصنوع مستلزم توسعه بستر استضعاف اجتماعی در حیطه هوش و آگاهی انسانی است. جامعه‌ای که در معرض سرکوب فراوانی ژن‌های هوش و آگاهی نیروی انسانی و کاستی‌های ناشی از آن قرار دارد بدون شک در معرض رکودهای اقتصادی و فرهنگی هم قرار می‌گیرد. به بیان دیگر افزایش نسبی فراوانی آل‌های برتر هوش و آگاهی در میان مدیران کشور موجب حقیقت‌گرایی و یا اتخاذ استراتژی رئالیسم و در نتیجه تقویت و توسعه قدرت اقتصادی، نظامی و سیاسی کشور می‌گردد ولی بر عکس پرورش و ترویج فراوانی آل‌های پستر هوش و آگاهی در میان رهبران و مدیران موجب گرایش آنان به منابع ایدئولوژیک مصنوع و اتخاذ استراتژی ایده آلیسم و در نتیجه وابستگی اقتصادی و رویارویی‌های فرهنگی با ملل دیگر از جایگاه ضعف مدیریت و سازش طلبی‌های فرصت‌سوزانه می‌گردد. جمعیت‌های آئین مدار بنا به ریخته‌ارثی و محتوای ژنتیکی افراد تشکیل‌دهنده خود در مقایسه با جامعه حقیقت مدار سازگاری‌های زمانی و مکانی بیشتری با شرایط ساکن و یا اثرات محیطی پیدا می‌کنند و اغلب فاقد توانائی لازم فکری و یا قابلیت تغییر، تحول و برون رفت از وادی آئین مداری به حقیقت مداری می‌باشند. از نقطه نظر ژنتیکی و در شرایط نرمال توزیع جمعیت‌های انسانی همواره آئین مداران با حقیقت مداران دارای فاصله متوسط ژنتیکی ۵۰ درصدی هستند. اگر قرار بر تاثیر اثرات محیطی و افزایش آگاهی آئین مداران باشد همین اتفاق نیز در آن شرایط برای حقیقت مداران متصور و قابل پیش‌بینی است. در هر حال فاصله متوسط ژنتیکی حقیقت مداران با آئین مداران در هر زمان و مکان و در شرایط مساوی حفظ خواهد شد. با توجه به این فرضیه ژنتیکی و حفظ فاصله متوسط ژنتیکی ۵۰ درصدی بین آئین مداران و حقیقت مداران افرادی که از ریخته‌ارثی حقیقت مداری برخوردار هستند امکان، فرصت و توانائی

همزیستی، شکوفائی و عملکردی در داخل مدیریت آئین مداران خواسته و یا ناخواسته پیدا نخواهند کرد و در نهایت فشارهای ناشی از عدم تجانس ژنتیکی و فرهنگی موجب رانده شدن ژنتیکی اجتماعی (Social Genetic Drift) آنان از مشارکت ملی خواهد شد.

پیوست ها

پیوست ۱

۱۵۴۳
۲۰، ۸، ۷۴

برادر محمد سرغاجی حسینی

با توجه به جهیت و تلاش که در طلاع و احوال پارکها
 شهید چمن، کوشک، میدان چمن، چمن و ویعصر
 و همچنین با زبان فصیح و نثر شاد و در مدت کوتاه از
 خورشید دیده‌ها، با اعطای این لوح از زحمات
 و تلاشهای شبانه‌روزانه شما تشکر و قدر دان می‌گردد
 موفقیت روز افزون شما را از درگاه خداوند تعالی

شکر و سپاس
 شهرداری خندان
 شفق
 شهرداری خندان

شماره ۳۷۱۰۵۱
ضمیمه
تاریخ ۱۶/۹/۹۴

بسمه تعالی

آقای مهندس حسینی کارشناس برقراری خدمات فنی شهرستان خلخال

سلام علیکم

بدینوسیله از زحمات و همکاری جنابعالی در خصوص ایجاد فضای سبز محوطه ساختمان اداری سازمان تعاون روستایی استان اردبیل و محوطه انبار سرد فنی سیب زمینی کمی آباد بادرچ در پرونده قدردانی میشود امید است در افزایش تجارب و خدمت به سازندگی بیش از پیش موفق و کوشا باشید /

۳/۲۲

مدیر سازمان تعاون روستایی استان اردبیل
میرزاخانی

رونوشت:

- ۱- سازمان تعاون روستایی شهرستان خلخال جهت اطلاع.
- ۲- کارگزینی استان جهت اطلاع /

شماره رای: ۱۷۰۰۰۰۰۰

تاریخ: ۱۳۸۷/۰۲/۰۷

جلسه هیئت تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اداری... وزارت کشاورزی... در تاریخ ۱۳۸۷/۰۲/۰۷ با حضور سه نفر از اعضا جهت رسیدگی به اتهام/ اتهامات آقای/ خانم غلامحسین حسینی... مستخدم رسمی آزمایشی مولد سال ۱۳۴۸... شماره شناسنامه ۲۱... صادره از خلخال... فرزند حسن... متأهل/ مجرد که با مدرک تحصیلی لیسانس... دارای گروه ۸... با ۲... سال سابقه کار در پست سازمانی کارشناس خدمات... در بخش شهرستان خلخال... استان اردبیل... خدمت می نماید و در زمان صدور رای در حالت استخدای اشتغال بوده که بر اساس رای شماره ۶۵۳/۱۵۴... هیئت بدوی... سازمان کشاورزی... به مجازات انفصال موقت محکوم گردیده است، تشکیل شد. با ملاحظه اسناد و مدارک موجود در پرونده و با توجه به شرح گردش کار مذکور در ذیل، اتهامات منتسب به متهم که منطبق است بابتد ۲۹... ماده ۸ قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲/۹/۷ مجلس شورای اسلامی محرز نگردید لذا منتخف به استناد بند ب... ماده ۹ قانون مذکور در فوق، به مجازات توبیخ کتبی با درج در پرونده استخلاص... محکوم می گردد

این رای قطعی است، محکوم علیه در صورت اعتراض می تواند حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ به دیوان عدالت اداری شکایت نماید.

گردش کار: پرونده اتهامی آقای غلامحسین حسینی در ارتباط با نقض ای تجدیدنظرخواهی وی نسبت به رای صادره از هیئت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری سازمان کشاورزی استان اردبیل و نیز در رابطه با دفاعیه کتبی مورخ ۱۳۸۷/۰۱/۱۸... از نامبرده در اجرای ماده ۱۷ و ۱۸ آئین نامه اجرائی قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۷۳/۷/۲۷ هیئت محترم وزیران مطرح و با ملاحظه ابرادارنده به ابلاغ تغییر محل خدمت بشماره ۲۲۳۷/۱۳۲۱ پ مورخ ۱۳۸۷/۰۲/۲۰... به عنوان نتیجه لازمه مصفا حقیر به نجل ماده ۱۶ آئین نامه مذکور (بلاحظه مطرح بودن پرونده در هیات بدوی) و نیز استناد هیات بدوی... به این ابلاغ در شرح رای صادره مکه محلول آن تلویحا " و بطور شکلی این را براد را مسلمی نمایم و علاوه بر اساس مفاد ابلاغ مزبور تغییر محل خدمت برای انجام یک وظیفه خاص در فصل بخصوص (فصل خریدگندم) بدون قیدیمت سازمانی مصوب که بطور موقت بوده است و از طرفی هم این تغییر محل را بمنظور ایجاد دیگر گویی در رفتار کار منجمد و صرف همزمان با مطرح بودن پرونده در هیات بدوی بوده دیگری نمایم لذا دلائل مذکور کاملا " فارغ از اثبات اتهامات منتسبه به وی بوده و اوسوای بمنظور تعیین سبب تا بر این اعضا هیئت تجدیدنظر با اتفاق آراء با توجه به وضعیت استخدامی نامبرده که در دوراستخدام رسمی آزمایشی است و عملکرد همواره الهیه بر اساس محتویات پرونده... جهت المجموع از جمله مواردی است که انطباق با بند

* تذکر بدون درج نام و نام خانوادگی و امضا اعضاء جلسه در پایان گردش کار، رای فاقد اعتبار است. ۵۰ ف

۱۲ از ماده افقانون رسیدگی به تخلفات اداری در دو مستوفای سر بهی از اجرای دستور مقامات بالا تسلسر
در حدود و قالیله اداری را در آنهان اعقا صحت رهیا تهیادامی می نمایندهار دنظور بکه رون تخلف از طرف
مشار البهر امحرز بهمار دلخای امر ننگار از بنده آماده افقانون فوق الذکر و ابجا نیله فرست مجدهجست
ارانه خدمات ماندها توسط مشار البهره اعمال مجازات تنهیم کتبی با درج فریروندههاست خدای مستند
بهیندب از ماده افقانون فوق الا شمار محکومی نماید . / ک

سید محمد حسین نبیاجی
مصطفی خسروی
وزارت کشور

در تاریخ ۱۳۰۲ هـ . ق . به اینجانب شهرت می رسد . ابلاغ شد .
نامه مورد ابلاغ به سرکار لاریش
امضاء
امضاء

بسمه تعالی

تاریخ ۱۳۸۰
شماره .....
پیوست .....

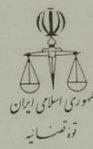
جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه

اظهارات طرفین و قید موارد توافق آنان و اظهار نظر داوران سرانجام در همان تاریخ ۸۳/۸/۲۰ ختم رسیدگی اعلام و طی دادنامه شماره ۱۸۰۹ - ۸۳/۸/۲۰ و به شرح زیر مبادرت به صدور رای می نماید .
« رای دادگاه » در خصوص دادخواست آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن بطرفیت

بسمه تعالی

تاریخ ۱۳۸۰
شماره ..... ۸۳/۸/۲۰ | ۵۱۷۸
پیوست .....

جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه

بسمه تعالی

ریاست محترم دادسرای انتظامی قضات

احتراماً:

در پرونده پیوست باستناد گزارش جناب آقای بوربور دادیار محترم تخلف انتظامی آقای مهدی کریمی پناگیری رئیس شعبه اول دادگستری خلخال بنظر محرز بوده ، لذا با تعقیب انتظامی قاضی نامبرده بشرحی که بیان شده ، موافقت میگردد. تعلیق تعقیب از اختیارات خاص جناب آقای دادستان انتظامی میباشد در مورد منع تعقیب انتظامی سایر قضات نیز با نظر ابرازی موافقم .

ملکشاهیان - معاون دادسرای انتظامی قضات ۳۱/۱۲/۳۶

بسمه تعالی :
موافقت می شود . پرونده برای ابلاغ تعلیق تعقیب انتظامی اعاده میگردد .
کریمی راد - دادستان انتظامی قضات ۱۳۸۳/۱۲/۳۶

بسمه تعالی
رای صادره در مورخه سبت و هفتم شرمهان بنیندر ایستاده و مستند در چهارم سبت پای
مهدی کریمی ریاست محترم دادسرای انتظامی قضات

۱۳۸۰/۸/۲۰

مهدی کریمی

معاون قضای سرکل خلخال

تاریخ: ۸۴/۲/۹
شماره: ۷۵-۸۶
پیوست:

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادگاه

معاونت محترم امور بین الملل قوه قضائیه

سلام علیکم :

احتراما در این پرونده آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن متولد ۱۳۴۸ صادره از خوجین خلخال کارمند مرکز تحقیقات منابع طبیعی کشاورزی مازندران متهم است به نشر اکاذیب ، افتراء، توهین به مقام معظم رهبری با توجه به نتیجه تحقیقات بعمل آمده که حاکی از حضور مشارالیه در کشور هندوستان بشرح آدرس ذیل الذکر می باشد مستدعی است دستور فرمایند در صورت وجود قرار داد استرداد مجرمین میان ایران و کشور هند با هماهنگی، وزارت امور خارجه مقدمات استرداد نامبرده فراهم فرمایند. / آم

00919890050285
NO- 120 B1- SOPHAN BAUY PANEHAVATI - PUNE-INDIA

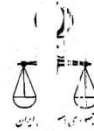
دلایل - شکایت شاکی - تصاویر مکاتبات و نامه های همای - مطالب کذب و توهین آمیز
واصله به مراجع قضایی و اداری

نصرتی
بازپرس شعبه اول دادسرای عمومی و انقلاب خلخال

02/07/2007 08:52 FAX

تاریخ: ۱۶/۷/۰۷
شماره: ۹۰۲۰۹۰۱/۱۴۸۱ - ۸۶
پیوست

بتعیال

جناب آقای نصرتی

بازپرس محترم شعبه اول دادسرای عمومی و انقلاب خلخال

باسلام و احترام

بازگشت به نامه شماره ۸۶-۷۵/ب مورخ ۸۶/۲/۹ درخصوص درخواست استرداد آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن، بدینوسیله اعلام می دارد بدین جمهوری اسلامی ایران و هندوستان قرارداد استرداد مجرمین منعقد نشده است و نظر به اینکه اگر چنین درخواستی از سوی مقام کشورهای خارجی از مقام قضایی کشورمان انجام شود به دلیل جرم نبودن عمل ارتكابی در قوانین جمهوری اسلامی ایران براساس بند ۲ ماده ۴ قانون استرداد مجرمین مصوب ۱۳۳۹ مورد پذیرش قرار نمی گیرد لذا درخواست عمل متقابل نیز امکانپذیر نیست.
بنابراین در این مورد امکان استرداد مجرم وجود ندارد. /مستند: ۸۶/۷۵/ب

غلامحسین حسینی
نفرت
مدیرکل دفتر امور بین الملل
تاریخ: ۱۶/۷/۰۷

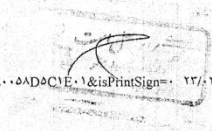
سید علی حسینی

سید علی حسینی

<p>شماره دادنامه: ۹۱۰۹۹۷۰۲۰۸۲۰۰۹۱۹ شماره پرونده: ۹۱۰۹۹۸۰۲۰۴۷۰۰۵۴۹ شماره بایگانی شعبه: ۹۱۰۵۳۸ تاریخ تنظیم: ۱۳۹۱/۰۹/۰۹ پیوست:</p>	<p>«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَنْ تَفْرُوا» شعبه ۱۰۲ دادگاه عمومی (جزایی) دادگستری شهرستان ورامین</p>	 دادگستری جمهوری اسلامی ایران دادنامه
<p>پرونده کلاسه ۹۱۰۹۹۸۰۲۰۴۷۰۰۵۴۹ شعبه ۱۰۲ دادگاه عمومی (جزایی) دادگستری شهرستان ورامین بین دادنامه شماره ۹۱۰۹۹۷۰۲۰۸۲۰۰۹۱۹ شاکي: آقای سعید شرافتی به نشانی اداره اطلاعات ورامین متهم: آقای غلامحسین حسینی به نشانی موسسه تحقیقات کشاورزی ورامین مهمانسرای کشاورزی اتهام: دشنامی از بررسی جامع اوراق و محتویات پرونده ختم رسیدگی را اعلام و به شرح ذیل انشاء رأی می نماید. (رای دادگاه) در خصوص اتهام غلامحسین حسینی فرزند احسن دایر بر ارتکاب اهانت نسبت به شاکي سعید شرافتی از توجه به از کار مصرانه متهم و صدور قرار استماع گواهی گواهان شاکي و اخطار مراتب به وی جهت معرفی وحا فرزند من و عدم اقدام نامبرده دادگاه دلایل موجود راجعت احراز بزهکاری متهم به عنوان رکن معنوی جرم کافی ندانسته با استناد به بند الف ماده ۱۷۷ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری حکم بر برات وی از اتهام انتسابی صادر و اعلام می دارد رأی اصداری ظرف انقضاء مهلت بیست روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر خواهی و رسیدگی در محاکم تجدیدنظر استان تهران می باشد. مرادطلب رئیس شعبه ۱۰۲ دادگاه عمومی جزایی ورامین</p>		
<p>امضای تنظیم کننده نشانی: ورامین - نیش میدان امام حسین(ع) - دادگستری شهرستان ورامین</p>		

شماره دادنامه: ۹۱۰۹۹۷۰۲۲۲۳-۱۵-۲ شماره پرونده: ۹۱۰۹۹۸۰۲۲۰۰۱۷۶۸۳ شماره پایگانی شعبه: ۹۱۱۱۵۲ تاریخ تنظیم: ۱۳۹۱/۱۱/۱۷ پیوست:	«لَا تَبْغُوا الْبُلْغَىٰ أَنْ تَقْبَلُوا» شعبه ۲۳ دادگاه تجدیدنظر استان تهران	 دادگستری جمهوری اسلامی ایران
دادنامه		
<p>پرونده کلاسه ۹۱۰۹۹۸۰۲۲۰۰۱۷۶۸۳ شعبه ۲۳ دادگاه تجدیدنظر استان تهران دادنامه شماره ۹۱۰۹۹۷۰۲۲۲۳۰۱۵۰۲ تجدیدنظرخواه:</p> <p>آقای سعید شرافتی به نشانی اداره اطلاعات ورامین تجدیدنظر خوانندگان</p> <p>۱- آقای غلامحسین حسینی به نشانی موسسه تحقیقات کشاورزی ورامین مهمانسرای کشاورزی ۲- نماینده محترم دادستان عمومی و انقلاب تهران</p> <p>تجدیدنظر خواسته دادنامه شماره ۹۱۰۰۰۹۱۹ مورخه ۱۳۹۱/۰۹/۰۹ صادره از شعبه ۱۰۲ دادگاه عمومی جزائی شهرستان ورامین</p> <p>گردشکار - دادگاه با بررسی اوراق و محتویات پرونده ختم دادرسی را اعلام و به شرح زیر مبادرت به صدور رأی می نماید.</p> <p style="text-align: center;">((رأی دادگاه))</p>		
<p>در خصوص تجدیدنظر خواهی آقای سعید شرافتی نسبت به دادنامه شماره ۹۱۰۰۰۹۱۹ مورخ ۱۳۹۱/۹/۹ در پرونده کلاسه ۹۱۰۰۰۵۴۹ صادره از شعبه ۱۰۲ دادگاه عمومی جزائی شهرستان ورامین که به موجب آن در خصوص اتهام آقای غلامحسین حسینی دایر بر اهانت و به لحاظ فقدان ادله اثباتی حکم بر برائت وی صادر شده است نظر به اینکه تجدیدنظر خواه در محدوده تجدیدنظر خواهی ایراد و دفاع موثری که از جهات شکلی و یا ماهیتی مندرج در ماده ۲۴۰ قانون آئین دادرسی کفبری باشد، اقامه ننموده و از نظر این دادگاه ایضاً دادنامه تجدیدنظر خواسته منطبق با موازین قانونی و دلایل موجود در پرونده صادر یافته و ایرادی که موجب نقض باشد مشهود نیست به استناد بند الف ماده ۲۵۷ قانون آئین دادرسی کفبری ضمن رد تجدیدنظر خواهی تجدیدنظر خواه دادنامه تجدیدنظر خواسته را تأیید و ابرام می نماید. رأی صادره قطعی است./ل</p>		
مستشار دادگاه جعفری شهری	رئیس شعبه ۲۳ دادگاه تجدیدنظر استان تهران منصوری	
امضای تنظیم کننده		
نشانی: تهران- خیابان خیام شمالی- مجتمع امام خمینی- دادگاههای تجدیدنظر استان تهران		

...stJudgePrint.aspx?JudgeId=۲۲۶۲۷۷۵۱۴۸۴۴۹۵۶۸۳۰۸E۰۰۵۸D۵C۷E۰۱&isPrintSign=۰۰۲۲/۲/۱۰۱۳

<p>«فلا ثبوتوا لهوي أن تغلوا»</p> <p>شماره دادنامه : 9909970230800570 تاریخ تنظیم : 1399/07/27 شماره پرونده : 9809982132300331 شماره بایگي شعبه : 9900141</p>	<p>شعبه 1060 دادگاه کيفري دو مجتمع قضايي کارکنان دولت تهران (شعبه 1060 جزايي سابق) دادنامه</p>	 <p>دادگستري كل استان تهران</p>
<p>پرونده کلاسه 9809982132300331 شعبه 1060 دادگاه کيفري دو مجتمع قضايي کارکنان دولت تهران (شعبه 1060 جزايي سابق) تصميم نهايي شماره 9909970230800570</p> <p>شاکي:</p> <p>اداره كل بازرسي استان تهران به نشاني استان تهران - شهرستان تهران - تهران - ميدان امام خميني-ابتدائي خيابان فردوسي-انتهاي كوچه طيس-اداره كل بازرسي استان تهران با نمايندگي آقاي گزارش اداره كل بازرسي استان تهران</p> <p>متهمين:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. آقاي محمدعلي قاسمي فرزند محمدابراهيم به نشاني استان تهران - شهرستان ورامين - بلوار شهيد قدوسي-مرکز تحقيقات کشاورزي استان تهران منزل سازماني پلاک 18 2. آقاي محسن مقدس زاده کرمانی فرزند محمد به نشانی استان تهران - شهرستان تهران - تهران - خيابان شهيد مطهري بعد از چهار راه سهروردي پلاک 65- واحد 7 3. آقاي جواد حسن پور فرزند محمدعلي به نشاني استان تهران - شهرستان ورامين - ورامين - خيابان بلوار شهيد قدوسي مرکز تحقيقات و آموزش کشاورزي و منابع طبيعي استان تهران 4. آقاي فرزاد کریمی کلیمانی فرزند قربانعلی به نشانی -شهرستان تهران-تهراناستان تهران - شهرستان ورامين - ورامين - خيابان بلوار شهيد قدوسي مرکز تحقيقات و آموزش کشاورزي و منابع طبيعي استان تهران 5. آقاي مرتضي عرب سلماني فرزند حسين به نشاني استان تهران-شهرستان ورامين-شهرستان ورامين-استان تهران - شهرستان ورامين - ورامين - خيابان بلوار شهيد قدوسي مرکز تحقيقات و آموزش کشاورزي و منابع طبيعي استان تهران 6. آقاي الياس سياهکالي مرادي فرزند حمزه علي به نشاني استان تهران - شهرستان ورامين - شهر ورامين - بلوار شهيد قدوسي مرکز تحقيقات کشاورزي استان تهران منازل سازماني پلاک 24 <p>اتهام ها:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. مشارکت در انتقال منافع مال غير 		
<p>تصوير برابر با اصل است.</p>		

2. تبانی در معامله دولتی

3. ارتکاب گزارش خلاف واقع

رای دادگاه

درخصوص اتهام آقایان 1- جواد حسن پور فرزند محمدعلی متولد 1351 بشماره ملی 0934501483 فاقد سابقه کیفری، آزاد با معرفی کفیل دایر بر مشارکت در انتقال منافع مال غیر و تبانی در معاملات دولتی و اعلام و تنظیم گزارش خلاف واقع 2- محمدعلی قاسمی فرزند محمدابراهیم متولد 1349 به شماره ملی 0421309342 آزاد با معرفی کفیل فاقد سابقه کیفری دایر بر مشارکت در انتقال مال غیر و تبانی در معاملات دولتی 3- مرتضی عرب سلمانی فرزند حسین متولد 1344 بشماره ملی 0421798025 فاقد سابقه کیفری آزاد با معرفی کفیل دایر بر مشارکت در انتقال منافع مال غیر و تبانی در معاملات دولتی 4- فرزند کریمی کلیمانی فرزند قربانعلی متولد 1345 بشماره ملی 0420966137 فاقد سابقه کیفری، آزاد با معرفی کفیل دایر بر مشارکت در انتقال منافع مال غیر و تبانی در معاملات دولتی 5- الیاس سیاهکالی مرادی فرزند حمزه متولد 1348 بشماره ملی 5909663879 فاقد سابقه کیفری آزاد با معرفی کفیل دایر بر مشارکت در انتقال منافع مال غیر و تبانی در معاملات دولتی 6- محسن مقدس زاده کرمانی فرزند محمد متولد 1338 بشماره ملی 2991345799 فاقد سابقه کیفری آزاد با معرفی کفیل دایر بر مشارکت در انتقال منافع غیر (انتقال گیرنده) و تبانی در معاملات دولتی بدین توضیح که متهمان ردیف اول تا پنجم با علم و اطلاع کامل از اینکه اراضی موسوم به آبخوانداری چنداب اراضی ملی بوده و به نام تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران نبوده، نسبت به انعقاد قرارداد 8 ماده ای در مورخ 96/9/8 به منظور اجرای طرح دیار شترمرغ با متهم ردیف ششم نموده و در قرارداد اجازه مذکور که به مدت 5 سال و با اجازه سالیانه پنج میلیون تومان منعقد شده، متعهد می شوند که پس از انقضای مدت 5 ساله این اراضی که حدودا دو هزار هکتار می باشد واگذار و به تملک آقای مقدس زاده کرمانی (متهم ردیف ششم) گردد. دادگاه با عنایت به گزارش بازرسی کل استان تهران، تحقیقات و استعلامات صورت گرفته نسبت به مالکیت اراضی مذکور و اینکه قرارداد اجازه منعقد بدون رعایت قوانین و مقررات مانند آیین نامه های معاملاتی سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، آیین نامه معاملات دولتی قانون محاسبات عمومی و نیز بدون برگزاری فرآیند مزایده و نشرآگهی و همچنین بدون اخذ مجوز و تاییدیه های لازم از موسسه تحقیقات علوم دامی کشور، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری و به رغم انجام مکاتبات

«فلا تظنوا انهوي ان تغلوا»

شماره دادنامه: 9909970230800570
تاریخ تنظیم: 1399/07/27
شماره پرونده: 9809982132300331
شماره بایگانی شعبه: 9900141

شعبه 1060 دادگاه کیفری دو مجتمع قضایی کارکنان دولت تهران
(شعبه 1060 جزایی سابق)

دادنامه

دادگستری کل استان تهران

متعدد یا مسنولین مرکز مبنی بر لزوم اخذ مجوزها و بدون حدود اربعه و اینکه نقشه های مربوط به اراضی واگذار شده ضمیمه قرارداد نبوده و نیز علم و اطلاع کامل متهمان از اینکه اراضی اجاره شده ملی بوده و متعلق به مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران نبوده و عدم پاسخگویی متهمان مذکور به مکاتبات معاون توسعه مدیریت و منابع انسانی که خواستار ارسال جزییات بیشتر جهت شفاف سازی برای اعلام نظر قطعی بوده، همچنین اعلام گزارش خلاف واقع به معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس سازمان و نیز معاون توسعه روستایی و مناطق محروم ریاست جمهوری دایر بر موفقیت آمیز بودن طرح، رای بدوی صادره از شعبه اول دادگاه عمومی حقوقی بخش شریف آباد مبنی بر قلع ید از اراضی ملی (اراضی موصوف) قلع و قمع مستحدثات ایجاد و جمع آوری شترمرغ های رها شده، دادگاه بزه انتسابی به نامبردگان را محرز و مسلم تشخیص داده لذا به استناد ماده یک از قانون مجازات راجع به انتقال مال غیر و ماده یک از قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشا، اختلاس و کلاهبرداری مصوب 1367 و ماده واحده قانون مجازات تبائی در معاملات دولتی مصوب 1348 و ماده 540 از بخش تعزیرات قانون مجازات اسلامی مصوب 1375 و ماده 125 از قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 و ماده 12 از قانون کاهش مجازات حبس تعزیری مصوب 1399 متهمان ردیف اول تا پنجم را به تحمل 3 سال حبس بابت بزه تبائی در معاملات دولتی و انفصال دائم از خدمات دولتی و متهم ردیف ششم را بابت همین جرم به تحمل 2 سال حبس تعزیری و همچنین تمامی متهمان را به تحمل چهار سال حبس تعزیری بابت بزه مشارکت در انتقال منافع مال غیر و همچنین متهم ردیف اول را علاوه بر جبران خسارت وارده به میزان یکصد و پنجاه میلیون ریال و تحمل چهل ضربه شلاق با رعایت کامل موازین شرعی و قانونی بابت بزه گزارش خلاف واقع صادر و محکوم می نماید. با عنایت به اینکه مالی جایجا نشده است جزای نقدی و رد مال منتفی است. رای صادره در راستای اعمال موارد 374 و 375 از قانون آیین دادرسی کیفری حضوری ظرف مهلت بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظر در محاکم تجدیدنظر استان تهران می باشد.

دادرس شعبه 1060 دادگاه کیفری 2 تهران (ویژه جرائم کارکنان دولت) - احمد قندی زاده

امضای صادر کننده

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - خیابان خیام - خیابان داور - جنب کاخ گلستان - ساختمان شماره 2 قوه قضائیه - طبقه اول - مجتمع قضایی کارکنان دولت

شماره رای: ۸۹/۱۳/۱۳ تاریخ رای: ۸۹/۷/۲۰	بسمه تعالی	وزارت جهاد کشاورزی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیأت علمی
رای قابل پژوهش		
<p>جلسه هیئت بدوی رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیأت علمی در تاریخ ۸۹/۷/۱۳ با حضور سه نفر از اعضای جهت رسیدگی به تخلفات آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن، مستخدم متولد سال ۱۳۴۸ شماره شناسنامه ۲۱ صادره از خخال با مدرک تحصیلی دکتری رشته ژنتیک مرتبه استادیار پژوهش پایه ۸ با ۱۷ سال سابقه کار در پست سازمانی عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران که در زمان صدور رای در حالت استخدای رسمی می‌باشد، تشکیل شد. با ملاحظه اسناد و مدارک موجود در پرونده و با توجه به شرح گردش کار مذکور در ذیل، تخلفات منتسب به مشارالیه منطبق با بندهای ۳، ۲، ۱ و ماده ۴ قانون رسیدگی به تخلفات انتظامی هیأت علمی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور محرز گردید، لذا به استناد بند ۷ ماده ۸ قانون مذکور، به مجازات انفصال موقت بمدت یکسال محکوم می‌گردد.</p> <p>این رای قابل تجدیدنظر می‌باشد و محکوم علیه می‌تواند مطابق ماده ۱۹ آئین‌نامه اجرایی قانون مزبور درخواست تجدیدنظر خود را حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ، به اداره کل امور اداری سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی تسلیم نماید در غیر این صورت به استناد ماده ۴ قانون مذکور، رای صادره از تاریخ انقضاء مهلت یاد شده، قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود.</p>		
گردش کار:		
<p>با وصول نامه شماره ۴۱۹/۲۱۵ مورخ ۸۹/۱/۹ مدیر کل امور اداری سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، منضم به نامه شماره ۱۱۱/۴/م/۴۵۴ مورخ ۸۸/۱۲/۲۵ رئیس مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران مبنی بر: ارتکاب غیبت غیرمجاز، رفتارهای خارج از شئون اداری و تمرد از دستورات مافوق توسط آقای غلامحسین حسینی عضو هیأت علمی آن مرکز، گزارش واصله در تاریخ ۸۹/۱/۹ در دبیرخانه هیأت ثبت و مکاتبات انجام و مدارک لازم اخذ و پرونده تحت کلاسه ۲-۸۹-هـ الف تشکیل شد. مستندات مضبوط در پرونده حاکی از آن است که به علت چندین مورد غیبت از جمله نامه شماره ۱۱۱/۴/م/۳۶۷ مورخ ۸۸/۱۰/۲۰ به علت یک روز غیبت و ۱۸ روز حضور ناقص (صدور کارت یک طرفه) در آذرماه سال ۱۳۸۸ اخطار کتبی توسط امور اداری مرکز به صورت محرمانه به وی ابلاغ شده است. همچنین عدم توجه به تذکرات و اخطارهای مکرر منجمله عدم اقدام عملی در مورد نامه شماره ۴۹۹/۴/م/۲۴ مورخ ۸۸/۱۰/۹ رئیس مرکز فوق مبنی بر: ((... نظر به اینکه جنابعالی بصورت مجرد می‌باشید و نمی‌توانید در منازل سازمانی که متعلق به خانواده‌های پرسنل متأهل می‌باشد ساکن شوید، لذا برای آخرین بار به شما اخطار و ابلاغ می‌گردد حداکثر ظرف مدت یک هفته از تاریخ ابلاغ نسبت به تخلیه خانه سازمانی ... اقدام فرمائید)) و مسبق به سابقه بودن تخلفات مشارالیه که به اتهام غیبت و رفتار خارج از شئون اداری منجر به صدور رای قابل پژوهش موقت بمدت یکسال شده که هیأت تجدیدنظر رسیدگی به تخلفات اداری وزارت جهاد کشاورزی طبق توضیحات مندرج در ختام دادنامه به این شرح: ((... صرفنظر از بند ۲ ماده ۸ قانون فوق‌الذکر و ایجاد یک فرصت مجدد جهت ارائه خدمات صادقانه توسط مشارالیه به اعمال مجازات توبیخ کتبی با درج در پرونده استخدای محکوم می‌نماید))، نسبت به رای بدوی اعمال تخفیف می‌نماید. گزارش تحقیق طی شماره ۸۹/۱۰/۱-هـ الف مورخ ۸۹/۵/۱۹ صادر و در تاریخ ۸۹/۷/۳ از طریق کارگزینی محل کار به مشارالیه ابلاغ و لایحه دفاعیه وی در تاریخ ۸۹/۷/۴ تسلیم هیأت شد. اعضای هیأت پس از بررسی محتوای پرونده، گزارش تحقیق و لایحه ابرازی متهم که در بخشی از آن آورده است: ((... بر اساس ماده ۱۱ فصل سوم مقررات انتظامی اعضای هیأت علمی فقط رئیس سازمان که رئیس هیأت ممیزه است حق و بینش و سواد لازم جهت معرفی اعضای هیئت علمی به هیأت بدوی را</p>		

دارد لذا اقدام اداره کل امور اداری در این خصوص فاقد وجاهت قانونی و به نظر می‌رسد برداشتهای مبهم از اشخاص حقیقی و حقوقی ماده مذکور نامبرده را به این اشتباه واداشته است)). در جلسه مورخ ۸۹/۷/۱۳ وارد شور شده و با توجه به احراز تخلفات نامبرده و عدم ارائه دلایل منطقی در لایحه دفاعیه در رد ادعای شاکی و از طرفی عدم تنبه آقای غلامحسین حسینی نسبت به کیفیات مخففه اعمال شده در رأی قبلی هیأت تجدیدنظر ذبیربط و تکرار اعمال خود، تخلفات انتسابی را منطبق با مفاد بندهای ۳، ۲، ۱ و ۴ ماده ۷ قانون رسیدگی به تخلفات انتظامی هیأت علمی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور محرز تشخیص داده و مشارالیه را بر اساس بند ۷ ماده ۸ قانون مقررات انتظامی اعضای هیأت علمی مبنی بر: "انفصال موقت بمدت یکسال" محکوم می‌نماید.

محمود مصباح

فرود شریفی

عباس خاک

در تاریخ روز: ..... ماه: ..... سال: ..... تاریخ به حروف: ..... به اینجانب: ..... ابلاغ شد. امضاء

نام و نام خانوادگی مأمور ابلاغ: ..... سمت: ..... امضاء

شماره: ۹۱/۳/رت/الف تاریخ: ۹۱/۷/۳	بسمه تعالی	وزارت جهاد کشاورزی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی هیات تجدیدنظر رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیات علمی
رأی قطعی		
<p>جلسه هیات تجدیدنظر رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیات علمی در تاریخ ۹۱/۷/۳ با حضور سه نفر از اعضاء جهت رسیدگی به تخلفات انسانی به آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن، مستخدم متولد سال ۱۳۴۸ شماره شناسنامه ۲۱ صادره از خلخال با مدرک تحصیلی رشته ژنتیک مرتبه استادیار پژوهش پایه ۱ + ۹ با ۱۸ سال سابقه کار در پست سازمانی عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران که در زمان صدور رأی در حالت استخدای رسمی می باشد و مطابق رأی شماره ۸۹/۱۰/رب الف مورخ ۸۹/۷/۲۰ هیات بدوی رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیات علمی به مجازات انفصال موقت بمدت یکسال محکوم گردیده است، تشکیل و بر اساس گردشکار زیر مبادرت به صدور رأی نمود.</p> <p>این رأی قطعی و لازم الاجرا است و محکوم علیه در صورت اعتراض می تواند حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ به دیوان عدالت اداری شکایت نماید.</p>		
گردشکار:		
<p>با وصول درخواست تجدیدنظر مورخ ۸۹/۹/۹ آقای غلامحسین حسینی به مشخصات فوق، در اعتراض به رأی شماره ۸۹/۱۰/رب الف مورخ ۸۹/۷/۲۰ هیات بدوی رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیات علمی که به موجب آن تخلفات مشارالیه به شرح: ((ارتکاب غیبت غیرمجاز، رفتارهای خارج از شئون اداری، اهانت و تمرد از دستورات مافوق و استفاده غیرمجاز از امکانات و اموال دولتی))، باستناد بندهای ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ ماده ۷ قانون مقررات انتظامی هیات علمی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور محرز تشخیص داده شده و مطابق بند ۷ ماده ۸ به مجازات انفصال موقت بمدت یکسال محکوم گردیده، در دفتر هیات ثبت گردید. موضوع در جلسات هیات مطرح و مدارک و محتویات پرونده رؤیت و گردشکار رأی قابل پژوهش و لایحه دفاعیه مشارالیه قرائت شد. نامبرده در توجیه یک روز غیبت غیرمجاز و ۱۸ روز بی نظمی در ورود و خروج در قسمتی از لایحه دفاعیه آورده: ((... طبق گزارش فردی مرکز تحقیقات استان تهران در آن تاریخ بنده در مرخصی استحقاقی بودم و در خصوص ۱۸ روز حضور ناقص نیز اینکه چون برخی روزها بعد از ساعت ۴ بعدازظهر من در محل کارم تا ساعتی حول و حوش ۶ تا ۷ کار میکردم ولی محلی را که کارتخوان حضور و غیاب اداره نصب شده بود یعنی درب رئیس مرکز را بعد از ساعت ۴ می بستند و عملاً امکان کارت زدن برخی از اعضای هیات علمی وجود نداشت...)) (سند شماره ۱۷ پرونده) در این خصوص از مرکز ذیربط از طریق هیات استعلام شد و مرکز مذکور در پاسخ به استعلام هیات در خصوص دسترسی یا عدم دسترسی کارکنان به کارت ساعتزنی بعد از ساعت ۱۶ طی نامه شماره ۱۱۱/۴/۲۶۳ مورخ ۹۰/۹/۲۶ به هیات اعلام می نماید که دستگاه کارتخوان ثبت حضور و غیاب کارکنان از سال ۱۳۸۴ در محل ساختمان اداری - مالی نصب گردیده و تا کنون هیچگونه جابجایی نداشته و امکان دسترسی به دستگاه کارتخوان جهت ثبت ورود و خروج کلیه کارکنان و اعضای محترم هیات علمی تا زمانی که در محل کار حضور داشته اند، فراهم بوده و ادعای مشارالیه در این خصوص کاملاً بی اساس می باشد. در مورد رفتارهای خارج از شئون اداری طبق اظهارات کتبی نگهبان محوطه مرکز آقای ... اعلام نموده: ((من به ایشان (آقای دکتر حسینی) گفتم هیچگونه اطلاع در جهت ورود و تردد شما در پایان وقت اداری داده نشده است و شما می بایست نامه از حراست مرکز داشته باشید ... که شروع به توهین و اهانت کرد و گفت کار من ساعت ندارد و هر موقع که بخواهم می توانم کار کنم)) (سند شماره ۵۷ پرونده) در سند شماره ۴۸ پرونده یک فقره صورتجلسه پنج نفره بامضای اعضای هیات علمی و کارشناس ارشد مرکز در مورد رفتار آقای دکتر حسینی وجود دارد که در صورتجلسه مذکور به تاریخ ۸۷/۶/۳ تصریح گردیده: ((ادامه حضور مشارالیه جهت جلوگیری از تشنج و حفظ آرامش و حیثیت اعضاء هیات علمی مجموعه تحقیقاتی به خصوص معاونت موسسه تحقیقات پنبه به صلاح نمی باشد)) در مورد اهانت به ایشان گران آقای ... مدیر امور اداری وقت طی نامه مکتوب</p>		

مورخ ۸۸/۱۰/۲۲ (سند شماره ۱۱۷ و ۱۱۸ پرونده) به عنوان رئیس وقت مرکز اعلام می‌دارد: ((... آقای دکتر حسینی در مورخ ۸۸/۱۰/۲۲ ساعت ۸:۱۵ صبح با ورود به اتاق امور اداری در حضور خانم ... و آقای ... به اینجانب در ابتدا با لحن مسخره آمیز فرمودند شما هم موجهی هستید! مگر شما جبهه رفتید! من فکر کردم شما سالم هستید! پس شما هم موجهی هستید! گفتن چی شده برای چی من موجهی هستم! گفت نه موجهی هستی که برای من نامه می‌نویسی! مگر من کارمندم که برابرم نامه می‌نویسی!)) در مورد استفاده غیرمجاز از امکانات و اموال دولتی، بر اساس مدارک و مستندات موجود، نامبرده در هنگام استقرار موقت در مأمورسرای مرکز، با قصد اقامت دائم، تابلوی مأمورسرا را کهنه، قفل‌ها را عوض کرده، اثاثیه شخصی به داخل مأمورسرا برده و به کسی اجازه ورود را نمی‌داده و حتی اجازه تخلیه لوازم شخصی یکی از محققین را نیز که در مأمورسرا مستقر بوده نداده است و علیرغم اخطارهای کتبی و شفاهی مکرر و تنظیم صورتجلسه حاضر به رفع تصرف غیر قانونی از اموال و املاک دولتی نشده است. در این خصوص نامبرده با اشاره به اینکه موضوع خانه‌های سازمانی قابل طرح و رسیدگی در محاکم کیفری می‌باشد، کار خود را توجیه نموده، در حالی که بر اساس گزارش موجود در پرونده، محل موصوف، خانه سازمانی نبوده و مأمورسرا بوده که معمولاً استقرار در آن بطور موقت می‌باشد. مشارالیه همچنین در لایحه خود صلاحیت هیأت و نحوه گزارش تخلف را بدین شرح زیر سؤال برده است: ((... بر اساس ماده ۲ آ.م. که اشعار می‌دارد شاکای باید در موضوع شکایت ذینفع باشد لذا به فرض تخلف من در ادارهای که رئیس مستقل با اختیارات ویژه دارد هیچ ربطی به فرد خارج از اداره یا آقای ... به عنوان شاکای ندارد. تازه مدعی‌العموم یا آقای دادستان هر بلادی نیز فقط مدعی اتهامات کیفری عمومی جامعه است نه حقوقی...)) و نیز در جای دیگر آورده: ((... صرفنظر از عدم صلاحیت هیأت بدوی انتظامی تخلفات اعضاء هیأت علمی سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی بر رسیدگی بر تخلف اینجانب که عضو هیأت علمی مرکز مستقل تحقیقاتی استان تهران (دانشکده مستقل) هستم و بر اساس ماده ۲ فصل اول قانون و مقررات تخلفات اعضاء هیأت علمی و موسسات تحقیقاتی کشور، مرکز تحقیقات کشاورزی استان تهران می‌بایست هیأت بدوی مستقل داشته باشد تا اعضاء هیأت بدوی یک سازمان مهجور نسبت به یک عضو هیأت علمی از مرکز مستقل دیگری اینگونه قضاوت و پیش‌داوری بدون شناخت قبلی ننمایند...)) در اینخصوص بر اساس مستندات پرونده، امور اداری سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی بر اساس نامه شماره ۱۱۱/۴/م/۴۵۴ مورخ ۸۸/۱۲/۲۵ رئیس وقت مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران گزارش تخلفات مشارالیه را به انضمام کلیه مدارک و مستندات به هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضاء هیأت علمی ارسال نموده است؛ که بر اساس ماده ۴ قانون مقررات انتظامی هیأت علمی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضاء هیأت علمی سازمان در صلاحیت هیأت بدوی مذکور است. ضمن اینکه مطابق ماده ۱۱ آیین‌نامه اجرایی قانون مورد عمل، هیأت بر اساس شکایات واصله از هر شخص حقیقی یا حقوقی ملزم به رسیدگی به تخلفات انتسابی عضو هیأت علمی می‌باشد. ادعای مشارالیه مبنی بر مستقل بودن مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی تهران نیز وارد نیست بدلیل اینکه مرکز مذکور تابعه سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی می‌باشد و منظور از دانشکده مستقل در ماده ۲ قانون، موسسه یا پژوهشکده مستقل وابسته سازمان است که معمولاً دارای هیأت ائمه و ردیف بودجه مستقل می‌باشند. انهاییه در جلسه مورخ ۹۱/۷/۳ هیأت وارد شور شده و با توجه به موارد مذکور و نیز مسبق به سابقه بودن تخلفات مشارالیه و نادیده گرفتن اخطارها و تذکرات کتبی و پیشینه قبلی بخصوص رأی قطعی شماره ۸/۶۸۷ مورخ ۷۸/۲/۲۷ هیأت تجدیدنظر وزارت جهاد کشاورزی که منجر به توبیخ کتبی با درج در پرونده استخدامی مشارالیه درج گردیده و به مشارالیه یک فرصت مجدد جهت ارائه خدمات صادقانه داده است و اینکه مدارک و مستندی مبنی بر رد دلایل و استنادات هیأت بدوی ارائه نگردیده لذا رأی صادره هیأت بدوی مبنی بر "انفصال موقت بعهدت یکسال" را تأیید نمود. این رأی قطعی است.

محمدعلی کمالی سوسستانی
 جهانگیر پرهنگی
 علی خانی
 امیرکرم زکریا
 مودالی
 در تاریخ روز ۱۵ ماه ۱۰ سال ۱۳۹۰ تاریخ به حروف
 نام و نام خانوادگی مأمور ابلاغ
 سمت:

<p>شماره دادنامه: ۹۲۰۹۹۷۰۰۱۰۰۷۳۳ شماره پرونده: ۹۱۰۹۹۸۰۰۰۰۵۵۵۹۹ شماره بایگانی شعبه: ۹۱۱۳۳۸ تاریخ تنظیم: ۱۳۹۲/۰۵/۱۲ پیوست:</p>	<p>«فَلَا تَبْهَمُوا الْهَوَىٰ أِن تَغْلِبُوا» شعبه اول دیوان عدالت اداری</p>	 دیوان عدالت اداری قوه قضائیه دادنامه
<p>کلاس پرونده: ۹۱۱۳۳۸ مرجع رسیدگی: شعبه اول دیوان عدالت اداری شاکی: غلامحسین حسینی فرزند احسن بنشانی؛ ورامین بلوار شهید قدوسی موسسه تحقیقات پنبه طرف شکایت: هیأت تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اعضای هیات علمی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی موضوع شکایت وخواسته: اعتراض به رأی شماره ۹۱/۳/۱۳۳۸ ت الف و تقاضای ابطال رأی مذکور و ضرر و زیان مادی و معنوی گردشکار: دادخواست شاکی پس از ثبت کل بشماره ۵۵۵۹۹-۹۱/۳/۱۳۳۸ دیوان عدالت اداری و ارجاع به شعبه اول به کلاس فوق در این شعبه و پس از انجام تشریفات مقدماتی در وقت فوق العاده به تصدی امضاء کد خدگان ذیل تحت رسیدگی است که با توجه به محتویات آن و پاسخ واصله ختم رسیدگی را اعلام و بشرح آتی مبادرت به صدور رأی مینماید.</p>		
<p>رأی دیوان</p>		
<p>شاکی به شرح دادخواست تقدیمی نسبت به رأی صادره از هیأت تجدید نظر رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیأت علمی به شماره فوق که به موجب آن به مجازات انفصال موقت به مدت یکسال محکومیت یافته معترض و تقاضای رسیدگی کرده که با توجه به بررسی مفاد دادخواست تقدیمی و ملاحظه سوابق واصله و لایحه دفاعیه طرف شکایت، نظر به اینکه عناوین اتهامی شاکی ارتکاب غیبت غیر مجاز، رفتارهای خارج از شوون اداری، اهانت، تمرد از دستورات مافوق و استفاده غیر مجاز از امکانات و اموال دولتی اعلام شده است که اولاً اتهامات به صورت کلی بوده و تاریخ غیبت دقیقاً مشخص نشده است تا شاکی بتواند دفاع خود را ارائه نماید، ثانیاً تمرد از دستورات به دلیل عدم تخلیه خانه سازمانی بوده است که چون در آیین نامه تخلیه خانه های سازمانی مقررات خاص برای تخلیه خانه های سازمانی؛ پیش بینی شده و عدم تخلیه آن نیز مواجه با ضمانت اجرایی خاص می باشد، لذا مشمول مقررات مذکور در تخلفات انتظامی قرار نمی گیرد. ثالثاً مصادیق اهانت نیز مشخص نشده است که به چه کسی اهانت شده است و دادیل مستندات آن در پرونده مضبوط نمی باشد و از طرفی عدم تخلیه خانه سازمانی استفاده از اموال دولتی بصورت غیر مجاز تلقی نمی شود، بنابراین با توجه به مراتب فوق با استناد به بند ۲ ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری خواسته شاکی موجه تشخیص و حکم به ورود شکایت دایر بر نقض رأی معترض عنه صادر و اعلام می گردد و رسیدگی مجدد به هیأت هم عرض واگذار می گردد تا با رعایت تبصره ماده ۱۴ قانون دیوان عدالت اداری نسبت به رسیدگی و صدور رأی مقتضی اقدام نماید. رأی صادره قطعی است. ۹/</p>		
<p>مستشار شعبه اول دیوان عدالت اداری مولاییگی</p>	<p>دادرس شعبه اول دیوان عدالت اداری ناصر معروفی</p>	
<p>نشانی: تهران - ضلع جنوبی پارک شهر - خیابان بهشت - دیوان عدالت اداری</p>		

باسمه تعالی

تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۱۴

رای شماره: ۵/۵

رای قطعی

جلسه هیأت تجدید نظر انتظامی هیأت علمی دانشگاه تهران در تاریخ: ۹۲/۱۲/۱۴ با حضور اعضا جهت رسیدگی به پرونده اتهامی آقای: غلامحسین حسینی، متولد: ۱۳۴۸، به شماره شناسنامه: ۲۱، صادره از: خلخال، فرزند: احسن، وضعیت تأهل: متفصل، دارای ۱ فرزند، با مدرک تحصیلی: دکتری، در رشته: ژنتیک، با مرتبه علمی: استادیار، پایه: ۹۰۱، با سابقه خدمت: ۱۷ سال، با وضعیت استخدامی: رسمی، در محل: مرکز تحقیقات تهران و در گروه: اصلاح نباتات، خدمت می نمایند و در زمان صدور رأی در حالت استخدامی غیبت بوده، تشکیل شد.

گردش کار:

پرونده آقای حسینی بر اساس نامه شماره ۱۱۹۲۸۰ مورخ ۹۲/۷/۳۰ و نامه ارسالی از طریق پست الکترونیکی ریاست محترم دانشگاه تهران مورخ ۹۲/۷/۳۰ در این هیأت مورد رسیدگی قرار گرفت. با توجه به نقض رأی انفصال موقت به مدت یک سال صادره از هیأت انتظامی اعضای هیأت علمی سازمان تحقیقات کشاورزی از سوی دیوان عدالت اداری، پرونده در جلسه هیأت تجدید نظر رسیدگی به تخلفات انتظامی اعضای هیأت علمی دانشگاه مورد بررسی قرار گرفت. هیأت با توجه به بررسی پرونده و لایحه دفاعیه نامبرده اقدام به صدور رأی ذیل می نماید:

رای

درخواست تجدید نظر خواهی آقای غلامحسین حسینی در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۱۲/۱۴ مطرح و هیأت تجدیدنظر انتظامی اعضای هیأت علمی دانشگاه تهران با توجه به لایحه دفاعیه نامبرده مضبوط در پرونده از آنجا که تشخیص تخلف و تعیین میزان مجازات در صلاحیت هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات انتظامی است^۱، امله ای بر نقض رأی بدوی مشاهده نکرد و رأی هیأت بدوی را از هر جهت فاقد ایراد تشخیص داده و به اتفاق آراء تایید و ایلام می نماید.

این رأی قطعی است و رأی صادره طرف مهلت مقرر قانونی قابل اعتراض در دیوان عدالت اداری می باشد.

محمد مهدی مژدیگی
متفصل از سرکار
به اینجانب

عبدالرحمن اجلی
متفصل از سرکار
(نسبت با خانم)

سید محمد تقی حسینی
متفصل از سرکار
ابلاغ شد

در تاریخ (به حروف): .....
نام و نام خانوادگی ابلاغ شونده: .....

نام و نام خانوادگی مأمور ابلاغ: ..... سمت مأمور ابلاغ: ..... محل ابلاغ: ..... امضاء مأمور ابلاغ: .....

تاریخ ابلاغ: .....

<p>شماره دادنامه: 9609970905602014 تاریخ تنظیم: 1396/08/24 شماره پرونده: 9309980900011931 شماره بایگانی شعبه: 940455</p>	<p>«فلا تَبْهَمُوا أَكْهَبِي أَنْ تَعْلَمُوا»</p> <p>شعبه اول تجدیدنظر دیوان عدالت اداری</p> <p>دادنامه</p>	 <p>دیوان عدالت اداری</p>
<p>شماره دادنامه: 2014</p> <p>مرجع رسیدگی: شعبه اول تجدید نظر دیوان عدالت اداری</p> <p>تجدیدنظرخواه: آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن</p> <p>تجدیدنظرخوانده: هیات هم عرض تجدیدنظر انتظامی دانشگاه تهران</p> <p>موضوع تجدیدنظرخواسته: اعتراض به رای شماره 1394/3/11-0754 صادره از شعبه اول بدوی دیوان عدالت اداری</p> <p>گردشکار: تجدیدنظر خواه به شرح دادخواست تقدیمی که تحت شماره فوق ثبت و به این شعبه ارجاع گردیده است نسبت به دادنامه شماره 1394/0754-3/11 صادره از شعبه اول بدوی دیوان عدالت اداری که به موجب آن حکم به رد شکایت صادر شده است معترض و با این استدلال که مدارک و مستندات ابرازی موردتوجه شعبه محترم صادر کننده دادنامه تجدیدنظرخواسته واقع نشده است. تقاضای رسیدگی و نقض رای یاد شده را دارد. با بررسی بعمل آمده و ملاحظه مدارک و دلایل ابرازی شعبه ت ا ب ا تصدی امضاء کنندگان ذیل تشکیل و پس از ختم رسیدگی به شرح آتی مبادرت به صدور رای می نماید.</p> <p>*رای شعبه اول تجدیدنظر دیوان عدالت اداری*</p> <p>با توجه به مفاد اوراق پرونده و امعان نظر در دفاعیات طرفین شکایت، نظر به اینکه رسیدگی به موضوع شکایات در دیوان عدالت اداری، جنبه شکلی داشته و در قضیه ما نحن فیه، به شرح استدلال مندرج در دادنامه تجدیدنظرخواسته، تخلف از مقررات قانونی در اقدامات طرف شکایت از حیث رعایت موازین قانونی مشهود و ملحوظ نبوده، با دقت در لایحه دفاعیه مرحله بدوی به شماره 93/4/3-151/87129 که با ذکر جزئیات موارد تخلف انتظامی تجدیدنظرخواه را ذکر نموده است و نظر بانیکه اعتراضات تجدیدنظر خواه به کیفیتی نیست که اساس استنباط شعبه بدوی را مخدوش نماید و با سبب تزلزل و نتیجتاً نقض رای معترض عنه شود و از آنجائیکه دادنامه مورد اعتراض منطبق با موازین قانونی اصدار یافته و از جهت رعایت اصول و قواعد دادرسی نیز عاری از اشکال و ایراد می باشد لذا با رد درخواست تجدیدنظرخواهی مستنداً به ماده (71) قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب 1392 رای معترض عنه عیناً تایید و استوار می گردد. رای صادره قطعی است. 13/</p> <p>مستشاران شعبه اول تجدید نظر دیوان عدالت اداری</p> <p>محمد کریمی - محمدعلی محمدی</p> <p>امضای صادر کننده</p>		
<p>تصویر برابر با اصل است.</p> <p>نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری</p>		

سازمان بازرسی کل کشور - متفرک
انسان‌گویی، انبساط‌تران، رسان، فرم‌نگار، انبساط

جناب آقای دکتر زند
معاون محترم وزیر و رئیس سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
سلام علیکم

تاریخ: ۱۳۹۳/۰۵/۲۹
شماره: ۹۹۳۹۶
محرمانه

باسمه تعالی
بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم

با احترام، به پیوست گزارش بازرسی مودی بررسی عملکرد مسؤولان مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران، ارسال می‌گردد.

اهم مفاد گزارش عبارت است از:

با عنایت به بررسی‌های انجام شده مشخص گردید، آقای ولی‌آبادی (رئیس مرکز) به مراتب نسبت به نقض توانایی و شرفنامه سرسی بازرسی در این امر - اول: در امر و ارائه: ... به فاکتورهای غیر واقعی، سندسازی به نفع پیمانکار و ضرر دولت اقدام و نسبت به استیفای حقوق مسلم دولت هیچ عملی انجام ن داده است. همچنین در پروژه آبیاری تحت فشار، نامبرده با تغییر طرح مصوب، فاکتورسازی، تغییر اسناد واقعی، ارائه اسناد صوری و تکیه صورت وضعیت‌های متدعه، متناقض و متفاوت به مراجع مرتبط با موضوع، سائلی را به ضرر دولت و نفع پیمانکار مورد کارسازی قرار داده است.

شایان ذکر اینکه نامبرده بصورت عمدی کلیه عملیات اجرایی استخر از قبیل: نقشه برداری، حفر تراشه، نفاذت، بر رگلاژ و دیواره بندی استخر، خرید و نصب ورق های ژئوممبران و ژئوتکتایل را به شرکت فاقد صلاحیت پیمانکاری «مهرشید کویر» ارجاع داده که در این خصوص سندسازی و تضییع وجوه دولتی به تعدد محرز گردیده است همچنین آقای علی همتیار (عامل مالی مرکز) بدون رعایت موازین قانونی و سهل‌انگاری در وظایف محوله در این ارتباط جرائم و تخلفاتی را نیز انجام داده است در پایان گزارش برای رفع ایرادها و حسن جریان امور، اهم پیشنهادها به شرح ذیل ارائه می‌گردد:

- ۱- با توجه به مشروح گزارش و سندسازی‌های متدعه آقای ولی‌آبادی، بنی عامری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی با هماهنگی این مرجع نسبت به حسابرسی مجدد آن مرکز (از زمان انتصاب نامبرده) توسط مؤسسات حسابرسی معتقد قوه قضائیه اقدام و نتایج حاصله را اعلام نماید.
- ۲- با توجه به عدم اطمینان به کلیه تائیدات صورت وضعیت های نهایی و قطعی پروژه توسط آقای ولی‌آبادی، بنی عامری و سهل انگاری متدعه آقای علی همتیار، هیاتی متشکل از نماینده اداره آب و خاک مدیریت جهادکشاورزی شهرستان ورامین به همراه نماینده این مرجع و نماینده‌های منتخب این مرجع در مرکز تحقیقات کشاورزی و مشاور و پیمانکار کلیه صورت وضعیت قطعی پروژه آبیاری تحت فشار موضوع قرارداد شماره ۱۳۹۳/۲۴۰/۱ مورخ ۹/۱۴/۱۴ را مورد بازرسی و رسیدگی قرارداد و تائیدات این مهیات مسای پرداخت به پیمانکار محسوب می‌گردد.
- ۳- با عنایت اینکه قرارداد مشاوره کلی انجام خدمات مشاوره‌ای به منظور انجام نظارت بر اجرای پروژه‌های آبیاری تحت فشار در سطح ۵۰۰۰ هکتار از اراضی کشاورزی استان تهران بین اداره کل جهادکشاورزی استان تهران و شرکت مشاور پارس آبرسی، تهران، ایمان امام خمینی (ره)، روبروی موزه هنر، منطقه یک سازمان بازرسی کل کشور، تلفن: ۶۶۷۵۳۰۰

باسمه تعالی

تاریخ: ۱۳۹۳/۰۵/۲۹
شماره: ۹۹۳۹۶
پرست:

محرمانه

پیاب طی قرارداد شماره ۱۰۱/۲۰/۶۳۴۷ مورخ ۹۱/۲/۵ و عقد قرارداد شماره ۱۷۵۳/۲۴۰/۱ مورخ ۹۱/۵/۸ بین مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران با شرکت مهندسی مشاور آب صنعت شایسته آذر به جهت پروژه آبیاری تحت فشار پارانی ۱۰۷ هکتاری ایستگاه یوسف آباد فاقد وجاهت قانونی می باشد، ضروری است سازمان تحقیقات ترویج و آموزش کشاورزی اقدامات قانونی را لحاظ نماید

۴- با توجه به مقتضی شدن گواهینامه های صلاحیت پیمانکاری شرکت فنی مهندسی مهرشید کوپر به شماره ۳۳۶/۰۳۰۹ مورخ ۸۷/۰۶/۱۱ و دستکاری این گواهینامه به همان شماره به تاریخ ۸۹/۶/۱۱ و ارائه آن به هیات بازرسی توسط شرکت مذکور و اجرای پروژه های عمرانی توسط این شرکت در مرکز مذکور و احتمالاً سطح استان و کشور، شرکت مزبور از ناحیه مرکز تحقیقات و اداره کل جهاد کشاورزی استان تهران به معاینات برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور معرفی و در مراجع کار به پیمانکار مذکور تجدید نظر شود

۵- قرارداد نصاب به شماره ۱۳۱۹/۲۳۰/۱ مورخ ۱۳۳۲/۵/۷، هزینه کرد اسناد حسابداری شماره های ۳۳۱ به مبلغ ۱۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال، ۳۳۲ به مبلغ ۱۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال، ۳۳۹ به مبلغ ۱۵/۶۵۰/۰۰۰ ریال و ۳۳۰ به مبلغ ۱۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال مورخ ۹۲/۵/۱۲ برای هزینه کارگری به منظور نصب ورق های زلومیران از تاریخ ۱۳۹۲/۴/۳ الی ۹۲/۳/۲۸ و هزینه جرقه زدن از تاریخ ۱۳۹۲/۴/۱۲ الی ۹۲/۴/۲۵ خلاف قوانین و مقررات دستگاه های اجرایی بوده، پیشنهاد می شود، مسئولان سازمان تحقیقات ترویج و آموزش کشاورزی به نحو مقتضی نسبت به عودت وجوه اقدام نمایند.

۶- با توجه به عدم پذیرش نقشه چون ساخت (ازبیلت) استخر، توسط هیات بازرسی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران نسبت به انتخاب کارشناس رسمی دادگستری در زمینه نقشه برداری اقدام و با توجه به نقشه ارائه شده در خصوص میزان ورق مصرفی استخر اظهار نظر نمایند.
مقتضی است در اجرای ماده ۱۰ قانون تشکیل سازمان بازرسی کل کشور دستور فرمایید نسبت به اجرای پیشنهادهای پایان گزارش اقدام و نتیجه را اعلام نمایند.

عباس رضایی

سرپرست منطقه یک کشوری و

بازرسی کل استان تهران

سازمان نظارت بر عملکرد دولت و مردم
دفتر خانه محترم
۱۳۹۳/۰۵/۲۹

Scientific Curriculum Vitae

Name: Gholamhossein (Hooshmand)
Surname: Hosseini
Sex: Male
Address: Cotton Research Institute of Iran

Contact: E- mail: hooshmandh2004@yahoo.com

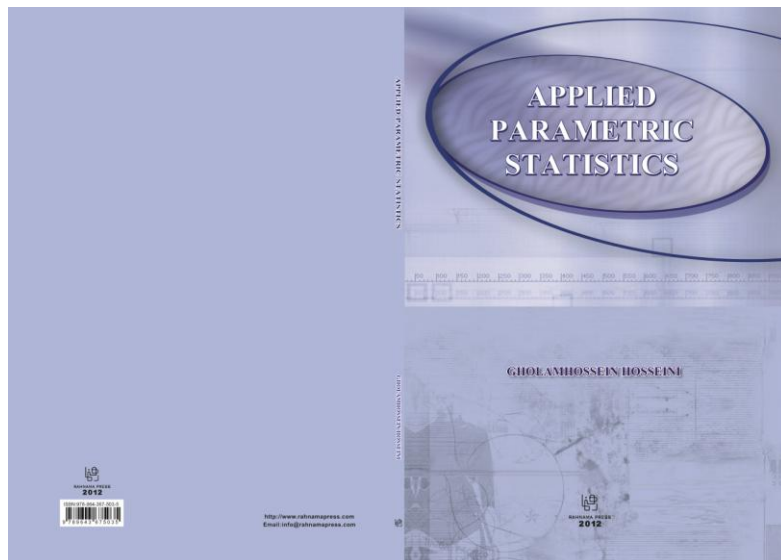
Designation: Scientist (Research)
Qualifications: M. Sc (Plant breeding). Ph. D (Biology - Biometrical genetics).
Research interests: Biometrical genetics, advanced statistics including PCA analysis, factor analysis and multiregression and etc. . . genetics and plants breeding of cotton and sunflower. Molecular genetics (SSR), teaching of advanced statistics, quantitative genetics, genetics, heredity, cellular and molecular biology.

Areas of Specialization: Biometrical and molecular genetics.
Ph. D research: problem. Estimation of genetic parameters for quantitative and qualitative traits in cotton cultivars (*Gossypium hirsutum* L. & *Gossypium barbadense* L.)
Year. June 2007
Place. Department of botany, Faculty of science, University of Pune, Pune - 411007, India.
Name of Supervisor. Prof. R. J. Thengane

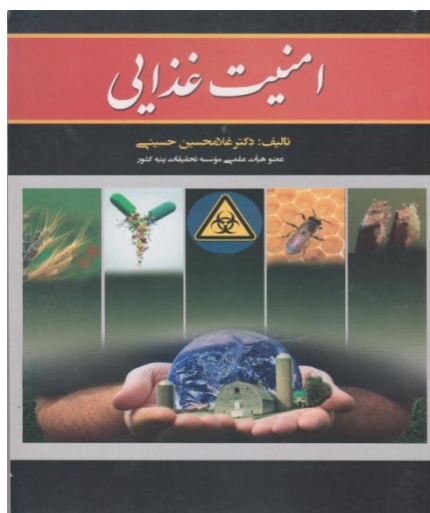
Executive experiences: Chief and Deputy of municipality of Khalkhal, Zabol and Office of cooperation (1995-2000).

List of important publications (Books):

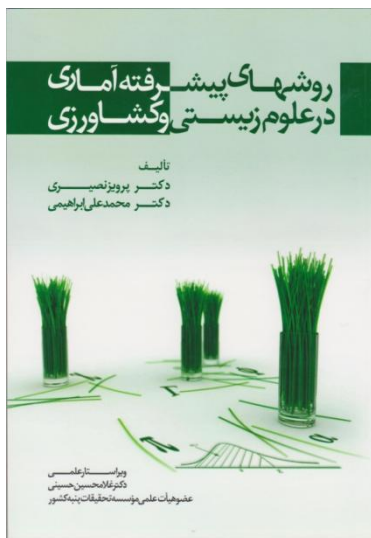
Hosseini, GH. Applied parametric statistics (English). 2012. Rahnama press. ISBN: 978-964-367-503-5.

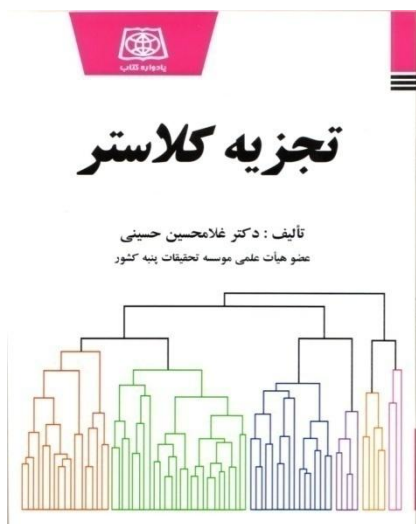
Hosseini, GH. Food security. 2012. Sephr press. ISBN: 4-06-6200-600-978.

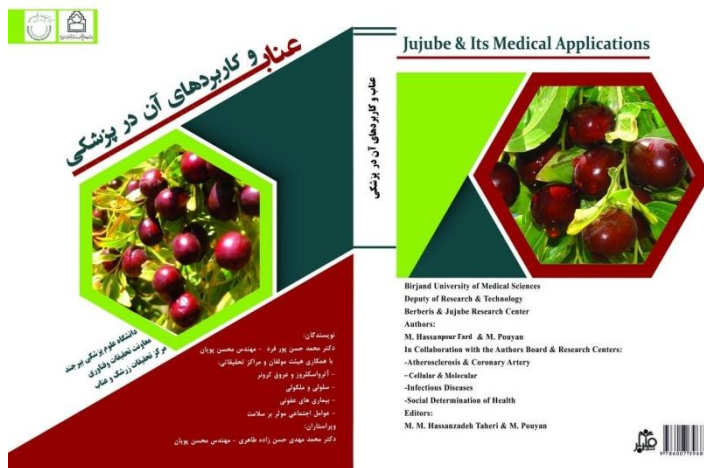
Nasiri, P., M, Ebrahimi., **GH, Hosseini**.2012. Advanced procedures of statistics. Yadvareh-e-Ketab. ISBN: 978-600-6221-01-4.

Hosseini, GH. Cluster analysis. 2015. Yadvareh-e-Ketab. ISBN: 978-600-6221-07- 6.

Hassanpour Fard, M., PouyanM., **GH, Hosseini** (Chapter 2: Genetics and Jujube Breeding) and et al.2017. Jujube & Its Medical Applications. Fekrebekr. ISBN: 978-600-7396-80-8.

List of important publications (papers):

Hosseini, GH and R. J. Thengane. 2007. Estimation of genetic parameters for salinity tolerance in early growth stages of cotton (*Gossypium hirsutum* L.) genotypes. International Journal of Botany. 3(1):103-108.

Hosseini, GH and R. J. Thengane. 2007 . Salinity tolerance in cotton (*Gossypium hirsutum* L.) genotypes. International Journal of Botany. 3(1):48-55.

George. M.A., S. V. Bhide., R. J. Thengane., **G. H. Hosseini** and J. G. Manjaya. 2008. Identification of low lectin mutants in soybean. Plant Breeding. 127:150-153.

Hosseini, GH. 15.12.2008. Crisis of white gold. Kargozaran newspaper. Page 7.

Hosseini, GH. 2009. Vulnerability and development of land utilization system in Iran. Rahboud Journal. The center for strategic research journal. No 52.

Hosseini, GH. 1993. Agricultural capabilities and straits of Azerbaijan’s development. Azerbaijan and development. East Azerbaijan provincial government. Pages: 896-902.

Hosseini, GH.1992. Educational capabilities and straits of oilseeds in higher educational centers of Iran. Keshavarz magazine.No.152.

Hosseini, GH. 2014. Estimation of genetic parameters for quantitative and qualitative traits in cotton cultivars (*Gossypium hirsutum* L. & *Gossypium barbadense*L.) and new scaling test of additive – dominance model. Journal of plant molecular breeding. 2(1).

Hosseini, GH. 2017. New earliness index and integration of earliness additive genes in the new genotype of cotton (*Gossypium hirsutum* L.). *Int. J. Life. Sci. Scienti. Res.*, 3(3).

Hosseini, GH. 2017. Earliness and suppression of its additive genetic effects by environmental and management factors in cotton (*Gossypium hirsutum* L.). International Journal of Agricultural Policy and Research. 5 (7).

Hosseini, GH. 2017. Evaluation of elite lines of upland cotton (*Gossypium hirsutum* L.) for earliness in Iran. Agricultural Research Journal. 54 (4).

Hosseini, GH. 2019. Evaluation of Two Earliness Cotton Genotypes in Three Ecological Regions. International Journal of Agricultural and Biosystems Engineering Vol:13, No:10.

Hosseini, GH. 2020. Evaluation of Two Early maturing Cotton Genotypes in Three Ecological Regions of Iran. Agricultural Research Journal. 57 (1).

Conferences, symposia, seminars, workshops attended:

Hosseini, GH and R. J. Thengane. 2006. Genetic parameters for shoot dry weight Na⁺, K⁺ and Ca²⁺ contents in early growth stages of cotton (*Gossypium hirsutum* L.) genotypes in salinity condition. BARC GOLDEN JUBILEE & DAE-BRNS LIFE SCIENCE SYMPOSIUM on Trends in Research and Technologies in Agriculture and Food science December 18-20, 2006. Bhabha Atomic Research Centre Trombay, Mumbai-India.

Hosseini, GH and R. J. Thengane. 2007. Gene Action and Earliness in Progenies of Colored Fiber (Brown) Cotton (*Gossypium hirsutum*L.). NATOINAL SEMINAR ON CURRENT TRENDS IN PLANT BIORESOURCE UTILIZATION . Department of Botany, University of Pune-India .26 and 27, Feb. 2007.

Hosseini, GH and R. J. Thengane. 2007. Estimation of the Number of Requirement Crosses between Two-Parents for Approaching All of the F₂ Expected Segregated Genotypes. NATOINAL SEMINAR ON CURRENT TRENDS IN PLANT BIORESOURCE UTILIZATION. Department of Botany, University of Pune-India .26 and 27, Feb. 2007.

Hosseini, GH. 2006. Recombinant DNA technology from 13.12.2006 to 31.12.2006. Madurai- Central facility for biotechnology teaching & research- 625021. Tamilnadu-India.

Hosseini, GH. 2001. First workshop on technology for virus detection & control in seed potato production. Seed & plant improvement institute and CIP. 4-13 July 2001, Karaj-Iran.

Hosseini, GH and Davood, Akbari. 2004. Study of density effect on yield and quality characteristics of two cultivars of cotton (Siokra & Sahel) in hilly planting method. The 8th Iranian crop production & breeding congress. Aug:25-27. University of Guilan. Rasht-Iran.

Hosseini, GH and Hassan, Barari. 2004. Study and comparison of quantitative and qualitative characteristics of cotton hopeful cultivars and their compatibility in Mazandaran region. The 8th Iranian crop production & breeding congress. Aug:25-27. University of Guilan.Rasht-Iran.

Hosseini, GH and Davood, Akbari. 2004. Optimization of water using in cotton cultivation by function of yield-water consumption. The 8th Iranian crop production & breeding congress. Aug:25-27. University of Guilan. Rasht-Iran.

Hosseini, GH and M, Valizadeh. 2002. Principle component analysis of sunflower traits under water stress and drought stress condition. The 7th Iranian crop production & breeding congress. Aug:25-27. Karaj-Iran.

Hosseini, GH and M, Mogaddam. 2002. Factor analysis of yield related traits under water stress and drought stress condition. The 6th Iranian crop production & breeding congress. Aug:25-27. Karaj-Iran.

Hosseini, GH. 2009. Estimation of Genetic Parameters for Quantitative and Qualitative Traits in Cotton Cultivars (*Gossypium hirsutum* L. & *Gossypium barbadense*L.) and new scaling test of additive – dominance model. National Conference on oilseed crops. 23-24 September 2009 – Isfahan University of Technology. Isfahan-Iran.

Hosseini, GH. 2011. Safe genetic engineering and food security harmony. 3rd Biosafety and Genetic Engineering Congress. 13-15 June 2011. Islamic Azad University. Tehran – Iran.

Hosseini, GH and Pejman, Behdarvand. 2011. Genetic parameters of physiological traits for salinity tolerance in diverse genotypes of cotton. (*Gossypium hirsutum* L. & *Gossypium barbadense* L.). World Cotton research Conference – 5. November 7-11, 2011, Mumbai, India.

Hosseini, GH. 2011. Biotechnology and economic and political parameters of food security. The first international conference of genetic engineering. 23-24 November 2011, University of Baghdad.

Hosseini, GH. R. J. Thengane. 2012. Estimation of Genetic Parameters for Quantitative and Qualitative Traits in Cotton Cultivars (*Gossypium hirsutum* L. & *Gossypium barbadense* L.). Beltwide Cotton Conference. January 3-6, 2012. Orlando, Florida, USA.

Hosseini, GH. 2016. Estimation of Genetic Parameters in Cotton Cultivars (*Gossypium hirsutum* L. & *Gossypium barbadense* L.) and new scaling test of epistasis. World Cotton Research Conference - 6. May 2-6, 2016. Goiania, Brazil.

Hosseini, GH. 2017. Earliness and suppression of its additive genetic effects by environmental and management factors in cotton (*Gossypium hirsutum* L.). 3rd Global Summit on Virology and Vaccines and Latest Trends in Biotechnology and Biodiversity. August 21-23, 2017, Barcelona, Spain.

Hosseini, GH. 2022. CPD - Index for Earliness Evaluation and an Algorithm for Estimation of Missed Experiment in Cotton Research. World Cotton Research Conference - 7. 4-7 October, 2022. Cairo, Egypt.

فرم صورت جلسه

دستور جلسه: تعیین طرح کارت دعوت هیئت مدیره و اعضای هیئت مدیره
 رییس جلسه: دکتر غلامرضا حسین
 دبیر جلسه: مسعود حسینی
 حاضرین: اعضای هیئت مدیره و معاونین

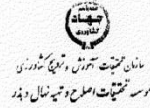
ملاحظات	تاریخ تحقق	مسئول پیگیری	مضمون
			<p>مجلس عالی تعیین هیئت مدیره کانون فرهنگی و تربیتی دانشجویان و اساتید کانون در محل ساختمان تشکیل شده و موارد ذیل مورد طرح و توافق اعضا قرار گرفت:</p> <ol style="list-style-type: none"> ۱- هیئت مدیره کانون فرهنگی و تربیتی دانشجویان و اساتید کانون در محل ساختمان تشکیل شده و وظایف اعضای آن در صورتی که در دسترس باشد تعیین گردد. ۲- هیئت مدیره کانون فرهنگی و تربیتی دانشجویان و اساتید کانون در محل ساختمان تشکیل شده و وظایف اعضای آن در صورتی که در دسترس باشد تعیین گردد. ۳- شناسایی مدیران سابق و کانون فرهنگی و تربیتی دانشجویان و اساتید کانون در محل ساختمان تشکیل شده و وظایف اعضای آن در صورتی که در دسترس باشد تعیین گردد. ۴- حضور نماینده اساتید و طلاب و اطلاع و اطلاع آنها توسط دکتر حسین باریان ۵- تبادل نظر و هماهنگی برای چگونگی طرح کارت دعوت برای هیئت مدیره کانون فرهنگی و تربیتی دانشجویان و اساتید کانون در محل ساختمان

زمان و مکان جلسه بعد ۸۸/۲/۱۷ دستور جلسه بعد از طرح هیئت مدیره و اعضای هیئت مدیره

محل امضا حاضرین جلسه
 امضا: [Handwritten signatures]

۳۵۳/۳۳۳/۱۲
۱۳۹۴/۱/۳۱
نماد

شماره:
تاریخ:
موضوع:

دورنگار

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی تهران
موضوع: در خصوص ترفیع آقای علامحسین حسینی

با سلام

احتراماً بازگشت به نامه شماره ۴۳۳۶/۲۴/۱ مورخ ۹۳/۱۱/۲۱ - شماره اندیکاتور موسسه ۱۱۰۶۷ مورخ ۹۳/۱۱/۲۵ در مورد ترفیع آقای علامحسین حسینی عضو هیئت علمی آن مرکز به اطلاع می‌رساند فرم و مدارک نامبرده در جلسه مورخ ۹۴/۱/۱۹ کمیته ترفیع هیئت ممیزه این موسسه مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. کمیته مذکور ترفیع ایشان را به استناد اختیارات تفویض شده و آئین نامه ترفیع هیئت علمی آموزشی و پژوهشی سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی به علت عدم کسب حد نصاب لازم از تاریخ ۸۸/۸/۲۰ ، ۸۹/۸/۲۰ ، ۹۰/۸/۲۰ ، ۹۱/۸/۲۰ ، ۹۲/۸/۲۰ و ۹۳/۸/۲۰ غیر قابل تخصیص تشخیص داد.

مورد در نظر
رئیس موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر
از طرف
علی کلان

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران
د. بیوهوشا نه
شماره ۲۱۶
تاریخ ۱۳۹۴ / ۲ / ۱

۱۳۸۸

۵
۲
۳
۱۱۴

۱۱۴

۱۳۸۹

۱/۴ - گزارش سید

۱/۸ - کتابخانه

۲ - کتابخانه

۲,۴ - گزارش سید

۷/۸

۱۳۹۰

۱/۴ - گزارش سید

۴ - کتاب

۵/۴

۱۳۹۱

۱/۴ - گزارش سید

۲ - کتاب

۲ - کتابخانه

۲,۵ - گزارش سید

۸,۱

گزارش سید

۱۳۹۲

۱ - گزارش سید

۱/۴ - گزارش سید

۲/۴

۱۳۹۳

۴۵ - کتابخانه

۱/۴ - گزارش سید

۱/۴ - " "

۷/۸

وزارت بهداشت، آموزش و تربیت کادروری

شماره : ۴۴۱/۲۱۵

تاریخ: ۱۳۹۷/۰۲/۲۱

بسمه تعالی

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

جناب آقای دکتر غلامحسین حسینی

عضو محترم هیات علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران

سلام علیکم

با تشکر و تقدیر از زحمات و خدمات شایسته‌ای که از عمر عزیز و گرانمایه خویش در طول مدت تصدی خود به کشور

اسلامیماحان مبذول داشته‌اید، به موجب این ابلاغ و با عنایت به ماده ۱۰۹ آیین نامه استحضامی اعضای هیات

علمی سازمان از تاریخ ۱۳۹۷/۰۳/۰۱ به افتخار بازگشتگی نائل می‌شوید.

امید است انشاء... در ظل توجهات و عنایات الهی خوشبخت و مساعدتمند باشید و از خداوند متعال سلامتی و

توفیق هر چه بیشتر را در سئوای دیگری که به نفعی نهایت خواهید نمود آرزوی نایم.

غلامرضا گل محمدی

مدیرکل دفتر منابع انسانی و نوآوری اداری

رونوشتند:

- مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران جهت استحضار و نظام لازم
- دفتر برنامه بودجه و آمار سازمان جهت استحضار و اقدام لازم
- اداره کل امور مالی سازمان جهت استحضار و اقدام لازم
- مدیریت حراست سازمان جهت استحضار و اقدام لازم
- دبیرخانه حراست علمی سازمان جهت استحضار و اقدام لازم
- گروه کارگزینی و استخدام جهت اطلاع و اقدام لازم
- گروه طبقه بندی و ارزشیابی مشاغل جهت اطلاع و اقدام لازم
- اداره بازنشستگی سازمان جهت اطلاع و اقدام لازم (دکتری) (کنسولی)

شماره: ۵۵۲۷۳/۲۱۵ تاریخ: ۳۹۷/۱۱/۱۱ پیوست ندارد	 جمهوری اسلامی ایران پارسیان حمایت از کالای ایرانی	 وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه معاونت آموزش و تربیت کادر عالی
---	--	--

جناب آقای غلامحسین حسینی
عضو محترم هیئت علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران
موضوع: لغو ابلاغ بازنشستگی

با سلام و احترام؛

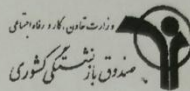
بدینوسیله ابلاغ بازنشستگی شماره ۹۹۹۱/۲۱۵ مورخ ۹۷/۲/۲۱ جنابعالی
بر اساس نامه شماره ۲۲۰۶۱/ص/۲۲۰۰۱ مورخ ۹۷/۱۰/۲۶ مدیر کل امور فنی
صندوق بازنشستگی کشوری از تاریخ صدور لغو و بلا اثر اعلام می گردد

غلامرضا گل محتمدی
مدیرکل دفتر منابع انسانی و نوآوری اداری

آدرس: تهران - بزرگراه شهید چمران - خیابان یمن، باغ کشاورزی، کد پستی ۱۹۸۵۷۱۳۱۲۳ تلفن
۱۶-۲۲۴۱۴۴۱۳ صندوق پستی ۱۱۱۲-۱۹۳۹۵ فاکس ۲۲۴۰۰۰۸۳
<http://www.areeo.ac.ir>

تاریخ: ۱۳۹۷/۱۰/۲۶
 شماره: ۲۲۰۶۱/ص/۲۳۰۰۱
 پیوست:
 دارد

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
 صندوق بازنشستگی کشوری
 اداره کل استان تهران

نایت اراکلائی ایرانی

جناب آقای زارعین

مدیرکل محترم استان تهران

باسلام

بازگشت به نامه شماره ۱۰۶۸۳/ص/۲۵۵-۱۰/۱۰/۱۳۹۷/عنوان اداره کل اموراداری
 و توسعه منابع انسانی سازمان نقشه برداری کشور در مورد آقای جوادهاشمی اشعار
 میدارد:

احتساب سابقه خدمت مشارالیه (درسیاه به عنوان نیروی بسیجی ویژه) پس از تکمیل
 فرم شماره ۱۱۰ یا ۱۱۵ سابوب «سازمان بیمه و بازنشستگی سپاه» (تصویری پیوست) و انتقال
 بیمه به حساب صندوق بازنشستگی کشوری وفق مقررات بلامانع می باشد.

اکبر شیرو محمدی
 مدیرکل امور فنی

رونوشت:

✓ سازمان نقشه برداری کشور - اداره کل اموراداری و توسعه منابع انسانی: بازگشت به نامه شماره ۲۲۹۳۳-
 ۱۳۹۷/۱۰/۱۱ برای آگاهی.

خیابان دکتر فاطمی، میدان جهاد، خیابان جهلستون، نبش بوملی سینا شرقی بلاک ۳۸، تلفن: ۸۳-۸۹۵۶۱۵۲، فاکس: ۸۸۹۵۶۱۲۲
 کدپستی: ۱۴۳۱۶۴۵۱۱، شناسه ملی: ۱۴۰۰۲۷۷۰۵۴، کد اقتصادی: ۴۱۱۳۷۴۴۸۸۴۶۷
 تلفن گویا: ۸۸۹۶۸۴۳۰-۲۱ (خط ویژه) | پست الکترونیک: info@cspf.ir | سایت اینترنتی: www.cspf.ir

وزارت آموزش عالی

شماره: ۳۱۸۴/۲۱۵

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۱/۲۷

بسمتعالی

سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

جناب آقای دکتر شاکر حسین حسینی

عضو محترم هیات علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران

سلام علیکم؛

با تشکر و تقدیر از زحمات و خدمات شایسته‌ای که از عمر عزیز و کرانه‌های خوش‌درد طول مدت تصدی خود به کشور اسلامی ما بذل داشته‌اید، در اجرائی رای شماره ۱۶۸/۹ رب الف مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۳۰ هیات بدوی رسیدگی به تقاضای انقضای اجرائی هیات علمی سازمان به موجب این ابلاغ از تاریخ ۱۳۹۹/۰۱/۲۷ به افتخار بازگشتگی نائل می‌شوید.

امید است شما... در محل توجیهات و عملیات الهی خوشبخت و مسامتند باشید و از خداوند متعال سلامتی و توفیق هر چه بیشتر را در سبک‌های دیگری که به نفعی نهایت خواهید نمود آرزوی مایم.

معاون مشاور عالی

معاون مشاور عالی گروه منابع انسانی و توسعه اداری

رونوشت:

- هیات بدوی رسیدگی به تقاضای انقضای اجرائی هیات علمی جهت استحضار؛
- مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران جهت استحضار و اقدام لازم؛
- دفتر برنامه بودجه و بازار سازمان جهت استحضار و اقدام لازم؛
- اداره کل امور مالی سازمان جهت استحضار و اقدام لازم؛
- مدیریت حرس سازمان جهت استحضار و اقدام لازم؛
- دبیرخانه هیات علمی سازمان جهت استحضار و اقدام لازم؛
- گروه کارگرفتن و استخدام جهت اطلاع و اقدام لازم؛
- گروه مطلق بندی و ارزشیابی مشاغل جهت اطلاع و اقدام لازم؛
- اداره پژوهش‌های سازمان جهت اطلاع و اقدام لازم (ذکری لا کشور).

بسمه تعالی

تاریخ:

شماره: ۱۳۹۹/۰۵/۰۱

پیوست: ۲۵۵/ص/۳۷۵

دارد

وزارت بهداشت، کار و رفاه اجتماعی
صندوق بازنشستگی کشوری
اداره کل استان تهران

بِسْمِ تَوَلَدِ

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران

باسلام و احترام

بازگشت به نامه ی شماره ۱۳۳۵/۲۴۰ مورخ ۱۳۹۹/۴/۳۱ **بابرگشت**

مدارک ارسالی مربوط به آقای غلامحسین حسینی اعلام میدارد:

نظر به اینکه مراحل تکمیل مدارک برقراری حقوق بازنشستگی از جمله اخذ شماره حساب مستخدم از ناحیه دستگاه اجرای انجام می گردد، **لذا تا تکمیل مدارک** و ارائه شماره حساب (مدارک اصلی) **برقراری حقوق بازنشستگی** مشارالیه از طریق این اداره کل امکان پذیر نمی باشد.

رضا مسلمی

مدیرکل استان تهران

از طرف سمیه آفتابرویان

مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران

دفترخانه

شماره: ۱۳۳۵ تاریخ: ۱۳۹۹/۵/۸

خیابان دکتر فاطمی، میدان جهاد، خیابان چهلستون، نبش بوعلی سینا شرقی، بلاک ۳۸، تلفن: ۸۸۹۵۶۱۵۲-۸۳، فکس: ۸۸۹۵۶۱۳۳
کدپستی: ۱۴۳۱۶۶۳۵۱۱ شناسه ملی: ۱۴۰۰۲۷۲۰۵۴ کد اقتصادی: ۳۱۱۳۷۴۳۸۸۳۶۷
تلفن گویا: ۰۲۱-۸۸۹۶۸۳۳۰ (خط ویژه) پست الکترونیک: info@csdpf.ir سایت اینترنتی: www.csdpf.ir

شماره: ۱۱۷۸۸/۲۱۵	 جمهوری اسلامی ایران باسرامال	 وزارت جهاد کشاورزی سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی
تاریخ: ۱۴۰۰/۶/۲		
بوست: ندارد		

جناب آقای دکتر غلامحسین حسینی

عضو محترم هیات علمی مرکز تحقیقات آموزش کشاورزی . منابع طبیعی استان تهران

موضوع: لغو ابلاغ بازنشتگی

باسلام و احترام؛

باتوجه به دادنامه شماره ۷۶۴۶۴ شعبه ۲۶ دیوان عدالت اداری بدینوسیله ابلاغ بازنشتگی به شماره ۴۱۸۴/۲۱۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۱/۲۷ جنابعالی لغو و بلا اثر اعلام می گردد.

مدیرکل دفتر منابع طبیعی و توسعه اداری
 دکتر سید علی حسینی

رونوشت به:

سرکار خانم مرحله مذاقبات مدیر کل محترم امور مالی با سلام جهت استحضار و دستور اقدام لازم
 سرکار خانم مهین غیب پور مدیرکل محترم دفتر برنامه و بودجه با سلام جهت استحضار و دستور اقدام لازم
 جناب آقای محمدرضا قلند عیدی پوشه‌ری مدیر کل محترم حراست سازمان با سلام جهت استحضار و دستور اقدام لازم
 جناب آقای دکتر جهانفر دانشیان رئیس محترم اداره دبیرخانه های هیئت ممیزه و هیئت امانت سازمان با سلام جهت استحضار و دستور اقدام لازم
 جناب آقای محمد شریفی مقدم رئیس اداره کارگزینی با سلام جهت استحضار
 جناب آقای سلیمان حیدری کارشناس مسئول اداره بازنشتگی با سلام جهت استحضار
 جناب آقای حبیبی حکیمی کارشناس اداره بازنشتگی با سلام جهت اطلاع
 جناب آقای دکتر عباس صلاحی اردکانی رئیس محترم مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران جهت استحضار و اقدام لازم

«قبل از چاپ این متن، به جنگل ها، آب و محیط زیست بیاندیشیم.»

آدرس: تهران - بزرگراه شهید چمران - خیابان یمن، باغ کشاورزی، کد پستی ۱۹۸۵۷۱۳۱۳۳ صندوق پستی ۱۱۱۳-۱۹۳۹۵
 تلفن ۱۶-۲۲۴۱۴۱۳۳ فکس حوزه ریاست: ۰۲۱-۷۲۹۵۷۲۰۰، فکس دبیرخانه مرکزی: ۰۲۱-۷۲۹۵۷۲۱۵
<http://www.areeo.ac.ir>

 <p>دیوان عالی کشور</p>	<p>«فلا تهبوا الیهی ان تغلوا»</p> <p>شعبه چهل و هشتم دیوان عالی کشور دادنامه</p>	<p>شماره دادنامه: 14010639000148805 تاریخ تنظیم: 1401/03/02 شماره بایگانی شعبه: 0100145</p>
<p>شماره پرونده ها: 140091920006645995</p>		
<p>شماره دادنامه: 148805 - تاریخ رسیدگی: 1401/3/2</p> <p>موضوع رسیدگی: اعاده دادرسی</p> <p>مرجع رسیدگی: شعبه 48 دیوان عالی کشور</p> <p>هیئت شعبه آقایان: نکرالله احمدی (رئیس) - محمدعلی قاصدی (عضومعاون)</p>		
<p>خلاصه جریان پرونده: به موجب دادنامه شماره 372980 - 1400/10/15 شعبه 103 دادگاه کیفری 2 ورامین آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن به اتهام توهین به مأمورین دولتی در حین اجرای وظیفه و مستنداً به ماده 609 ق.م.ا مصوب 1375 به مجازات 50 ضربه شلاق محکوم و به موجب دادنامه شماره 683481 - 1401/1/27 شعبه 70 دادگاه تجدیدنظر استان تهران رأی صادره تأیید و قطعیت یافته است. محکوم علیه ضمن پرداخت هزینه دادرسی و یا ارسال لایحه به دیوان عالی کشور، مستنداً به بند چ ماده 474 قانون آئین دادرسی کیفری خواستار اعاده دادرسی گردیده است و در توضیح بیان نموده که: رأی صادره با موازین قانونی و شرعی انطباق ندارد از طرفی دادگاه به مذاکعات اینجانب توجهی ننموده است حسب محتویات پرونده توهین به مأمور دولت توسط مأمور دولتی دیگر در جلسات اداری دولتی مشترک به یکدیگر جرم نمی باشد و مصداق تخلف اداری و قابل طرح در هیات های تخلفات اداری، انتظامی می باشد و محاکم قضایی صلاحیت بررسی آن را به عنوان جرم را ندارند و اتهام ساختگی است. پرونده، پس از ثبت در دبیرخانه دیوان عالی کشور، در مورخ 1401/2/4 به این شعبه ارجاع گردیده است و به شرح آتی اظهارنظر و اتخاذ تصمیم می نماید.</p> <p>هیئت شعبه در تاریخ بالا تشکیل گردید پس از قرائت گزارش آقای نکرالله احمدی عضو ممیز و ملاحظه اوراق و محتویات پرونده و نظریه کتبی آقای حمدالله سلیمانی ساردو دادیار دادرسی دیوان عالی کشور اجمالاً مبنی بر پذیرش اعاده دادرسی مشاوره نموده چنین رأی می دهد:</p> <p style="text-align: center;">«رأی شعبه»</p> <p>درخواست اعاده دادرسی آقای غلامحسین حسینی فرزند احسن نسبت به دادنامه شماره 3481 مورخ 1401/1/27 صادره از شعبه 70 دادگاه تجدیدنظر استان تهران که بموجب آن حکم بر محکومیت اعاده خواه به 50 ضربه شلاق تعزیری از جهت توهین به مأمور دولت در حین انجام وظیفه صادر شده است وارد بنظر می رسد زیرا با عنایت به اینکه شاکلی و اعاده خواه هر دو مأمور دولت بوده اند که در</p>		
<p>تصویر برابر با اصل است. نشانی: قم - میدان آرفگان - بلوار شهید عابدی - ساختمان دیوان عالی کشور (www.divanealee.ir)</p>		

 <p>دیوان عالی کشور</p>	<p>«فلا تهبوا الیهی ان تغلوا»</p> <p>شعبه چهل و هشتم دیوان عالی کشور دادنامه</p>	<p>شماره دادنامه: 14010639000148805 تاریخ تنظیم: 1401/03/02 شماره بایگانی شعبه: 0100145</p>
<p>جلسه مشترک اداری بگو مگو هایی بین طرفین رد و بدل شده است و ارتجالی نبوده و اگر هم سخنان موهنی اظهار شده بلاخط جایگاه مأمور دولت نبوده است تا اهانت به مأمور دولت صدق نماید لذا ضمن پذیرش اعاده دادرسی مستنداً به بند چ ماده 474 قانون آئین دادرسی مقرر می دارد که پرونده جهت رسیدگی مجدد پرونده به دادگاه همعرض ارجاع گردد./ح</p> <p style="text-align: center;">شعبه چهل و هشتم دیوان عالی کشور</p> <p style="text-align: center;">رئیس: نکرالله احمدی عضومعاون: محمدعلی قاصدی</p> <p style="text-align: right; font-size: small;">امدانی صادر کننده</p>		
<p>تصویر برابر با اصل است. نشانی: قم - میدان آرفگان - بلوار شهید عابدی - ساختمان دیوان عالی کشور (www.divanealee.ir)</p>		

شماره: ۱۹۸۱۱۲۰		
تاریخ: ۱۴۰۱/۵/۱۵	پاسخ	معاونت امور دانشجویان و فارغ التحصیلان
پیوست: دارد		کارشناس امور دانشجویان، دانشجویان ایرانی

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

موضوع: درخواست ارائه گواهی امور خارجه مبنی بر تحصیل یا عدم تحصیل تابعیت کشور بیگانه

با سلام؛

احتراما، به پیوست نامه صندوق بازنگری دانشجویی کشور، به همراه مدارک و مستندات ادامه تحصیل آقای غلامحسین حسینی در مقطع دکتری از اعضای هیات علمی این مرکز به حضورتان ارسال می گردد. با عنایت به اینکه نامبرده از تاریخ ۱۳۸۲/۰۴/۰۱ در دانشگاه پونا در کشور هند شروع به تحصیل نموده و در تاریخ ۱۳۸۶/۰۹/۲۴ فارغ التحصیل شده اند، خواهشمند است چنانچه نامبرده در دوران تحصیل تابعیت کشور محل تحصیل را اخذ نموده یا ننموده اند، اعلام نظر و دستور فرمائید نتیجه به این مرکز جهت ابلاغ به صندوق بازنگری دانشجویی کشور امر به ابلاغ گردد. با تشکر

معاون علمی ارشد
رئیس مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی
و منابع طبیعی استان تهران

تهران، دومین پاورشریفی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران، صندوق پستی: ۳۲۳۱۳۸۸، تلفن: ۰۲۶۴۳۸۸۰۰، فکس: ۰۲۶۴۳۳۶۰۰
EMAIL: tehran@areeo.ac.ir BCR: ece_fus_tehran@areeo.ac.ir URL: http://tehran.areeo.ac.ir

شماره: ۹۹/۴۱/۲۴۰		
تاریخ: ۱۳۹۹/۱/۲۳	جمهوری اسلامی ایران	مجلس تخصصی آموزش عالی اسلامی
پیوست: ندارد	پاسدانی	مرکز تحقیقات آموزش عالی اسلامی - هیچ پیش نامی برای

جناب آقای دکتر روشنی

رئیس محترم موسسه تحقیقات پنبه کشور

موضوع: نتیجه بازدید کمیته معرفی ارقام

باسلام و احترام؛

پیرو نامه شماره ۵۳۴۱/۲۴۰ مورخ ۱۳۹۸/۱۲/۳ این مرکز مشتمل بر گزارشات معرفی ارقام پنبه به نام های پیشنهادی حسینی ۱ و ۲ و همچنین بازگشت به نامه شماره ۲۱۱۸/۲۸۳ مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۵ آن موسسه مبنی بر دعوت از کمیته معرفی رقم جهت بازدید مزارع ارقام مذکور، خوشبختانه اعضای محترم کمیته معرفی ارقام به تاریخ ۱۳۹۸/۱۱/۱۵ از مزارع مربوطه بازدید نمودند، ولی تاکنون نسبت به ارائه نتیجه آن اقدام نشده است، خواهشمند است دستور فرمائید نتیجه بازدید جهت اقدامات بعدی به این مرکز منعکس شود.

عسایر علایی اردکانی
رئیس مرکز حفظیات آموزش عالی
و مدیر علمی استان تهران

رونوشت به:

جناب آقای دکتر عصاره رئیس محترم موسسه تحقیقات نیت و گواهی بذر و نهال

شماره: ۹۹/۳۷۵/۲۴۰

تاریخ: ۱۳۹۹/۲/۱۶

پیوست: دارد

جمهوری اسلامی ایران

بسم تعالی

مادامتعالیه آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران
مرکز تحقیقات آموزش و پرورش، بخش علمی، تهرآن

جناب آقای دکتر روشنی

رئیس محترم موسسه تحقیقات پنبه کشور

موضوع: شاخص زودرسی و الگوریتم آزمایش گمشده

باسلام و احترام؛

پیرو نامه شماره ۹۹/۱۸۳/۲۴۰ مورخ ۱۳۹۹/۰۱/۳۱ در خصوص شاخص زودرسی و الگوریتم آزمایش گمشده

خواهشمند است دستور فرمایید از اقدامات صورت گرفته در این خصوص این مرکز را مطلع نمایند.

عبدالله صالح اردکانی
رئیس مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی
و منابع طبیعی استان تهران